

ЦАРЬ
ВАСИЛІЙ ШУЙСКІЙ

И
МѢСТА ПОГРЕБЕНІЯ ЕГО
ВЪ ПОЛЬШѢ.

II.
ПРИЛОЖЕНІЯ КЪ ИСТОРИЧЕСКОМУ ИЗСЛѢДОВАНІЮ.

КНИГА ПЕРВАЯ. — 2)

ДМ. ЦВѢТАЕВА

Ординарнаго профессора Императорскаго Варшавскаго Университета.

ВАРШАВА.

ВЪ ТИПОГРАФИИ ВАРШАВСКАГО УЧЕБНАГО ОКРУТА,
Краковское-Предмѣстье № 3.

1901.

Печатано по опредѣленію Совѣта Императорскаго Варшавскаго Университета.

Ректоръ проф. *Г. К. Ульяновъ.*

2010515250

ПРЕДИСЛОВІЕ.

Историческое изслѣдованіе „Царь Василій Шуйскій и мѣста погребенія его въ Польшѣ“ сопровождается „Приложеніями“, въ которыя входятъ архивныя и рукописныя документы, рисунки, виды и планы.

Документы извлечены нами изъ Библіотеки Императорскаго Варшавскаго Университета, Императорской С-Петербургской Публичной Библіотеки, Московскаго Главнаго Архива Министерства Иностранныхъ Дѣлъ, Музея князей Чарторыхъ въ Краковѣ, Библіотеки князей Барберини и Архива Центрального управленія Доминиканъ въ Римѣ и изъ варшавскихъ архивовъ: 1) Старыхъ дѣлъ при Канцеляріи Варшавскаго генералъ-губернатора, 2) Новыхъ дѣлъ при той же Канцеляріи, 3) бывшаго Финансоваго въ царствѣ Польскомъ управленія, при Казенной Палатѣ, 4) Главнаго Архива древнихъ актовъ при Судебной Палатѣ, 5) Окружнаго Суда, 6) Ипотечнаго при томъ же Судѣ, 7) Магистрата, 8) Штаба Военнаго Округа, 9) Учебнаго Округа, 10) Университета, 11) Первой Варшавской Мужской Гимназіи, 12) Православной Консистеріи, 13) Католической Консистеріи, 14) Евангелическо-Лютеранской Консистеріи и 15) костела Юсифа Обручника (Покармелитскаго), частнаго собранія В. В. Коротынскаго и др.

По содержанію своему одни изъ нихъ относятся къ пребыванію и кончинѣ князей Шуйскихъ въ польскомъ плѣну, судьбѣ ихъ посмертныхъ останковъ и къ расходамъ польскаго правительства вообще на русскихъ въ эпоху плѣненія Шуйскихъ; другіе — къ исторіи Гостынскаго замка и Варшавской усыпальницы Шуй-

скихъ, а равно тѣхъ зданій и учреждений, которыя постепенно возникали тутъ, въ особенности важнѣйшихъ изъ нихъ: Монастыря доминиканъ обсервантовъ, Общества любителей наукъ и существующихъ донынѣ Гостынской цѣмечко-лютеранской церкви, памятника Коперника и Первой Варшавской Мужской Гимназіи. По связи съ этими предметами и вопросами, привнесены, насколько то требовалось изслѣдованіемъ, документы и о нѣкоторыхъ другихъ предметахъ, главнымъ же образомъ о русскихъ церквахъ и о недвижимости, гдѣ стоитъ старинное зданіе, въ современной литературѣ выдаваемое за сохранившуюся подлинную усыпальницу Шуйскихъ.

Подлинники XVI — XVIII вв. и нѣкоторыя изъ копій съ нихъ издаются, насколько позволилъ типографскій шрифтъ, съ удержаніемъ орфографическихъ особенностей ихъ, за исключеніемъ употребленія прописныхъ буквъ и знаковъ препинанія, печатаемыхъ уже, для облегченія пониманія текста, примѣнительнѣе къ современному правописанію, которое по возможности сообщается всѣмъ актамъ.

Распредѣляются акты по хранилищамъ, изъ которыхъ извлечены они. Независимо отъ удобствъ редактированія, такой порядокъ принять въ цѣляхъ практическихъ — для дальнѣйшихъ изслѣдователей старины по матеріаламъ варшавскихъ архивовъ.

Находясь при различныхъ правительственныхъ, церковныхъ и общественныхъ учрежденіяхъ и храня документы, составившіеся изъ дѣлопроизводства не однихъ данныхъ учреждений, но, нерѣдко, и тѣхъ, преемниками которыхъ многія изъ этихъ учреждений являются, и даже институцій стороннихъ, существующихъ и понынѣ или уже закрывшихся, варшавскіе архивы содержатъ въ себѣ весьма богатый матеріалъ какъ по быту и исторіи Варшавы и всего Привислинскаго края и ближайшихъ къ нему польскихъ и русскихъ земель, такъ и по исторіи взаимныхъ отношеній между русскими и поляками на протяженіи послѣднихъ четырехъ вѣковъ. Между тѣмъ хранилища эти, въ силу условій своего положенія, служатъ обыкновенно лишь для нуждъ текущаго дѣлопроизводства тѣхъ учреждений, при которыхъ они находятся, и, за нѣкоторыми исключеніями, не доступны для лицъ стороннихъ; они не

сообщаютъ въ печати и описаній своихъ документовъ, почему слишкомъ мало извѣстны относительно своего состава.

Распределение актовъ по ихъ архивамъ представляетъ наглядный примѣръ, какіе и въ какомъ порядкѣ находятся тамъ документы, что далеко не безразлично для дальнѣйшихъ изслѣдователей при отыскиваніи ими новыхъ матеріаловъ: разъ имѣются акты о такомъ-то предметѣ, естественно ожидать, что встрѣтятся тамъ и въ томъ же приблизительно распорядкѣ документы и о другихъ подобныхъ предметахъ. Если указанія, которыя нами даны въ монографіяхъ, помѣщавшихся въ „Варшавскихъ Университетскихъ Извѣстіяхъ”, повели уже нѣкоторыхъ на поиски по архивамъ, то тѣмъ болѣе, быть можетъ, вызоветъ и облегчитъ подобную работу настоящей сборникъ.

Акты дополняются изображеніями представленія князей Шуйскихъ на Варшавскомъ сеймѣ, рисунками и видами зданій и другихъ предметовъ и планами мѣстности. Собранные изъ архивовъ и отъ частныхъ лицъ, они издаются съ соблюденіемъ ихъ особенностей и въ размѣрахъ подлинниковъ или копій съ нихъ, лишь NN А, 14 и 18, по причинѣ ихъ значительной величины, пропорціонально уменьшены (о каждомъ изъ нихъ въ отдѣльности см. въ соотвѣтственныхъ мѣстахъ изслѣдованія).

Успѣшное движеніе нашей работы существенно обезпечивалось разнообразнымъ содѣйствіемъ многихъ лицъ и учреждений.

Ближайшее участіе въ нахожденіи и уясненіи мѣстныхъ архивныхъ документовъ любезно принималъ покойный товарищъ нашъ, профессоръ Варшавскаго Университета и начальникъ Главнаго Варшавскаго Архива древнихъ актовъ А. И. Павинскій, да же оказывалъ намъ неустанную помощь завѣдывающій Архивомъ Католической Консисторіи, правитель Канцеляріи варшавскаго архіепископа ксендзь-каноникъ о. Л. М. Поневчинскій; во многомъ помогали намъ и другія лица. Широкимъ доступомъ въ варшавскіе архивы мы съ самаго начала были весьма обязаны бывшему попечителю Варшавскаго Учебнаго Округа, сенатору А. Л. Апухтину, благодаря официальнымъ ходатайствамъ котораго доставлялись намъ разныя копіи также изъ римскихъ архивовъ Русскою миссіей при Римскомъ папѣ, чрезъ министерства Народнаго Про-

свѣщенія и Иностранныхъ Дѣлъ; во всѣхъ варшавскихъ архивахъ, на всемъ протяженіи собиранія матеріаловъ, мы встрѣчали самое предупредительное содѣйствіе со стороны властей и лицъ, ими завѣдующихъ. Съ разрѣшенія Императорскаго Варшавскаго Университета Историко-Филологическій Факультетъ это изданіе документовъ къ нашему изслѣдованію принялъ на свои средства.

Всѣмъ лицамъ и учрежденіямъ, за столь благосклонное ихъ вниманіе и содѣйствіе, считаемъ пріятнымъ долгомъ принести здѣсь свою искреннюю и глубокую признательность.

ВАРШАВА,

22 Октября 1900 года.

О Г Л А В Л Е Н І Е.

Музей князей Чарторыскихъ въ Краковѣ.

стран.

№ I. Описаніе торжественнаго представленія царя
Василія Ивановича и князей Дмитрія и Ивана Ивановичей
Шуйскихъ на Варшавскомъ сеймѣ, 29 октября н. с. 1611 г.,
съ краткимъ повѣствованіемъ о дальнѣйшей ихъ судьбѣ и
съ сообщеніемъ надписи на варшавской усыпальницѣ. I.

Библіотека Императорскаго Варшавскаго
Университета.

№ II. Акты о смерти царя Василія Ивановича, князя
Дмитрія Ивановича и княгини Екатерины Григорьевны Шуй-
скихъ въ Гостынскомъ замкѣ, 12 (22) сентября — 15 (25)
ноября 1612 года VII.

Императорская Публичная Библіотека.

№ II A. Опись имущества царя Василія Ивановича,
князя Дмитрія Ивановича, княгини Екатерины Григорьевны
и князя Ивана Ивановича Шуйскихъ, въ Гостынскомъ замкѣ,
послѣ 12 (22) сентября—15 (25) ноября 1612 года IX.

Архивъ при Варшавской Казенной Палатѣ.

№ II B. Извлеченія изъ инвентарныхъ описей Гостын-
скаго замка 1561—1789 годовъ.

1. Изъ описи 1561 года	XIII.
2. Изъ описи 3 марта 1726 года	XIX.
3. Изъ описи 15 февраля 1779 года	XXI.
4. Изъ описи 13 декабря 1789 года	XXI.

Архивъ Варшавской Евангелическо-Лютеранской Консисторіи.

стран.

№ II С. Прошеніе жившихъ въ Гостынинѣ лютеранъ въ Варшавскую евангелическо-лютеранскую консисторію объ исходатайствованіи имъ права имѣть постоянного учителя, который исправлялъ бы также и должность пастора, 1 декабря н. с. 1822 года XXII.

№ II D. Отношеніе Комиссіи Мазовецкаго воеводства въ Варшавскую евангелическо-лютеранскую консисторію объ утвержденіи пригласительнаго листа Карлу Пастенацу на должность пастора во вновь построенную лютеранскую церковь въ Гостынинѣ, 18 января н. с. 1825 года XXIII.

№ II E. Отношеніе Комиссіи Мазовецкаго воеводства въ Варшавскую евангелическо-лютеранскую консисторію объ утвержденіи проекта штата для Гостынскаго лютеранскаго прихода, 19 марта н. с. 1825 года XXIV.

Библиотека князей Барберини въ Римѣ.

№ III. Донесеніе нунція Марія Филонарди кардиналу Барберини о варшавской усыпальницѣ Шуйскихъ, 5 іюля н. с. 1636 года XXV.

Московскій Главный Архивъ Министерства Иностранныхъ Дѣлъ.

№ IV. Наказъ московскимъ посламъ, князю А. М. Львова-Ярославскому съ товарищами, о томъ, какъ они должны просить въ Польшѣ выдачи тѣлъ Шуйскихъ, 1635 года XXVI.

№ V. Статейный списокъ пословъ, князя А. М. Львова-Ярославскаго съ товарищами, о выполненіи ими возложеннаго на нихъ порученія относительно останковъ Шуйскихъ, 24—28 апрѣля 1635 года XXIX.

№ VI. Церемоніаль и описаніе встрѣчи и похоронъ въ Москвѣ останковъ царя Василія Шуйскаго, 10—11 іюня 1635 года XXXIII.

№ VII. Отвѣтное письмо бояръ польскому послу Адаму Киселю о надгробномъ камнѣ, оставшемся на бывшей варшавской усыпальницѣ царя Василія Шуйскаго, вторая половина сентября 1646 года XXXV.

№ VIII. Докладная выписка и постановленіе въ Посольскомъ приказѣ о содержаніи и наградѣ посланцу Адама

Киселя ротмистру Николаю Вороничу, привезшему въ Москву надгробный камень царя Шуйскаго, 10 марта 1648 г. XXXVII.

№ IX. Благодарственная грамота Адаму Киселю за пересылку въ Москву надгробнаго камня Шуйскаго, 16 марта 1648 года XXXVIII.

Архивъ Центральнаго управленія
доминиканъ въ Римѣ.

№ X. Записка о состояніи Варшавскаго монастыря доминиканъ обсервантовъ въ 1784 году, съ краткимъ сообщеніемъ объ его основаніи и постепенномъ развитіи XLII.

Главный Архивъ древнихъ актовъ при
Варшавской Судебной Палатѣ.

№ XI. Жалованная грамота короля Яна-Казимира доминиканамъ обсервантамъ на владѣніе Московскою каплицей, 3 іюля н. с. 1668 года XLIII.

№ XII. Указъ Яна-Казимира комиссіи по вводу доминиканъ обсервантовъ во владѣніе Московскою каплицей, 3 іюля н. с. 1668 года XLV.

№ XIII. Комиссарскій актъ 10 іюля н. с. 1668 года на ввѣдъ доминиканъ обсервантовъ во владѣніе Московскою каплицей, признанный достовѣрнымъ 23 ноября н. с. 1798 г. при провѣркѣ прусскимъ правительствомъ правъ собственности варшавскихъ доминиканъ обсервантовъ съ цѣлью введенія ипотеки XLVI.

№ XIV. Жалованная грамота короля Августа II Варшавскому монастырю доминиканъ обсервантовъ на присоединеніе къ нему бывшаго за монастыремъ проулка, 28 іюня н. с. 1698 года L.

№ XV. Подтвердительная жалованная грамота Августа II Варшавскому монастырю доминиканъ обсервантовъ на присоединеніе къ нему бывшаго за монастыремъ проулка, 29 августа н. с. 1698 года LI.

№ XVI. Жалованная грамота короля Яна Собѣскаго варшавскимъ доминиканамъ обсервантамъ на полученіе доходовъ съ королевскаго виленскаго воскового завода для окончанія ими своего „строенія и костела“, 28 апрѣля н. с. 1691 года LIV.

страй.

№ XVII. Извлеченія изъ описей варшавскихъ городскихъ недвижимостей, 1669—1784 г. г.	
а) Изъ описи 1669 года	LIV.
б) Изъ описи, составленной въ силу конституціи 1685 года	LVI.
в) Изъ описи 1747 года	LVIII.
г) Изъ описи 1784 года	LIX.

№ XVIII А. Бѣдственное матеріальное состояніе Варшавскаго монастыря доминиканъ обсервантовъ, по донесенію полиціи въ Варшавскій магистратъ, 24 сентября н. с. 1798 года	LXI.
---	------

№ LVIII В. Ипотечная запись недвижимости Варшавскаго монастыря доминиканъ обсервантовъ, 28 ноября н. с. 1798 года	LXII.
---	-------

Архивъ Римско - Католической Духовной Консисторіи.

№ XIX. Протестъ Варшавскихъ миссіонеровъ костела св. Креста противъ владѣнія Московскою каплицею доминиканами обсервантами, 4 ноября н. с. 1672 года	LXIV.
--	-------

№ XX. Постановленіе Варшавской римско-католической консисторіи о ввѣдѣ доминиканъ обсервантовъ во владѣніе Московскою каплицею, 8 января н. с. 1674 года	LXV.
--	------

№ XXI. Показанія о завѣщаніи Екатерины Орловской похоронить ее на кладбищѣ при Московскою каплицѣ, 20 октября н. с. 1712 года	LXVII.
---	--------

№ XXII. Отчетъ пріора Варшавскаго монастыря доминиканъ обсервантовъ Раймунда Конецкаго епархіальной власти о состояніи его монастыря, 21 мая н. с. 1800 года	LXVIII.
--	---------

№ XXIII. Отчетъ пріора Варшавскаго монастыря доминиканъ обсервантовъ ксеендза Станислава Вноровскаго епархіальной власти о числѣ живущихъ въ его монастырѣ, въ началѣ 1812 года	LXXII.
---	--------

№ XXIV. Отчетъ администратора Варшавскаго монастыря доминиканъ обсервантовъ ксеендза каноника Іосифа Даниковскаго епархіальной власти о числѣ живущихъ въ подвѣдомственномъ ему монастырѣ, 1 апрѣля н. с. 1813 года	LXXIV.
---	--------

№ XXV. Инвентарная опись костела и монастыря доминиканъ обсервантовъ, составленная по распоряженію ви-	
--	--

- це-администратора варшавской епархіи епископа Захаріашевича ксендзомъ каноникомъ Іосифомъ Даниковскимъ и ксендзомъ Ігнатіемъ Маріанскимъ, въ мартѣ 1813 года . . . LXXV.
- № XXVI. Сообщение сеніора Рожанцоваго братства Доминика Вербуша о своей бесѣдѣ, 10 сентября н. с. 1815 года, съ вице-администраторомъ варшавской епархіи епископомъ Замбржицкимъ по дѣлу оставленія монастыря и костела доминиканъ обсервантовъ подѣ администраціей Даниковского . . . LXXXIV.
- № XXVII. Предписаніе администратора варшавской епархіи епископа Воловича ксендзу канонику Даниковскому о передачѣ костела доминиканъ обсервантовъ „для военныхъ на слушаніе богослуженія“, 6 декабря н. с. 1815 года . . . LXXXV.
- № XXVIII. Донесеніе администратору варшавской епархіи епископу Воловичу пріора варшавскихъ доминиканъ на Новомъ Мѣстѣ ксендза Доминика Пржевлотцаго о состояніи Варшавскаго монастыря доминиканъ обсервантовъ послѣ администраціи Даниковского, 6 февраля н. с. 1816 года . . . LXXXVI.
- № XXIX. Оправдательное письмо ксендза каноника Даниковского въ Варшавскую римско-католическую духовную консисторію, 4 мая н. с. 1816 года . . . LXXXVII.
- № XXX. Послѣднее письмо ксендза каноника Іосифа Даниковского въ консисторію, 20 мая н. с. 1816 года . . . XC.
- № XXXI. Доношеніе администратора костела доминиканъ обсервантовъ ксендза Давида Клята въ консисторію о самоубійствѣ ксендза каноника Іосифа Даниковского въ алтарѣ этого костела, 30 мая н. с. 1816 года . . . XCII.
- № XXXII. Отношеніе администратора варшавской епархіи епископа Воловича къ Правительственной Комиссіи духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія о своемъ несогласіи на уступку костела и монастыря доминиканъ обсервантовъ для посторонняго назначенія, 19 іюня н. с. 1816 года . . . XCIII.
- № XXXIII. Отношеніе Правит. Комиссіи духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія къ президенту Муниципальнаго управленія и полиціи Варшавы противъ бесплатной передачи монастыря доминиканъ обсервантовъ подѣ военный лазаретъ, 23 іюля н. с. 1816 года . . . XCIII.
- № XXXIV. Предписаніе Пр. Комиссіи духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія епископу Воловичу о передачѣ

- костела доминиканъ обсервантовъ въ Комиссію Мазовецкаго воеводства, 17 сентября н. с. 1816 года XCIV.
- № XXXV. Отвѣтъ епископа Воловича Пр. Комиссіи духов. дѣлъ и народнаго просвѣщенія, 23 октября н. с. 1816 г. XCV.
- № XXXVI. Отношеніе епископа Воловича къ предсѣдателю Пр. Комиссіи духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія гр. Станиславу Потоцкому о вознагражденіи за костель доминиканъ обсервантовъ, 13 января н. с. 1817 г. XCVI.
- № XXXVII. Объясненіе епископа Воловича Пр. Комиссіи духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія по поводу притязаній сеніора Вербуша и Рожанцоваго братства на полученіе костела доминиканъ обсервантовъ, 11 іюля н. с. 1817 г. XCVII.

Архивъ Варшавскаго Окружнаго Суда.

- № XXXVIII. Доношеніе подсудка Вольскаго въ Гражданскій трибуналь о произведенномъ имъ опечатаніи вещей, оставшихся послѣ ксендза каноника Іосифа Даниковскаго, 30 мая н. с. 1816 года XCVIII.
- № XXXIX. Протоколъ о вскрытіи въ Гражданскомъ трибуналѣ книгъ и бумагъ, оставшихся и опечатанныхъ послѣ кс.-каноника Іосифа Даниковскаго, 6 іюня н. с. 1816 г. XCIX.
- № XL. Рапортъ въ Гражданскій трибуналь при протоколѣ о вскрытіи книгъ и бумагъ, опечатанныхъ послѣ кс.-каноника Іосифа Даниковскаго, 6 іюня н. с. 1816 года C.
- № XLI. Прошеніе въ Гражданскій трибуналь Станислава Опржендкевича о наслѣдствѣ послѣ его дяди кс.-каноника Іосифа Даниковскаго, 6 іюня н. с. 1816 года CI.

Архивъ Штаба Варшавскаго Военнаго Округа.

- № XLII. Рапортъ чиновника Ломова генералу Курутѣ, 21 іюня 1816 года CII.
- № XLIII. Приложенная къ рапорту записка Ломова о православныхъ монастыряхъ и церквахъ въ царствѣ Польскомъ CIII.
- № XLIV. Рапортъ министра Императорскаго двора князя П. Волконскаго намѣстнику въ царствѣ Польскомъ цесаревичу Константину Павловичу, 1 ноября 1830 года CIV.
- № XLV. Рапортъ генераль-лейтенанта Кривцова I-го начальнику Главнаго штаба дѣйствующей арміи князю Горчакову, 29 февраля 1832 года CVI.

страп.

№ XLVI. Отношеніе министра Императорскаго двора князя П. Волконскаго къ главнокомандующему дѣйствующей арміею генераль-фельдмаршалу князю Варшавскому графу Паскевичу Эриванскому, 13 марта 1832 года . . . CVII.

Архивъ старыхъ дѣлъ при Канцеляріи
Варшавскаго генераль-губернатора.

№ XLVII. Представленіе предсѣдателя Комиссіи Мазовецкаго воеводства Рембелинскаго намѣстнику кн. Заіончеку о разрѣшеніи построить лютеранскую церковь и домъ для пастора въ Гостынинѣ, 5 мая н. с. 1823 года CIX.

№ XLVIII. Приложенная къ представленію копія отношенія Комиссіи Мазовецкаго воеводства къ Правительственной Комиссіи духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія о постройкѣ лютеранской церкви и дома для пастора въ Гостынинѣ, 5 мая н. с. 1823 года CX.

№ XLIX. Представленіе предсѣдателя Комиссіи Мазовецкаго воеводства Рембелинскаго намѣстнику кн. Заіончеку объ уплатѣ суммы въ 8.000 злотыхъ, обѣщанной на достройку лютеранской кирки въ Гостынинѣ, 19 января 1824 г. CXI.

№ L. Уполномоченіе намѣстникомъ кн. Заіончекомъ Пр. Комиссіи финансовъ и казначейства уплатить 8.000 пол. злотыхъ въ кассу Комиссіи Мазовецкаго воеводства на достройку лютеранской кирки и церковнаго дома въ Гостынинѣ, 30 января н. с. 1824 года CXII.

№ LI. Увѣдомленіе статсъ-секретаремъ Коссецкимъ предсѣдателя Комиссіи Мазовецкаго воеводства Рембелинскаго объ удовлетвореніи намѣстникомъ его ходатайства объ отпускѣ 8.000 пол. злотыхъ на достройку кирки въ Гостынинѣ, 4 февраля н. с. 1824 года CXII.

№ LII. Рапортъ намѣстнику кн. Заіончеку предсѣдательствующаго въ Правит. Комиссіи духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія гр. Станислава Потоцкаго о самоубійствѣ ксендза каноника Юсіафа Даниковскаго въ Варшавскомъ костелѣ доминиканъ обсервантовъ, 8 іюля н. с. 1816 года CXIII.

№ LIII. Мнѣніе Пр. Комиссіи духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія относительно представленія коменданта Варшавы ген.-маіора Левицкаго о передачѣ поддоминиканскаго костела для совершенія греко-россійскаго богослуженія, 10 августа н. с. 1816 года CXV.

- № LIV. Приложенная къ мѣтвію Пр. Комиссіи отъ 10 августа 1816 года выпись о Варшавскомъ побеновскомъ костелѣ изъ протокола Статсъ-секретаріата 29 мая н. с. 1811 г. CXVI.
- № LV. Приложенное къ мѣтвію Прав. Комиссіи отъ 10 августа 1816 г. представленіе намѣстнику кн. Заіончеку коменданта Варшавы ген.-маіора Левицкаго объ отдачѣ бывшаго костела доминиканъ обсервантовъ для совершенія греко-россійскаго богослуженія, 7 августа н. с. 1816 года. CXVII.
- № LVI. Извлеченіе изъ протокола засѣданія Совѣта управленія царства Польскаго 10 августа н. с. 1816 года. Постановленіе о передачѣ бывшаго костела доминиканъ обсервантовъ съ частію монастырскаго строенія „въ пользованіе греко-россійскаго обряда“ : CXVIII.
- № LVII. Постановленіе намѣстника кн. Заіончека о передачѣ костела доминиканъ обсервантовъ съ частію монастырскаго зданія „въ церковное пользованіе греко-россійскаго обряда“, 10 августа н. с. 1816 года CXIX.
- № LVIII. Изъ протокола засѣданія Совѣта управленія царства 19 ноября н. с. 1816 года. Постановленіе объ означеніи части монастыря послѣ доминиканъ обсервантовъ, надобной въ „церковное пользованіе россійскаго обряда“, и о передачѣ остальной части монастыря въ распоряженіе Пр. Комиссіи внутреннихъ дѣлъ и полиціи на устройство фабричнаго или промышленнаго заведенія CXX.
- № LIX. Постановленіе намѣстника кн. Заіончека о неотложномъ означеніи части подоминиканскихъ строеній, надобной въ „церковное пользованіе россійскаго обряда“, и о передачѣ остальной части монастыря въ распоряженіе Пр. Комиссіи внутреннихъ дѣлъ и полиціи для устройства фабричнаго или ремесленнаго заведенія, 19 ноября н. с. 1816 г. CXXI.
- № LX. Изъ протокола засѣданія Совѣта управленія 16 августа н. с. 1817 года. Постановленіе о назначеніи подоминиканской недвижимости въ пользу эдукаціоннаго фонда, подъ условіемъ совершеннаго снесенія зданій, и о наименованіи мѣста Академическою площадью CXXII.
- № LXI. Постановленіе намѣстника кн. Заіончека о назначеніи подоминиканской недвижимости въ пользу эдукаціоннаго фонда, подъ условіемъ снесенія зданій, и о наименованіи мѣста Академическою площадью, 16 августа н. с. 1817 года CXXIII.

- № LXII. Изъ протокала засѣданія Совѣта управленія 30 мая в. с. 1818 года. Постановленіе о безотложномъ производствѣ поправки подоминиканскаго костела, назначеннаго на академическій костель СХХІV.
- № LXIII. Изъ протокала засѣданія Совѣта управленія 4 августа н. с. 1818 года. Постановленіе о распредѣленіи кирпича отъ костела доминикантъ обсервантовъ, назначеннаго къ совершенной сломкѣ СХХV.
- № LXIV. Представленіе намѣстнику кн. Заіончеку Пр. Комиссіи духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія о вознагражденіи ея за недополученную часть кирпича послѣ подоминиканскихъ зданій, 17 апрѣля н. с. 1819 года . . . СХХVІ.
- № LXV. Представленіе намѣстнику кн. Заіончеку Пр. Комиссіи духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія о передачѣ подоминиканской площади въ собственность Общества любителей наукъ, 12 августа н. с. 1820 года . . . СХХVІІІ.
- № LXVI. Изъ протокала засѣданія Совѣта управленія 22 августа н. с. 1820 года. Постановленіе о передачѣ подоминиканской площади Обществу любителей наукъ въ собственное владѣніе и для постройки на ней себѣ дома . . . СХХІХ.
- № LXVII. Постановленіе намѣстника кн. Заіончека о назначеніи всей подоминиканской площади Обществу любителей наукъ въ собственное владѣніе и для постройки на ней дома, 22 августа н. с. 1820 года СХХІХ.
- № LXVIII. Уполномоченіе намѣстникомъ кн. Заіончкомъ Прав. Комиссіи духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія на заключеніе условій покупки Обществомъ любителей наукъ миссіонерскаго дома на улицѣ Новый Свѣтъ, 16 іюня н. с. 1820 года СХХХ.
- № LXIX. Всеподданнѣйшее представленіе намѣстника князя Заіончека императору Александру I о покупкѣ, находящагося на ул. Каноніи, дома Общества любителей наукъ на потребности королевскаго замка и въ цѣляхъ употребленія полученной отъ продажи суммы на постройку Обществомъ новаго себѣ дома на Краковскомъ Предмѣстьѣ, 30 іюня н. с. 1820 года СХХХІ.
- № LXX. Сообщеніе министра статей-секретаря Соболевскаго намѣстнику кн. Заіончеку о высочайшемъ соизволеніи на покупку, стоящаго на ул. Каноніи, дома Общества любителей наукъ на потребности королевскаго замка и въ цѣляхъ содѣйствія предсѣдателю Сташицу въ устрой-

- ствѣ Обществу новаго дома на Краковскомъ Предмѣстьѣ, 7/19 іюля 1820 года СХХХІ.
- № LXXI. Сообщение министромъ статсъ-секретаремъ Соболевскимъ намѣстнику кн. Заіончеку о высочайшемъ утвержденіи проекта купчей дома на Капоніи и о соизволеніи заключить контрактъ покупки на имя его величества, 20 сентября/2 октября 1820 года СХХХІІ.
- № LXXII. Отношеніе президента Варшавскаго муниципальнаго управленія Войды къ статсъ-секретарю Совѣта управленія Коссецкому о возвращеніи ситуаціоннаго плана землевладѣнія Общества любит. наукъ, 4 октября н. с. 1821 г. СХХХІІІ.
- № LXXIII. Отмѣтки о напрасныхъ поискахъ ситуаціоннаго плана, потребовавшася для выясненія законныхъ границъ земельной площади Общества любителей наукъ, 8/22 октября н. с. 1821 года СХХХІV.
- № LXXIV. Отвѣтъ Пр. Комиссіи духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія Генеральной прокураторіи на запросъ о документахъ, относящихся къ бывшей недвижимости доминиканъ обсервантовъ, 9 марта н. с. 1825 года . . . СХХХV.
- LXXV. Вѣдомость періодическихъ изданій, получавшихся Обществомъ любителей наукъ, представленная секретаремъ Общества Голембіовскимъ статсъ-секретарю Коссецкому, 17 августа н. с. 1829 года СХХХV.
- № LXXVI — LXXXIII. Документы о правахъ и привилегіяхъ Общества любителей наукъ.
- № LXXVI. Декретъ саксонскаго короля Фридриха Августа объ утвержденіи Варшавскаго Общества любителей наукъ и о дарованіи ему названія „Королевскаго“, 30 апрѣля н. с. 1808 года СХХХVІ.
- № LXXVII. Представленіе министровъ внутреннихъ дѣлъ Лучевскаго и финансовъ Дембовскаго Государственному совѣту въ пользу проекта о дарованіи на нужды Общества любителей наукъ гербоваго сбора съ календарей и т. п. изданій, 8 іюня н. с. 1808 года СХХХVІІ.
- № LXXVIII. Выписъ изъ протокола Статсъ-секретаріата. Декретъ саксонскаго короля Фридриха Августа Государственному совѣту о несогласіи на дарованіе Обществу любителей наукъ гербоваго сбора съ календарей и т. п. изданій, 22 августа н. с. 1810 года СХХХVІІІ.
- № LXXIX. Отношеніе министра статсъ-секретаря Соболевскаго къ намѣстнику кн. Заіончеку, съ сообщеніемъ

- указа имп. Александра I на просьбу Общества любителей наук о представлении ему различных правъ и привилегій, 15/27 марта 1816 года CXXXIX.
- № LXXX. Изъ протокола Статсъ-секретаріата царства Польскаго. Указъ имп. Александра I, утверждающій Общество любителей наукъ въ существованіи и правахъ, данныхъ ему декретомъ саксонскаго короля Фридриха-Августа, 15/27 марта 1816 года CXXXIX.
CXL.
- № LXXXI. Отношеніе министра статсъ-секретаря гр. Грабовскаго къ намѣстнику кн. Заіончеку объ утверженіи императоромъ Николаемъ I, по примѣру имп. Александра I, существованія Общества любителей наукъ и льготъ, предоставленныхъ ему декретомъ саксонскаго короля Фридриха-Августа, 20 апрѣля/12 мая 1826 года CXLIII.
- № LXXXII. Сообщеніе статсъ-секретаря Коссецкаго Обществу любителей наукъ объ утверженіи имп. Николаемъ I Общества въ существованіи и льготахъ, какими оно до тѣхъ поръ пользовалось, 19 мая н. с. 1826 года CXLIV.
- № LXXXIII. Отношеніе министра статсъ-секретаря Грабовскаго въ Совѣтъ управленія о назначеніи Обществу любителей наукъ ежегодной субсидіи въ 8.000 пол. зл. и о разрѣшеніи тому же Обществу безпрепятственно получать изъ-за границы по экземпляру надобныхъ для научныхъ цѣлей книгъ, дневниковъ и проч., 6/18 іюня 1829 года CXLIV.
- № LXXXIV. Изъ протокола засѣданій Совѣта управленія 18/30 марта 1832 года. Постановленіе войти съ всеподданнѣйшимъ ходатайствомъ къ государю о снисхожденіи на просьбу епископа Пражмовскаго объ оставленіи Обществу любителей наукъ его библіотеки CXLV.
- № LXXXV. Отношеніе намѣстника царства князя Варшавскаго графа Паскевича Эриванскаго къ министру статсъ-секретарю графу Грабовскому объ исходатайствованіи высочайшаго соизволенія на оставленіе Обществу любителей наукъ его библіотеки, 26 марта/4 апрѣля 1832 года CXLVII.
- № LXXXVI. Рапортъ графа Чернышева намѣстнику графу Паскевичу Эриванскому съ объявленіемъ воли императора Николая I о закрытіи Варшавскаго Общества любителей наукъ и о представленіи государю списка жертвователей на библіотеку и свѣдѣній о домѣ и капиталахъ Общества, 6 апрѣля 1832 г. CXLVIII.

№ LXXXVII. Сообщение статсъ-секретаремъ Тымовскимъ главному директору предѣдательствующему въ Пр. Комиссіи внутреннихъ и духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія Раутентшрауху копія съ рапорта гр. Чернышева гр. Паскевичу Эриванскому, 27 апрѣля н. с. 1832 года CL.

№ LXXXVIII. Вторичное отношеніе графа Чернышева къ графу Паскевичу Эриванскому о доставленіи требуемыхъ предъ тѣмъ свѣдѣній объ имуществѣ Общества любителей наукъ, 9 января 1833 года CL.

№ LXXXIX. Отвѣтъ намѣстника графа Паскевича Эриванскаго графу Чернышеву относительно имущества Общества любителей наукъ, 30 января/11 февраля 1833 года CLII.

№ XC. Отношеніе графа Чернышева къ графу Паскевичу Эриванскому о повелѣніи имп. Николая I передать книги и прочія научныя собранія Общества любителей наукъ Министерству народнаго просвѣщенія, а медальный и оружейный кабинеты Общества въ вѣдѣніе министра Императорскаго двора, 19 февраля 1833 года CLIII.

№ XCI. Докладная записка главнаго директора предѣдательствующаго въ Пр. Комиссіи финансовъ и казначейства Фурмана намѣстнику гр. Паскевичу Эриванскому объ обращеніи дома Общества любителей наукъ подъ помѣщеніе Главной дирекціи Лотереи, чрезъ продажу съ публичныхъ торговъ, 23 ноября/5 декабря 1834 года CLIV.

№ XCII. Изъ протокола засѣданій Совѣта управленія 18/30 января 1835 года. Постановленіе всеподданнѣйше исходатайствовать разрѣшеніе продать домъ Общества любителей наукъ Пр. Комиссіи финансовъ для помѣщенія въ немъ Лотерейной дирекціи CLVI.

№ XCIII. Изъ протокола засѣданія Совѣта управленія 1/13 февраля 1835 года. Постановленіе объ уполномоченіи Прав. Комиссіи внутреннихъ и духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія войти въ соглашеніе съ Пр. Комиссіею финансовъ и казначейства о покуркѣ дома на ул. Новолипки, занимаемаго Дирекціею Лотереи, для Страховаго отъ огня общества, и тѣмъ приготовить условія покупки казною бывшаго дома Общества любителей наукъ CLIX.

№ XCIV. Отношеніе министра статсъ-секретаря Грабовскаго гр. Паскевичу Эриванскому о согласіи императора Николая I на представленіе намѣстника, чтобы домъ

стран.

- Общества любителей наукъ былъ Пр. Комиссією финансовъ и казначейства купленъ подъ помѣщеніе Лотерейнаго управленія, 11/23 февраля 1835 года CLXI.
- № XCIV A. Сообщение статсъ-секретаремъ Тымовекимъ Пр. Комиссіямъ внутреннихъ дѣлъ и финансовой отношенія министра статсъ-секретаря для исполненія ими постановленія о продажѣ дома Общества любителей наукъ подъ Лотерейное управленіе, 5/17 марта 1835 года CLXII.
- № XCV. Изъ протокола засѣданія Совѣта управленія 30 апрѣля/12 мая 1835 года. Утвержденіе проекта Пр. Комиссіи внутреннихъ дѣлъ о записи за нею по ипотечнымъ книгамъ дома Общества любителей наукъ. CLXIII.
- № XCVI. Постановленіе Совѣта управленія царства о записи варшавскихъ недвижимостей подъ №№ 1320/1321 и 1319 въ вѣчныхъ книгахъ на Прав. Комиссію внутреннихъ и духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія, 30 апрѣля/12 мая 1835 года CLXIV.
- № XCVII. Изъ протокола засѣданія Совѣта управленія 5/17 мая 1836 года. Постановленіе о порядкѣ уплаты казною за бывшій домъ Общества любителей наукъ CLXV.
- № XCVIII. Состояніе дома Общества любителей наукъ по передачѣ его Генеральной дирекціи Лотереи, 25 іюля/6 августа 1839 года CLXVII.
- № XCIX. Изъ протокола засѣданія Совѣта управленія 23 апрѣля/5 мая 1840 года. Постановленіе о выдачѣ изъ Польскаго банка суммъ, бывшаго Общества любителей наукъ и отъ продажи его дома, попечителю Варшавскаго учебнаго округа на потребности школъ CLXVIII.
- № C. Изъ протокола засѣданія Совѣта управленія 9/21 іюля 1840 года. Принятіе сообщенія попечителя Варшавскаго учебнаго округа Окунева объ ассигнованіи имъ средствъ изъ суммъ бывшаго Общества любителей наукъ на покупку мѣста на Новолипкахъ и устройство тамъ дома для Варшавской Гимназіи CLXX.
- № CI. Изъ протокола засѣданія Совѣта управленія 3/15 сентября 1840 года. Принятіе доношенія попечителя Варшавскаго учебнаго округа Окунева о приобрѣтеніяхъ недвижимостей для варшавскихъ училищъ на суммы бывшаго Общества любителей наукъ CLXXI.
- № CII. Изъ протокола засѣданій Совѣта управленія 7/19 февраля 1841 года. Постановленіе о приобщеніи поквар-

тирной платы съ бывшихъ постояльцевъ въ домъ Общества любителей наукъ къ общей суммѣ послѣ Общества, назначенной въ пользу учебныхъ заведеній CLXXXIII.

№ СІІІ. Изъ протокола засѣданія Совѣта управленія 18/30 января 1844 года. Утвержденіе представленныхъ Пр. Комиссіею финансовъ и казначейства проектовъ купли-продажи дома бывшаго Общества любителей наукъ подъ Лотерейное управленіе, а дома на Новоліпкахъ, принадлежащаго Лотерейному управленію, подъ Страховое управленіе CLXXXV.

№ СІV. Сообщение статей-секретаря Карницкаго главному директору финансовъ и казначейства Лонскому постановленія намѣстника кн. Горчакова о назначеніи занимаемаго Лотерейнымъ управленіемъ бывшаго дома Общества любителей наукъ на помѣщеніе имѣющей открыться Медико-Хирургической Академіи, 18/30 сентября 1857 года CLXXXVI.

№ СV. Изъ журнала засѣданія Совѣта управленія 14/26 іюня 1860 года. Утвержденіе покупки дома на ул. Александріи подъ № 2768^а Прав. Комиссіею финансовъ и казначейства во владѣніе Варшавскаго учебнаго округа для расширенія помѣщенія Медико-Хирургической Академіи CLXXXVII.

Ипотечный Архивъ Варшавскаго Окружнаго Суда.

№№ СVІ—СVІІ. Изъ ипотечной книги варшавской недвижимости №№ 85, 86 и 87.

№ СVІ. Ипотечный указатель CLXXX.

№ СVІІ. Контрактъ между предсѣдателемъ Варшавскаго Общества любителей наукъ Станиславомъ Сташицемъ и членами административнаго совѣта Общества объ уничтоженіи ограничительныхъ условій на владѣніе Обществомъ недвижимостью на ул. Каноніи, 21 декабря н. с. 1820 года CLXXXII.

№ СVІІІ—СХІ. Изъ ипотечной книги варшавской недвижимости № 1319.

№ СVІІІ. Ипотечный указатель CLXXXV.

№ СІХ. Довѣренность правленія Общества любителей наукъ Станиславу Венгржецкому, апелляціонному судѣ въ царствѣ Польскомъ и члену того же Общества, на веденіе дѣла по внесенію на ипотеку за Обществомъ ку-

плѣннаго у миссіонеровъ дома подъ 1319 N-омъ, 24 октября н. с. 1820 года CLXXXVII.

№ СХ. Сообщение Пр. Ком. духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія секретарю Общества любителей наукъ кс. Эдуарду Чарнецкому предварительнаго договора о покупке Обществомъ миссіонерскаго дома № 1319, для составленія по этому дѣлу официального акта, 23 сентября н. с. 1820 года CLXXXIX.

№ СХІ. Договоръ купли Обществомъ любителей наукъ миссіонерскаго дома подъ 1319 N-омъ, 22 іюля н. с. 1820 года, и утвержденіе этого договора, 23 сентября н. с. 1820 года CLXXXIX.

№ № СХІІ—СХVІІ. Изъ ипотечной книги варшавской недвижимости № № 1320 и 1321.

№ СХІІ. Ипотечный указатель СХСІІ.

№ СХІІІ. Сообщение Пр. Комиссіи духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія Обществу любителей наукъ о посылкѣ копии съ постановленія намѣстника о передачѣ Обществу подоминиканской площади, 29 августа н. с. 1820 года СХСV.

№ СХІV. Довѣренность правленія Общества любителей наукъ Станиславу Венгржецкому на веденіе дѣла по внесенію на ипотеку за Обществомъ прежней подоминиканской площади подъ 1320 и 1321 N-рами, 25 сентября н. с. 1820 года СХСVІ.

№ СХV. Оцѣнка дома Общества любителей наукъ подъ ипотечными NN 1320 и 1321, произведенная архитекторомъ Грофе, 20 февраля н. с. 1823 года СХСVІІІ.

№ СХVІ. Довѣренность правленія Общества любителей наукъ Станиславу Венгржецкому на урегулированіе ипотеки дома подъ NN 1320 и 1321, согласно оцѣнкѣ его архитекторомъ Грофе, 2 апрѣля н. с. 1823 года СХСІХ.

№ СХVІІ. Проектъ контракта купли-продажи дома Общества любителей наукъ подъ Лотерейное управленіе, представленный Прав. Комиссіею финансовъ и казначейства и утвержденный Совѣтомъ управленія, 18/30 января 1844 г. ССІ.

Рукописное собраніе В. В. Коротынскаго,
въ Варшавѣ.

№ СХVІІІ. Указанія на мѣстоположеніе бывшей варшавской усыпальницы князей Шуйскихъ въ 1637 году ССІV.

1. Изъ дарственной грамоты Владислава IV королевичу Яну-Казимиру, 28 февраля н. с. 1637 г.
2. Изъ грамоты Владислава IV, того же 1637 г.
- № СХІХ. Изъ описанія Варшавы съ окрестностями, Адама Яржембскаго, 1643 года. Московская каплица съ ближайшими къ ней зданіями ССІV.
- № СХХ. Контрактъ виленаго каштеляна Юсіа Богуслава Служко и его жены Тересіи, урожденной Госѣвской, съ пріоромъ Варшавскаго монастыря доминиканъ обсервантовъ Лукою Оцосальскимъ и всеѣмъ конвентомъ о продажѣ недвижимости Служко, находящейся за монастыремъ, 20 іюля н. с. 1697 года ССVІІ.
- № СХХІ. Записи, касающіяся суммъ, зданій и другого имущества Варшавскаго монастыря доминиканъ обсервантовъ, 1727—1731 г.г. ССХ.
- № СХХІІ. Письмо великаго короннаго маршала Бѣлинскаго варшавскимъ доминиканамъ обсервантамъ о немѣннн съ его стороны препятствій къ разрѣшенію сооруже- ния ими новаго костела, 11 іюня н. с. 1760 года ССХІІІ.
- № СХХІІІ. О послѣднихъ судьбахъ монастыря и ко- стела доминиканъ обсервантовъ и о самоубійствѣ админи- стратора кс.-каноника Давиковскаго, сообщенія августи- нянскаго пріора Недѣльскаго, 1807—1819 г.г. ССХІV.
- № СХХІV. Отношеніе Пр. Комиссіи духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія Обществу любителей наукъ о по-сылкѣ ему документовъ о правахъ поземельнаго владѣнія мо- настыря доминиканъ обсервантовъ, 16 сентября н. с. 1820 г. ССХV.
- № СХХV. Изъ описей варшавскихъ недвижимостей 17—19 вв.
а) Изъ описи 1669 года	ССХVІ.
b-c) Изъ описи 1797 года	ССХVІІ.
d) Изъ описи 1807 года	—
e) Изъ описи 1817 года	ССХVІІІ.
f) Изъ описи 1821 года	—
g) Изъ описи 1863 года	ССХІХ.
h) Изъ описи 1899 года	—

Архивъ Рожанцоваго братства въ Варшав-скомъ костелѣ Юсіа Обручника (Покарме-литскомъ).

№ СХХVІ. Замѣченные генеральнымъ викаріемъ Иси-

стран.

- дормъ Филяшевичемъ непорядки въ дѣлахъ Рожанцоваго братства при Московской каплицѣ, въ іюль 1782 года . . . ССXXI.
- № СХХVII. Распоряженіе генеральнаго викарія Филяшевича по поводу замѣченныхъ имъ непорядковъ въ дѣлахъ Рожанцоваго братства при Московской каплицѣ, 25 іюля н. с. 1782 года . . . ССXXI.
- № СХХVIII. Записка о судьбѣ Рожанцоваго братства по закрытіи Варшавскаго костела и монастыря доминиканъ обсервантовъ, послѣ 1826 года . . . ССXXIV.
- № СХХIX. Послѣднее по времени сообщеніе объ образѣ Божіей Матери Рожанцовой, нѣкогда бывшемъ въ Московской каплицѣ и костелѣ доминиканъ обсервантовъ, ок. 1870 года . . . ССXXVI.

Архивъ Варшавскаго Магистрата.

- № СХХХ. Отношеніе Правительственной Комиссіи внутреннихъ дѣлъ и полиціи къ президенту Муниципальнаго управленія и полиціи г. Варшавы при копіи съ постановленія намѣстника князя Заіончека о передачѣ Варшавскаго костела доминиканъ обсервантовъ въ „церковное пользованіе греко-россійскаго обряда“, 28 сентября н. с. 1816 года . ССХХVII.
- № СХХХI. Просьба старшинъ Варшавской Греческой церкви къ президенту Муниципальнаго управленія о разрѣшеніи приступить къ перестройкѣ зданія на Подвальной улицѣ подъ ихъ церковь, 5 марта н. с. 1818 года . . . ССХХVII.
- № СХХХII. Предписаніе Войды, президента Муниципальнаго управленія, участковому приставу объ уравниеніи подоминиканской площади и о содержаніи ея въ приличномъ видѣ, 24 марта н. с. 1819 года . . . ССХХVIII.
- № СХХХIII. Рапортъ участковаго пристава президенту Муниципальнаго управленія о принятыхъ имъ мѣрахъ къ улучшенію подоминиканской площади, 24 марта н. с. 1819 г. ССХХIX.
- № СХХХIV. Рапортъ городского архитектора Лесселя Муниципальному управленію о работахъ по уравниенію подоминиканской площади, 6 мая н. с. 1819 года . . . ССХХIX.
- № СХХХV. Предписаніе президента Муниципальнаго управленія Войды городскому архитектору Лесселю о составленіи смѣты по замощенію подоминиканской площади

съ указаніемъ подрядчику той границы, до которой эта площадь можетъ быть вновь застроена, 20 мая н. с. 1819 года . ССXXX.

№ СXXXVI. Условія къ торгамъ на отдачу подоминиканской площади въ вѣчную аренду, въ сентябрь 1819 года ССXXXI.

№ СXXXVII. Рапортъ городского архитектора Лессея президенту Муниципальнаго управленія Войдѣ о переговорахъ съ Лукой Зентецкимъ о спорной мѣстности съ пріятіемъ во вниманіе плана 1699 г., 13 апрѣля н. с. 1820 г. ССXXXIII.

№ СXXXVIII. Отношеніе Муниципальнаго управленія къ Обществу любителей наукъ объ условіяхъ ссуды 50.000 золотыхъ на постройку дома Общества, 8 іюля н. с. 1820 г. ССXXXIII.

№ СXXXIX. Отношеніе Муниципальнаго управленія къ Обществу любителей наукъ объ уплатѣ ссуды, отпущенной изъ городской кассы на обнесеніе подоминиканскаго плаца заборомъ подѣ условіемъ возвращенія ея „пріобрѣтателемъ“ недвижимости, 1 сентября н. с. 1821 года. . . . ССXXXV.

№ СXL. Отношеніе Правит. Комиссіи внутреннихъ дѣлъ и полиціи къ Муниципальному управленію при копіи постановленія намѣстника кн. Заіончека объ отдачѣ подоминиканской площади Обществу любителей наукъ, 7 сентября н. с. 1820 года ССXXXV.

№ СXLI—СXLII. Межевые реестры недвижимостей, бывшихъ доминиканской и Длускаго, выписанные въ 1821 году изъ межевыхъ измѣреній и описей 1790 года . . . ССXXXVI.

№ СXLIII. Отношеніе статсъ-секретаря Косецкаго къ президенту Муниципальнаго управленія объ утвержденіи намѣстникомъ плана дома Общества любителей наукъ подѣ № 1319 и о выдачѣ второй ссуды Обществу въ 50.000 пол. злот. на отстройку этого дома, 10 апрѣля н. с. 1823 года ССXXXIX.

№ СXLIV. Свидѣтельство городского архитектора Шуха о домѣ Общества любителей наукъ подѣ № 1320 и 1321-мъ, 6 апрѣля н. с. 1825 года ССXXXIX.

№ СXLV. Предписаніе Муниципальнаго управленія городскому архитектору Шуху о составленіи ситуационнаго плана зданія Общества любителей наукъ и сосѣдней недвижимости Зентецкаго примѣнительно къ прежнему плану костела и зданій доминиканъ обсервантовъ, 2 мая н. с. 1825 г. ССXXXIX.

№ СXLVI. Рапортъ городского архитектора Шуха Муниципальному управленію, представленный при ситуационномъ планѣ зданія Общества любителей наукъ и сосѣдней недвижимости Зентецкаго, 9 мая н. с. 1825 года ССXL.

- № CXLVII. Свидѣтельство архитектора Драца о строеніяхъ Общества любителей наукъ подѣ № 1319/20/21-мѣ, 24 апрѣля н. с. 1826 года CCXLI.
- № CXLVIII. Переписка между Муниципальнымъ управленіемъ и участковыми приставами объ отданной Обществу любителей наукъ доминиканской землѣ подѣ ипотечнымъ 2.767 №-омъ, по вопросу, застроена ли она и удобна ли для постройки, 15 іюня—1 іюля н. с. 1826 года CCXLII.
- № CXLIX. Отношеніе предѣдателя Общества любителей наукъ Юліана Урсина Нѣмцевича къ Муниципальному управленію съ изложеніемъ просьбы о невзиманіи съ дома Общества складчины на снаряженіе Варшавою двухъ полковъ, 14 февраля н. с. 1831 года CCXLIII.
- № CL. Отношеніе Муниципальнаго управленія къ президенту Общества любителей наукъ Нѣмцевичу, въ отвѣтъ на просьбу о невзиманіи складчины на снаряженіе полковъ, 17 февраля н. с. 1831 года CCXLIV.
- № CLI. Опись варшавской недвижимости № 2.768 ас, съ цѣлію продажи ея съ публичныхъ торговъ за долгъ владѣльца Игнатія Стефановича, 27—20 апрѣля и 1—2 мая н. с. 1832 г. CCXLIV.
- № CLII. Отношеніе Прав. Комиссіи внутреннихъ и духовныхъ дѣлъ къ Варшавскому магистрату объ утвержденіи смѣты на поправку памятника Коперника и о порученіи Магистрату распорядиться о безотлагательномъ производствѣ этой починки до пріѣзда государя въ Варшаву, 13/25 августа 1858 года CCLVI.
- № CLIII. Разрѣшеніе намѣстникомъ гр. Бергомъ расходовъ на поправку памятника Коперника предѣ празднованіемъ 400-лѣтняго юбилея со дня рожденія Коперника, 30 октября/11 ноября 1872 года. CCXLVII.
- № CLIV. Высочайше утвержденная программа празднованія въ Варшавѣ 400-лѣтняго юбилея рожденія Коперника, 7/19 февраля 1873 года CCXLVIII.
- № CLV. Представленіе и. д. президента г. Варшавы намѣстнику гр. Бергу проекта инструкціи о порядкѣ присужденія стипендіи имени Коперника, 14/26 февраля 1873 г. CCXLIX.
- № CLVI. Распоряженіе генераль губернатора Коцебу, на имя и-о д. президента г. Варшавы, относительно сбора пожертвованій на стипендіи имени Коперника, 29 мая/10 іюня 1874 года CCL.
- № CLVII. [Отношеніе варшавскаго оберъ-полиціймей-

стран.

- стера къ и. д. президента г. Варшавы о необходимости устроить скверъ около памятника Коперника, 3 ноября 1892 года . . . CCLI.
- № CLVIII. Разрѣшеніе варшавскаго генераль-губернатора Гурко Магистрату произвести хозяйственнымъ способомъ работы по капитальной поправкѣ памятника Коперника на городскія средства, 23 марта 1893 года . . . CCLII.
- CLIX. Представленіе и. д. президента г. Варшавы варшавскому генераль-губернатору Гурко о дополнительныхъ работахъ по поправкѣ памятника Коперника и о дополнительномъ кредитѣ на нихъ, 20 января 1894 года . . . CCLII.
- № CLX. Разрѣшеніе и. д. варшавскаго генераль-губернатора Магистрату производства хозяйственнымъ способомъ дополнительныхъ работъ по поправкѣ памятника Коперника на дополнительный на нихъ кредитъ, 29 марта 1894 г. . . CCLII.
- № CLXI. Рапортъ инженера Жилинскаго президенту Варшавы съ приложеніемъ протокола и вѣдомости о медаляхъ и монетахъ, положенныхъ подъ памятникъ Коперника, при капитальной поправкѣ его, 15/27 октября 1894 года . . . CCLIV.
- № CLXII. Протоколъ о помѣщеніи медалей и монетъ подъ памятникъ Коперника, 12/24 октября 1894 года . . . CCLIV.
- № CLXIII. Вѣдомость медалей и монетъ, помѣщенныхъ подъ памятникъ Коперника, 12/24 октября 1894 года . . . CCLV.
- № CLXIV. Изъ предписанія Магистрата Варшавской городской кассѣ, 28 декабря 1895 года. Означеніе, на основаніи какихъ разрѣшеній была произведена послѣдняя дополнительная отстройка памятника и въ чемъ она состояла . . . CCLVIII.
- Дополненія и поправки CCLVIII.

РИСУНКИ.

Изображенія представленія Шуйскихъ въ Варшавѣ.

№ А. Представленіе Василія Ивановича Шуйскаго съ братьями на Варшавскомъ сеймѣ 1611 года. Картина Долабеллы, въ гравюрѣ Маковского. Изъ Музея кн. Чарторыскихъ.

№ В. Представленіе Шуйскихъ на Варшавскомъ сеймѣ 1611 года. Гравюра Френцеля. Изъ Императорской Академіи Художествъ.

Снимки съ печатей, виды отдѣльныхъ зданій и части Варшавы съ бывшею въ ней Московскою капицей.

№ 1. Древняя гостынская печать. Изъ подлиннаго дѣла Главнаго Архива древнихъ актовъ при Варшавской судебной палатѣ.

№ 2. Лютеранская церковь въ Гостынинѣ, на развалинахъ бывшаго королевскаго замка, въ настоящее время.

№ 3. Усыпальница Шуйскихъ или Московская капица въ Варшавѣ, во второй половинѣ XVII вѣка. Изъ плана Варшавы, въ трудѣ Пуффендорфа, изд. 1697 г.

№ 4. Московская капица въ Варшавѣ, по плану, изданному въ первой четверти XVIII вѣка. Изъ плана Варшавы, изд. Боденера.

№ 5. Московская капица въ Варшавѣ, по плану, изданному въ первой половинѣ XVIII вѣка. Изъ плана Варшавы, изд. Бекка.

№ 6. Московская капица или монастырь доминиканъ обсервантовъ въ 1762 году. Изъ литографированнаго плана Варшавы, Тирегайля.

№ 7. Московская капица или монастырь доминиканъ обсервантовъ въ 1772 году. Изъ плана Варшавы, Заннони.

№ 8. Костель доминиканъ обсервантовъ, съ частью Краковскаго Предмѣстья, около 1800 года.

№ 9. Костель доминиканъ обсервантовъ въ послѣдніе годы его существованія.

№ 10. Церковная печать монастыря доминиканъ обсервантовъ

на актѣ 1804 года. Изъ подлиннаго дѣла Варшавской католической консисторіи.

№ 11. Старинная садовая бесѣдка, выдаваемая за подлинную усыпальницу Шуйскихъ, весной 1898 года.

№ 12. Домъ I Варшавской Мужской Гимназіи (бывшій первоначально Варшавскаго Общества любителей наукъ), въ 1893 году, передъ послѣдней перестройкой.

№ 12^a. Памятникъ Коперника въ настоящую пору.

№ 13. Домъ I Варшавской Мужской Гимназіи въ настоящую пору.

А К Т Ы.

Музей князей Чарторыскихъ въ Краковѣ.

№ I. Описание торжественнаго представленія царя Василія Ивановича и князей Дмитрія и Ивана Ивановичей Шуйскихъ на Варшавскомъ сеймѣ, 29 октября н. ст. 1611 года, съ кратнимъ повѣствованіемъ о дальнѣйшей ихъ судьбѣ и съ сообщеніемъ надписи на варшавской усыпальницѣ.

Oddawanie tryumfalne Wasilia Suyskie^o, cara moskiew., y z bracią ieo^o k. i. m. na seymie w Warszawie przez hetmana kor. p. Stanisława Żółkiewskie^o, który, woyska wielkie moskiew. pod Kłuszynem poraziwszy, stolicę moskiew. spaliwszy, cara Suyskiego tego poymał.

W roku 1611 dzień 29 Octobris, po święcie nazajutrz apostołow ss. Symona (i) Judy, oddawaniem k. i. m. cara moskiew. y dwu braciey iego poymanyh był sławny tym sposobem: Godzin 4 na dzień p. Żółkiewski, hetman kor., z niektórymi i. m. pany koronemi y lit., z posły ziemskimi, z dworem y rycerstwem swoim przedmiesciem Krakowskim cara te^o honorificentissime do zamku prowadzili. Za p. hetmanem immediate szła karetka skorzana otworzysta k. i. m. szescią koni. Na tey karecie siedział sam car w złotogłowej białey szacie długiey, w szlyku marmurkowym, zsiadły, niezbyt wysoki, twarzy okrągłey sniadey, postrzyżoną niską okrągłą brodę, większą połowicę siwą maiąc, oczu oparzystych, ponurych, w kępie surowych, nosa pociągłę^o, trochę garbate^o, ust rozciąglých. Przed nim dway bracia rodzeni ieo^o Suyscy, ieden starszy Dimitr, drugi młodszy Iwan, a między niemi w poszrodku karety niżej przystaw k. i. m. Ze bowiem otworzysta karetka była, łączno wszystko widzieć było, a tym też na to konkurs był większy ludzi. W zamku, gdzie y k. i. m. sama ze wszystkim swym dworem na nie patrzała, do wielkiey izby senatorskiey wprowadzony, y przed maiestat i. k. m. postawieni są. Car z bracią, pokłon uczyniwszy głową przed i. k. m., szlyk w rękę trzymaiąc y przed maiestatem i. k. m. stoiąc, uczynili wszystkim commiserabilem aspectu m szczęścia odmienne^o na swiecie. Przypadła każdemu niezbyt dawnemi laty pamięć ona rokowania między krolmi polskimi, a carami moskiewskimi, ktoby przed kim szlyk swoy zdeymować y ktoby komu ustępować miał. Y kiwaiąc wszyscy głowami swemi, dziwowali się szczęściu w. y

błogosławienstwu od Boga krola i. m. nigdy niespodziewanemu. Tanti
 bowiem viri praesentia et pristinae maiestatis recordatio misericordiam
 intuentibus movit, meminerunt enim, quam celebre imperium, quam floren-
 tes opes et amplissimi imperij vires paulo ante extiterant, nunc vero, ex
 tanto fastigio prolapsam cernentes, miserabantur. Przypatrował się mu
 k. i. m. sam, przypatrowali pp. senatorowie y pp. posłowie wszysey,
 y P. Boga za to w sercach swoich chwalili. Choć też sam car przypatrował
 się pilno wszytkim, y pewnie nie bez strachu, nie bez boiazni, widząc
 tantam maiestatem regis, senatus et ordinum, a zwłaszcza (sic) gdy in me-
 dio senatus widział p. Jerze^o Mniszkę, woiewodę sędom., cyca carowey
 moskiew., którą on zdradził, znieważył z nim zarowno. Powstał zatym
 p. Zolkiewski, hetman kor., y, uczyniwszy przedmowę piękną szczęścia
 rozmaite^o na swiecie, podziwowawszy się szczęściu wielkiemu i. k. m.,
 pochwaliwszy serce, męstwo y animusz pański i. k. m. i tak wielkim,
 dziwnym na tę y owę stronę nachylonym w szczęściu nie wtesknienie, ani
 ulęknienie, ukazując efekt prace y trudow wielkich i. k. m. wzięciem
 Smoleńska y miasta stołeczne^o Moskwy, wskazaował na csoby te, przed
 k. i. m. stojące, cara w. m., onych carow w. moskiew., przed laty koronie,
 krolom polskim, panom sąsiednym, az y samemu cesarzowi tureckiemu
 mocą, siłą potężną ni z kim nieporównaną, prawie wszytkiemu swiatu
 strasznych y groźnych, następnika; ukazował brata ie^o Dimitra, nad stem
 y 80 tysięcy ludu wojenne^o hetmana w., ukazował męstwo, siłę, serce
 y moc ich wszytkę; wyliczał państwa, carstwa, xięstwa, prowincie, ludu
 y poddanych wielką wielkość, potęgę miasta, zamki, bogactwa zbyt nie-
 zliczone pod swym rządem y rozkazowaniem mające, teraz szczęściem,
 męstwem, dzielnością y błogosławieństwem od P. B. i. k. m. ze wszytkie^o
 wyzute, obnażone y ogolocone y za więznie przywiedzione, postawione
 y pod łaskę y miłosierdzie do progu y nog u aiestatu i. k. m. oddane,
 miłosierdzia y łaski proszące y czołem o ziemię bliżące. Tu przy tych sło-
 wiech sam car, nachyliwszy głowę do k. i. m. nisko, dotknął się ziemię
 ręką prawą y pocałował ją sobie. Hetman zasię brat carów czołem swym
 do samey ziemię raz uderzył, a brat trzeci młodszy trzykroć czołem bił
 y płakał. Oddawał ie zatym p. hetman k. i. m., nie iako za więznie, ale
 iako za wzor szczęścia odnięnego, przykłady niektore przypomniawszy,
 ktore by naywiększe^o monarchy szczęśliwym być nie pokazują, aż po
 skonczeniu wszytkich swoich rzeczy na swiecie. Prosił potym y przy-
 czyniał się za nimi o łaskę y miłosierdzie, o co też y sam car z bracią
 swoią, toties quoties dotykając się ręką ziemię y czołem bliżąc, wielkim
 poniżeniem milcząc prosili. Była to audiencia wielka, było to spectaculum
 dziwne y commiserabile; przypuszczeni iednak do całowania ręki
 i. k. m. y całowali. A po całowaniu p. podkanclerzy kor. imieniem i. k.
 m. dziękował p. hetmanowi, dziękowali też pp. posłowie przez marszałka
 swe^o nie tylko p. hetmanowi, ale też y wszytkim ichmosciom, ktorzy na

tey wojnie moskiew. z krolom i. m. gardl swych, maieŃnosc, trudow w. y prace podeymować nie zalowali. Przy tym akcie, tak sławnym, wielkim y nigdy w Polsce niewidanym, ci, co głębiey rzeczy uważali, co o wszystkich rzeczach wiadomość mieli, zkađ, co y z iakich przyczyn wszystko aż doład pochodziło, na czym stanęło y cze^o potrzeba było, upatruiąc, chwaliłić wprawdzie akt ten wszytek, dobrze y według potrzeby odprawiony, ale na drugą stronę oko maiąc, te^o być w. potrzebę udawali wspomniec y przełożyć tych ludzi takich facinora, wlaszcza (sic) cara same^o, y ukazać, że to ten iest, ktory nad pauem swym Dimitrem koronowanym, przysięgę mu oddawszy, za pana przyiąwszy, zdradę uczynił; że ten znieważył posły i. k. m. do Moskwy posłanych, a w poslech osobę i. k. m.; że ten mordow wielkich, krwie szlacheckiey polskiey rozlania y kapłana zamordowania przyczyną. Trzeba było, aby się był na ten czas y sam p. Mniszek, wojewoda sędom., powstawszy ozwał y instancją uczynił strony znieważenia corki swey carowey, iuz koronowaney, y do cze^o przysła, więc y strony osoby swey, co go od nie^o potkało, iakie potrząsania, iakie powłoczenia, iakie więzienia, głody, nędze cierpieć musiał, y iako mu wszystko pobrał. Trzeba było pokazac y teraznieyszą wojnę, iako się z k. i. m. obchodził, co mowił, co czynił, y teraz, choć w więzieniu iest y w niewoli, iakie^o uporu z natury swey okrutney zażywa, lekce sobie wszystko poważaiąc y ieszcze wszystkim potrząsaiąc. Te y tym podobne rzeczy więcey niektorzy upatrowali, że ich było wnieść trzeba, cze^o się car obawiał sam y spodziewał. Jedno, że podobno albo umyślnie zamileczono, albo benignitas ppis, krolom polskim wrodzona, afflicto afflictionem zadney przydawać z łaski swey panskiey nie dopuszczala; odmiany dziwne na swiecie, iako pan mądry, upatruiąc y tym się kontentuiąc, że pulchrum est hostem vincere, victoria autem ad liberalem ineundam gratiam et honestatem uti necesse est; co drudzy pochwalali. Odprawdzono potym cara y z bracią ie^o z zamku precz, a potym na zamek Gostynski kilka mil od Warszawy na więzienie zaprowadzeni, y tam w kilka lat pomarli. Ciała cara same^o y brata ie^o Dimitra z Gostyna krol Zygmunt kazał do Warszawy przywieźć y tam, zmurowawszy kaplicę na przedmiesciu Krakowskim, przeciw kosciółowi s. Krzyża, uczciwie pochować dał. Na tey kaplicy nadedrwiami takowy iest napis na marmurze:¹⁾

JESU CHRISTI DEJ FILII

Regis Regum Dej Exercituum

Sigismundus Rex Poloniae et Sveciae

Exercitu Moschovitico ad Clusinam caeso,

Moschoviae Metropoli deditione accepta,

1) Надпись помѣщаемъ съ удержаніемъ всѣхъ особенностей подлинника.

Smolensco R̄p̄cae restituto
 BASILIO SUYSKI M. DUCE MOSCHOVIAE
 et Fratре ejus Demetrio militiae Praefecto
 Captivis jure belli acceptis, ac in arce Gostinensi sub Custodia
 habitis, ibiq; vita functis. Sortis humanae memor.
 Ossa illorum huc deferri,
 Et ne se regnante etiam hostes injusteq; scepra parantes
 justis sepultura carerent,
 In hoc a se ad publicam posteritatis memoriam
 Regniq; sui nomen extracto trophaeo
 deponi jussit.
 Anno a partu Virginis 1620
 Regnor^o nostror^o Poloniae 33 Sveciae 27.

In anno 1637 te ciała albo kosci moskiewscy posłowie u krola Władysława IV uprosili y z wielkimi ceremoniami z grobow dobywszy do Moskwy zawiezli.

Рукопись № 1662, стран. 171—173. Она въ 506 страницъ, въ листъ, писана однимъ почеркомъ первой половины XVIII столѣтія, подъ конецъ почеркомъ второй половины того же вѣка, и состоитъ изъ статей временъ Стефана Баторія, Сигизмунда III, Владислава IV и т. д. Статья „Oddawanie tryumfalne Wasilia“ помѣщена между исторіей Димитрія Самозванца, подъ заглавіемъ: „Dimitra, saga mosk., sprawy, wesele y śmierć“ (Димитрія, царя московскаго, дѣянія, свадьба и смерть), стр. 151—170, и повѣстью о жель Владислава IV Цециліѣ Ренатѣ, подъ заглавіемъ: „Wjazd, koronacja, wesele paui. krol. Renati Ceciliey w Warszawie 1637“ (Въездъ, коронація, свадьба наиявнѣйшей королевы Ренаты Цециліи въ Варшавѣ 1637 г.), стр. 174 и слѣд.

О прежнихъ изданіяхъ документа см. въ изслѣдованіи, I и II гл., при-мѣчанія.

Сохранившіеся списки надписи, быв. на памятникѣ, нѣсколько разнятся между собою. Особенное значеніе придавалъ ей Кобержицкій и приведенный въ его сочиненіи (Kobierzicki, Historia Vladislai Poloniae et Sveciae Principis. Dantisci. 1655, 611—612) текстъ ея отличается наибольшею тщательностью въ изданіи, хотя и тутъ внѣшнее отличіе, сдѣланное для исторической ея части („Exercitu... Functis“), едвали вполне отвѣчало подлиннику. Копія Старовольскаго (Sim. Starovolcius, Monumenta sarmatarum, viam universae carnis ingressorum. Cracoviae, 1655, 259—260) по типу своему близка къ этому списку, но уступаетъ въ качествѣ изданія. Копія нунція Филонарди 1636 г. (Библиотека вн. Барберини въ Римѣ, cod. XXXI, 20 f.) занимаетъ по типу какъ бы среднее мѣсто между списками въ „Oddawanie tryumfalne Wasilia“ и у Кобержицкаго и во внѣшнемъ расположеніи словъ сходѣе съ первымъ.

По изданію Кобержицкаго текстъ надписи былъ въ такомъ видѣ:

JESU CHRISTI ¹⁾ DEI FILII
REGIS REGUM DEI EXERCITUUM
GLORIAE

SIGISMUNDUS TERTIUS REX
POLONIAE ET SUECIAE

(*Exercitū Moschovitico ad Clusinum* ²⁾ caeso
Moschoviae Metropoli Deditione acceptā
Smolensco Reipublicae ²⁾ restituto

BASILIO SZUYSKIO ³⁾ ⁴⁾ *Magno Duce Moschoviae*

Et fratre ejus DEMETRIO *Militiae Praefecto*
Captivis jure belli receptis

Et in arce Gostinensi sub custodia habitis
Ibique vitā Functis)

Humanae sortis memor.

Ossa illorum huc deferre

Et ne se regnante etiam hostes ⁴⁾

Injustéque sceptra parantes ⁵⁾

Justis sepulturâque carerent

IN HOC

A se ad publicam posteritatis memoriam

Regnique sui nomen

Exstructo Tropaeo ⁶⁾

DEPONI JUSSIT.

Anno à Partu Virginis MDCXX

Regnorum ⁵⁾ ⁶⁾ Poloniae XXXIII

Sueciae XXVI ⁶⁾.

Въ копиі Филонарди: 1) Хри 2) Reip. 3) Szuiski 4) Et ne, se regnante, hostes, 5) Regnorum uorum 6) Sueciae XXXVII.

Въ копиі Старовольскаго: а) Clusinum б) Szuyski, в) parantem, д) Tropaeo, е) Regnorum Nostorum.—Текстъ въ этой копиі раздѣленъ, вопреки смыслу, на девять отдѣльных частей, точками, послѣ словъ: Gloriae, restituto, receptis, deferre, carerent, iussit, M. DC. XX, XXXIII, XXVI.

Другіе соответственные документы, имѣющіеся въ австро-польскихъ архивахъ и бібліотекахъ, надѣемся издать во второй книгѣ „Приложеній“.

Въ виду того интереса, съ какимъ слѣдилось въ Римѣ за русско-польскими отношеніями и за дѣлами въ Польшѣ, мы предполагали, что документальныя данныя о пребываніи и кончинѣ въ польскомъ плѣну царя Василя Ивановича Шуйскаго, о мѣстахъ его погребенія и, въ частности, объ его варшавской усыпальницѣ находятся еще въ римскихъ хранилищахъ, почему обратились къ посредству знакомыхъ намъ лицъ, работающих по римскимъ архивамъ (о. Пимену, Пирлиугу и г. Презутти), и въ благосклонному содѣйствію Министерствъ Народнаго Просвѣщенія и Иностранныхъ Дѣлъ.

„По тщательно наведечнымъ справкамъ — отвѣчала (15 ноября 1894 г.) Русская миссія при папѣ — оказалось, что донесенія апостольскихъ нунціевъ въ Польшѣ за періодъ времени отъ 1610-го до 1623-го года... не находятся въ Ватиканскомъ архивѣ и о мѣстѣ ихъ нахождения тамъ не имѣется никакихъ указаній. Остается предположить, что документы эти, на ряду со многими другими, погибли во время перенесенія папскихъ архивовъ въ Парижъ въ эпоху Наполеоновскихъ войнъ“.

Счастливе оказались римскіе наши поиски, веденные и частнымъ, и официальнымъ путемъ, въ бібліотекѣ князей Барберини и въ Архивѣ центрального управленія доминиканъ.

Получивъ, благодаря такому, озазанному намъ, просвѣщенному вниманію и содѣйствію, относящіеся матеріалы, мы здѣсь помѣщаемъ изъ нихъ два документа (№№ III и X); одинъ изъ нихъ освѣщаетъ состояніе варшавскаго памятника и отношеніе къ нему до передачи его доминиканамъ обсервантамъ, другой — послѣ передачи имъ, вплоть по эпоху послѣдней перестройки его.

О Шуйскихъ же документы имѣются въ хранилищахъ, находящихся въ Россіи.

Библиотека Императорскаго Варшавскаго
Университета.

№ II. Акты о смерти царя Василя Ивановича, князя Дмитрія Ивановича и нягини Екатерины Григорьевны Шуйскихъ въ Гостыньскомъ замкѣ, 12 (22) сентября — 15 (25) ноября 1612 г.

Actum in castro Gostynensi sabbatho in crastino festi s. Matthaei, apostoli et evangelistae, anno Domini millesimo sexcentesimo duodecimo.

Regnante serenissimo Sigismundo III, rege Poloniae et Sueciae.

Славней паміеци уродzony nieboszczyk Wasiel Suyski, który był (jako o tym slychać) wielkim carem moskiewskim, który pospołu z urodzonymi Dymitrem, hetmanem, Iwanem, podskarbigim ¹⁾, Suyskiemi, kniaziami moskiewskimi, bracia rodzonemi, za rozkazaniem jego ²⁾ królewskiej mości króla polskiego odesłani na mieszkanie na murowany zamek Gostyński, czasu starostwa urodz. ³⁾ a) imć b) pana Jerzego Garwawskiego ⁴⁾, starosty natenczas gostyńskiego, przy których imć b) pan Zbigniew Bobrownicki, dworzanin króla jegomości, przystawem jest tu na zamku Gostyńskim, dnia, to jest w sobotę po św. Mateuszu, apostole i ewangeliscie, w pokoju swym, w izdebce murowanej nad bramą murowaną, Panu Bogu ducha swego oddał. Żył około roku swego 70 lat.

Actum in castro Gostynensi feria quinta ante festum ^{c)} s. Michaelis Archangeli proxima, anno Domini millesimo sexcentesimo duodecimo.

Славней паміеци nieboszczyk уродzony Dymitr Suyski, wielki hetman moskiewski, który pospołu z urodzonymi Wasilem, carem moskiewskim, i z Iwanem, podskarbigim, Suyskiemi, bracia rodzonemi, за rozkazem króla jegomości odesłani są на mieszkanie до замку Gostyńskiego, на ten czas за starostwa urodz. imć pana Jerzego Garwawskiego, starostы gostyńskiego, przy których przystawem był уродzony Zbiegniew ⁵⁾ d) Bobrownicki, dworzanin króla jegomości, dnia, to jest we czwartek przed

Въ метрикахъ умершихъ Гостыньскаго прихода, хранящейся во Львовской библиотекѣ Оссолинскихъ: ¹⁾ podskarbigim ²⁾ najяснейшего его ³⁾ уродzoneго (Такъ же и ниже) ⁴⁾ Garwawskiego (Такъ же и въ послѣдующихъ мѣстахъ) ⁵⁾ Zbigniew

Въ рукописи Собѣщанскаго: a) уродzoneго b) imci c) Въ данной рукописи, какъ и въ университетской, собственно: ante fertum d) Zbigniew.

ś. Michałem, roku niniejszego tysięcznego sześćsetnego dwunastego, w izbie, w pokoju swoim murowanym na dolnym ku winnicy będącej (sic), przy okoliczności urodzonej Katarzyny, knieiny małżonki swej, i innych sług moskiewskich umarł i ducha swojego Panu Bogu oddał.

Actum in castro Gostynensi die dominica festi s. Catharinae, virginis et martyris, anno Domini millesimo sexcentesimo duodecimo.

Generosa olim Catharina Suyska, consors a) olim Dimitri Suyski, ducis moscovitici piae memoriae, quae Catharina vocabatur knieina, quae die hodierna, videlicet die dominico festi s. Catharinae, virginis et martyris, in castro praesenti Gostynensi murato, in hypocausto inferiori, versus vineam seu sylvam in dextram partem, intrando arcem muratam, circa fenestram angularem portis (sic) seu pontis, in mansione seu sessione sua, ex mandato sacrae serenissimae regiae majestatis habita, hora una cum mediante¹⁾ meridie, in praesentia generosi Joannis Suyski, dicti książ Iwan Levin²⁾, sui germani, ancillarumque et famulorum suorum, existens detenta infirmitate magnae intumescitiae^{b)}, cum pia memoria ultimum diem vitae suae clausit, valeditisque³⁾ vivis, tempore capitaneatus magnifici Georgii^{c)} Garwawski, capitanei loci praesentis castri Gostynensis, nec non generosi Zbigniewii^{d)} Bobrownicki, curatoris, vulgo przystawa, aulici sacrae regiae majestatis.

Библиотечный шифръ рукописи: 29. I. 1. 1. Заглавіе ея:

Opisy zabytków starożytności w gubernii Warszawskiej przez Delegacyę, wysłaną z polecenia Rady administracyjnej królestwa w latach 1844 i 1846-ym zebrane, rysunkami w dwóch osobnych atlasach zawartemi objaśnione. 1851. V. Powiat Gostyński, str. 260—264.

Члены Комиссіи для описанія древностей, приведа эти акты, сообщаютъ затѣмъ (264 — 265 стр.):

Swiadcetwa te zejścia powyższych trzech osób wypisałem ze starej kopii podług indukty w księgach grodu Gostyńskiego zrobionej. Same księgi wraz z oryginałami oddawna już zaginęły. Kopija ta w niektórych miejscach zawiera błędy, które wiernie zachowałem.

Архивныхъ городскихъ и земскихъ дѣлъ Гостынина всего болѣе погибло во время пожара, постигнаго городъ 28 мая 1809 года, когда сгорѣли также, какъ предполагають, и остатки Архива, нѣкогда имѣвшагося въ самомъ Гостынскомъ замкѣ.

Въ рукописи Оссолинскихъ: 1) mediante 2) Названіе „Iwan Levin“ вписано другими чернилами, въ пустое мѣсто въ строкѣ, оставленное между словами książ и sui 3) valedixitque

Въ рукописи Собщанскаго: a) consors b) Слозь „magnae intumescitiae“ нѣтъ. c) Georgis d) Zbigniewski

№ II А. Опись имущества царя Василия Ивановича, князя Дмитрия Ивановича, нягини Екатерины Григорьевны и князя Ивана Ивановича Шуйскихъ, въ Гостынскомъ замнѣ, послѣ 12 (22) сентября —15 (25) ноября 1612 года.

Послѣ князя Василья осталось.

Образъ, складни на цкѣ Пречистые Богородицы, а на другой цкѣ Святые, обложень серебромъ, сканью, а по сторонамъ обогнуты мѣдью.

Да шкатулка, а въ ней были золотые червонные, и тарѣли, и денги, и потройные; да въ ней же было королевского жалованья братиночка серебряна, да лошка серебряна, а дано подъ Смоленскимъ.

Да платья, королевского жалованья: охобень золотной; да кафтанъ, бархатъ червчатъ; да кафтанъ, камка темнолазорева; да шапка черна лисья безъ вершка; да шапка сукно вишнево, подъ нею лисица черна; да шуба, сукно сине, а подъ нею хренты красные лисьи; да шуба гвоздична, ожерелье пухъ бобровой, а подъ нею черева бѣлы; да кафтанъ, камка дымчата, подъ нимъ куницы; да кафтанъ, сукно сине, а на немъ двѣнадцатъ пугвицъ серебряныхъ, кованы, золочены, да порожнихъ пугвицъ серебряныхъ, кованыхъ, золочены, зъ девять, не нашиты ни на чемъ; да постеля, бархатъ червчатъ бумажникъ, да постеля, тафта червчата бумажникъ, да желта пуховая; да взголовье, бархатъ червчатъ; да одѣяло, камка желта.

Да судовъ серебряныхъ: досгоканъ серебрянъ, внутри золочень, да лошка серебряна, золочена, а пожаловалъ далъ канцлеръ великого княжства Литовского Левъ Сапѣга подъ Смоленскимъ, да шанъ Болобанъ далъ подъ Смоленскимъ лошку серебряну.

Да его, князь Васильевыхъ, было судовъ: ковшъ серебрянъ съ полкою, да оловяныхъ двѣ блюда, да двѣ тарѣлицы новыхъ, да блюдечко маленькое цыновое, да рукомойникъ цыновой, да шесть погребцовъ скляничныхъ (въ) влагалищѣ, два котлика мѣдяныхъ, тазъ мѣдиной, вертель желѣзной.

У князя Дмитрея осталось:

Крестъ золотъ, а въ немъ мощи, а по полевъ вставливано камень.

Образъ Пречистые Богородицы Знаменіе, обложенъ золотомъ, навожены травы черню, вѣнецъ золотъ съ каменемъ; да княини приложила: чѣпъ золоту, да перстень золотъ, да серги, жемчюги продолговаты, а у нихъ въ закрѣпкахъ по яхонту по червчату, да камышекъ лаль червчатъ, да послѣ приложили крестъ золотъ. Да образъ Николы, обложенъ золотомъ.

Да платья, королевского жалованья: охабень таусинень, бархатъ рыть; да кафтанъ, отлась зеленъ.

Да его князь Дмитреева платья: шуба, сукно вишнево съ пухомъ, а подъ нею соболи, а на ней двѣнадцать королчатыхъ пугвиць на снѣгахъ серебряныхъ, закрѣпки жемчюжные; да кафтанъ, камка червчата, а подъ нимъ пупки соболи, а на немъ нашивка петли золотные, пряденое золото; да епанча, сукно лазоревое, подложена камкою зеленою; да постеля пуховая, да бумажникъ, да два ковра.

Да княинина платья:

Опашень, шарлатъ червчатъ, а на немъ пятнадцать пугвиць, серебряны, золочены; да лѣтникъ, тафта ала, во швы камка золотная; да шуба, камка цвѣтная, шолкъ червчатъ да жолтъ, а подъ нею пупки соболи; да холодная тѣлогрѣя, камка червчата; да шуба горностапная, неповолочена; да верхъ шапочной женской, шить по червчатому отласу золотомъ.

Да Желтковского панья пожаловала: зарукавье золото, а въ нихъ камень, олмазы да яхонты червчаты; да платно, бархатъ рыть, шолкъ червчатъ да чернь; да шапка, бархатъ чернь съ пухомъ, на ней запанки золоты.

Да послѣ князя жъ Дмитрея осталось денегъ въ шкатулѣ: московскихъ двѣсте рублевъ, и исъ тѣхъ денегъ княи(н)я выдала князя поминать тритцать рублевъ; да червонныхъ золотыхъ двѣсте безъ одново. Да послѣ княини осталось: девяносто три рубли, опрично тѣхъ денегъ, что послѣ князя Дмитрея осталось, да ефимковъ, и гривенниковъ, и алтынниковъ рубли съ три.

Да послѣ князя Дмитрея жъ осталось: перстень съ черню золотъ, а въ немъ яхонтъ лазоревъ, рѣзана печать, а кругомъ его поставлены яхонты червчаты да олмазы; да перстень золотъ, а въ немъ здѣланы часы солнечные въ печати; да перстень золотъ съ черню, а въ немъ печать желѣзная, а въ печать врѣзывано золото; да перстень золотъ гладкой, а въ немъ олмазецъ невеликъ, востроватъ; да пертень золотъ, а въ немъ яхонтъ лазоревъ, а на яхонтѣ рѣзана печать; да перстень

мѣдянь, а въ него вставлена перелефть, а на перелефти рѣзана печать; да перстень золотъ, а въ немъ лаль червчатъ; да перстень золотъ, а въ немъ три колечка складные, а на верху ихъ рѣзана печать.

Да у княини былъ ларчикъ кипарисной, а въ немъ было: чѣпочка золота шпоская, не велика, да круживо жемчужное, что около шапки было, да двѣ печатки королчатые бѣлые, а въ нихъ золото врѣзвано; бѣлилица серебряна; да серги золоты, лапки, а въ нихъ яхонты да изумруды; да серги золочены, по три зернышка жемчюгу скатново на спняхъ, да два камышка, да яхонтикъ лазоревъ, да изумрудъ, да ѣ маленькіе камышки изумрудцы, да камень перелефть черна, а на ней рѣзана печать, вставляается; да ѣ зеренъ жемчужныхъ продолговаты, на спняхъ на золотыхъ, а у нихъ закрѣпки зерна жемчюжки съ камнемъ; ѣ чарки серебряныхъ, чарочка серебряна винная, кружечка серебряная, ставчикъ серебрянь, ѣ лошки серебряныхъ.

Да всякихъ судовъ: ѣ крушки ценовыхъ, ѣ конови цыновыхъ, яндовочка мѣдяная полужена, ѣ блюдо новыхъ, ѣ котловъ мѣдныхъ, ѣ сковоротки горныхъ болшихъ, да сковоротка луженая, да ѣ сковородочки малыхъ, да сковорода желѣзная, вертель желѣзной, да роцель желѣзной, да два рожника желѣзныхъ, рукомойникъ цыновой, лохань мѣдя(а)я, курганъ мѣдяной полужень, ѣ тазы мѣдяныхъ, ношникъ мѣдяной, ѣ шандана мѣдяныхъ, да трой погребцы (съ) скляницами.

Часы боевые сыромъ, (въ) влагалищѣ, золочены ¹⁾.

Да шкатула, а въ ней блюда, и торѣбли, и погребцы, и шанданы. Лоханъ да рукомойникъ цыновые.

Да онъ же взялъ двѣ кореты ²⁾.

Да у князя Ивана взялъ приставъ Бобровницкой, что было даль, при себѣ, братъ его князь Дмитрей и его княини ему, князю Ивану:

¹⁾ Въ „Актахъ Историческихъ“ (II, 406): „Часы боевые съ игрой, влагалище золочено“. Но въ подлинникѣ:

За Сѣношнѣ Биромъ влагалищѣ Золочены

Въ ту и ближайшую затѣмъ пору часы дѣлали въ затѣйливыхъ формахъ, въ формѣ башни, колымаги, паникадила, фляги, ставца, сыра и т. п. См. наше изслѣдованіе „Протестантство и протестанты въ Россіи до эпохи преобразований“. М., 1890 г., 732 стр.

²⁾ Въ „Акт. Ист.“ отмѣчено, что въ рукописи эта „строка прибавлена другимъ почеркомъ“; на самомъ же дѣлѣ она написана въ строку тѣмъ же почеркомъ.

рѣс зерень гурмицкихъ скатныхъ, да д̄ пугвицы жемчужныя зна
грушное дѣло, а у нихъ закрѣпки, у двухъ пугвиць яхонты лазоревы,
а у дву яхонты червчаты.

Чѣпъ золота, наведена финифтомъ бѣлымъ; да серги, лалы черв-
чаты на спняхъ на золотыхъ, а у нихъ по зерну по скатному; перстень
золотъ, наведенъ чернью, а въ немъ яхонтъ лазоревъ, на яхонтѣ печать
рѣзана; да запонка золота, а въ ней яхонтикъ червчатъ да изумрудъ;
два камышка, яхонтикъ лазоревъ да изумрудъ, да зерно жемчужное
гурминское, половинчат(о).

Библиотечный шифръ: Q. IV. 70, лл. 42—48.

На переплетѣ вытиснуто: Acta Mag. Duc. Litv. 303, 307.

Надъ описью вмущества Шуйскихъ нѣтъ заглавія; предъ нею же на-
ходится статья, подъ заглавіемъ: „Списки с отъписки и с списковъ зъ за-
писей, какову отписку и з записей списки прислалъ ко государу царю,
и великому князю Василью Ивановичу всеа Руси бояринъ и воевода князь
Михайло Васильевичъ Шуйской зъ Иваномъ Нелюбовымъ сыномъ Очарева
рѣи октября тридцать первого дня“; за описью идутъ приходорасходныя
книги Болдина монастыря р̄з (т. е. 7107 или 1599) года.

Какъ въ этомъ, такъ и въ остальныхъ томахъ Литовской Метрики,
хранящихся нынѣ въ И. Публичной Библиотекѣ и Московскомъ Архивѣ
Министерства Юстиціи, о плѣнныхъ Шуйскихъ нѣтъ болѣе никакихъ
свѣдѣній.

Другіе документы о Шуйскихъ см. въ началѣ второй книги Прило-
женій.

Собственно же о Гостыньскомъ замкѣ, объ его видѣ и состояніи въ
эпоху пребыванія и кончины въ немъ Шуйскихъ до нѣкоторой степени
можно строить предположеніе на основаніи инвентарныхъ описей, сохра-
няющихся въ Архивѣ при Варшавской казенной палатѣ и относящихся
къ предыдущему и послѣдующему времени. Въ виду интереса, который
получаетъ здѣсь устройство и убранство замка и его исторія, мы приво-
димъ изъ нихъ соотвѣтствующія извлеченія.

Архивъ при Варшавской Казенной Палатѣ.

№ II В. Извлеченія изъ инвентарныхъ описей Гостынского замка на 1561—1789 годовъ.

1. Изъ описи 1561 года.

Spisane wselyakich proventow y budovania, y sprzethow zamku y ffolvarkow starostwa gostynskiego przez myę Christoffa Sokolowskiego, oeconna Wyelkiei Polski, od jego kroliewskiei mczi postanovionego, roku 1561.

Naprzod inventarz, abo spisane budowania i sprzethow na zamku Gostynskim.

Imprimis ydacz na wysoki zamek, pe lewei stronie nad voda, polie mosthu, iesth kuchnia dobrze opravna. U tei kuchni drzwi dobre y zawiesami, wrzeciadz y skobl. S tei kuchni iesth komorka kucharska, u niei drzwi dobre zawiasami y zamek dobry, wrzeciacz y skobl; w tei komorcze dwie oknie krom blon, thamze tesz iesth sawka. S teize kuchni iesth ganeczek do vody, u ktorego sa drzwi dobre zawiasami, skobl y wrzeciadz; s tego ganku sa dwa wgborki, zeliazem opravione, nad voda y lina w klobie, czo wode do kuchni cziaгна. W tey kuchni iesth blon sklianých piecz, item dwa stoly, item law sescz. Statki kuchienne: dwa vilki zeliazne, dwie sosce do obraczania zeliazne, item rozen wielgi ieden, a dwa male, item dwa kotly kuchienne, item sterzi koczielki, item dursliak zly, item dwie misie czenowe, a iedna miedziana, item siekiera, pulrosta, thrzi lyski zeliazne, kielliczka, dwie parze siekaczow, siekalnicz dwie. Mosth dobrze opravny, na wysoki zamek ydacz, pobity guntami na wierzhu.

Brama na wysokim zamku.

U tey bramy wrota skladane, u ktorých ssa sterzy zawiasy dobre y kuna, czo klotka zamykajaj; w tych wrocziech iesth fortka mala y u ktorey ssa zawiasy y dwa wrzeciadza skoblami y s klamka. S teize bramy sa drzwi do parkanu z dobrymi zeliaznemi zawiasami, wrzeciadz y skobl. W teize bramie iesth izdebka skliepista wrotnego, na prawey stronie; drzwi u niey dobre zawiasami y z wrzeciadzem y skobl. W tei izdebce dwie oknie skliane, a kraty zeliazne u okien, lawy thrzi dobre,

piecz tesz dobrý. S teize izdebki drzwi do parkanu zawiasami, z wrzeziądzem. W teize bramie deskami polozono. Item w tej bramie thrzi działka spizane, na których herb Odrowąż, kazde na parze kol okowaných ý dobrze zeliadem oprawioných, u których dział loza dobrze zeliadem oppatrzone ý skrzinkami; forma iedna spizana zeliadem oprawiona.

Spisanie budowania na výsokim zamku.

Naprzod na dolie, po prawei stronie, iest skliep dobrý, czo księgi chowają; drzwi dobre zawiasami ý dwa wrzeziądza, dwie skobli ý zamek u tego skliepu dobrý, kratha zeliadna v oknie. W tim skliepie iesth skrzinia, czo księgi chowają, ze trzemi zawiasami, klotką zamýkają. Na teize stronie drugi skliep; drzwi dobre u niego zeliadne, dwa wrzeziądza ý dwie skobli, v okniech dwie kraczie zeliadne. W tim skliepie stol dlugi ý sraganý dlugie. Na teize stronie piwnicza dobra niesklepista; drzwi dobre zawiasami, wrzeziącz ý skobl; u teize piwnicze krata drewniana zawiaskami ý skobl ý wrzeziącz; trepý dobre do tej piwnicze; okno iedno w ktorim są dwie schýnie zeliadne.

Zasie po liewei stronie, na dolie, piwnicza niesklepista; drzwi u niej dobre zawiasami, wrzeziącz skoblami, dwie blonie skliane, a po iedney sýnie v oknie. Druga piwnicza niesklepista; drzwi dobre zawiasami, z wrzeziądzem ý skoblami; okna thrzi, w których są sýny zeliadne. W tej piwniczy korytho iedno dlugie, item stol ieden bez nog. Druga piwnicza niesklepista, trzecia, drzwi dobre zawiasami ý z wrzeziądzem, pod gankiem guntami pobita. Komora na dolie niesklepista; drzwi dobre, zamek, wrzeziącz ý hantaba; okno iedno, w ktorým krata. W tej komorze kłod sterzi, forma do swiecz, lyna konopna. Item drzwi na dolie do parkanu, który parkan iesth rokitowý, gliną obliepioný dobrze, a guntami nad nim pobito wkolo. S tego parkanu drzwi do winnicze zawiasami ý z wrzeziądzem.

Item na prawei stronie, ýdącz do gmachow na gorę, wschod dobrý, drzewianý, nad nim guntami pobito. Miedzi temi wschodý komora dobra, drzwi zawiasami ý z wrzeziądzem ý skoblami. Idącz do gmachow ze wschodu drzwi dobre zawiasami, zamkiem ý z hantabą; nad temi drzwiami blona skliana wielka.

Gmachý na gorze.

Naprzod izba nad bramą; v niej drzwi dobre zawiasami, zamek u drzwi, hantaba, klamka, sterzi okna skliane dobre, piecz poliewaný dobrý ý sorstýn, a strýchem poliewaným polozono. Safa w murze dobra. Przed tą izbą sýonka; drzwi dobre zawiasami, zamkiem, z hantabą, z klamką, a strýchem poliewaným polozono. S tej sionki do drugiei izby na ganek drzwi zawiasami, z hantabą i s klamką, a dwie bloncze skliane; item s teize sionki druga izba, w ktorei iesth blon thrzi dobrých sklianych;

drzwi dobre zawiasami ý z hantabą ý dwie klamcze. W teize izbie kratha zeliarna od przigrotku, item piecz prostý, a strýchem tesz prostým polozono. Lichtarz zeliarný na srzod izbý, sterzi lawý, stol ieden. Item tamze przeciwiwo izbie kownatha, drzwi dobre zawiasami, zamek ý hantaba, a strýchem prostým polozono; dwie blonie skliane, dobre, wielgie, loze iedno, sorstýn, dwie lawie; thamze trepý drzewiane, dobre do východu. Item do wtorych gmachow, na teýze stronie prawey, trepý drzewiane s poręczým, u ktorých są drzwi dobre zawiasami ý z wrzeciãdzem. Thamze iesth naprzod kownata; w niej sorstýn, okna thrzi skliane dobre, a strýchem prostým polozona, lawý wokol, law stawianých thrzi i stol ieden, listwý dobre; a s teý kownatý iesth východ zawartý. Item przeciwiwo teý kownacie iesth izba dobra; drzwi, zawiasý, zamek, hantaba dobre; piecz poliewaný dobrý, stolow thrzi w tei izbie, lawý wokol. Item dwie lawie stawiane; okna trzi skliane, dwie listhwie, a strýchem prostým polozono. Miedzy tą kownatą, a izbą iesth sýonka, w ktorej iesth okno skliane dobre. Item s tei izbý iesth kownata dobra, a strýchem poliewaným polozona; drzwi zawiasami, zamkiem ý z hantabą; iesth sorstýn, okien sklianých sterzi dobrých, lawý wokol; s tei kownatý drzwi do východu dobre, zawiasami, kliamką, hantabą ý wrzeciãdz skobliami. Item miedzy tą izbą a kownatą iesth ssonka, a w niej okno skliane dobre, s ktorej są drzwi zawiasami, z hantabą, z wrzeciãdzem ý s kliamką na ganek, ktorý ýdzie ku liewey stronie w zamku. Item trzecie trepý dobre na gorę ostatnyą, u ktorých trepow drzwi dwoie zawiasami ý z wrzeciãdzem, ktore szie zakladają z wierzehu ý strony. Thamze iesth pięc komorek deskami obithe, a u kazdeý drzwi zawiasami; u trzech komor wrzeciãdze, a u dwu hantabý. Thamze kolowroth z lýną do wieze. A tho wsitko na prawei stronie.

Zasie po liewey stronie w zamku.

Dwoie trepý dobre, pobite, s ktorých trepow ýesth izdebka; drzwi u niej dobre zawiasami, z wrzeciãdzem, z hantabą ý s kliamką; piecz w niej poliewaný, okno iedno skliane, a strýchem prostým polozona. S tei izdebki iesth kownatka; drzwi u niej dobre zawiasami, zamkiem ý z hantabą, okno iedno, w ktorým kratha, lawý wokol, a strýchem prostým polozona. Item z drugich trepow iesth spizarnia, u ktorých są drzwi dobre, zawiasami, z wrzeciãdzem, deskami polozona; okno s krathą. Stol w niej ieden, lawa stawiana iedna, korytho iedno wielgie do spize. Item na wtorych trepach iesth izba, od vinnicze na liewey stronie, dwoie drzwi u niej zawiasami, s kliamkami i z hantabami, piecz dobrý poliewaný, okien sklianých dobrých thrzi, lawý wokol, lawa iedna stawiana, stol ieden, loze iedno, listwý, sorstýn, a strýchem prostým polozona. Item przeciwiwo teý izbie kownata, u niej drzwi dobre zawiasami ý zamkiem, oknie dwie dobre skliane, lawa iedna, sorstýn, a strýchem

prostým polozona. S tei kownatý drzwi do východu, zawiasami s kliamką ŷ z hantabą. Miedzy thą izbą a kownathą szionka, u ktorei drzwi dobre zawiasami ŷ zamkiem, okno iedno dobre skliane, safa niezawartha, a strýchem prostým polozona. Item trzecie trepy dobre drzewiane, u ktorých są drzwi dobre zawiassami ŷ s kliamką. Thamze na gankach są sterzi komory deskami obýte; drzwi dobre u nich zawiasami, zamkami ŷ z hantabami. Miedzy themi komorami są dwoie drzwi na ganki zawiasami; u iednych zamek, a u drugich wrzeciãdz. Item na zamku východ, drzwi u niego zawiasami. Item od tego zamku mosth dobrý s poręczým do ogrodka ŷ do vinnicze. Ogródek dobrze oprawioný do ziol, drzwi u niego zawiasami. The wsitkie gmachy na vřsokim zamku, ktorý zamek iesth dobrze brukowaný, item wsitek z wierzchu dachowką polozoný dobrze.

Spisanie budowania na przigrotku.

Imprimis iesth dom drzewianý wielgi. W tim domu na dolie iesth izba wielka, v niey drzwi zawiasami ŷ s klamką, lawy wokol, stol ieden, lawa dluga przed stolem, piecz dobrý, blon papierowých piecz. S tei izby komora, do niey drzwi dobre zawiasami. Item podlie tei izby iesth stainia, kendy voy chowajã: drzwi wielkie, w ktorých ssã drzwi male zawiasami ŷ ze dwiema wrzeciãdzmi. Podlie tei stainiey iesth komora niemala, drzwi zawiasami ŷ zamkiem, w ktorei iesth stol ieden, lawa dluga iedna, sragi dlugie. Item od stawu iesth komorka, u niey drzwi zawiasami, z wrzeciãdzem ŷ skobliami. U tegosz domu iesth wschod drzewianý dobrý, nad nim guntami pobito; drzwi u niego zawiasami. Tham iesth na gorze izba wielka, a strýchem prostým polozona, u ktorei są drzwi dobre zawiasami, s kliamką, z hantabą ŷ z wrzeciãdzem, blony sterzi skliane wielkie; piecz dobrý poliewaný, lawy wokol, dwa stoly dlugie, sluzba, lawy stawne sterzy i sorstin. Item przed tą izbą iesth niemala sien, u ktorei są drzwi dobre zawiasami, s kliamką y z wrzeciãdzem. W tei sieni dwie blonie skliane dobre, dwie lawie podlie stron, item sorstin; w teize sieni są trzi wschody, ktoremi chodzą do dwu komor wsgore; są tesz drzwi u nich zawiassami ŷ z wrzeciãdzem. Item ganeczek ku stawowi w tei sieni ŷ dwie lawie w nim. Item s teize sieni iesth kownata dobra, wielga, a strýchem prostým polozona; drzwi dobre zawiassami, zamkiem ŷ z hantabą, lawy wokolo, stol ieden, loze iedno, sragany, sorstin. S tei kownaty są drzwi do ssionki zawiasami ŷ zamkiem ku stawowi. S tei ssionki są drzwi dwoie zawiasami: iedne na ganeczek, drugie do východu. S teize ssionki izdebka chędoga, a strýchem prostým polozona; dwoie drzwi zawiasami, u iednych hantaba, piecz poliewaný, lawy wokol, stol ieden, blony trzi skliane czale.

Item podlie tego domu iesth kaplicza chędoga, maliowana. Item podlie tei kaplicze iesth basta, do ktorei są drzwi zawiasami, w ktorei

basczie iesth izdebka na dolie, a strýchem polozona; drzwi zawiasami ý zamkiem ý z hantabą, piecz poliewaný, dwie lawie, stol ieden, sawka zamkiem, bloný trzi skliane. Nad tą izdebką komora; drzwi zawiasami ý z wrzeciãdzem.

Item polie teý bastý iesth brama, w ktorei bramie iesth izba; drzwi zawiasami ý z wrzeciãdzem, lawý wokol, stol dlugi, lawa iedna dluga przed stolem, sawka zawiasami ý z wrzeciãdzem, piecz poliewaný, bloný dwie skliane niedobre. Item przeciwno tei izbie iesth komora, drzwi zawiasami ý z wrzeciãdzem, deskami polozona. S teize komorý iest druga komora na gorze, alie drzwi u niei niemasz. W teize bramie iesth wschod drzewianý na gorę, drzwi zawiasami ý z wrzeciãdzem. Thamze są na gorze sterzi komorý, drzwi u nich zawiasami ý zamkami, hantabý trzi, a wrzeciãdz ieden. Item pod wschodem iesth komorka wrotnego. W teize bramie iesth strzelba: hakownicze thrzi, drzew krom grotow siedm, tharcz pięcz. Item węborkow skorzaných ossm, lawý dwie. U teý bramý iesth wzwod na lanczuchach, wrzeciãdze trzi ý skoblie; klotek wielkich dwie. Item mosth dobrý przed wzwodem. Item pod tą bramą iesth piwnicza wsitka murowana niesklepista. Drzwi zawiasami ý z wrzeciãdzem, a u wierzchu kratha drzewiana zawiasami ý z wrzeciãdzem.

Item podlie tei bramý iesth dom pisarski. Na dolie sien ý izba, u których drzwi zawiasami, s kłiamką ý z wrzeciãdzem. W tei izbie piecz niepoliewaný, lawý trzi, bloný dwie skliane, stol ieden. Przeciwno izbie komorka; drzwi zawiasami ý z wrzeciãdzem. Item na ssioncze iesth komorka ý ssionka, przed nýã drzwi zawiasami ý z wrzeciãdzem ý zamkiem.

Item za domem pisarskim iesth basta, w ktorei są dwie komorze, a u okniech szýný zeliãzne; drzwi zawiasami, zamkami ý z wrzeciãdzmi.

Item podlie tei bastý iesth drugi dom wielki, pod ktorem domem iesth komor dziesięcz, u których są drzwi zawiasami, z wrzeciãdzmi ý skoblami, a u iedneý iesth zamek. U tegosz domu iesth na gorę wschod drzewianý dobrý, guntami nad nim pobito. Thamze na gorze iesth ssien wielka, deskami polozona, drzwi dobre zawiasami, s kłiamką ý z hantabą. Thamze iesth izba przy iednym konczu deskami polozona, drzwi zawiasami ý dwa wrzeciãdza skoblami, lawý wokol, stolý dwa, lawý stawne dwie, piecz poliewaný, blon sklianych pięcz. Item przeciwno teý izbie iesth druga izba, drzwi zawiasami, zamkiem, z hantabą i s kłiamką, deskami polozona, piecz poliewaný, lawý wokol, dwa stolý, lawa iedna stawna, bloný trzi skliane. Podlie teý izby iesth kownatka, deskami polozona, drzwi zawiasami, z hantabą i s kłiamką, sorstýn, lawa iedna, dwie blonie skliane. S tei kownatki drzwi do wýchodu zawiasami.

Za tąsz izbą iesth komora, drzwi zawiasami, zamkiem ý z wrzeciãdzem, sorstýn w tei komorze, stol ieden. Przed tą komorą ssonka w drzewo murowana.

Item tamze na przigrotku iesth ssadz, czo ptaki chowaýa, guntami pobiti, drzwi zawiasami i skobliã ý z wrzeciãdzem.

Podlie tego ssadzu ogródek do ziol ochędozný, drzwi zawiasami, skobliã ý z wrzeciãdzem.

Na týmze przigrotku iesth dom piekarný, w ktorým domu iesth izba iedna, drzwi zawiasami ý s kliamką, piecz niepoliewaný, sorstýn, lawý wokol, stol ieden, dwie blonie skliane. Item przeciwno teý izbie iesth druga izba, kendý chlieb piekaýa; drzwi zawiasami, piecz murowaný, stol ieden, koryto do maki, dwie dziezy, dwie stagwi, lawa iedna, blona skliana iedna. Miedzy timi izbami iesth ssien; drzwi zawiasami ý z wrzeciãdzem. S tei sieni sa dwie komorze, czo vieprze karmiaýa; drzwi u nich dobre zawiasami. Podlie tego domu iesth ssien i izba nowa, u ktorých sa drzwi zawiasami ý z wrzeciãdzmi. Tamze za tą izbą iesth komora, kendý kurý chowaýa; drzwi zawiasami ý wrzeciãdz.

Tamze za tým domem iesth ogródek ochędozný do ziol; drzwi zawiasami ý skobl ý wrzeciãdz.

Item przed zamkiem iesth laznia, deskami polozona; drzwi zawiasami, lawý dobre, piecz dobrý, kocziel ý blacha pod kamienmi, okna trzy skliane, u dwu kratý zelazne. Tamze iesth izdebka; drzwi zawiasami ý z wrzeciãdzem ý z hantabą ý s kliamką, a strýchem prostým polozona, piecz poliewaný, lawý wokol, stol ieden, thrzy bloný skliane. Miedzi nimi iesth ssien; u nieý dwoie drzwi zawiasami, u iednych drzwi wrzeciãdz.

Item tamze przed zamkiem stainia, guntami pobitha, o dwu dachu, dwoie wrota zawiasami dobremi, w ktoreý sa zlobý ý drabi dobre; v iedney iesth przewor sterdziesci ý iedna, a w drugiej trzdziesci ý sescz, dobrze naprawnych. W tei staini iesth komora; drzwi zawiasami ý wrzeciãdz u nieý.

Tamze przed zamkiem iesth ssad, dobrze odýlowaný, guntami pobiti, w ktorým iesth szczepow dosýcz ý ssadzawka; drzwi zawiasami ý z wrzeciãdzem.

Item tamze iesth druga stainia, kendý konie krolia j. mezi stawały, draniczami pobita, w ktoreý sa zlobý, drabi, przewor naprawnych dwie sczie ý iedennascie.

Item za zamkiem vinnicza, do ktorei przesz blotho po lawkach chodzą, dobra. Tamze przy theý vinniczý szczepow mlodych stho ý dzievieczdziesiãth.

Item browar dobrý nowý, nad stawem za groblýa przed zamkiem, w ktorým iesth piecz dobrý ozdowny, dwie kadzi, klod stojãczých pięcz, klod liezãczých pietnascie, koryto do, drzwi troje w thým

browarze dobre, u sieni, u izbÿ, u komorÿ, zawiasami, z wrzeciãdzmi ÿ skobliami.

Ksiãg groczkich naliczelem dwadziescia, ktore ksiãgi oddalem podstaroszczemu slyachathnemu I. anovi Zieliezinskiemu, N. Bylynskiemu, urodzonemu panu Valerianowi Muissewskiemu, ssedzÿemu groczkiemu gostinskiemu, slugam urodzonego pana Jadama Drzewiczkiego, starosthi gostinskiego, dobrze opravÿone, nÿe canczellovane, anÿ zadnego podeÿrzenÿa nÿmaÿãcze ¹⁾.

2. Изъ описи 3 марта 1726 года.

Inwentarz starostwa gostÿnskiego ze wszÿtkiemi do tegosz nalezytościami y przyległościami, post sera fata w. imci pana Stanislawa Krajewskiego, starostÿ gostÿnskiego, pozostałemi, wprzod lustratis bonis przez iegomości pana Jana Markowskiego, dworzanina y komisarza iaśnie wielmoznego iegomości pana Jana Jerzego na Przebendowie Przebendowskiego, podskarbiego wielkiego koronnego, mirachowskiego, pokrzywninskiego, grabowskiego etc. etc. starostÿ, die tertia Martÿ, anno millesimo septingentesimo vigesimo sexto spisany y przez tego imci, z skarbu zeslanego, expedyowany.

Naprzod idãc do zamku, most nowÿ, dobrÿ, z poręczami, potÿm brama z wrotami ÿ z zawiasami dobrymi, w ktoreÿ bramie fortka iest, takÿe z zawiasami y wrzeciãdzem. Z brami wychodzãc, iest nayprzod sklep wielki, do ktorego drzwi w murze sã dobre; nad tÿm sklepem izba, drzwi do nieÿ z zawiasami dobrymi, nad tÿmi drzwiami iest okno całe w drewno opravne; ta izba pod sklepieniem murowanym, pieca w niey niemasz, komin dobrÿ, okno w niey iedno całe w drewno, posacka w cegłÿ. Z teÿ izbÿ wychodzãc, sã wschodÿ do pokoiow nowowymurowane, drugie wyzeÿ wschodÿ w ganku dobrym, z drzewa reparowanym, przy ktorych poręcz drewniana, dobra. Z tych wyszedszy, iest drugi ganek takim sposobem, iak y pierwszy, ufundowanÿ, potÿm idãc do pokoiow, sã drzwi sklãdane, przy ktorych zamku niemasz, iednak sã dobre, na haczyki zamÿkane; obok lewÿ tÿch drzwi iest okno w drewno opravne całe, sien na posacce ceglanney dobreÿ. Pierwszy pokoiÿ po prawey rãce, do ktorego drzwi z zamkiem dobrym, posacka ceglanna, komin dobry, piec farfurowÿ dobrÿ, okna czterÿ w ołow opravne całe, haczyki kazde okno maiãce, szafa do szkła ÿ roznych konserwacyi uzywaiãca, z zamkami dobrymi; z teÿ wychodzãc nazad, iest naprzeciwiwo pokoiÿ z takiemysz drzwiami

¹⁾ Следующая опись, въ которой имѣется описаніе замка, его зданій и принадлежностей, относится къ 1726 году.

ý zamkiem, iako y w pierwszym, podłoga z tarcie dobra w tym pokoju, okien czterý, w ółow opravne całe, każde okno czterý kwatery mające, piec ý komin taki, iak y w pierwszym pokoju, farfurowý; w tým pokoju są ý drugie drzwi z zasuwkami żelaznemi dobre, z ktorých idąc, iest sien na posacce ceglanneý; w tej sieni są drzwi składane z zasuwką żelazną, nad tymi drzwiami okno w drewno opravne małe. Item trzeci pokoy, do ktorego drzwi z zamkiem ý zawiasami dobrimi, w ktorým posacka z tarcie, piec farfurowý dobrý, komina niemasz; w nim okien trzy, iedno okno w ółow opravne, dobre, a dwa okniennicami zabite, do ktorých iednak są kwatery w ółow także opravne. Z tego pokoju są drzwi do transetu dobre, z haczykiem ý zawiasami; z tego się wracając pokoju, są wschody, przy ktorých iest okno w drewno opravne, całe, iest sien, w ktorej okien dwa, okniennicami zabite, do szali idąc, przy ktorej niemasz drzwi, w niey iest tylko fundament pieca, komina niemasz, okien szesc, okniennicami zabite. Z tej się szali wracając, iest naprzeciwko pokoy pusty, w ktorým okien trzy, z okniennicami, z ktorego transet z drzwiami na zawiasach, z haczykiem, bez skobla. Z tego pokoju idąc, są wschodki drewniane, zruynowane. Item z szali wyzey wyrazoney są drzwi bez zamku, deską zabite, z ktorých wyszedszy, iest sionka, w niey okno prozne, potym są drzwi drugie z zawiasami żelaznemi, ktore się na kłódkę zamykają, z tych drzwi idąc, iest izba; okien w niey trzy, iedno chrustem, a dwa deskami zaslonione, pieca y komina niemasz, y w tej izbie iest ksiąg grodzkich gostynskich konserwacya. Z tej izby wychodząc, są wschody nadół; także minawszy ý zszedszy z wschod, co się już wyżej opisało, iest drugi sklepik, do ktorego drzwi są dobre, na zawiasach z wrzeciazem, bez zamku, w ktorým tylko iest okienko w ółow opravne, z kratą żelazną. Z tego sklepiku idąc, iest sklep noworeparowany z drzwiami na zawiasach, w ktorým przegroda iest z tarcie ze drzwiami na zawiasach ý z skoblem, w nim sklepienie wymurowane; są kraty w obudwu przegrodach żelazne. Dalej idąc, iest trzeci sklep pusty bez zamknięcia, nad tym sklepem miejsce iest dla złożenia siana.

Item iest wozownia nowa w dziedzincu przy murze, ze drzwiami na biegunach, z kuną, skoblami, z drzewa starego wystawiona. Przy tej wozowni kuchnia murowana, antiquitus zbudowana, nad tą przykrycie z desek, drzwi zruynowane. Ten zaś zamek w murze około wystawiony jest pod gontami; są w nim mury prozne, zruynowane, gdzie przedtym pokoie były. Przy tym zamku iest browar poszyty snopkami; drzwi do niego na biegunach są dobre, y w nim iest izb dwie, iedna po prawey ręce, do ktorej drzwi na biegunach, y tam rzemieśników dwoch miészka — stelmach y rymarz. W tej izbie okno, w drewno opravne całe, diec z kafel y komin dobrý; z tej izby iest komora, drzwi u niey na biegunach są dobre, okien w niey niemasz, ani pieca. Item druga izba pusta

bez okien, zruynowana. Item chałupka, którą wozny przy tymże zamku sobie wystawił, także pogorzeliśko, bo tylko w zrah stoi, gdzie przedtym szewc mieszkał.

Kaplica pod zamkiem.

Ma włokę roli w Kozicach, w kazde pole, z przydatkami, y dom ze stodołą; ma wýtęczną dziesięcinę po kozickich chłopach, woytostwie y wybrancu, tak ŷ po folwarku dworskim na Rataiach; ma pułwłoczek w mieście w kazde pole y plac między mieyskimi placami; ma podług erekcyi wikt codzienny z socyuszem w zamku, albo expensa zan brac powinien. Rozaniec ma pułwłoczek roli w kazde pole; na mieście ma ogrodow trzy z łakami, do rzeki Skrwa ciągnącemi się.

3. Изъ описи 15 февраля 1779 года.

Działo się na gruncie miasta Gostynina dnia pietnastego miesiąca Lutego roku Pańskiego tysiącznego siedmsetnego siedmdziesiątego dziewiątego.

Zamek Gostyński.

Ten między błotami na gorze stoi, woda go oblewa, lecz ta chrostem zarosła mocno, zpuszosały, drzwi y okien niemasz, szczegulnie iedna izba, gdzie archivum chowa się; w tey drzwi proste, iedne, na zawiasach żelaznych, skoblem zamyka się; nad tą dach iest z goutow przez niegdy jasnie wielmożnego Dąbskiego, starostę gostynskiego, dany.

4. Изъ описи 13 декабря 1789 года.

Działo się na gruncie miasta Gostynina dnia trzynastego miesiąca Grudnia roku Pańskiego tysiącznego siedmsetnego osmdziesiątego dziewiątego.

Zamek Gostyński.

Ten między błotami na gorze stoi, oprócz iedney izby, gdzie archivum iest złożone, w ktory drzwi na zawiasach, gałami pobita, ale bez okien. Reszta zamku ze szczeniem spuszosała, bo tylko ściany murow bez żadnego pokrycia.

Архивный шифръ документовъ: G. I. v. I — II. — I т., 82 — 88, 181 — 182, 186 лл.; II, 35, 38, 57, 60 лл.

Буквы а и е, какъ и знаки препинанія, поставлены при изданіи согласно съ требованіемъ смысла.

Развалины замка были передѣланы въ Лютеранскую кирку. Нѣсколько документовъ объ учрежденіи церковнаго прихода удѣляло въ Варшавской евангелическо-лютеранской консисторіи; объ условіяхъ постройки кирки сохраняются нѣкоторыя данныя въ Архивѣ старыхъ дѣлъ при Канцеляріи Варшавскаго генераль-губернатора.

Архивъ Варшавской Евангелическо-Лютеранской
Консисторіи.

№ II С. Прошеніе жившихъ въ Гостынинѣ лютеранъ въ Варшавскую евангелическо-лютеранскую консисторію объ исходатайствованіи имъ права имѣть постоянного учителя, который исправлялъ бы также и должность пастора, 1 декабря н. ст. 1822 года.

Gostynin, den 1 Debr. 1822.

Die evangel. luth. Gemeinde der königl. kaiserlichen Kronstadt Gostynin,
an ein hochwürdiges Konsistorio zu Warschau.

Ew. Hochwürden.

Wier sämtlichen Einwohner der luth. Gemeinde des benannten Orts Gostynin sind auf Verlangen Sr. Kaiserl. Maiestät Alexander des I, Kaisers aller Rüssen und König von Pohlen, in dieses Land gefordert, und zwar auf das uns erteilte Reschskript vom 18-ten Febr. 1820, worinnen uns alle edeldenkende Freyheit zugesichert worden ist. Auch wier wollen uns als treue und redliche Bewohner dieses Vaterlandes bewaisen. Ach aber leider noch ein Punkt stehet uns im Waege, welcher unsere Gemüther in traurige Bewegung setzet. Dieses ist die edle Gewissensfreyheit und dieses gehet über alles.

Es ist uns zwar laut der Zusicherung des Ministerio im VII-ten Punkte deutlich angezeigt mit nachstehenden Worten:

„NB: Der Bau der evangl. Kirche und die darzu behörigten Gebäude in Schulgefährten, Prediger und Schulbedienten, sollen laut Anlage (sic) des Ortes mittelst durch Erkenntniss des Ministerium Hülfe geleistet werden.“

Aber leider seben wir darinnen noch nichts, wier haben keinen Lehrer für uns, welcher unsern Kindern das Wahre unserer Religion einflöste. Die Jugend, ja sogar die ganze Menschheit ist ohnehin roh und liegt in einem lasterhaften Betragen; was will dann erst werden, wenn unsere Kinder aufwachsen sollen als das Vieh. Soll etwan das vorgewohnte, Heidenthum wieder seinen Plaz gewinnen, denn darzu feblet nicht mehr viel. Warum lasset man uns nicht wenigstens die Gerechtigkeit wiederfabren, einen Lehrer für uns zu halten, welcher unsere Kinder noch bey den reinen Grundsätzen erhalten möchte, die ihnen in unsern gewe-

senen Vaterlande schon eingeflösset wurden und endlich wier Alten selbst uns in der gemeinschaftlichen Gottesverehrung sonn = und festtäglich erbauen könnten; nichts ist schmerzlicher, als die Beraubung der Gewissensfreyheit. Unsere Religion streitet ja nicht wieder, sondern für den Staat. Man wird vielleicht uns wollen antworten: „Ihr habt ja die Freyheit, einen Lehrer zu halten, wie ihr wollet.“ Aber leider die Zeit ist nicht den pohlischen Lehrer und einen Religionslehrer zu solden; auch ein Religionslehrer kann unsere Kinder in der Landessprache unterrichten, wer es haben will. Davor aber verstopft mann die Ohren und heist es nicht gültig. So haben wier dan den Zwang vor unsern Augen und sehen ein, das die Intrige das Hauptgeschäfte der Welt ist, und nach dem Wahren, was Gott gefällig, und was die Welt und Menschen glücklich macht, wird nicht gefragt.

Mit der grössten Ehrfrucht suchen wier Rath bey einem hochwürdigem Konsistorio, ob uns in der Art nicht könnte Vorsprache gethan werden, nur die Antwort muss durchaus an uns per Posto gerichtet werden kommt es erst an andere, so sind wier eben so wie vor, als nach diesem Schreiben gleichsam betrogen, und so sind wir mit treuer Unterwerfung

Ew. Hochwürden in Trauer ergebene im Nahmen des ganzen:
Johann Seeland. Siegmund Walter. Johann Keller. Martin Kuehn. Stephan Wothke. Johann Kuehn.

О характерѣ документа см. въ изслѣдованіи, гл. II, примѣчаніе.

№ II D. Отношеніе Комиссіи Мазовецкаго воеводства въ Варшавскую евангелическо-лютеранскую консисторію въ утвержденіи пригласительнаго листа Нарлу Пастенацу на должность пастора во вновь построенную лютеранскую церковь въ Гостынинѣ, 18 января нов. стиля 1825 г.

W Warszawie, dnia 18 meca Stycznia r-u 1825. № 1987.

Kommissya województwa Mazowieckiego do szanownego Konsystorza ewangelicko-augsburgskiego.

Przesyłając w załączeniu wokacyą, przez gminę ewangelicką, w mieście fabrycznym Gostyninie Karolowi Pastenacemu na pastora tejże parafii ewangelickiej udzieloną, ma honor uprzejmie szanowny Konsystorz ewangelicki wezwać o wydanie temuż pastorowi ordynacyi i następnie o wyjednanie u Kommissyi Rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego konfirmacyi.

Szanowny Konsystorz ewangelicko-augsburski interes ten, ile bydź może, pospiesznie ułatwić raczy, albowiem w mieście fabrycznym Gostyninie kościół już jest wybudowany, parafia wyznania ewangelickiego urzą-

dzona i etat służby kościelnej przez Kommissyą Rządową wyznań religijnych i ośw. publicz. zatwierdzony; o skutku niniejszej odezwy Kommissya wojewódzka zawiadomienia oczekiwać będzie.

Radca stanu prezes, w zastępstwie (подпись неразборчива).

Sekretarz j-łny Filipecki.

№ II E. Отношение Комиссии Мазовецкаго воеводства въ Варшавскую евангелическо-лютеранскую консисторію объ утвержденіи проекта штата для Гостыньскаго лютеранскаго прихода, 19 марта н. с. 1825 г.

W Warszawie, dnia 19 meca Marca r-u 1825.

Kommissya województwa Mazowieckiego do szanownego Konsystorza wyznania ewangelicko-augsburskiego w Warszawie.

Na odezwę szanownego Konsystorza wyznania ewangelicko-augsburskiego, pod dniem 20 Stycznia r. b. № 910 uczynioną, w przedmiocie udzielenia wokacyi przez starszych parafii ewangelickiej w mieście Gostyninie dla Karola Pastenacego na pastora teraz wymienionej parafii, ma honor odpowiedzieć, iż, gdy na utrzymanie służby parafialnej w mieście Gostyninie etat kościelny przez Kommissyą Rządową wyznań religijnych i oświecenia publicznego, pod datą 20 Grudnia r. z. № 16226/3475, ogólnie na sumę złp. 2.700, zatwierdzony został, z której to summy dla pastora parafii ewangelickiej w Gostyninie pensya w połowie z skarbu publicznego, w połowie z składki od parafian, prócz mieszkania, ogrodu i akcydensów tak zwanych jura stolae zp. 2.000 przeznaczona jest, więc nie inne emolumenta mogą być zamieszczane, jak tylko te, które są etatem dla pastora zapewnione. Raczy więc szanowny Konsystorz kogo należy w tym poinformować i o skutku Kommissyi w-kiej donieść, gdyż po ukończeniu kościoła (i) pomieszkania, potrzebą jest służbę Bożą ostatecznie urządzić, w czym szanowny Konsystorz z oddaleniem próżno utrudzających formalności zechce być pomocnym, a ordynowanie dla j. p. Pastenacego przyspieszyć raczy.

Radca stanu prezes Rembieliński.

Sekretarz jeneralny Filipecki.

Acta szczególne, tyczące się parafii Gostynin. 1822. D, XII, № 1.—Листы не перемѣнены.

Документы объ условіяхъ сооруженія Гостыньской церкви см. ниже, въ документахъ Архива старыхъ дѣлъ при Канцеляріи Варшавскаго генераль-губернатора, №№ XLVII — LI.

Библиотека князей Барберини въ Римѣ.

III. Донесеніе нунція Марія Филонарди кардиналу Барберини о варшавской усыпальницѣ Шуйскихъ, 5 іюля н. ст. 1636 года.

Eminentissimo et Rev^{mo} Signore, mio Padrone Colentissimo.

Il serenissimo padre di sua maestà fece far in Varsavia una fabrica tonda in forma di chiesa, per memoria d'una gran vittoria, che ebbe da moscoviti, et per sepoltura del gr. duca di Moscovia et del fratello, che presi nella battaglia, morirono doppo in un castello, ove erano custoditi, come nell'inclusa copia d'inscrizione ch'è in lettere d'oro alla porta di quella fabrica. Furono doppo i loro corpi resi all'ambasciatori di Moscovia che vennero ultimamente da S. M.

Ond'essendo vacuo il loco et opportuno per una chiesa i rutheni uniti, che non n'hanno ivi alcuna, l'hanno desiderato per esercizio del loro rito e commodità de compagni quando vengono alla dieta, et havendol'ottenuto, io ho di più havuto in questa settimana intentione da S. M., ch'al ritorno, che faremo in Varsavia, alla chiesa farà aggiungere la casa per servizio di chi l'officiarà; di che n'ho reso grazie a S. M. ed a suo tempo se ne procurerà l'esecutione. E per fine a V. E. faccio humiliss^a riverenza. Di Vilna, li 5 Luglio 1636.

D. V. E. R^{ma}

Humiliss. ed oblig^{mo} servitore
M. Arc^o d'Avignone.

Cod. XXXI, 20 f. Копія съ этого подлинника, имѣющаяся въ Краковскомъ музеѣ кн. Чарторыскихъ (отд. Bibl. Barberini, Polonia, 61), судя по доставленному намъ чрезъ проф. А. И. Павинскаго списку съ нея, не особенно точна, безъ обращенія и безъ подписи, оговаривается словомъ просирегà.

Московскій Главный Архивъ Министерства
Иностранныхъ Дѣлъ.

IV. Наказъ московскимъ посламъ, князю А. М. Львову-Ярославскому съ товарищами, о томъ, какъ они должны просить въ Польшѣ, выдачи тѣлъ Шуйскихъ, 1635 года.

...Да какъ послы великіе будутъ у Владислава короля на докончаньѣ, и крестъ король на записи поцѣлуетъ и запись имъ, посломъ и гетманской договоръ, и утверженье, и пиема всякіе, что поиманы у пословъ подъ Смоленскомъ, имъ, великимъ посломъ, отдасть, и послѣ того говорити великимъ посломъ съ паны-радою, а они бѣ о томъ донесли до королевского величества: Судомъ Божимъ лежитъ у васъ въ Польшѣ тѣло блаженныя памяти царя и великого князя Василья Ивановича всеа Русіи, и по нашему христіянскому закону нѣня по немъ и службы по святыхъ отецъ правиломъ нѣтъ, лежитъ, что единъ ото убогихъ. И великій государь царь и великій князь Михайло Оедоровичъ, всеа Русіи самодержецъ, жалѣя о томъ своимъ государскимъ милосердымъ обычаемъ, велѣлъ брату своему великому государю Владиславу, королю полскому и великому князю литовскому, по любви о томъ царя Васильевѣ тѣлѣ съ прошеньемъ говорити, чтобъ его королевское величество для царского величества нынѣшніе братственной дружбы то царя Василья тѣло велѣлъ отдать и поволить то ево тѣло отвести въ Московское Государство; а какъ королевское величество то учинить, и великому государю его царскому величеству будетъ въ пріятную любовь, и противъ того великій государь будетъ ему, брату своему, великому государю вашему, воздавати своею царского величества любовью.

И будетъ паны-рада скажутъ, что они о томъ донесутъ до государя своего короля, или учнутъ говорити: „то дѣло статочное, королевское величество для брата своего великого государя, его царского величества, дружбы и любви за то не постоить, царя Васильево тѣло отдать велить?; и какъ король имъ царя Васильево тѣло отдать велить, и посломъ великимъ то царя Васильево тѣло велѣти взяти и самимъ то тѣло встрѣтити честно за городомъ пѣшимъ, и велѣти нести въ городъ

и за городъ на головахъ передъ собою, и самимъ итти за нимъ, и велѣти покадить священнику и дьякону по священному чину; а для почести то тѣло посломъ проводити и на возъ поставить самимъ.

А будетъ въ отвѣтъ паны-рада учнутъ говорить, что царя Васильево тѣло погребено честно и устроенъ надъ тѣмъ ево тѣломъ на воспоминаніе ево столпъ каменной или палатка, и то ужъ задавнѣло, и чаеъ того, что тѣ мощи истлѣли и не вывести ихъ; или учнутъ говорить, что королевское величество на то не позволилъ, царя Васильева тѣла отдати не велить, для того что Московского государства люди царя Василья и братью его отдали сами,—

И посломъ великимъ говорити, что царя Васильево тѣло ужъ мертво, и прибыли въ немъ нѣтъ некоторые, и стояти королевскому величеству за то не за что: коли межъ ихъ, обоихъ великихъ государей, было нелюбие, и царского величества въ то время о томъ у королевского величества прошенья не было, а нлнѣ межъ ихъ, обоихъ великихъ государей, учинена братцкая дружба и любовь и вѣчное докончанье, и королевскому величеству за то царя Васильево тѣло стояти было не для чего; а коли его королевское величество на то не изволилъ, и въ томъ его королевская воля: они, великіе послы, говорятъ о томъ по приказу великого государя своего, жалѣя о томъ крестьянскимъ обычаемъ, потому что царя Васильево тѣло лежитъ на пустомъ мѣстѣ, и пѣнья надъ нимъ и помяновенья по нашему христьянскому закону нѣтъ никоторого, а государь былъ великой, помазанникъ Божій, и на пустѣ мѣстѣ безъ помяновенья лежати ему не пригоже.

И будетъ паны-рада учнутъ говорить, что Владиславъ король царя Васильево тѣло отдати и въ Московское государство отпустить велить, и царскому бѣ величеству то отъ великого государя вашего (sic), королевского величества, было въ любовь, или учнутъ просити за царя Васильево тѣло казны числомъ, о чемъ учнутъ говорить,—

И посломъ великимъ говорити: Царское величество того не чаеяъ, что вамъ за царя Васильево тѣло казны просити; а коли ужъ вамъ то надобно, и мы для христьянского обычаея за царя Васильево тѣло дадимъ казны, что пригоже, а дадимъ то отъ себя, а отъ царского величества намъ о томъ не наказано. Да просити, что они хотятъ взять.

И будетъ учнутъ просити многіе казны, тысячъ пятидесять и болши,—и посломъ великимъ говорити: То не сстаточное дѣло, что за мертвое тѣло давать многая казна, и давать за то не доведетца, а хотятъ они за то дати казны, что пригоже для христьянского обычаея и для того, чтобъ царя Васильево тѣло было погребено при гробѣ отецъ ево и чтобъ надъ нимъ было помяновенье по христьянскому греческому закону, а даемъ то по вашему запросу, а того нигдѣ не слыхано, что мертвыхъ тѣлеса продавать. А изговоря, давати за то царя

Васильево тѣло тысячъ пять, или шесть, и семь, и восемь, и до десяти тысячъ, или еще къ тому прибавити, сколько пригоже; то учинити, смотря по мѣрѣ.

И будетъ паны-рада за царя Васильево тѣло тысячъ пять, или шесть, и семь, и восемь, или десять взяти похотятъ и учнутъ говорити, гдѣ тѣ деньги взятъ,—и посломъ великимъ сказати, что имъ тѣ денги будутъ готовы на Москвѣ, и въ томъ они дадутъ имъ писмо, и ково они изъ Полши и изъ Литвы съ тѣмъ писмомъ къ Москвѣ приплюютъ, тому и денги всѣ, или мяхкою рухлядью дадутъ, чѣмъ похотятъ взятъ; а говоря, писмо о томъ дати за дьячьими приписми.

И какъ у нихъ то писмо возмутъ и царя Васильево тѣло отдадутъ, и посломъ великимъ царя Васильево тѣло взяти, какъ о томъ писано выше сего.

А будетъ паны-рада за царя Васильево тѣло о казнѣ говорити не учнутъ, а отдадутъ даромъ, и посломъ великимъ царя Васильево тѣло велѣти взяти, и встрѣтити велѣти, и проводить по тому и устроить, какъ писано выше сего.

Да какъ паны-рада царя Васильево тѣло отдадутъ, и посломъ великимъ, царя Васильево тѣло взявъ, говорити паномъ-радѣ, чтобъ паны-рада донесли до короля, чтобъ имъ велѣлъ отдати тѣло боярина князя Дмитрея Ивановича Шуйского и жены ево, потому что онъ былъ человекъ великой и родители его погребены въ Московскомъ государствѣ, а ихъ тѣлеса погребены въ Полшѣ, и пѣнья по нихъ и службы по нашему христьянскому греческому закону нѣтъ; и государь бы ихъ, король, для царского величества дружбы и любви, боярина князя Дмитрея Ивановича Шуйского и жены его тѣлеса велѣлъ отдать.

И будетъ паны-рада скажутъ, что они донесутъ до государя своего короля, или учнутъ говорити: „то дѣло сстаточное, королевское величество для брата своего, его царского величества, дружбы и любви за то не постоитъ, боярина князя Дмитрея Ивановича и жены его тѣлеса отдати велить“; и какъ король тѣлеса ихъ отдати велить, и посломъ великимъ велѣти ихъ взяти и велѣти гробы ихъ вести за царя Васильевымъ тѣломъ, завязавъ, на возѣхъ.

А будетъ паны-рада учнутъ за князь Дмитреево тѣло и княгини ево просити казны и посломъ великимъ за князь Дмитреево и жены ево тѣло казны не давати, а говорити: коли король тѣлесъ ихъ отдати не произволилъ, и въ томъ его воля, а покупати мертвыхъ тѣлесъ непригоже, то царскому тѣлу не образецъ.

Статейный списокъ Польскаго двора: „№ 49, 1634 г. ноября 1—1635 г. июня 12. Отправленіе въ Польшу и Статейной списокъ по-

сольства російскихъ полномочныхъ пословъ боярина князь Алексея Лвова-Ярославскаго, думнаго дворянина Степана Проѣстева, думнаго дьяка Михаила Филатѣева съ товарищи для взятія у короля: 1) подтвержденной грамоты на заключенный между Россіею и Польшею вѣчный миръ и 2) записи о невайдennomъ договорѣ, данномъ отъ російскихъ бояръ коронному гетману Желковскому о избраніи на російскій престолъ польскаго королевича Владислава, также и для привезенія изъ Польши тѣлъ царя Василія Ивановича и брата его Дмитрія Ивановича Шуйскихъ и жены ево“, лл. 171—179.

V. Статейный списокъ пословъ, князя А. М. Лвова-Ярославскаго съ товарищами, о выполненіи ими возложеннаго на нихъ порученія относительно останковъ Шуйскихъ, 24—28 апрѣля 1635 года.

Рѣм-го апрѣля въ кѣд день великого государя царя и великого князя Михаила Ѳеодоровича всеа Русіи его царского величества послы великіе: бояринъ и намѣстникъ суздальской князь Алексѣй Михайловичъ Лвовъ-Ярославской, да думной дворянинъ и намѣстникъ шатцкой Степанъ Матвѣевичъ Проѣстевъ, да дьяки думной Михайло Даниловъ да Иванъ Переносовъ, приказывали съ приставаы, со княземъ Самойломъ Соколинскимъ да съ Александромъ Вишлемъ, чтобъ царского величества къ намъ, посломъ великимъ, пріѣхали канцлеръ корунной Якубъ Жадикъ, да Александро Гасевской, да канцлеръ литовской Станиславъ Родивиль поговорити царского величества о дѣлѣ.

И канцлеръ Якубъ Жадикъ, и Александръ Гасевской, и канцлеръ Станиславъ Родивиль къ посломъ великимъ, къ боярину и намѣстнику суздальскому ко князю Алексѣю Михайловичю Лвову-Ярославскому съ товарищи, пріѣхали.

И послы великіе, бояринъ и намѣстникъ суздальской князь Алексѣй Михайловичъ Лвовъ-Ярославской съ товарищи, говорили Якубу Жадикъ, и Александру Гасевскому, и Станиславу Гадивилу, чтобъ они донесли до королевского величества: Судомъ Божіимъ лежитъ въ Полшѣ тѣло блаженные памяти царя и великого князя Василія Ивановича всеа Русіи, и по нашему христіанскому закону пѣнья по немъ и службы по святыхъ отецъ правиломъ нѣтъ, лежитъ, что единъ отъ убогихъ. И великій государь нашъ царь и великій князь Михайло Ѳеодоровичъ, всеа Русіи самодержецъ и многихъ государствъ государь и обладатель, жалѣя о томъ своимъ государскимъ милосердымъ обычаемъ, велѣлъ брату своему великому государю Владиславу, королю полскому и великому князю литовскому, по любви о томъ царя Васильевѣ тѣлѣ говорить, чтобъ его королевское величество для царского величества и для братственной дружбы и любви то царя Васильево тѣло

велѣлъ отдать и поволить то ево тѣло отвести въ Московское государство; а какъ королевское величество то учинить, и великому государю нашему, его царскому величеству, будетъ въ пріязную любовь, и противъ тово великій государь нашъ будетъ ему, брату своему, великому государю вашему, воздавати своего царского величества любовью.

И Якубъ Жадикъ, и Александро Гасевской, и Станиславъ Радивиль говорили: Про то они скажутъ государю своему Владиславу королю, а отдать царя Васильево тѣло не годитца, потому что они славу себѣ улучили въковую, что московской царь и братъ ево лежить у нихъ въ Полшѣ, а погребено тѣло ево честно, и устроена надъ ними капица каменная.

И послы великіе сенаторемъ говорили, что царя Васильево тѣло ужъ мертво, и прибыли въ немъ нѣтъ никоторые, и стояти королевскому величеству и вамъ, паномъ-радѣ, за то не для чего, потому что нынѣ межъ обоихъ великихъ государей учинена братцкая дружба, и любовь, и вѣчное докончанье; и вамъ бы королевскому величеству о томъ говорити, и самимъ о томъ порадѣти, чтобъ онъ для великого государя нашего, его царского величества, братцкіе дружбы и любви велѣлъ царя Василья Ивановича тѣло намъ отдать, да и брата ево князя Дмитрея Ивановича и княини ево тѣлеса велѣлъ отдать; а мы вамъ за то отъ себя поминки дадимъ, что у насълучилось. И посулили послы канцлеру Якубу Жадику десять сороковъ соболей, да и Александру и Радивилу поминки посулили жъ не малые, да и инымъ сенаторемъ и королевскимъ ближнимъ людямъ поминки отъ себя дадутъ же.

И паны-рада посломъ говорили, что мы о томъ донесемъ до королевского величества и совѣтовать ему о томъ будемъ, чтобъ онъ тѣло царя Василья Ивановича и брата ево зъ женою велѣлъ вамъ отдать; а что про то будетъ королевское изволенье, и мы къ вамъ о томъ прикажемъ.

Того-жъ дни пріѣзжалъ къ посломъ великимъ королевской ближней человекъ Адамъ Казановской, подкоморей корунной.

И послы великіе Адаму Казановскому говорили: Вѣдомо намъ, что ты у королевского величества человекъ ближней, и мы тебѣ говоримъ по любви, чтобъ тебѣ наше слово донести до королевского величества: лежить въ Полшѣ царя Василья Ивановича тѣло и брата его князя Дмитрея Ивановича Шуйского и жены ево, а пѣнья надъ ними по нашему христіанскому греческому закону нѣтъ, и королевское бѣ величество для брата своего, великого государя нашего, его царского величества, дружбы и любви царя Васильево тѣло Ивановича, и брата ево князя Дмитрея, и жены ево велѣлъ намъ отдать; а мы тебѣ дадимъ отъ себя поминки не малые, что у насълучилось.

И Адамъ Казановской говоритъ посломъ великимъ, что я о томъ до королевского величества донесу и совѣтовать ему о томъ, государю своему, буду, чтобъ онъ тѣло царя Василья Ивановича и брата ево и жены велѣлъ отдать вамъ, царского величества великимъ посломъ; а что будетъ въ томъ его королевское изволенье, и я о томъ вамъ вѣдомо учиню.

И прїѣзжалъ къ посломъ великимъ Хриштопъ Александровъ сынъ Гасевого, а говорилъ: Прислали его къ вамъ, великимъ посломъ, канцлеръ корунной Якубъ Жадиѣ, да отецъ ево Александро Гасевокой, да канцлеръ Радивиль, а велѣли вамъ, великимъ посломъ, сказати: говорили вы имъ о царя Васильевѣ тѣлѣ Ивановича и брата ево князя Дмитрея Ивановича и княини ево, чтобъ королевское величество тѣлеса ихъ велѣлъ отдать вамъ, великимъ посломъ; и Якубъ Жадиѣ, и отецъ ево Александро, и канцлеръ Радивиль о томъ до королевского величества доносили, и королевское величество для брата своего великого государя вашего царя и великого князя Михаила Ѳедоровича, всеа Русіи самодержца, его царского величества, дружбы и любви велѣлъ царя Василья Ивановича тѣло отдать царского величества вамъ, великимъ посломъ, да и брата царя Василья Ивановича князя Дмитрея и княини ево тѣла велѣлъ же отдать.

И послы великіе говорили: То королевское величество къ брату своему, къ великому государю нашему царю и великому князю Михаилу Ѳедоровичю, всеа Русіи самодержцу, его царскому величеству, учинилъ прїятную свою дружбу и любовь, и великій государь нашъ, его царское величество, брату своему, великому государю вашему, его королевскому величеству, противъ того будетъ воздавати своею государскою любовью.

И послы великіе послали по королевского шатерничего по Максимяна, да по будовничево Миколая, которымъ приказана та капица, гдѣ лежитъ тѣло царя Василья Ивановича, чтобъ обрѣсти гробъ царя Василья Ивановича. А ѣздили въ капицу, гдѣ царъ Василей лежитъ, дѣяки думной Михайло Даниловъ, да Иванъ Переносовъ, и дворяне, а съ ними ѣздили шатерничей королевской, да будовничей, которому та капица приказана, да канцлера корунново Якуба Жадиѣ писарь Албрехтъ Гижитцкой. И какъ вошли въ капицу, и діаки спросили шатерничево, и будовничево, и Гижитцкого: гдѣ гробъ царя Василья Ивановича и брата ево? И они сказали, что они лежатъ подъ мостомъ. И дѣяки велѣли мостъ ломать. И какъ мостъ выломали, и въ землѣ здѣлана полатка каменная, а въ полаткѣ три гроба: одинъ гробъ на правой сторонѣ, а два гроба на лѣвой сторонѣ, поставленъ гробъ на грубу. И дѣяки спрашивали будовничево и пана Гижитцкого: которой гробъ царя Василья Ивановича? И они сказали, что одинокой гробъ

на правой сторонѣ царя Василья, а на лѣвой сторонѣ князя Дмитрея, да и княини ево.

Да и сенатори Якубъ Жадикъ, да воевода Ланчитцкой, да Александръ Гасевской посломъ сказывали, что король Жигимонтъ царя Василья погребаль самъ при нихъ, и на правой сторонѣ одинокой гробъ царя Василья, а на лѣвой сторонѣ два гроба, на верху князь Дмитре-евъ, а подысподомъ княини ево; да и королевское-де величество велѣлъ вамъ сказать, что одинокой гробъ царя Василья; а то они сами вѣдаютъ, что Жигимонтъ король въ гробы ихъ положилъ цки малые серебряные, и написаво по-латынѣ, хто въ которомъ гробу лежитъ.

Да канцлеръ-же Якубъ Жадикъ, да Александръ Гасевской посломъ говорили: Королевское величество велѣлъ вамъ сказать, что онъ тѣло царя Василья Ивановича, и брата ево, и жены велѣлъ отдати вамъ, царского величества великимъ посломъ, любя брата своего, великого государя вашего, его царского величества; а толко-бъ де былъ Жигимонтъ король, и онъ бы никакъ тѣла царя Василья не отдалъ, хотя-бъ ему полаты золота насыпали, и онъ бы кости одной не отдалъ.

И послы великіе говорили: Коли королевское величество царя Василья Ивановича тѣло и князя Дмитрея и княини ево велѣлъ намъ отдати для братстества, и дружбы, и любви брата своего, великого государя нашего, царя и великого князя Михаила Ѳедоровича, всеа Русіи самодержца, и великій государь нашъ, царское величество, королевскому величеству противъ тово будетъ воздавати своею государскою любовью.

А изъ земли тѣло царя Василья Ивановича и брата ево князя Дмитрея и княини его тѣла выняли чесно. И встрѣчали царя Василья Ивановича тѣло изъ села изъ Ёздова къ Варшавскому посаду послы бояринъ и намѣстникъ суздальской князь Алексѣй Михайловичъ Двовъ-Ярославской, да думной дворянинъ и намѣстникъ шатцкой Степанъ Матвѣевичъ Профътевъ, и столники, и дворяне со всѣми людьми съ великою честію. И велѣли послы гробы царя Василья Ивановича и брата ево и княини, въ которыхъ гробѣхъ въ землѣ были, здѣлати новые гробы и посмолить; и тѣ гробы старые поставили въ новые гробы.

И пришли къ посломъ великимъ королевской шатерничей Максимьянъ, да будовничей Миколай, а говорили посломъ: королевское де величество прислалъ съ ними къ нимъ, великимъ посломъ, отласъ золотной туретцкой по червчатой землѣ, да кружива кованые золотные, да гвозди серебряные, а велѣлъ имъ гробъ царя Василья Ивановича обить, а на князя Дмитреевъ гробъ прислалъ бархатъ зеленъ, а на княиню ево гробъ камку зелену. И послы великіе отласъ золотной, и бархатъ, и камку у шатерничево и у будничево велѣли принять.

И отпустилъ король тѣло блаженныя памяти царя Василья Ивановича съ великою честью.

А сенатыремъ и королевскимъ ближнимъ людемъ для тѣла царя Василья Ивановича дано государевыхъ соболей, что послано съ Москвы на \times $\bar{\bar{B}}$ рублевъ, и что взято у боярина у князя Олексѣя Михайловича Лвова-Ярославского, да у думново дворянина у Степана Матвѣевича Проѣстева, да у дьяковъ у думново у Михаила Данилова да у Ивана Переносова лисиць и соболей на \times $\bar{\bar{A}}\bar{\bar{H}}\bar{\bar{H}}\bar{\bar{D}}$ рубли, и всего на \surd $\bar{\bar{H}}\bar{\bar{H}}\bar{\bar{H}}\bar{\bar{D}}$ рубли.

Да для тѣла жъ царя Василья Ивановича, да боярина князя Дмитрея Ивановича и княгини ево дано денегъ на покушки на гробы, на доски, и на холсты, и на смолу, и плотникомъ отъ дѣла, и за отласъ золотной, и за сукна, и за лошади $\bar{\bar{T}}\bar{\bar{O}}$ рублевъ $\bar{\bar{S}}\bar{\bar{I}}$ алтынъ $\bar{\bar{A}}$ ден., а взяты тѣ денги на покушку у боярина у князя Олексѣя Михайловича Лвова-Ярославского.

Да подъ тѣло-жъ царя Василья Ивановича взять у думново дьяка у Михаила Данилова возокъ съ сукномъ въ цѣну за $\bar{\bar{M}}$ рублевъ, и отдать тотъ возокъ на государеву конюшню.

Польскія дѣла, архивъ древній, картонъ. 19: „1635 г. генв. 6, № 4. Статейный списокъ бывшихъ въ Польшѣ пословъ боярина Алексѣя Михайловича Лвова-Ярославского, думнаго дворянина Степана Проѣстева и дьяковъ Фезилатьева и Переносова для подтвержденія мирныхъ между Россією и Польшою на рѣчкѣ Поляновкѣ постановленныхъ договоровъ“. Дѣло не перемѣчено; отпечатанное находится на послѣднихъ его листахъ.

VI. Церемоніаль и описаніе встрѣчи и похоронъ въ Мосювѣ останковъ царя Василія Шуйскаго, 10—11 іюня 1635 года.

А какъ государевы великіе послы къ Москвѣ пріѣхали, и государевы очи видѣли, и у государя у руки были, и послѣ того на третей день указаль государь царь и великій князь Михайло Оедоровичъ всеа Русіи ѣхать имъ съ Москвы на встрѣчу тѣла царя и великого князя Василья Ивановича всеа Русіи.

А подъ Москвою указаль государь царь и великій князь Михайло Оедоровичъ всеа Русіи встрѣтить блаженныя памяти царя и великого князя Василья Ивановича тѣло за Бѣлымъ Каменымъ городомъ за Арбатцкими вороты у Никола Явленского Павлу, митрополиту сарскому и подонскому, а съ нимъ Спаса Нового монастыря архимариту Юсифу, Печерского монастыря архимариту Рафаилу, Воздвиженскому игум-

ну Іосифу, да протопопомъ Спасскому да Стрѣтенскому, да Дереняного города всѣхъ церквей попомъ и діакономъ.

Да на встрѣчѣ жь съ ними указалъ государь быти бояромъ князю Юрью Яншеевичю Сулешеву, да Борису Михайловичю Салтыкову, да околничему Михаилу Михайловичю Салтыкову. А встрѣтити имъ за Бѣлымъ Каменымъ городомъ у Николы-жъ Явленского въ смирномъ платьѣ. А за бояры быти дворяномъ ѿ человекѣмъ, да гостемъ и торговымъ людемъ, всѣмъ въ смирномъ же платьѣ.

И іюня въ 1 день по государеву цареву и великого князя Михаила Ѳеодоровича всеа Русіи указу встрѣчали блаженные памяти царя и великого князя Василья Ивановича всеа Русіи тѣло за Бѣлымъ Каменымъ городомъ за Арбатскими вороты у Николы Явленского Павелъ митрополитъ крутицкой, а съ нимъ Спаса Нового монастыря архимаритъ Іосифъ, да Печерского монастыря архимаритъ Рафайло, Здвиженской игумень Іосифъ, да протопопы Спаской да Симановской, да съ ними-жъ Деревяново города всѣхъ церквей попы и дяконы со свѣщами и съ кандилы.

Да на встрѣчѣ-жъ по государеву увазу были бояре князь Юрьи Яншеевичъ Сулешевъ, да Борисъ Михайловичъ Салтыковъ, да околничей Михайло Михайловичъ Салтыковъ въ смирномъ платьѣ. А за бояры было дворянъ ѿ человекѣкъ, жилцовъ ѿ человекѣкъ; да гости и торговые люди, всѣ въ смирномъ же платьѣ.

А дожидалися тѣла царя и великого князя Василья Ивановича отъ Дорогомиловы слободы у церкви у Николы Чюдотворца Явленского.

А отъ слободы отъ Дорогомиловскіе до Николы Явленского царя Васильево тѣло Ивановича несли на головахъ дѣти боярскіе изъ городовъ. А за тѣломъ царя Василья Ивановича шли Рафайло, епископъ коломенской, и архимариты, и игумены, и протопопы, которые для того были на встрѣчѣ въ Вязмѣ, со свѣщами и съ кандилы. Да за царя Васильевымъ же тѣломъ Ивановича шли бояринъ князь Алексѣй Михайловичъ Львовъ, думной дворянинъ Степанъ Матвѣевичъ Проѣстевъ, думной діакъ Михайло Даниловъ, да діакъ Иванъ Переносовъ, и столники, и дворяне, и подъячіе, которые зъ государевыми послы были въ Полшѣ.

А отъ церкви Николы Чюдотворца Явленского царя Васильево тѣло Ивановича несли въ Арбатскіе ворота да Здвиженскою улицею хъ Каменому мосту дворяня московскіе на плечахъ. А митрополитъ, и епископъ, и архимариты, и игумены, и протопопы, и попы, и дяконы шли съ кандилы и со свѣщами. А бояре, и околничей, и думные люди, и столники, и стряпчіе, и жилцы, и гости, и торговые люди шли за нимъ со свѣщами-жъ.

А святѣйшій Іосафъ, патриархъ московскій и всеа Русіи, со всѣмъ освященнымъ соборомъ встрѣтилъ тѣло царя Василья Ивановича у церкви Николы Зараского, что у Каменного мосту деревяной храмъ, въ ризахъ смиренныхъ, и, учиня начало по священному чину, шли за тѣломъ царя Василья Ивановича съ кандилы-жъ и со свѣщами.

А въ Кремль городъ тѣло царя Василья несли въ Ризноложенскіе ворота.

А того дни, въ которой день была встрѣча, съ утра благовѣстили въ колоколь въ реуть.

А какъ принесли тѣло царя Василья Ивановича противъ царя Борисова двора, и въ тѣ поры звонили во все колокола, и несли его въ церковь великого Архистратига Михаила въ передніе двери, что отъ Казенного двора.

А великій государь царь и великій князь Михайло Ѳедоровичъ всеа Русіи встрѣтилъ тѣло царя Василья Ивановича у соборныя церкви Пречистые Богородицы, не дошедъ рундука, а за государемъ были бояре, и думные и ближніе люди, и столники, и стряпчіе, и дворяня, и приказные люди, все въ смирномъ платьѣ.

И того дни надъ тѣломъ царя и великого князя Василья Ивановича въ церквѣ великого Архистратига Михаила пѣли понахиду болшую, а погребенья того дни не было, а хто у тѣла его въ церквѣ того дни были дворяня, и то записано въ розрядѣ.

А погребено тѣло царя и великого князя Василья Ивановича всеа Русіи июня въ 11 день въ церквѣ Архистратига Михаила на лѣвой сторонѣ, за переднимъ столбомъ, въ каменомъ гробѣ, а могила выкладена кирпичемъ, а надъ могилою гробница каменная.

Статейный списокъ Польскаго двора, № 49, 1634 г. ноября 1—1636 г. іюля 12, л. 918 и слѣд. Полное заглавіе списка подъ № IV.

VII. Отвѣтное письмо бояръ польскому послу Адаму Киселю о надгробномъ камнѣ, остававшемся на бывшей варшавской усыпальницѣ царя Василья Шуйскаго, вторая половина сентября 1646 года.

Да мы-жъ, царского величества бояря и думные люди, тебѣ, королевского величества великому и полномочному послу, говорили, что великому государю нашему, его царскому величеству, вѣдомо учинилось, что у королевского величества въ Варшавѣ на Краковскомъ Предмѣстьѣ поставлена капица, а подъ нею были гробы, которые по вѣчному dokonчанью блаженные памяти къ великому государю нашему царю и великому князю Михаилу Ѳедоровичю, всеа Русіи самодержцу, къ его царскому величеству, наяснѣйшій и великій государь

вапъ Владиславъ, король полскій и великій князь литовскій, его королевское величество, царского величества съ великими послы прислалъ, а подпись на той капицѣ и по ся мѣста по прежнему, какъ была и надъ гробами; и чтобъ королевское величество, по вѣчному докончанью и по своему королевского величества крестному цѣлованью, тое капицу велѣлъ снять, потому что она стоитъ порожня, и потребности въ ней нѣтъ некоторые; а въ вѣчномъ ихъ государскомъ докончаньѣ написанно имянно, что мимошедшимъ дѣламъ вспомяновеннымъ не быть во вѣки, и коли ужъ прежнихъ дѣлъ не вспоминать, и той капицѣ стоять на томъ мѣстѣ съ такою подписью не для чево. И ты, королевского величества великой и полномочной посоль, съ нами, царского величества бояры и зъ думными людьми, о томъ договоръ учинилъ и въ договорномъ своемъ писмѣ написалъ, что, по вѣчному докончанью о вѣчной братцкой любви, крестнымъ цѣлованьемъ закрѣпленной, межъ великими государи и ихъ пресвѣтлымъ наслѣдїемъ не точию не быть вѣчными временаы никакому порушенью, не быть и прошлыхъ смутныхъ разоровъ подобію и образомъ отнюдь искорененнымъ (sic) ¹⁾: егда убо виноградъ любви братцкіе насаждается, терніе всяко потребляетца. Потому его королевское величество любительно произволилъ честные мощи, яже въ смутные розорные лѣта въ Варшавѣ положеные были, отдать блаженные памяти великого государя нашего, его царского величества, великимъ посломъ; но тѣхъ же пословъ нѣкимъ забвеніемъ надгробницы или капицы осталось написаніе, да и тому бы, по обоихъ великихъ государей братцкой любви, тамъ не быти, ни оставати. И ты, великій посоль, усмотряючи нынѣшнее сходство на общіе враги обоихъ великихъ государей, аки союзъ крѣпкій и неразоримый вѣчного соединенія, (договорилъ,) что и то братцкое желаніе его царского величества наяснѣйшему великому государю своему тобою будетъ отнесено, его-жъ королевского величества братцкою любовію исполнено будетъ, что тому писму на той капицѣ не быть.

И тебѣ-бъ, королевского величества великому и полномочному послу, тотъ свой договоръ до королевского величества донести, чтобъ королевское величество по нынѣшнему нашему съ тобою договору велѣлъ тое подпись, что на капицѣ, снять вскорѣ, чтобъ межъ ими обоими великими государи ихъ государская братцкая дружба и любовь множилась и прибавлялась.

Статейный списокъ Польскаго двора: „№ 72. 1646 іюня 11—1647 окт. 10. Прїѣздъ въ Москву полномочнаго польскаго посла каштеляна кїевского Адама Киселя съ поздравленіемъ о возшествїи на престоль

¹⁾ Удерживаемъ буквально, какъ въ подлинникѣ.

государя ц. Алексѣя Михайловича, подтвержденною королевскою на Поляновской мирь грамотою и съ представленіемъ о дѣлахъ до размежеванія земель, государевыхъ титулахъ, размѣны плѣнныхъ и пр. касающихся“. Отвѣтное письмо боярь на лл. 762—912, помѣщенный отрывокъ изъ него на лл. 879 об.—882.

VIII. Докладная выписна и постановленіе въ Посольскомъ приказѣ о содержаніи и наградѣ посланцу Адама Киселя ротмистру Николаю Вороницу, привезшему въ Москву надгробный камень царя Шуйскаго, 10 марта 1648 года.

Написано въ докладъ.

Въ нынѣшнемъ во **Рѣс** году пріѣхалъ ко государю царю и великому князю Алексѣю Михайловичю всеа Русіи къ Москвѣ Адама Киселя посланецъ ротмистръ Миколай Воронской, а съ нимъ людей его **Б** человекъ да пахоликъ, а прислалъ съ нимъ, Миколаемъ, Адамъ Кисель надгробной камень, который поставленъ былъ въ Варшавѣ на капищѣ у царя Василья Ивановича всеа Русіи.

А въ дорогѣ отъ Путивля до Москвы давано ему, Миколаю, на кормъ по **Г** денегъ, людемъ его **Б** человекомъ по **Д** денги человекъ, третьему по **Г** денги на день.

А на Москвѣ указано ему, Миколаю, давать государева жалованья поденного корму и питья—зѣ Дворца: по **Г** чарки вина двойново, изъ Большого приходу: по хлѣбу двуденежному да по калачю двуденежному жъ; да ему жъ съ людьми: по гривенкѣ икры, по звену осетрины, по звену бѣлужины, по звену семжины, на мелкое по **И** денегъ, свѣчъ салныхъ по **Б** денги на день, по **Г** воза дровъ на недѣлю, да на **Д** лошади сѣно и овесъ по указу; изъ Новые чети: по **Б** кружки меду, по **Г** кружки пива доброго на день. Людемъ его **Г** человекомъ—изъ Большого приходу: по хлѣбу двуденежному человекъ; изъ Новые чети: по **З** чарки вина, по кружкѣ меду, по **Б** кружки пива человекъ на день.

А что ему, Миколаю, и людемъ ево государева жалованья дати на отпускъ и въ дорогѣ отъ Москвы до Путивля поденного корму давать, и о томъ государь царь и великій князь Алексѣй Михайловичъ всеа Русіи какъ укажетъ?

Помѣта: **Рѣс** марта въ **Г** день. Государь пожаловалъ, велѣлъ ему дать своего государева жалованья на отпускъ соболей на сто рублевъ: сорокъ въ пятьдесятъ рублевъ, сорокъ въ сорокъ рублевъ, пара соболей въ десять рублевъ; людемъ ево двумъ человекомъ по парѣ соболей по пяти рублевъ, третьему въ три рубли, въ дорогу кормъ съ людьми и съ лошадми на двѣ недѣли по полуолтинѣ на день.

Польскія дѣла, 75 картонъ, 1648 г. генв. - июль, № 2: „Переписка бывшаго въ Москвѣ полскаго посла Адама Киселя съ боярами и пограничными воеводами о татарскихъ и запорожскихъ набѣгахъ; тутъ же прїѣздъ въ Москву отъ бывшаго въ Москвѣ посла кїевского каштеляна Адама Киселя ротмистра Николая Воронича къ бояромъ съ надгробнымъ мраморнымъ камнемъ, взятымъ въ Варшавѣ надъ гробомъ бывшаго въ полону царя Василя Ивановича Шуйскаго; и съ прошеніемъ о межѣ трубчевской, о размѣнѣ слободки Зноби на Яцино, и о дачѣ ѣму въ Трубчевскѣ лѣсовъ для построенія гуть; тутъ же и отпускъ его, ротмистра, съ двумя боярскими къ нему отвѣтными грамотами”, л. 61 и слѣд.

IX. Благодарственная грамота Адаму Киселю за присылку въ Москву надгробнаго камня Шуйскаго, 16 марта 1648 года.

Такова грамота отъ боярѣ къ Адаму Киселю послана:

Божією милостію великаго государя царя и великаго князя Алексея Михайловича, всеа Русіи самодержца и многихъ государствъ государя и обладателя, его царскаго величества бояря и великіе господа бояринъ и намѣстникъ казанскій князь Алексѣй Никитичъ Трубецкой, бояринъ и ружничей и намѣстникъ нижегородскій Григорій Гавриловичъ Пушкинъ, посолскаго думной дїакъ господинъ Назарей Ивановъ сынъ Чистого.

Наяснѣйшаго и великаго государя Владислава Четвертаго, Божією милостію короля полскаго и великаго князя литовскаго и иныхъ, его королевскаго величества ясновелможному пану радному коруны полскіе Адаму Свентолдичю Киселю, каштеляну енералу кїевскому, жи томірскому, овруцкому, старостѣ носовскому, прїятелю нашему любительное поздравленіе.

Въ нынѣшнемъ во рѣс году марта въ ѣ день писалъ ты къ намъ, что по договорѣ нашемъ съ тобою королевское величество, исполняя желаніе брата своего великаго государя нашего, его царскаго величества, мрамуровый надгробный камень съ надгробнымъ написаніемъ отдалъ до рукъ твоихъ, а ты его до рукъ нашихъ отсылаешь съ ротмистромъ и дворяниномъ своимъ, съ паномъ Миколаемъ Вороничемъ, и намъ бы братцкую любовь наяснѣйшаго великаго государя твоего великому государю нашему, его царскому величеству, извѣстить. И мы о томъ до великаго государя нашего, до его царскаго величества, доносили, и великій государь нашъ, его царское величество, отъ брата своего, отъ наяснѣйшаго и великаго государя твоего, отъ его королевскаго величества, что онъ, королевское величество, по нашему съ тобою договору исполнилъ, тотъ надгробный камень съ подписью отдати велѣлъ, принимаетъ въ любовь, и твои вѣрные работы промежъ ихъ обо-

ихъ великихъ государей милостиво похваляетъ. А что писалъ ты къ намъ, чтобъ межа трубческа я исправлена была и чтобъ ясневелможному пану канцлеру великому корунному Зноби отъмна на землю Яцыновъ совершена была, также и по твоему челобитью о будахъ, и чтобъ тебѣ дати о томъ отвѣтъ, чтобъ до тѣхъ мѣсть, какъ ты хъ королевскому величеству отъѣдешъ, межа трубческа я исполнена была, отъмна-жъ Зноби совершена была, и въ твоемъ челобитѣ по благодати ево царского величества да былъ бы конецъ. И мы тебѣ о томъ объявляемъ, что о исправленѣ трубческой межѣ и о замѣнѣ слободки Зноби на землю Яцыныхъ царского величества указъ посланъ въ Сѣвскъ къего царского величества столнику и воеводѣ и намѣстнику кашинскому и города Сѣвска и камарицкихъ волостей драгунского строю къ Замятѣ Федоровичю Леонтьеву въ генварѣ мѣсяцѣ, а велѣно ему для замѣны слободки Зноби на землю Яцыныхъ, сослався съ старостою батуринымъ и конотопскимъ, ѣхати и, съѣхався, по нашему съ тобою договору на веснѣ мая въ 4 день, землю Яцыныхъ досмотритъ и замѣна учинитъ и отмежевать, да учиня ту замѣну и сослався съ товарищи твоими съ межевыми судьями, съ паномъ судьей черниговскимъ и съ паномъ подчашимъ новгородскимъ, и, съѣхався, между по записяхъ межевыхъ исправить, а виноватыхъ наказаньемъ карати; а о будахъ трубческихъ и недрыгаловскихъ великого государя нашего ево царского величества по твоему челобитью изволенъ есть, и писали мы къ тебѣ о томъ напередъ сего марта въ 7 день и запись новую, какову тебѣ на себя въ тѣхъ будахъ дати, послали, и тебѣ-бъ, съ того образцового писма написавъ запись слово въ слово и руку свою и печать приложя, прислати въ Сѣвскъ царского величества къ столнику и воеводѣ Замятѣ Федоровичю Леонтьеву, и тѣ трубческіе и недрыгаловскіе буды велѣтъ заводитъ и на царского величества милость быти надежду. Да въ томъ же нашемъ писмѣ писано къ тебѣ, что говорили мы съ тобою о замѣнѣ Путивльскихъ городищъ на Новгородокъ Сѣверской или на Дорогобужъ съ уѣзды, и ты намъ говорилъ, чтобъ за тѣ городища замѣнъ взяти Бѣлую да волости, которые пристойно, и хотѣлъ о томъ донести до королевского величества; и тебѣ-бъ къ намъ отписать, до королевского величества ты о той замѣнѣ доносишь ли и паномъ сенаторемъ и всей Рѣчи Посполитой, и что на то королевского величества изволенъ и пановъ-радъ и Рѣчи Посполитой мысль. А посланца твоего ротмистра и дворянина пана Миколая Воронича великій государь нашъ, ево царское величество, пожаловавъ своимъ государскимъ милостивымъ жалованьемъ, велѣлъ отпустить къ тебѣ не задержавъ. По семъ Господь Богъ мира и любви съ тобою и съ нами да будетъ. Писанъ великого государя нашего царя и великого князя Алексѣя Михайловича, всеа Русіи самодержца и многихъ государствъ государя и обладателя,

его царского величества въ царствующемъ градѣ Москвѣ лѣта ~~1713~~¹⁷¹⁵
марта въ 51 день.

А на подиси написано: Его королевского величества ясновел-
можному пану радному коруны польскіе Адаму Свентодичю Киселю,
каштеляну енералу кіевскому, житомирскому, оврутцкому, старостѣ
носовскому, пріятелю нашему.

Тамъ же, л. 78 и слѣд.

Архивъ центрального управления доминиканъ въ
Римѣ.

**Х. Записка о состояніи Варшавскаго монастыря доминиканъ
обсервантовъ въ 1784 году, съ краткимъ сообщеніемъ объ его осно-
ваніи и постепенномъ развитіи *).**

Status congregationis s-ti Ludovici ann. 1784.

Annotatio temporis annorum quibus conventus istius congregationis no-
strae s. Ludovici Bertrandi erecti, fundati fuerunt, ¹⁾ ipsiusque eorundem
status descriptio, in quo ad praesens invenitur. Anno nimirum 1784.

I. Conventus formalis Varsaviensis congregationis nostrae caput,
situs in ducatu Masoviae, diocesi vero poznaniensi, initium foundationis suae
desumit ab anno 1666, quo tempore serenissimus Joannes Casimirus Polo-
niarum et Sveciae rex, ad instantiam magnatum Reipublicae, exordienti
congregationi nostrae donaverat locum, in quo erecta fuerat de muro Ca-
pella, vulgo Moscovitica dicta, eo quod in se contineret cadavera duorum
principum Szuysciorum magnorum ducum Moscovie, qui de eodem impe-
rio in Poloniam, regnante Sygismundo 3-o dicti Joannis Casimiri patre capi-
tivi deducti, ac brevi extincti, ibidem sepulti fuere. Hanc more ac ritu
catholico perpurgatam, celebriorem reddidit congregatio, reducens eam in
ampliolem elegantiolem que formam per adjunctam sibi ecclesiam, ele-
mosynis fidelium constructam de lateribus igni coctis. Ast quum haec ea-
dem Ecclesia angustior esset capiendo ²⁾ populo, qui ad illam numerosiori
concurso confluere solebat ad festa praesertim principaliora; hinc iterum
restaurari ac ampliari coepit 1760, ac tandem annis retro actis terminata,
denuo consecrata fuit anno 1783, die 13 Julij, per illum ac revmum
dnm Antoninum Malinowski episcopum cinenensem suffraganeum miedni-
censem in diocesi samogitiensi ex ordine nostro assumptum. Erat haec
ecclesia olim extra civitatem sita, ad praesens vero, veluti in medio am-

*) Издаемъ по копіи, присланной частнымъ путемъ, чрезъ Ширлинга и
Презутти, какъ полной, безъ пропусковъ.

Въ копіи, присланной путемъ официальнымъ, чрезъ Миесію: 1) fundatique
sunt 2) excipiendo

pliatae urbis ac amoenissimae plateae vulgo Nowy Swiat dictae, caput est ac ornamentum. Insignitur autem titulo Sanctae Mariae de Victoria; in illaque asservatur imago eiusdem Beatissimae Virginis Mariae quae olim Smolenscii (urbis nunc Moschovitarum) miraculis celebris, prodigio ad castra obsidentium eandem urbem Polonorum transiisse fertur, ac tandem a serenissimis regibus dono in perpetuum oblata huic ecclesiae; quum antiquitus in capella arcis Regalis conservaretur.

Adiacens eidem ecclesiae conventus, de muro etiam constructus elemosynis pariter piorum, paulo angustiozem occupat locum, undequaque magnatum palatiis ac domibus circumvallatus. Areolam habet, quae longitudinis centum, latitudinis via viginti numerat passus. Praedia nec bona territorialia ulla possidet. Summas tantum capitates sen evictionales obtinet, in bonis saecularium locatas, quas ad centum et decem circiter millia florenorum polonicalium, seu scutorum romanorum 12222, numerat. A quibus censum annualem percipit flor. pol. 3840, seu sc. rom. 420, circiter; quum antiquitus alteram similem partem ultra perciperet, quando a 100 florenis 7 annui census percipiebantur, nunc vero percipiuntur tantum floreni 3 cum dimidio, post statutam regni legem, illam priorem partem ad dimidium eiusdem reducentem. Qui etiam census cum magna non nisi difficultate et expensis a Possidentibus has evictionales summas obtinetur. Ultra hos census nullos alios certos proventus habet. Stipendia pro quotidianis missis a fidelibus oblata et elemosyna per duos fratres quoquo die per civitatem conquisita, alteram partem suorum proventuum faciunt: quibus omnes expensae, nimirum victus amictusque fratrum, reparatio conventus ac Ecclesiae, exolutio onerum ac impositionum communium, nec non subsidii charitativi caeteraque necessaria providentur ac persolvuntur.

Jam vero latione eiusdem census annualis, a summis illis capitalibus provenientis, obligatur idem hic conventus ad absolvendas perpetuas missas quolibet anno 811.

In eodem conventu viget studium formale theologiae, philosophiae quoque ac rhetorices, his temporibus institutae ad erudiendos fratres iuvenes arte sacrae eloquentiae, quae antiquitus paulo plus negligebatur. Jam vero studium formale erectum fuit in hoc conventu anno (sic) ex gratiosa concessione r-mi f. m. ¹⁾ prioris officium gerit in hoc conventu rmdus pater lector Joannes Cantius Pokaczewski a die 6 Januarij anni proxime elapsi 1783.

¹⁾ Reverendissimi felicis memoriae.

Главный Архивъ древнихъ актовъ при Варшавской
Судебной Палатѣ.

**XI. Жалованная грамота короля Яна-Назиміра доминиканамъ
обсервантамъ на владѣніе Московскою каплицей, 3 іюля н. ст. 1668 г.**

*Capella Moschovitica religiosi patribus ordinis Praedicatorum strictioris
observantiae.*

Joannes Casimirus etc. Significamus etc. Oblatas esse ad acta Metrices regni cancellariae maioris literas infrascriptas pergameneas, manu nostra regia subscriptas et sigillo regni pensili obsignatas, continentes in se privilegium super delubrum seu fanum Moschoviticum, religiosi patribus ordinis Praedicatorum strictioris observantiae serviens, sanas, illaesas omnique suspicionis nota carentes, quarum quidem literarum tenor sequitur estque talis: Joannes Casimirus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Livoniae, Smolensciae, Czerniechoviaeque, necnon Svecorum, Gottorum, Vandalorumque haereditarius rex. Significamus praesentibus literis nostris, quorum interest, universis et singulis, tam praesentis quam futuri aevi hominibus. Non alia regnorum integritatem fulcire regnantiumque stipare felicitatem praesidia, quam religiosa piarum supplicationum asyla. Saepe quod adamantinae loricae, quod superbis onustae non potuere cristis galeae, inermia effecere cilia; saepe quod reboantes tormentorum fragores, effusa ab imo pectore conciliavere suspiria. Nec melius (sic) porro publicae consulitur integritati, quam dum foris fortis depugnat miles, domi devotus Supremo laurearum olearumque Satori supplicat religiosorum coetus; quando (sic) ibi missilia in hostem vibrantur tela, hic sacra volvuntur missalia; ibi ignita candentium globorum iacula, hic iaculatoria ardentium cordium expediuntur in coelum vota; ibi armis occupatae exercentur, hic piis supplicationibus gravidae tenduntur supplices ad coelum manus. Quocirca optime providit regnantium prudentia, dum tot omni genere devotionis instructissima multiplicavit monasteria et sanctuaria. Quorum exemplum secutis, haec nobis quoque a primis regnandi auspiciis potissima cura fuit, aucta quam maxime in regno nostro videre templa et sanctuaria et per illorum multiplicationem divini honoris ac cultus propagari augmenta et exinde felicitatis nostrae metiri incrementa. Hoc itaque motivo ducti fa-

ciendum nobis esse duximus, quatenus, ad supplicationem certorum nostrorum pro religiosis patribus ordinis Praedicatorum strictioris observantiae apud nos factam, illis fanum seu delubrum Moschoviticum in suburbio Cracoviensi varsaviensi existens, olim a serenissimo divae memoriae Sigismundo III, parente et praedecessore nostro desideratissimo, post victoriosum ex bello moschovitico reditum et reportata ex Moschis ampla trophaea, atque abductos militiae moschoviticae duces in Polonia demortuos, illorum cineribus exaedificatum et extractum, pio ducti propagandae divinae gloriae studio et ardenti zelo, atque propenso erga religionem istius ordinis in regno et dominiis nostris vitae sanctimonia ac eruditione et exemplari modestia conspicui, ad salutem animarum et aedificationem proximi plurimum proficui, affectu, jure perpetuo et irrevocabilis donationis nostrae titulo daremus, donaremus et conferremus, prout quidem damus, donamus, et conferimus autoritate nostra regia praesentibus literis nostris, perpetuo et in aevum. Vigore quarum quidem literarum nostrarum praenominati religiosi patres ordinis Praedicatorum strictioris observantiae praedictum fanum seu delubrum post emensurationem amplioris loci per commissarios nostros ad maiorem cohabitandi et celebrandae devotionis commoditatem et opportunitatem a nobis instituendam cum omnibus areis, fundis, commodis, utilitatibus et emolumentis ita late, longe, circumferencialiterque, prout a commissariis nostris emensurabuntur, cum omni iure, dominio et proprietate tenebunt, habebunt et possidebunt, aedificia pro libitu suo extruent illisque utifruentur perpetuis temporibus et in aevum. Promittimus autem pro nobis et serenissimis successoribus nostris, non esse nos serenissimosque successores nostros, praenominatos religiosos patres ordinis Praedicatorum strictioris observantiae ab usu et pacifica possessione dicti fani seu delubri amoturos, aut alienaturos, neque amovendi vel alienandi potestatem cuiquam daturus, sed salvum et integrum ius perpetuum illis successoribusque illorum conservaturos idemque serenissimi successores nostri praestituri sunt, salva ratihabitione praesentium in futuris regni comitiis procuranda. Quod omnibus, quorum interest, praesertim vero loci ordinario, notum esse volentes, benigne requirimus, ut praedictos religiosos patres ordinis Praedicatorum strictioris observantiae circa hanc nostram donationem perpetuam inviolabiliter conservent conservarique ab omnibus curent; reverendus vero loci ordinarius illos in praedictum fanum sive delubrum investiat et introducat. Neve quiquam cuiuscunque status, conditionis et praeeminentiae homines in pacifica possessione praedicti fani seu delubri praedictos religiosos patres impediunt impeditrive faciant, serio mandamus, pro gratia nostra. In cuius rei fidem praesentes manu nostra subscriptas, sigillo regni nostri communiri mandavimus. Datum Varsaviae die III mensis Julij, anno Domini MDCLXVIII, regnorum nostrorum Poloniae et Sveciae XX anno.

Joannes Casimirus rex. Locus sigilli pensilis maioris cancellariae Regni in pixide laminea. Stephanus Hankiewicz secretarius regiae maiestatis. Quas quidem ut supra praeinsertas literas nos ad acta suscipi, inscribi et ex iisdem etc.

Acta Metrices regni cancellariae majoris, кн. 206, лл. 541—2.

XII. Указъ Яна-Назиміра комиссіи по вводу доминиканъ обсервантовъ во владѣніе Московскою наплицею, 3 іюля н. ст. 1668 года.

Commissio pro iisdem patribus.

Joannes Casimirus, Dei gratia rex etc ¹⁾. Fideliter nobis dilecti. Cum nihil magis muneri nostro regio conveniat, quam per Quem regnamus et Cuius vicariam in terris obimus potestatem, Eius cultum et honorem auctum quam maxime cupere et in regno nostro promotum ire: ad supplicationem certorum consiliariorum nostrorum pro religiosis patribus ordinis Praedicatorum strictioris observantiae apud nos factam et ex zelo quo divinae studemus gloriae et eius augmenta pro viribus nostris promovemus et ex propenso erga hunc ordinem in regno ac dominiis nostris exemplarem et ad salutem animarum et aedificationem proximi permultum proficuum affectu nostro contulimus et donavimus illis iure perpetuo fanum seu delubrum Moschoviticum in suburbio Cracoviensi Varsaviae situm, quod olim serenissimus divae memoriae Sigismundus III, parens et praedecessor noster desideratissimus, post victoriosum ex bello moschoviteo redivitum et captos duces, in regno demortuos, illorum cineribus extruxerat. Quod quidem fanum seu delubrum, in usum sacrum conversuri, ut eo quanto citius potiantur, cum fundus, locusve ille, in quo praedictum fanum consistit, commoditati cohabitandi et celebrandae devotioni minime sufficiat, nos autem donatione nostra ita prodesse illis velimus, ut omni commoditate gaudeant et potiantur, ideo fidelitatibus vestris de quorum fide, industria et in rebus gerendis dexteritate optime persvasi sumus, dandum et committendum id negotii duximus, damusque et committimus praesentibus, ut captato inter se consilio et constituto certo die et competenti tempore, partibus, quarum interest, per litteras innotescentiae suae avisatis, absentia unius duorumve fidelitatum vestrarum non obstante, ad praedictum fanum seu delubrum condescendant, jurisdictionem suam commissorialem fundent, praedictos religiosos patres in praedicti fani possessionem introducant et, ut ea potiantur, omnimode curent: caeterum, maioris commoditatis

¹⁾ Подѣе въ слѣдующемъ документѣ, № XIII.

ad cohabitandum et devotionem peragendam gratia fundos illis ampliores, adhibito gnaro geometra, ita, ut id fiat sine praesudicio fundorum civilium, emensurent, aliaque in eiusmodi comissionibus fieri et observari solita faciant et exequantur, pro gratia nostra. Datum Varsaviae die III mensis Julij, anno Domini MDCLXVIII, regnorum nostrorum Poloniae et Sveciae XX anno. Joannes de Lesno, supremus cancellarius regni. Locus sigilli majoris cancellariae regni. Ex commissione sacrae regiae maiestatis propria. Stephanus Hankiewicz, secretarius regiae maiestatis.

Тамъ же, лл. 542—543.

XIII. Комиссарскій актъ 10 юля н. ст. 1668 года на ввѣдѣ доминиканъ обсервантовъ во владѣніе Московскою напллицею, признанный достовѣрнымъ 23 ноября н. ст. 1798 года при провѣркѣ прусскимъ правительствомъ правъ собственности варшавскихъ доминиканъ обсервантовъ съ цѣлью введенія ипотеки.

Confirmatio actus commissorialis circa intromissionem in fanum moschoviticum religiosorum patrum ordinis Praedicatorum strictioris observantiae peracti eisdem reverendis patribus serviens.

Joannes Casimirus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithvaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogitiae, Kijoviae, Volhiniae, Severiae, Podlachiae, Smolensciae, Czerniechoviaeque, necnon Svecorum, Gottorum, Vandalorumque haereditarius rex. Significamus praesentibus litteris nostris, quorum interest, universis et singulis. Exhibitas nobis esse litteras papyreas, actum commissorialem intromissionis in fanum seu delubrum Moschoviticum in suburbio Cracoviensi varsaviensi existens religiosorum patrum ordinis Praedicatorum strictioris observantiae, tum exdivisionem seu emensurationem fundorum eisdem pro maiori commanendi commoditate servientium in se continentes, manibus nostrorum commissariorum subscriptas et sigillis communitas, sanas, salvas et illaesas omnique suspicionis nota carentes, supplicatumque nobis est, ut eas autoritate nostra regia confirmare, approbare et ratificare dignaremur, quarum quidem litterarum de verbo ad verbum sequitur tenor estque talis.

Actum in suburbio Cracoviensi varsaviensi in fundo fani seu delubri Moschovitici speciali sacrae regiae maiestatis domini nostri clementissimi mi privilegio religiosi patribus ordinis Praedicatorum strictioris observantiae benigne collati feria 8va post festum Visitationis Beatissimae Virginis Mariae proxima coram nobis illustrissimo, perillustribus et reverendissimis, magnificis et generosis Joanne Carolo Kopec palatino polocensi, Joanne Malachowski referendario regni, Bonaventura Madalinski supremo

thesauri regni et cubiculi sacrae regiae maiestatis notario gneznensi, Sigismundo Otrzemboz poznaniensi canonicis, Vladislao Szmeling praefecto stabuli regni, Paulo Cypriano Brzostowski referendario magni ducatus Lithvaniae, Alexandro Wulff felinensi, Joanne Kos ostrolecensi, Nicolao Korycinski oycoviensi, capitaneis et aulicis ab eadem sacra regia maiestate ad infrascripta peragenda deputatis.

Comparens personaliter religiosus Ambrosius Skopowski ordinis Praedicatorum strictioris observantiae, suo et religiosorum patrum dictae strictioris observantiae nomine, uti ad fundandos eorum juxta primitivum rigorem conventus patentibus a reverendissimo generali ordinis sui litteris institutus, reproduxit litteras commissionis sacrae regiae maiestatis tenoris talis. Joannes Casimirus, Dei gratia rex Poloniae, magnus dux Lithvaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Samogithiae, Livoniae, Kijoviae, Volhinae, Smolensciae, Czerniechoviaequae, necnon Svecorum, Gottorum Vandalorumque haereditarius rex. Magnifico, venerabilibus et generosis Joanni Carolo Kopec palatino polocensi, Joanni Małachowski referendario regni, Bonaventurae Madalinski supremo thesauri regni notario gnesnensi, Sigismundo Otrzemboz poznaniensi, canonicis, Vladislao Szmeling praefecto stabuli regni, Paulo Cypriano Brzostowski referendario magni ducatus Lithvaniae, Alexandro Wulff felinensi, Joanne Kos ostrolecensi, Nicolao Korycinski oycoviensi capitaneis, aulicis et commissariis nostris, sincere et fideliter nobis dilectis, gratiam nostram regiam. Magnifice, venerabiles et generosi sincere et fideliter nobis dilecti. Cum nihil magis muneri nostro regio conveniat..... ¹⁾ Stephanus Hankiewicz secretarius regiae maiestatis mp. Inductum ad acta Metrices regni cancellariae maioris

Postmodum petiit a nobis, ut inhaerendo dictis sacrae regiae maiestatis commissionis litteris iurisdictionem nostram commissorialem praemissis de jure solennitatibus commissorialibus atque publicatione fundationis iurisdictionis nostrae fundaremus, prout innixi eidem commissioni fundavimus, partibus prius, quarum intererat, per litteras innotescentiae suae nomine adcitatis, quarum tenor talis est.

Nos Joannes Carolus Kopec palatinus polocensis, Joannes Małachowski referendarius regni, Bonaventura Madalinski supremus thesauri regni notarius gnesnensis, Sigismundus Otrzemboz poznaniensis, canonici, Vladislaus Szmeling praefectus stabuli regni, Paulus Cyprianus Brzostowski referendarius magni ducatus Lithvaniae, Alexander Wulff felinensis, Nicolaus Korycinski oycoviensis, capitanei, aulici sacrae regiae maiestatis et commissarii iudicesque partium et causae infrascriptae a sacra regia maiestate dati et deputati. Vobis omnibus fundorum circumcirca fanum

¹⁾ Далѣе буквально то же, что выше, подъ № XII.

seu delubrum Moschoviticum, in suburbio Cracoviensi varsaviensi existentium quovis modo possessoribus, seu ius vel interesse aliquod ad eosdem se habere praetendentibus, quorum omnium nomina et cognomina hic pro expressis habere volumus, innotescimus. Oblatas esse nobis litteras commissionis sacrae regiae maiestatis domini nostri clementissimi, quibus eadem sacra regia maiestas negotium introductionis in fundos fani seu delubri Moschovitici, in suburbio varsoviensi Cracoviensi siti, religiosis patribus ordinis Praedicatorum strictioris observantiae speciali privilegio ad peragendam devotionem perpetuis temporibus donati, eorundem patrum, tum emensurationis eorundem fundorum, pro maiori cohabitandi et devotionem exercendi commoditate nobis committere dignata est, alias prout ea commissio, de qua in termino plenam faciemus fidem, latius praemissa enarrat. Mandamus itaque vobis vigore regio et nostra, qua hac in parte fungimur, auctoritate, ut, ad instantiam praedictorum religiosorum patrum ordinis Praedicatorum strictioris observantiae dicti fani seu delubri Moschovitici per officiosam deoccupationem possessorum, coram nobis et iudicio nostro commissoriali a positione litterarum praesentium innotescentiae nostrae feria octava post festum Visitationis Beatissimae Virginis Mariae proxima cum iuribus vestris compareatis, nostrae emensurationi fundorum, quos praedictis religiosis patribus pro maiori commoditate cohabitandi et devotionem peragendam vigore commissionis regiae adhibito gnaro geometra, assignaturi et exdivisuri sumus, intersitis, iuribusque vestris, si quam vos habere praetenditis, attendatis. Datum Varsaviae in aedibus nostris feria 3 post festum Visitationis Beatissimae et Gloriosissimae Virginis Mariae proxima, anno Domini 1668. Joannes Carolus Kopec palatinus polocensis mp. Joannes Malachowski referendarius regni mp. Bonaventura Madaliński thesauri regni et camerae sacrae regiae maiestatis notarius mp. Sigismundus Otrzebosz canonicus posnaniensis mp. Vladislaus Szmeling praefectus supremus stabuli regni, capitaneus vilkomiriensis mp. Cyprianus Paulus Brzostowski referendarius et notarius magni ducatus Lithuaniae mp. Alexander Wolff (sic), capitaneus felinensis mp. Nicolaus de Pilca Korycinski capitaneus oycoviensis. L. S. generosi capitanei felinensis. Quibus taliter avisatis et per ministerialem regni generalem providum Jacobum Kwiatkowski acclamatis, reverendus Ambrosius Skopowski ordinis Praedicatorum strictioris observantiae, suo et religiosorum patrum eiusdem instituti nomine, reproduxit privilegium sacrae regiae maiestatis super idem fanum, seu delubrum, gratiose datum et elargitum tenoris talis: „Privilegium ex d. 3 m. Julii an. 1668.“ ¹⁾ Tandem parti citatae terminum, ex

1) Здѣсь повторяется привилегія, подъ № XI.

relatione ministerialis regni generalis providi Jacobi Kwiatkowski, citationem mandati innotescentialem intimantis, deduxit petiitque se in praedictum fanum seu delubrum Moschoviticum et ejus fundos intromitti et pro majori commoditate cohabitandi juxta obloquentiam privilegii sacrae regiae maiestatis et commissionis eosdem fundos, in quibus posset et aedificium locare, emensurari et exdividi. Nos, visis et lectis ac bene trutinatis tam commissionis, quam privilegii sacrae regiae maiestatis litteris, acclamatis per ministerialem regni generalem praefatum providum Jacobum Kwiatkowski partibus, quarum intererat, illisque comparentibus personaliter, nec quidquam huiusmodi intromissioni, aut emensurationi fundorum, contradicentibus, aut eam impugnantibus, imo libere tam tota civitate antiquae Varsaviae actui praesenti, per delegatos suos adstante, quam aliis omnibus, quorum intererat, consentientibus, solo tantum reverendo domino Gvielmo Desdam praeposito sanctae Crucis ac si ob impedimentum devotionis contradicente; animadvertentes, nemini hanc intromissionem et emensurationem fundorum damnosam, aut praeiudiciosam, esse foreque: ideo dictos religiosos patres in dictum fanum seu delubrum intromisimus, fundosque illis pro extruendo habitaculo seu conventu in longum centum, in latum quadraginta cubitos, adhibito geometra nobili Isidoro Afayta, emensuravimus et exdivisimus illisque in realem et actualem possessionem tradidimus. Quantum vero attinet praetensionem reverendi d. Gvielmi Desdam praepositi ecclesiae sanctae Crucis, qui se impediri aiebat, in exercitio devotionis, causam hanc in hoc solo puncto cum toto ipsius effectu ad illustrissimum et reverendissimum loci ordinarium remissimus remittimusque, decreti nostri praesentis vigore. In quorum omnium fidem praesentem commissorialem actum nostrum manibus nostris subseripsimus et sigillo communiri iussimus. Actum et datum, ut supra, anno Domini 1668. Joannes Carolus Kopec palatinus polocensis mp. Joannes Malachowski referendarius regni mp. Bonaventura Madalinski thesauri regni et camerae sacrae regiae majestatis notarius mp. Sigismundus Otrzebosz canonicus posnaniensis mp. Cyprianus Paulus Brzostowski referendarius et notarius magni ducatus Lithvaniae mp. Vladislaus Szmeling praefectus supremus stabuli regni, capitaneus vilkomiriensis mp. Alexander Wolff capitaneus felinensis mp. Nicolaus de Pilca Korycinski capitaneus oycoviensis mp. Locus sigillorum subappressorum.

Nos itaque, Joannes Casimirus rex, praedictae supplicationi uti iustae benigne annuentes, praeinsertas actus commissorialis litteras in omnibus earum punctis, conditionibus, clausulis, articulis et ligamentis, approbandum, ratificandum et confirmandum esse duximus, confirmamusque, approbamus et ratificamus praesentibus plenitudine potestatis nostrae regiae, decernentes easdem, in quantum iuri communi non repugnant, vim et robur perpetuae firmitatis obtinere debere. In cuius rei fidem praesentes,

manu nostra subscriptas, sigillo regni nostri communiri mandavimus. Datum Varsaviae die 10 mensis Julii, anno Domini millesimo sexcentesimo sexagesimo octavo, regnorum nostrorum Poloniae et Sveciae 20 anno. Joannes Casimirus rex (L. S. R.).

Подпись подъ „конфирмацію акта“:
Stanislaus de Lipie Lipski scholasticus varsaviensis et regens cancellariae regni mp.

Vicerecancellariatu illustrissimi et reverendissimi in Christo patris domini Andreae Olszowski episcopi culmensis et posnaniensis, decani cracoviensis, vicecancellarij regni.

Registratum et inductum in acta Metrices regni cancellariae minoris. Laurentius Floszkiewicz secretarius regiae majestatis mp.

Dass vorstehende Abschrift des Privilegij erectionis mit dem Original gleichlautend übereinstimt, wird hiemit bey Unterdrückung des Archivsiegels attestirt. Warschau den 23 November 1798. Joh. v. Marczynski Archivarius mp. L. S.

Ипотечныя книги г. Варшавы въ періодъ прусскаго господства въ краѣ, книга подъ заглавіемъ: Grund-und Beylage-Acten des in der Königl. Preuss. Haupt-und Residenz Stadt Warschau an der Neuen Welt Strasse gelegenen, und im Hypothequen Buch Vol. sub. № 1321 eingetragenen Grundstücks.

Коммиссарскій актъ 10 іюля 1668 года нашелся только въ этомъ спискѣ; слѣдовъ подлинной книги Коронной метрики, куда онъ былъ внесенъ, не отыскалось въ Архивѣ.

См. ниже, № XVIII.

XIV. Жалованная грамота Августа II Варшавскому монастырю доминиканъ обсервантовъ на присоединеніе къ нему бывшаго за монастыремъ проулна, 28 іюня 1897 года.

Privilegium religiosorum ordinis Praedicatorum strictioris observantiae super fanum Moschoviticum Varsaviae situatum.

Augustus II, Dei gratia rex Poloniae etc. Significamus etc. Nullum tam firmum regnorum orthodoxa fide florentium praesidium, nullum tam promptum et efficax in adversis subsidium, quam profunda supremi Numinis veneratio, in devotissimis religiosorum caetuum sacrificiis et piis populorum precibus consistens. Cum itaque cultus Divinus ac zelus religionis validissimum regnorum fulcrum et splendidissimum sit ornamentum non minuendas, sed de die in dies augendas ecclesiarum fundationes et erectiones et in quibus interuenit aliqua difficultas, vel dubietas, aut aliqua perplexitas ad illas curandas et declarationes faciendas, ad regiam parti-

nere munificentiam et auctoritatem arbitramur. Quare, cum religiosus pater Lucas Ocosalski ordinis Praedicatorum congregationis s. Ludovici Bertrandi strictioris observantiae, prior conventus varsaviensis ad Capellam Moschoviticam, in suburbio Cracoviensi civitatis nostrae varsaviensis in bivio platearum nempe unius ad Vistulam, alterius vero ad Ujazdow, sese tendentium, siti et jacentis, suo et totius conventus nomine, multum commendabilis, majoribus in dies ex zelo devotioni dilatandoque cultui Divino sese accingens laboribus, nobis per consiliarios nostros ad latus residentes supplicaverit, ut praedicto conventui ordinis Praedicatorum privilegium, per serenissimos praedecessores nostros divae memoriae Joannem Casimirum, donationis fani, seu delubri Moschovitici in suburbio Cracoviensi ad Varsaviam existentis de data Varsaviae, die tertia mensis Julii anno Domini millesimo sexcentesimo sexagesimo octavo, collatum, et Michaellem, reges Poloniae, de data Cracoviae in comitiis regni generalibus die 14 mensis Octobris anno sequenti millesimo sexcentesimo sexagesimo nono confirmatum et anno Domini 1673 lege publica firmatum et approbatum, ex quo serenissimus fundator in commissione in personas commissariorum ad intromittendos dictos religiosos patres in fanum, die tertia mensis Julii, anno Domini 1668 extradita, apposuit, intentionem eius non aliam fuisse, nisi ut omni commoditate religiosos patres Praedicatores gauderent et potirentur, et ut commissarii maioris commoditatis ad inhabitandum et devotionem peragendam gratia fundos illi ampliores, adhibito gnaro geometra, emensurarent, commissarii vero pro illo tempore praevis innotescentialibus literis ad locum loci descendentes, commissoriali jurisdictione fundata, dictos religiosos patres in dictum fanum, seu delubrum intromiserunt fundosque illis pro commoditate ipsorum et conventu extruendo in longum centum et in latum quadraginta cubitos, adhibito geometra nobili Isidoro Affayti, sine ulla eorundem fundorum descriptione et limitum determinatione et designatione assignarunt, ut ex actu commissoriali feria 8 post festum Visitationis Beatissimae Virginis Mariae proxima, anno 1668 gesto plenius constat, quem demum actum commissorialem divae memoriae serenissimus Joannes III rex Poloniae antecessor noster de data Varsaviae die 10 mensis Julii, anno 1678 confirmavit et approbavit, nec non actum commissorialem ad tollendas quasvis dubitationes et controversias quoad dimensionem et assignationem fundorum perplexam declarare dignatus est. Nos proinde non solum zelo propagandae religionis et augendi cultus Divini, verum etiam aequitate rei permoti, pro iure, quod nobis competit, et auctoritate nostra regia in dictos fundos per commissarios assignatos, fundum seu aream non propinquam tantum et collateralem fenestris murorum conventus, sed adeo adjacentem et necessariam, ut nullatenus clausura domus religiosae rigorque strictioris observantiae sine ullo esse valeat; attento etiam eo, quod majori ex parte in circa fundo prae-

dicto domus et fundi praedictorum religiosorum patrum Praedicatorum adiaceant, perindeque locus praedictus seu area, quondam trames angustus existens, publico usui ob vicinarum viarum commoditatem nullatenus deserviens inveniebatur, prout nec ad praesens reperitur, continentem in se latitudinis duodecem, longitudinis vero sexaginta ulnas, intrare debere declarandum et pro meliori esse, in quantum opus est, supplendo et sanando quosvis defectus, iterum applicandum, dandum, donandum et conferendum esse duximus, uti quidem praesentibus literis nostris pro jure nostro auctoritateque regia declaramus, damus, donamus et conferimus perpetuo et in aevum possessionemque eorundem religiosorum patrum Praedicatorum, quam quoad praedictum fundum seu aream habent eandemque continuant, firmam et ratam habemus. Vigore cujus declarationis et etiam donationis nostrae regiae, praedicto conventui insuper abundanti gratiose collatae, praenominatus prior ordinis Praedicatorum s. Dominici una cum suo conventu dictum fundum, seu aream jam possessam, pro commoditate et exigentia religionis suae tenebit, habebit et ulterius possessionem continuabit, eodem loco gaudebit et utifruetur sine cujuscumque tam saecularis quam spiritualis jurisdictionis et aliarum cujuscunque status personarum contradictione et impedimento perpetuo et in aevum. Promittimus autem pro nobis et pro serenissimis successoribus nostris, non esse nos serenissimosque successores nostros ab usu et pacifica possessione dicti fundi amovendos neque amovendi cupiam potestatem duros, sed salvum et integrum jus, ipsis ex declaratione nostra serviens, tum et perpetuae ac irrevocabilis donationis conservaturos, quod et serenissimi successores nostri praestare tenebuntur. In cujus rei fidem praesentes, manu nostra subscriptas, sigillo regni communiri jussimus. Datum Varsaviae die 28 mensis Junij, anno Domini 1698, regni vero nostri primo. Augustus rex. Locus sigilli in pixide laminea pensili expressi majoris cancellariae regni. M. de Tenczyn Ossolinski vexillifer drohiciensis sigilli m. r. secretarius manu propria.

Acta inscriptionum et privilegiorum Metricae regni cancellariae majoris, кн. 219, лл. 394—396.

XV. Подтвердительная жалованная грамота Августа II Варшавскому монастырю доминиканъ обсервантовъ на присоединение къ нему бывшаго за монастыремъ проулна, 29 августа н. ст. 1698 года.

Privilegium applicationis vici seu tramitis conventui ordinis Praedicatorum strictioris observantiae ad Cappellam Moschovitica varsaviensem.

Augustus II, Dei gratia rex Poloniae etc. Significamus etc. Nullum tam firmum regnorum orthodoxa fide florentium praesidium, nullum tam

promptum et efficax in adversis subsidium, quam profunda supremi Numinis veneratio, in devotissimis caetuum sacrificiis et piis populorum precibus consistens. Cum itaque cultus Divinus ac zelus religionis validissimum regnorum fulcrum et splendidissimum sit ornamentum, non minuendas, sed de die in dies augendas ecclesiarum foundationes ad regiam pertinere munificentiam, arbitramur. Quare, cum religiosus pater Lucas Ocosalski ordinis Praedicatorum congregationis sancti Ludovici Bertrandi antiquae regularis observantiae prior conventus varsaviensis ad Capellam Moschoviticam in suburbio Cracoviensi civitatis nostrae varsaviensis, in bivio platearum, nempe unius ad Vistulam, alterius vero ad Ujazdow, sese tendentium siti et iacentis, suo et totius conventus nomine, nobis per consiliarios nostros ad latus residentes supplicaverit, ut praedicto conventui ordinis Praedicatorum tramitem seu vicum non propinquum tantum, sed adeo adiacentem et necessarium, ut nullatenus clausura domus religiosae vigorque strictioris observantiae servari valeat, et, cum maiori ex parte in circa vico praedicto domus et fundi praedictorum religiosorum adiaceant perindeque locus praedictus, seu quondam trames angustus existens, ad praesens publico usui ob vicinarum viarum commoditatem, nullatenus deserviens reperiatur, quem tramitem seu vicum angustum religiosi patres dicti conventus pro commoditate et quiete religiosa sepimentis cinxerunt, et quamvis nullus tam ex privatis hominibus, quam spiritualibus, aut aliis personis, quacunque dignitate fulgentibus, etiam ex parte fisci reipublicae aut nostri ex hac interclusionem tramitis seu vici aliquod praeiudicium illatum esse praetendat, quoniam id factum dignoscitur in fundamento commissionis et privilegiorum, iam alias in priori declaratione nostra recensitorum, venerabiles attamen sacerdotes congregationis Missionis ad ecclesiam varsaviensem s. Crucis litem contra praedictos religiosos patres, ordinis Praedicatorum s. Dominici congregationis seti Ludovici Bertrandi conventus varsaviensis, moverunt et eandem ad iudicium nuntiaturae apostolicae regni nostri introduxerunt pro evincenda demolitione sepimentorum et aperture dicti vici, prout decretum favorabile in eodem iudicio pro sua parte non ita pridem reportarunt, pro iure nostro regio, quod nobis ad dictum fundum competit, deque nostra in viros religiosos propensione et munificentia regia, ad tollendas quasvis lites et minus necessarias controversias abrogandas impediendamque sententiae seu decreti nuntiaturae apostolicae executionem, visum est nobis, adhibito ad id procerum senatorumque nostrorum consilio, ut eundem vicum seu tramitem etiam de novo, non obstante quidquam supradicta litis pendentia, applicarem, darem, donarem et conferremus. Nos proinde non solum zelo propagandae religionis et augendi cultus Divini, verum etiam aequitate rei permoti, pro iure, quod nobis competit, et autoritate nostra regia praedictum vicum seu tramitem, continentem in se latitudinis duodecem, longitudinis vero sexaginta

ulnas, applicandum, dandum, donandum et conferendum esse duximus, uti quidem praesentibus literis nostris pro jure nostro autoritateque regia, finem imponendo litibus quibusvis, applicamus, damus, donamus, et conferimus perpetuo et in aevum. Vigore cujus donationis nostrae regiae, praedicto conventui eidem gratiose collatae, praenominatus prior ordinis Praedicatorum una cum suo conventu dictum vicum seu tramitem, per nos donatum et per officiosam intromissionem possessum, pro commoditate et exigentia religionis suae in nullo obstante praedicta lite, tenebit, habebit et possidebit eodemque loco gaudebit et utifruetur sine cujusquam tam saecularis, quam spiritualis jurisdictionis, et aliarum cuiuscunque status et conditionis personarum contradictione et impedimento perpetuo et in aevum. Promittimus autem pro nobis et serenissimis successoribus nostris, non esse nos et serenissimos successores nostros ab usu et pacifica possessione dicti vici seu tramitis amoturos, aut alienaturos, neque amovendi, aut alienandi, cuiquam potestatem daturus, sed salvum et integrum jus ipsis perpetuae et irrevocabilis donationis conservaturos, quod et serenissimi successores nostri praestare tenebuntur. Ratione cujus donationis et gratiae nostrae regiae dictus conventus qualibet septimana unam missam pro nobis et serenissimis successoribus nostris regnique nostri prosperrimis successibus celebrare tenebitur, perpetuo et in aevum, juribus nostris regalibus reipublicae ecclesiaeque romanae catholicae in toto salvis manentibus. In cujus rei fidem praesentes, manu nostra subscriptas, sigillo regni communiri jussimus. Datum Leopoli die XXIX mensis Augusti, anno Domini MDCXCVIII, regni vero nostri primo. Augustus rex. Locus sigilli pensilis majoris cancellariae regni. Venceslaus Franciscus Trzcinski pincerna ravensis sigilli majestatis regiae secretarius manu propria.

Тамъ же, 219 т., 405—406 л.

XVI. Жалованная грамота короля Яна Собѣснаго варшавскимъ доминиканамъ обсервантамъ на получение доходовъ съ королевскаго виленскаго восковаго завода для окончанія ими своего „строенія и костела“, 28 апрѣля н. ст. 1691 года.

Przywilej oycow Dominikanow warszawskich strictioris observantiae nanie prowentu z woskoboyni wilenskiey.

Jan Trzeci etc. Oznamujemy etc. Iz podany y oblatowany iest do akt Metryki naszey kancellariey koronney list, abo przywilej papierowy, reka nasza podpisany y pieczecia w. x. Lit. zapieczetowany, wielebnym oycom Dominikanom strictioris observantiae sluzacy, ktory tak sie w so-

bie ma: Jan III, z Bozey łaski, krol polski, wielki xiaze litewski, ruski pruski, mazowiecki, żmudzki, kijowski, wołyński, podolski, podlaski, inflantski, smolenski, siewierski y czerniechowski. Oznaymujemy tym listem, przywileiem naszym wszem w obec y kazdemu z osobna, iz iakosmy byli prowent woskoboyni naszej wilenskiey na wielebnych oycow Dominikanow strictioris observantiae, dawnieyszemi naszymi przywileiami ordynowany, z pewnych ratiey zatrzymac y zawiesic wydawanie iego do dalszey woli naszej zlecili, tak teras tesz wolę naszą y dalszą decysią deklaruiac, miec chcemy y determinuiemy, aby ten prowent, tak przez te lata kilka zatrzymany, iako tesz y na potym quotannis był wydawany na dokonczenie fabryki y kosciola tychze oycow Dominikanow strictioris observantiae w Warszawie przy kaplicy Moskiewskiey. Mocą tedy terasnieyszego przywileiu naszego pomienioni oycowie, albo kto od nich zesłany, wybierac będą bez wszelkiey przeszkody y trudnosci na pomienioną fabryke zazywac y obracac będą. Na co dla lepszey wiary, reką się własną podpisawszy, pieczec wielkiego xiestwa Litewskiego przycisnac rozkazalismy. Dan w Warszawie, dnia XXVIII miesiaca Kwietnia, roku Panskiego MDCXCI, panowania naszego XVII. Jan krol. Mieysce pieczeci, w. x. Litewskiego. Jan Wołczynski i. k. m. pisarz skarbowy. Ktory to przywiley nasz, z oryginału od słowa do słowa przepisany y do akt cancellariey naszej Metryki mnieyszey koronney wpisany, znowu z tychze akt naszych wypisac y stronie potrzebuiacey in forma authentica wydac rozkazalismy. Na co dla lepszey wiary etc. Za sprawą y przełożeniem jasnie wielm. imp. Karola z Czekarzowic Tarła, podkancelerzego koronnego.

Acta Metrices regni, 217 kn., 93—94 лл.

XVII. Извлечение из описей варшавских городских недвижимостей, 1669—1784 гг.

a) Изъ описи 1669 года.

Lustracya Starey Warszawy anni 1669 odprawiona.

401. Dom Witowskiego stolmachra.
402. Dom grockiego Grygła.
403. Dom Jędrzeya strycharza.
404. Dom xx. Mansionarzow od s-o Jana.
405. Dom xx. Mansionarzow.
406. Dwor xcia Radziwiła.
- 407 Dom xx. s-o krzyskich.

Kaplica Moskiewska oo. Dominikanow.

408. Dwor p-a Terwina podkomorzego derbskiego.
 409. Dom Gizickiej.
 Dworek jmci p-na Kochanowskiego.
 Dworek j. p. czesnikowey warszawskiej.
 Pałac i. p. stolnika koronnego.
 410. Dom Wawrzencowey Czechowey.
 411. Dom krawca Tomasza.
 412. Dom Padwanskiego.
 Dwor xx. od s-o Krzyza styka się z klasztorem i ogrodem.
 Dwor i. p. Gnatowskiego.
 Ogrod i. p. wwody smolenskiego.
 413. Dom Ludwika szewca.
 414. Dom wdowy Bostersowey.
 Dworek im. p. Denhoffa.
 415. Dom Jana Stefanowicza.

В 3/103. Lustracye z lat 1564—1722 miasta Starey i Nowey Warsza-
 wy, описи 1669 г. 43—44 стр.

Это первая по времени опись, въ которой означается принадлеж-
 ность Московской каплицы доминиканамъ (обсервантамъ).

b) Изъ описи 1685 г.

Rewizya y pomierzenie na pręty ulic warszawskich do brukowania, per
 constitutionem anni 1685.

Pręty

Tu znowu rynek Bernardynski.

Teraz wracam się nazad ku Moskiewskiej kapli-
 cy, od murowaney Bozey Męki, na tey stronie od
 Ossolinskiej ulicy.

Stalmach	4
Bozenski kowal.	4
J. w. im. p. wwody chełmin. Działyńskiego	8
Nieboszczyk p. Remon	9
J. w. im. p. kasztelan łączycy.	15
Myngo.	17
Pałac emin. celmi card. Rządziejowski.	17
Szkoła y kościół s. Krzyza z cmentarzem	47

	Prety
In apposito znouu od murowaney Bozey Męki.	
Przewieln. panien zakonnych Wizytek	47
Brama y staynie gloriosae memoriae krola imci Jana Kazimierza	45
Xcia imci Sanguszka	9
Burakowski rzeznik	3
Niwinski piekarz	3
Pani Szadkowska	3
Odzwierny Zaleyski	3
Bołkowski	3
Witkowski	3
Cisto żeleznik	3
Plac ichm. p.p. Butlerow	16
Dwor imci pana Meydla	7
Jeym. pani Wilkowska	6
Borowski skrzypek	4
Staynie krolewskie za Moskiewską kaplicą	4
Od Moskiewskiej kaplicy ku Jazdowi.	
Kosciol y klasztor przewiel. oo. Dominikanow	20
Xięzy swiętokrzyskich	32
Dworek oo. Dominikanow	7
J. w. imp. kasztelana sądeckiego	24
Karmelitanek bosych	6
J. w. imp. kasztelana woynickiego	10
Tu odchod wody.	
In opposito kaplicy Moskiewskiej.	
Jw. ieym. p. kancelerzyney koronney	42
Jm. pan Kamocki	4
Dworek swiętokrzyski	7
Jeym. pani Firleiowey	27
P. Perneta	5
Jw. ieym. p. wwodziny malborskiej	18
Tu uliczka	
y poczyna się iurisdykcyja duchowna	
Ku Jazdowu.	
Ratusz kapituły warszawskiej.	2
Marcin Stachera	2
Dąbrowski	4

Тамъ же, описи 1685 г. 4—5 стран.

Это первая по времени опись, въ которой означается мѣра земельной собственности костела и монастыря доминиканъ (обсервантовъ).

с) Изъ описи 1747 г.

Wymiar przedmiesciow miasta Starey Warszawy przez ich. mciow panow architektow od przeswietney komissyi i. k. msci y Rpltey naznaczonych spisany w roku Panskim 1747, a przezemnie Jana Andrychowicza G. m. S. Warszawy wybierany ad ultimam Decembris.

	lokcie	4 ci	kond	złote	grosze	dena	złote	grosze	dena
Dworek imc. pana Butlera sty mielni- ckiego	73	--	--	48	20	--	24	10	--
Szerokość ulicy przy Moskiewskęy ka- plicy.	22	--	--	--	--	--	--	--	--
Przodek emętacza kaplicy Moskiewskięy.	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Zwracaiąc się na Nowy Swiat, taxa groszy 20.									
Bok klasztoru xx. Moskiewskęy kaplicy	114	--	--	--	--	--	--	--	--
Wyjazd z klasztoru tychze.	16	--	--	--	--	--	--	--	--
Kam. y podworze x. Missyonarzow pro a ^o 1747.	109	2	--	73	--	--	36	15	--
Domki xx. Myssionarzow pro a ^o 1747. . .	46	--	--	30	20	--	15	10	--
Domki dominikanske	36	--	--	24	--	--	12	--	--
Dom rzeznika Pawłowskiego pro a ^o 1747	22	1	--	14	25	--	7	12	9
Dom Targanowicza pro a ^o 1747.	19	2	--	13	--	--	6	15	--
Dom Dębinskiego pro a ^o 1747	16	--	--	10	20	--	5	10	--
Dom Zurawskiego pro a ^o 1747	22	2	--	15	--	--	7	15	--
Aleksandrya, taxa groszy 10.									
Bok emętacza ww. oo. Dominikanow Ob- serwantow	52	--	--	--	--	--	--	--	--
Klasztor tychze	64	--	--	--	--	--	--	--	--
Dworek i. w. i. p. wdziny czerniechowskey	73	2	--	24	10	--	--	--	--
Dworek p. Krzysztofa Leinera pro a ^o 1747	35	2	--	11	25	--	5	27	9
Dworek i. w. i. p. wdziny czerniechowskey	26	--	--	8	20	--	--	--	--
Domostwo p. Bertmana pro a ^o 1747 . . .	22	--	--	7	10	--	3	20	3
Szerokość uliczki Xiążęci	10	2	--	--	--	--	--	--	--
Dom z podworzem p. Wisniowskiego ko- wala pro a ^o 1747	24	--	--	8	--	--	4	--	--
Domki dwa Lipowskiego pro a ^o 1747 . . .	31	--	--	10	10	--	5	5	--
Domki dwa Heydla pro a ^o 1747.	18	--	--	6	--	--	3	--	3
Szerokość uliczki do sierot idący. . . .	8	2	--	--	--	--	--	--	--
Domek p. Kakrowskiego z podworzem pro a ^o 1747	68	--	--	22	20	--	11	10	--

G., 18 кв., 4, 36 стр.

Это первая по времени наиболее полная и обстоятельная опись локтевой подати г. Варшавы, и въ ней почти впервые подробно означается.

логтевая мѣра различныхъ частей недвижимости, принадлежавшей доминиканамъ обсервантамъ или „ксендзамъ Московской канлицы“; указанная здѣсь мѣра доминиканской недвижимости повторяется послѣдующими описями въ продолженіи нѣсколькихъ десятковъ лѣтъ.

d) Изъ описи 1784 г.

Taryfa łokciowego miast obojga Warszawy, roku 1784.

Liczba possessyi		sklepy	okna	kondygnacya	łokcie	ewiercie			
	Druga strona ulicy Nowy Swiat, zaczynając od ulicy Xiążęcey, a reszta domow do ulicy Wieyskiej zostawiając. Taxa a f. 1.								
№ 1312	Kam. szlachetney Demel majorowey wdowy	2	6	2	27	2	27	15	—
	Szerokość ulicy Ordynackiey. Dalsza kontynuacya taxy a f. 1 gr. 8 od łokcia.								
№ 1313	Plac pusty w kwestyi między iaśnie wielmożną Chotkiewiczową starościaną żmudzka, a wielmożną Puławską starościaną warecką zostający	—	—	—	45	3	57	28	9
№ 1314	Kamienica z wiazdem sukcesorów iaśnie wielmożnego Wykowskiego kasztelana wyszogrodzkiego	1	7	1	31	3	40	6	9
№ 1315	Pałac iaśnie oświeconego księcia imci Augusta Sułkowskiego	—	—	—	103	2	131	3	—
№ 1316	Kamienica z wiazdem sławetney Dorfnerowey wdowy	1	5	1	23	1	29	13	9
№ 1317	Dworek drewniany z wiazdem iaśnie wielmożnego Dłuskiego podkomorzego lubelskiego.	—	—	—	36	2	46	7	—
№ 1318	Kamienica wielebnych księży Misyonarzy przy kościele sgo Krzyża		9	2	71	2	90	17	—
№ 1319	Kam. druga tychże	3	10	1	85	—	107	20	—
	Szerokość wiazdu do podwórza tychże xsięży Missyonarzy ad nr. 1319	—	—	—	8	—	10	4	—

Liczba posesysi		sklepy	okna	kondygnacya	łokcie	cwiercie			
№ 1320	Szerokość wiazdu do podworza ww. xx. Dominikanów Obserwantów ad nr. 1320	—	—	—	8	10	4	—	—
№ 1321	Klasztor z furta tychże wielebnych xięży Dominikanów	—	—	—	20	—	—	—	—
№ 1321	Kamienica do klasztoru tychże ww. xięży Dominikanów należąca. maiąca, w której na dole są mieszkania do najeęcia, na pierwszym zaś piętrze trefunkowo stancye wynajmuia, a na drugim cele klasztorne.	1	5	2	36	2	46	7	—
	Bok dzwonnicy tychże wielebnych xięży Dominikanów	—	—	—	11	—	—	—	—
	Ulica Alexandrya, zaczynając od rogu dzwonnicy ww. xięży Dominikanów Obserwantów. Taxa a gr. 15.	—	—	—	—	—	—	—	—
№ 2767	Bok dzwonnicy wielebnych xięży Dominikanów Obserwantów.	—	—	—	8	3	—	—	—
№ 2767	Kamieniczka murowana tychże xięży	1	—	—	42	1	21	3	13 ¹ / ₂
№ 2768	Bok klasztoru tychże xięży ad nr. 1320	—	—	—	36	1	18	3	13 ¹ / ₂
№ 2768	Officina z wiazdem y parkanem do pałacu i. w. Dłuskiego podkomorzego lubelskiego należąca	—	—	—	59	2	29	22	9
	Dworek drewniany z wiazdem tegoz ad nr. 2768.	—	—	—	74	3	37	10	4 ¹ / ₂
№ 2769	kamienica z wiazdem y załamkiem tegoz ad nr. 2768	1	6	2	73	2	36	22	9
№ 2770	Dwo. drew. szl. Andrzeia Taczynskiego	—	—	—	26	3	13	10	4 ¹ / ₂
№ 2771	Dwo. drew. z wiazdem szl. Maryanny Zielińskiej wdowy.	—	—	—	33	3	16	25	4 ¹ / ₂
№ 2772	Kamieniczka z wiazdem sł. Tarnackiego rzeznika	—	—	—	25	—	12	15	—
№ 2773	Dwo. drew. z wiazdem szlachetnego Tomasza Matuszewskiego	—	—	—	30	1	15	3	13 ¹ / ₂
№ 2773	Dwo. drew. z wiazdem sł. Daniela kucharza	—	—	—	31	2	15	22	9

Liczba possessyi							
		sklepy	okna	kondygnacya	lokale	cwietercie	
№ 2774	Dwo. drew. z wiazdem urod. Ludwika Kostro.	—	—	—	31	2 15 22	9
№ 2775	Kamienica szl. Jozefa Wiewiórskiego.	1	6	1	25	1 12 18	13½
	Szerokość weyścia prywatnego do pałacu i. o. xcia imci Sułkowskiego ad № 1315	—	—	—	5	2 2	22 9
№ 2776	Kamieniczka z officynami y wiazdem st. Jozefa Wiewiórskiego.	—	—	—	28	2 14	7 9

Списокъ Прокураторіи, № 2, стр. 93, 95—96, 278—279.

Этой описью устанавлились общіе номера недвижимостей Варшавы, каковыя большею частью удержались и при заведенной потомъ ипотека. Монастырская недвижимость доминиканъ обсервантовъ получила номера—по Новому Свѣту 1320 и 1321, по Александрии 2767.

XVIII A. Бѣдственное матеріальное состояніе Варшавскаго монастыря доминиканъ обсервантовъ, по донесенію полиціи въ Варшавскій магистратъ, 24 сентября н. с. 1798 г.

№ 1320—1321 pr. den 28 9 br. 1798. P.

Einem Königl. Hochlöbl. Stadt Magistrats-Collegio habe gemäs Verfügung vom 23tu d. M. von den Umständen des Dominicaner-Klosters berichten wollen, dass solches jährlich 94 Dukaten Miethe trägt, die auch bis jezt von den Einwohnern richtig entrichtet worden; überdem aber hat dasselbe 80,000 fl. pol. zu 3½ Proc. bey hiesige(n) Einwohner(n) auf Grundstücke ausstehen, von denen sie aber die Zinsen nicht erhalten können. Übrigens aber befindet sich bey dem Prior nicht das Mindeste, was sich zur Pfändung qualificirte, denn er hat in seiner Zelle weiter nichts als sein Lager und sonstige Bedürfnisse von kleinem Werthe.

Warschau, d. 14, 9 br. 98. V. Hanenfeldt.

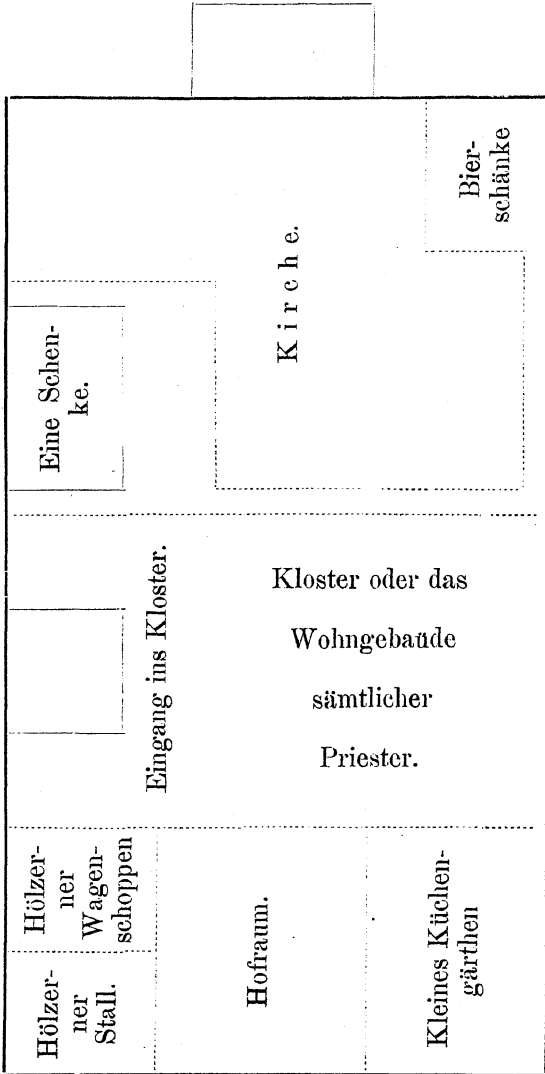
Acta Magistratus. Die Beschaffenheit, Besitzveränderungen und Abgaben des Hauses, № 1320 und 1321 betreffend. 1798.

XVIII В. Ипотечная запись недвижимости Варшавскаго монастыря доминиканъ обсервантовъ, 28 ноября н. ст. 1798.

Actum Warschau den 28te November 1798.

Eingang in die Dominicaner Kirche
№ 2320

Neue Welt-Strasse № 1321.

Nachbarschaft

№ 2767.

Die Alexandrien-Strasse.

Nach der Citation von 12 Februar a. e. stand Terminus auf den 26 Aprilen, welcher aber wegen Mangel der Documente bis zum 28t May prolongirt worden. In diesem gestellte sich in Person der Prior der hiesigen Dominicaner-Kirche hochwürdiger Reimundus v. Koniecki und sagte: laut beykomenden Erectionsdocumente (sub A) von feria 8va post festum Visitationis Beatissimae Virginis Mariae proxima 1668 hat der damalige König von Pohlen Johann Casimir einen leeren Platz dem Dominicaner Priester zu erb und eigenthümlichen Rechten geschenkt worauf die gesagten Priester mit Unterstützung der milden Beyträge, das in margine gezeichnete Kloster, Kirche und Zubehör aufführten.

Die an der Neuen Welt-Strasse mit № 1321 bezeichnete Bierschänke bestehet nur aus einer Stube und ist kein besonderes, noch von dem gesagten Kloster separirtes Gebäude; es ist vielmehr ein Zubehör des Klosters. Weil in dessen wider die Regel des Klosters wäre, dass die Priester vor der Pforte oder ante Portam Sanctam wohnen solten, so ist diese eine Stube zu einer Bierschänke gemacht. Dasselbe Bewandniss ist mit der Bierschänke an der Alexandrien Strasse. Das übrige ist alles Kloster; und hinter diesem ist ein Hofraum, ein hölzerner Stall, ein ditto Wagenschoppen und kleines Gärtchen. Die 3 in margine gezeichneten Numer welche bey Regulirung der Numern in Warschau aufgeführt, sind daher ganz überflüssig. Praelectum, ratificatum et subscriptum. Anno ut supra.

Raymundus Koniecki Prior manu propria. Schullz. Gallasek.

Цоруская ипотека, книга подъ заглавiемъ: Grund-und Beylage-Acten des in der Königl. Preuss. Haupt und Residenzstadt Warschau an der Neuen Welt Strasse gelegenen und im Hypothequen Buch Vol. sub № 1321 eingetragenen Grundstücks.

Упоминаемый здѣсь учредительный документъ подъ литерой А см. выше, № XIII. Планъ недвижимости начерченъ на полѣ, рядомъ съ текстомъ записи.

Архивъ Варшавской Римско-Католической
Духовной Консисторіи.

**XIX. Протестъ Варшавскихъ миссіонеровъ костела св. Креста
противъ владѣнія Московскою каплицею доминиканами обсервантами,
4 ноября н. с. 1672 г.**

Audientia diei Veneris 4-ta mensis Novembris 1672.

Protestantur Missionarii varsavienses contra Dominicanos Capellae Moschoviticae.

Coram officio consistorii varsaviens. actisq. praesentibus et me notario infrascripto comparens personaliter rndus dnus Augustinus Tapse de Monteils, sacerdos congregationis missionis, uti plenipotens adm rndi dni Nicolai Duperoy congregationis missionis domus varsaviensis, et ecclae sae crucis ibidem praepositus tam suo, quam et praedicti adm rndi praepositi totius congregationis missionis ad ecclam sae crucis sitt., nomine principalis, obtulit notam prottaonis, bonum ecclesiae suae, cui praest, respicientem, et animo protestandi petiit eandem ad acta praesentia suscipi, quod prout de iure oblinuit, omni etc. Cuius quidem protestationis tenor talis est de verbo ad verbum, videlicet: coram vobis: perillustri ac rndissimo domino offli varsavien. ac per ducatum Masoviae generali et vobis domino notario testibusque his praesentibus et astantibus, infrascriptis, ego Nicolaus Duperoy superior congregationis missionis domus varsaviensis, ecclesiae parochialis sae Crucis ibidem praepositus, animo et intentione protestandi, statim a prima notitia, quam habere potui, constitutus in officio praepositi, de intentione rndorum patrum Dominicanorum, strictioris observantiae dictorum, qua se forti constituere et stabilire praetendunt, contra promissionem suam et privilegium serenissimi regis Casimiri, penes Capellam Moschoviticam, in fundo ecclae meae sitam et aedificatam et eidem ecclae parochiali nimis pernocivam, in magnum praejudicium in spiritualibus et temporalibus ecclae et parochiae: propono et dico, haec non debere fieri nec esse meque intendere cum illis iure agere opportuno tempore, nisi locum illum, prout promiserunt, relinquunt; de quibus omni-

bus solenniter contra eos protestor, petens hanc meam protestationem ad acta publica suscipi, inscribi, admitti, salvo omni meliori modo, via et stylo. Praesentibus rndo Francisco Kryczynski, ecclesiae collegiatae s. Joannis baptistae varsavien. mansionario, et nobili Joanne Szulcz, testibus circa praemissa, et me Andrea Groszkiewie notario.

Acta Consistorii Varsaviensis, XXIII т. 414—415 лл.

XX. Постановление Варшавской римско-католической духовной консистории о введѣ доминиканъ обсервантовъ во владѣніе Московскою наплицею, 8 января н. с. 1674 года.

Audientia diei Lunae 8 mens. Januar. 1674.

Decretum introductionis Praedicatorum congregationis s. Ludovici Bertrandi ad Capellam Moschoviticam in suburbio Varsaviensi sitam.

Coram perillri et adm. rndo dno Mathaeo Orliński, s. th. et i. u. d. protonotario aplico, varsaviensi canonico, rasinen. praepo, s. r. mtis secretario et in absentia perillris ac rmi dni Stanislai Hyacinthi Swięcicki etc. consistorii varsavien. giudice surrogato, comparens personaliter rndus ac religiosus pater Dominicus Ładzki, praesidens ad Capellam s. Mariae Victoriosae vulgo Moschoviticam dictt. congregationis s. Ludovici Bertrandi ordinis praedicatorum, suo et totius congregationis ejusdem nomine, tanquam ad infrascripta plenipotentarius actor prinlis, et in termino ex litteris cridae in vim citationis gnalis con. omnes et singulos, sua ex adverso jus et interesse aliquod communiter seu divisim sese quovis modo ad praesens negotium habere putantium et praetendentium, ex cancellaria judicii praesen. cum termino triginta dierum emanatt. et debite, prout apparebat per affixionem praesen. ad valvas Matris Victoriosae vulgo Capellae Moschoviticae nuncupatt. idque die decima octava mensis novembris in anno proxime praeterito 1673 a rndo Francisco Kazek, vicario cieciszevien., execut., in diem hodiernum legitime provenien. et cadenti; contumaciam omnium et singulorum interessantium, dictis cridae litteris ltime citatorum et nullatenus comparentium nec quidquam opponentium, aut opponere intendentium, accusavit et in eorum contumaciam, exhibitis litteris foundationis ac privilegii, sibi a serenissimo olim Joanne Casimiro, Dei gratia rege Poloniae, super dicta Capella in rem praedictorum religiosorum congregationis ad erigendum conventum de data Varsaviae die 3tia mensis Julii in anno 1668 gratiose concessis, tum actu commisionis s. r. mtis ad decidendas cotroversias super circumferentia fundorum circumcirca eandem Ca-

pellam sitt. de expresso mandato eiusdem s. r. mtis, uti fundatoris congregationis suae, ad praedictas aedes munificentissimi, in anno eodem 1668 feria (octava) post festum Visitationis BVM. proxima, expedit. ejusdemque actus commisionis confirmaone, ab eodem serenissimo olim Joanne Casimiro rege Poloniae de data Varsaviae die 10 mensis Julii in anno praedicto 1668 expedita, atque confirmatione praedictt. privilegii a serenissimo olim Michaële rege Poloniae, de data Cracoviae sub tempus comitiorum regni generalium felicis coronationis, die decima quarta mensis octobris in anno 1669 obtentt. dictam foundationem et omnia instrumenta, quaecunque in rem eiusdem Capellae Moschoviticae in favorem dictae congregationis emanata et expedita adveniuntur, uti nulli praeiudiciosa, in oibus et singulis illorum punctis, clausulis, articulis, annexis et connexis atque conditionibus universis approbari, confirmari et ratificari dictasque aedes Capellae Moschoviticae, titulo a praelibato serenissimo fundatore Matris Victoriosae insignitas et adornatas, in conventuales et regulares transmutari et erigi, titulum saecularitatis, si aliquo antea gaudebant, suppressi et annullari introductionemque ad praedictum locum eiusque attinentias omnes per quemcunque praelatum expedien. et facien. decerni eandemque foundationem cum omnibus illius annexis, connexis, attinentiis, pertinentiis et quibusvis omnibus circumferentiis immunitati ecclesiasticae adscribi decretumque approbaonis, confirmaonis, ratificationis, suppletionis unionis et fundorum et attinentiarum eo pertinentium incorporationis, inviscerationis, adjudicationis, transmutationis, erectionis, suppressionis et aliorum, iuxta juris et facti exigentiam, ferri et in scriptis promulgari debita cum instaa petiit et postulavit. Et per illis ac adm rndus dnus officialis surrogatus varsaviensis ac per ducatum Mazoviae gnalis supramemoratus, sedens etc. ultra horam solitam audientiae dictos citatos, expectatos et nullatenus comparentes nec quidquam dicere et opponere contra hmoi petita partis actoreae curantes, reputavit non immerito, prout erant, iustitia suadente, contumaces et in eorum contumaciam visis lris foundationis, seu verius privilegii s. r. mtis super Capellam vulgo Moschovicam dictt. in suburbio cracoviensi civitatis antiquae Varsaviae ex opposito ecclae praepaturalis s. crucis ex antiquo sitam, ad praesens vero titt. S. Mariae Victoriosae insignitam, in rem eorund. religiosorum congregationis s. Ludovici Bertrandi ad erigendum circa eandem capellam gratiose concessis, tum ex commissione ad eum finem expedit., dictam fundationem et omnia instrumenta, quaecunque in rem eorundem religiosorum patrum ex occasione dicti loci concessa, extradita et emanata inveniuntur, in omnibus et singulis illorum punctis, clausulis, articulis et conditionibus universis (salvis privilegiis jurium parochialium ecclae praepositionalis s. Crucis in toto manentibus) approbavit, confirmavit et ratificavit dictasque privatas aedes Capellae Moschoviticae, ad praesens tituli S. Mariae Victorio-

sae, in contuales et regulares transmavit et erexit; titulum saecularitatis suppressit et annullavit introductionemque ad easdem aedes contuales ipsiusque (sic) attinentiarum et annexorum omnium, cuius praelato ecclesiae collatae varsaviensis, quicumque per eosdem religiosos pres assumptus et vocatus fuerit, auctoritate ordinaria, hac in parte sibi concessa, commisit eandemque pro opportunitate temporis faciendam et exequendam decrevit dictamque fundationem cum omnibus illius iuribus, annexis et connexis ac cum omnibus circumferentiis eidem Capellae servien. immunitati ecclesiasticae adscripsit decretumque approbationis confirmationis, ratificationis, supplementis fundorum eo pertinentium incorporationis, unionis, adiudicationis, in visceraationis, transmutationis, erectionis, suppressionis auctoritate ordinaria tulit et in scriptis promulgavit, hac sua promulgatione ad praemissa mediante.

Acta Consistorii Varsaviensis, XXIV, 346—348.

XXI. Показанія о завѣщаніи Екатерины Орловской похоронить ее на владбищѣ при Московской каплицѣ, 20 октября н. с. 1712 года.

Jovis die 20 Octobris 1712.

Depositio testimonii pro conventu ad Capellam Moschoviticam.

Coram actis illustrissimi excellentissimi ac reverendissimi dni Michaëlis Bartholomaei de Czekarzewice Tarlo, Dei et aplice sedis gratia episcopi posnaniensis, constitutus personaliter nobilis Josephus Orłowski, ad requisitionem, adm rudi ac religiosi patris Martialis Szakulski prioris conventus varsavien. ad Capellam Moschoviticam ord. s. Dominici congregationis s. Bertrandi, suo et totius sui conventus nomine factam, principalis, non coactus, non compulsus neque aliquo alio devio errore circumventus, sed palam libere juramentum super eo „iż nieboszczka Katarzyna, matka moja rodzona, zostająca przy kościele kaplicy Moskiewskiey przez kilkadziesiąt lat, umierając przy mnie, żądała i upraszała mnie o to, ażeby ciało iey było przy kościele teyże Moskiewskiey kaplicy na cmentarzu z tey strony, gdzie ołtarz najsłodszeo imienia Jezus, pochowane“; ad imaginem crucifixi Domini, positus duobus digitis dextrae manus flexisque genibus, in vim testimonii praestitit. Hoc idem juramentum iuxta rotulum superius conscriptum nblis. . . . Orłowski similiter praestitit, praesentibus cancellariae scribis et me Bartholomaeo Koturnicki, aplice et in absentia d. actuarii substituto notario.

Acta Consistorii Varsaviensis, XLII т., 801 л.

XXII. Отчетъ пріора Варшавскаго монастыря доминиканъ обсервантовъ Раймунда Конечнаго епархіальной власти о состояніи его монастыря, 21 мая н. с. 1800 г.

RAPORT

z warszawskiego klasztoru xięży Dominikanów, seislejszego zachowania, stosownie do informacyi, umieszczonej w rozkazie przez j. w. biskupa warszawskiego wydaném, podany.

- Ad 1-mum Ten klasztor fundowaném jest od najjaśniejszego króla polskiego Jana Kazimierza i bywszej Rzeczypospolitej w roku 1668 dnia 3 Czerwca (sic), podług zahipotekowanej w czasie swoim erekcyi, która nie wyraża na jaką liczbę zakonników.
- Ad 2-dum Zakonnicy mieszkający w tem klasztorze nazywają się bracia zakonu kaznodziejskiego kongregacyi śo Ludwika Bertranda: żyją pod regułą ś-o Augustyna i konstytucyami właściwemi temuż zakonowi: podlegają generałowi zakonu, który dawniej w Rzymie mieszkał, lecz po śmierci ostatniego z generałów x-dza Baltazara de Quinones, wyznaczony od stolicy apostolskiej za najwyższego rządęcę zakonu (pod nazwiskiem vicarii generalis ordinis) x-dz Józef Pius Gaddi mieszka teraz w Wenecyi.
- „ 3-tium W pomienionej kongregacyi prowincyałem, czyli wikarém generalném był x. Maciej Ostrowski, lecz po ostatnim podziale Polski pozostał przy klasztorach odpadłech w kordon cesarski, zdawszy niżej podpisanemu przełożonemu nad tém, równie jako i górskim klasztorem ile pozostałech w kordonie tutejszém opiekę i jurysdykcyą, o czém najwyższa zwierzchność zakonu jest uwiadomiona.
- „ 4-tum Przełożoném klasztoru jest xiądz Rajmund Koniecki, który w témże klasztorze wstąpił, w nim profesyą uczynił, odbył nauki zakonne, to jest: filozofją i teologją, też potem innym dawał i ciągle w tém klasztorze mieszka od samego wstąpienia, t. j. od roku 1775. Rodził się w Warmii, gdzie odbył szkoły świeckie, ma lat..
- „ 5-tum Mieszka w tém klasztorze osób 13, to jest: 10 księży, 2 kleryków i braciszek, czyli kwestarz 1.
- „ 6-tum Nabożeństwo w kościele przyległém temu klasztorowi odbywa się takim sposobem: w dni powszednie jutrznia kanoniczna o godzinie 4-ej po północy, a w święta uroczyste ranej, stosownie do uroczystości i czasu, w którym przypada. Wpół

do szostej zaczyna się rożaniec przez bractwo świeckie i promotora tegoż bractwa zakonnika. Wkrótce wychodzi msza pierwsza, a po tej inne następnie w odległości czasu odpowiadającej liczbie kapłanów, gdy są zdrowi, lub gdy niektóry z nich zachoruje. O godzinie 10-tej kapłańskie godziny, po tech msza śpiewana, konwencką zwana, po południu o godzinie trzeciej nieszpory i kompleta w każdą niedzielę pomiędzy godzinami i mszą śpiewaną szrodkuje kazanie, w które w dni osobliwszóch uroczystości bywa podczas sumy po Credo.

„ 7-mum

Zakonnicy w nim:

- 1-mo Przełożony, o którym w odpowiedzi ad 4-tum.
- 2-do Xdz Izydor Filasiewicz ex-prowincyał, czyli ex wikary generalny kongregacyi, wieku mający lat 70, rodem niedaleko od Lwowa, w témże mieście odbył nauki świeckie, sprawował różne funkcyje po rozmaitych klasztorach; w klasztorze tutejszém mieszka od lat 24 wciąż; profesyi lat 50.
- 3-tio X. Alexander Osuchowski urodził się w ziemi warszawskiej, w Warszawie odbył szkoły w stanie świeckim; sprawował rozmaite funkcyje po różnych klasztorach; nowiejat próbował w Wysokim Kole; po uczynionej profesyi lat 50, wieku zaś ma rok 61, w klasztorze tutejszem mieszka rok drugi, jest spowiednikiem.
- 4-to X. Stanisław Wnorowski, rodem z Podlasia, szkoły świeckie odbył w Łomży, jest w 39 roku wieku. Dnia 1-o Lipca roku 1777 wstąpił do tutejszego klasztoru, w rok uczynił profesyą, potem uczył się filozofii i teologii, później też same nauki dawał inném i dziś jeszcze jest profesorem theologiae dogmaticae; mieszka ciągle w tém klasztorze od samego wstąpienia do zakonu.
- 5-to X. Baltazar Kuczki, rodem z Warmii, wieku ma lat 36; po profesyi lat 19; wstąpił do zakonu w klasztorze tutejszém i mieszka w nim wciąż; teraz jest profesorem teologii moralnej.
- 6 - X. Wit. Kręglowski, rodem z Chełmna, gdzie i szkoły świeckie odbył; wstąpił do zakonu w klasztorze Wysokolskim, tamże próbował nowieyat i profesyą uczynił, odesłany do klasztoru tutejszego na studja zakonne, po ich ukończeniu postaném był do konwentu gorskiego i znowu do tutejszego powrócił; jest spowiednikiem; ma lat 41; po profesyi lat 13.
- 7-mo X. Gabryel Waydowicz kaznodzieja, rodem z Pragi tutejszej; nauki świeckie odbył w Warszawie, odprawił nowiejat w kla-

Profesorowie.

sztorze Wysokolskim, tamże profesyą uczynił; uczył się w klasztorze tutejszém filozofii i teologii; mieszka tu od lat 10, wieku ma lat 29, po profesyi lat 12.

8-vo X. Walenty Glibowski prokurator klasztoru, rodem z Sandomirskiego, tamże odbył szkoły świeckie; wstąpił do zakonu w klasztorze Wysokolskim, po skończoném tam nowicjacie i uczynionej profesyi był przysłany do tutejszego klasztoru dla uczenia się filozofii i teologii; ma wieku swego lat 29, po profesyi lat 9, mieszka w Warszawie od lat 8.

9-no X. Szymon Abramowicz, wieku mający lat 25, rodem z województwa sandomirskiego, tamże odbył szkoły świeckie, wstąpił do zakonu w klasztorze Wysokolskim przed ośmią laty, tamże uczynił profesyą rok już temu szosty.

10-mo X. Józefat Rogowski rodził się w Starej Galicyi, w Zamościu odbył nauki świeckie; przyjęty do zakonu w klasztorze Wysokolskim, w nim próbował nowicjat, po której już lat 6 upłynęło; posłany na usilne prozby do krewných, na wyznaczony termin nie powrócił.

11-mo Wincenty Giściewicz (initiatu minoribus ordinibus) rodził się w Kozienicach, odbył szkoły świeckie w Steżycy, ma wieku swojego rok 22-gi. Przed lat siedmią przyjęty do zakonu w klasztorze Wysokolskim, tamże odbył nowicjat i profesyą uczynił już temu rok szosty; do Warszawy przysłany z opisanemi wyżej studentami w roku 1794, wciąż tu mieszka.

12-mo Rafał Szymakowski (initiatu minoribus ordinibus) rodził się w Płockim, ma lat 29, nowicjat odprawił w klasztorze Wysokolskim, po uczynionej profesyi już upłynęło lat 11; szkoły świeckie odbył w Pułtusku. Po uczynionej profesyi przysłany do Warszawy na nauki zakonne, te porzucił wraz z zakonem i w roku 1794, w czasie rewolucyi udał się do wojska, a po pięcioletniem tułaniu się po świecie powrócił do zakonu w roku zeszlém 1799 cum epistola commendatitia illustrissimi domini Albertrandi protunc officialis, aby był na powrot przyjęty; po wyświadczeniu jednak tego nad sobą miłosierdzia nic takiego nie uczyni, coby dla zakonu coś dobrego w nim rokować mogło.

13-tio Aleksy Orkowski braciszek, czyli kwestarz, rodem z Sieradzkiego, wieku ma lat 78, w klasztorze tutejszém przyjęty do zakonu, w nim już jest rok 12, po profesyi siodmy.

Ad 8-vum Studia w tém klasztorze teraz: teologia dogmatica i moralis; profesorowie wyrażeni w odpowiedzi ad 7-mum, pierwszy n-o 4-to, 2-gi n-o 5-to.

Studenci
klerycy

Studenci
xięża.

- „ 9-num Studentów w tém klasztorze czterech, dwóch księży, dwóch kleryków wyrażeni w odpowiedzi ad 7-num pod numerami 9, 10, 11, 12. Żaden nie potrzebuje dymisyi wojskowej.
- „ 10-num, 11-num et 12 num. Lubo jest pozwolony w tém klasztorze nowicjat, nie ma jednak żadnego nowicjusza.
- „ 13-tium Całem funduszem tego klasztoru jest prowizya od kilkudziesiąt tysięcy summ kapitalnéch, komorne z dwóch szeukowni przyległéch klasztorowi, jałmużna ofiarowana do zakrysty i zebrana po mieście, obligacye stosowne do woli tech, którzy oryginalnie pomienione summy legowali, jako też do woli ofiarującéch przypadkowo jałmużny. Zabudowania klasztoru dość szczupłe, potrzebujące reparacyi. Kościół, ile niedawno restaurowany, dość porządný; sprzęty jego znacznie wprawdzie uszczuplone przez rewolucyą zabranieniem sreber i cyny, przecieź jeszcze wystarczają do odprawowania zwycajnego nabożeństwa.

Raport niniejszy jako rzetelnie podany ręką moją podpisuję, w témże klasztorze dnia 21 miesiąca Maja 1800 roku.

Xdz Rajmund Koniecki, przeor klasztoru warszawskiego xx. Dominikanów obserwantów mpp.

Этотъ и слѣдующіе документы находятся въ дѣлахъ подъ заглавіемъ:

Acta Konsystorza jeneralnego archidiecezyi warszawskiej tyczące się Dominikanów Obserwantów suppressowanych, I—II v.

I т., 3—4.

XXIII. Отчетъ пріора Варшавскаго монастыря доминиканъ обсервантовъ ксендза Станислава Вноровскаго епархіальной власти о числѣ живущихъ въ его монастырѣ, въ началѣ 1812 года.

Rapport z konwentu warszawskiego xięży Dominikanów na Krakowskim Przedmieściu pod numerem 1320 na początku 1812 roku podany.

OSOBY ZAKONNE.

Imię na chrzcie	Imię zakonne	Przezwi- sko	z kąd ro- dem?	wiek	jak dawno w zakonie?	charakter	urząd	adnotacye
Marcin	Stanisław	Wnоровski	z Podlasia	ma lat 50	lat 34	} xięża	przełożony	
Maciej	Szymon	Abraamo- wicz	z Sandomir- skiego	ma lat 36	lat 18		kaznodzie- ja i pro- motor	

LUDZIE SŁUŻĄCY W TYMŹE KONWENCIE

Imię	nazwisko	z kąd rodem?	wiele ma lat?	jak dawno służy?	rodzaj służby	adnotacye
Maciej	Szydłowski	z Warszawy	ma lat 21	rok pierwszy	do zakrysty	Jan Jamiótkowski organista odprawił się w kwartale przeszłym i jest dyrektorem uczących się dzieci na ulicy Czerniakowskiej.
Kazimierz	Rojewski	ze Spiża	ma lat 69	rok drugi	dziadek kościelny	
Sebastyan	Wudkowski	z Krakowa	ma lat 51	rok drugi	stróż	Maryanna Ptaszyńska i Zofja Malinowska babki kościelne umarły w kwartale zeszłym.
Barbara	Lamparska	z Warszawy	ma lat 62	od lat kilku	babki kościelne	
Agnieszka	Zajączkowska	z Warszawy	ma lat 56			

XXIV. Отчетъ администратора Варшавскаго монастыря доминиканъ обсервантовъ всендза каноника Даниковскаго епархіальной власти о числѣ живущихъ въ подвѣдомственномъ ему монастырѣ, 1 апрѣля н. с. 1813 г.

Rapport kwartalny osób jak duchownych, tak swieckich, klasztoru xx. Dominikanów warszawskich, d. 1 Kwietnia 1813 roku spisany.

Imiona i nazwiska	z kąd rodem	wiele ma lat	lata zakonu	charakter	urząd	którego dnia lub miesiąca przybył, lub ubył i gdzie	adnotacye
Szymon Abraamowicz . . .	z Bronowic p-tu Radomskiego	38	19	ksiądz	promotor i kaznodzieja	roku 1794 przybył z Wysokiego Koła	
Stanisław Wnorowski . . .	z Budzina p-tu Łomżyńskiego	49	29	ksiądz	przeor	umarł r. 1813 d. 3 Marca	
Kazimierz Rojowski . . .	z Sieradzkiego	70	„	„	dziad	r. 1810 przybył z Zwłoczkowa.	
Sobestyan Wodkowski . . .	z Krakowskiego	50	„	„	stróż	r. 1810 przybył z Łobzowa z Krakowskiego	

Josephus Danikowski canonicus administrator.

XXV. Инвентарная опись ностела и монастыря доминиканъ обсервантовъ, составленная по распоряженію вице-администратора варшавской епархіи епископа Захаріашевича ксендзомъ каноникомъ Іосифомъ Даниковскимъ и ксендзомъ Игнатіемъ Маріанскимъ, въ мартѣ 1813 года.

Inwentarz wszystkich rzeczy tak do kościoła pod tytułem Panny Maryi od Zwycięstwa zwanego, jako też klasztornych przy tymże kościele xx. Dominikanów obserwantów będących, na rozkaz j. w. j. x. Zacharjaszewicza Biskupa Koryckiego i vice-administratora dyecezyi warszawskiej w r. 1813 w miesiącu Marcu opisany ¹⁾.

§ I.

W kościele jest ołtarzy murowanych z gradusami drewnianemi n-ro 10.

W tych ołtarzach znajdują się następujące obrazy:

1. W wielkim ołtarzu obraz Najświętszej Panny, na którym sukienka jest srebrna.

2. W kaplicy po prawej ręce figura ukrzyżowanego Pana Jezusa, na którym przepaska i korona drewniane pozłacane; w boku na murze jest obraz Najświętszej Panny Bolesnej duży, w ramach wyzłacanych.

3. Po téj samej stronie wychodząc z kapliczki ołtarz św. Wincentego Ferreryusza na płótnie malowany, a drugi na zasuwie ś. Ludwika Bertranda.

4. Ołtarz Imienia Jezus; pod nim drugi obraz Serca Jezusowego.

5. Ołtarz ś. Erazma i ś. Tekli; na filarze obraz Najświętszej Panny.

6. Ołtarz ś. Walentego i Antoniego; przy tym wisi na murze obraz duży ś. Florjana na płótnie.

7. Po drugiej stronie kościoła od wschodu ołtarz ś. Kajetana, na którym stoi obraz Najświętszej Panny Częstochowskiej, a drugi podobny większy na murze przybity.

8. Ołtarz ś. Barbary i na zasuwie ś. Jana Nepomucena.

9. Ołtarz ś. Jacka i ś-o Józefa; na filarze wisi obraz w ramach P. Jezusa.

10. Ś. Dominika ołtarz i na zasuwie ś. Tomasza z Akwinu; na filarze obraz N. P. Częstochowskiej wisi.

¹⁾ Другое оглавление описи, сдѣланное на обложкѣ ея и той же рукой: „Опись коścioла под титуломъ Найсвятысей Панны од Звычества, давнеи Москiewскѣ каплицѣ званого, jako теѣ и класзторн хіцѣи Доминиканѣ Обсервантовѣ, пры томъ коścioле на Краковскіемъ Предмѣсциу бѣдѣицѣи и всьихъ речей знайдѣицѣи сѣи до wspomnionychъ xx. Доминиканѣ Обсервантовѣ налеѣицѣи, в року 1813 в мѣсѣицѣ Марцу спорѣдзѣи.

11. W chórze dolnym księżym znajdują się: obraz Najświętszej Panny Częstochowskiej; krucyfiks duży na murze.

12. Na filarze tego choru znajduje się karbona klasztorna opatrzona zamkiem.

13. Około tego choru są 2 pręty żelazne do zawieszania firanek.

14. Wszystkich krucyfiksów na ołtarzach drewnianych 6.

15. Lichtarzy wszystkich drewnianych na małych ołtarzach 16.

16. Lichtarzy na wielkim ołtarzu drewnianych posrebrzanych 6.

17. Przed wielkim ołtarzem wisi pająk szklany 1.

18. Po obydwóch stronach wielkiego ołtarza są relikwie w murze za szkłem widoczne.

19. Wchodząc do kościoła od Krakowskiego Przedmieścia—drzwi wielkie u kościoła dębowe na dwóch hakach żelaznych dużym i mocnym o dwóch kluczach zamkiem opatrzone.

20. Za niemi drugie drzwi od wpół szklanne.

21. Na pierwszych dwóch filarach w kościele znajdują się 2 karbo-ny zamkami opatrzone bractwa Różańcowego.

22. Przy drzwiach szklanych są dwie ławki dębowe.

23. Dalej idąc środkiem kościoła po obydwóch stronach onego przy filarach są ławki drewniane aż ku wielkiemu ołtarzowi.

24. Po stronach znajduje się 6 konfessyonałów drewnianych roboty stolarskiej.

25. Na chórze górnym są organy o głosach 21 t. j. w manuale wielkim głosów 10, w pozytywie głosów 5, a w pedale głosów 6.

26. Ganek w środku kościoła na około obwiedziony kratą żelazną; także ambona, jako i chór górny, z kraty żelaznej; nad amboną jest obraz ś. Wincentego. Kaplica Pana Jezusa obok wielkiego ołtarza także obwiedziona kratą wielką żelazną.

27. W chórze dolnym księżym ławki drewniane olejno malowane.

28. Dzwonków przy ołtarzach dwa. Sygnaturka przy zakrystyi jedna. Dzwonków małych do ołtarzów mogących być użytymi N-o 9; na kościele 2 sygnaturki, na dzwonnicy 2 dzwony niewielkie.

29. Przed ołtarzem ś. Dominika wisi lampa szklanna.

30. Obrazów do noszenia w processjach N-o 7.

31. Cały kościół flizami marmurowemi (to posadzka) wykładany. Konfessyonałów w nim drewnianych 6 ¹⁾).

¹⁾ Далѣе слѣдуетъ описъ хоругвей, ризницы и бѣльи.

Biblioteka.

- 1-o W szafie pod literą A. A. są książki: egzemplarze Pisma Świętego, Tłumacze tego pisma, Ojcowie święci; jest takowych ksiąg N-o sztuk. 49
- 2-do Ditto pod lit. B. B. są książki teologiczne sztuk. 89
- 3-tio Pod lit. C. C. teologowie moralni sztuk N-o 54
- 4-to Pod lit. D. D. książki kanoniczne i prawne sztuk 38
- 5-to Pod lit. E. E. książki filozoficzne sztuk N-o 83
- 6-to Pod lit. F. F. książki kaznodziejskie N-o.. 127
- 7-mo Pod lit. G. G. książki ascetyczne N-o 96
- 8-vo Pod lit. H. H. książki historyczne i krytyki 91
- 9-no Pod lit. J. J. książki grammatyczne, poetyczne i wymowy . . 98
- 10 Pod lit. K. K. książki zakazane autorów następujących:
- 1-o Defensio Joannis Miltonis pro populo anglicano.
 - 2-do Jonstoni Polychinster seu rerum toto orbe gestarum historia.
 - 3-tio Septem ariae ecclesiarum.
 - 4-to Joannis Andreae compendium ecclesiasticae historiae.
 - 5-to Biblia in 4 majori Tiguri 1579 edita.
 - 6-to Biblia in folio interprete Sebastiano Castilione.
 - 7-mo Encyclopaedia Joannis Henrici Halstedii.
 8. Opera politica Henningi Annisaei tomi 2.
 9. Opera politica Henningi de jure connubiorum Argentorati.
 10. Historia Lucii in folio tomi 3.
 11. Pająków szklanych wisi trzy nr. 3.

Opis całego klasztoru tam extra, quam intra xx. Dominikanów obserwantów na Nowym Swiecie.

1-o. Klasztor cały murowany tam extra, quam intra dobrze wytrynkowany, do którego wchód czyli furta jest od ulicy Nowego Swiatu; u tej są drzwi duże, żelazne na zawiasach i hakach żelaznych, zamkiem i rygłem opatrzone; nad temi drzwiami okno taflowe w olów oprawne. Z drugiej zaś strony we furcie drugie okno bez szkła, kratą tylko żelazną obwiedzione; w tej także furcie jest okno do chóru z taffi, także kratą żelazną opatrzone.

2-do. Wchodząc z furty do klasztoru są drzwi małe, drewniane, na zawiasach i hakach żelaznych z zamkiem francuzkim, skoblem, zasówką i dwiema rękojmiami żelaznemi. Po prawej stronie od wchodu jest komórka, do tej drzwi drewniane na zawiasach i hakach żelaznych z skoblem i wrzeciędzem żelaznemi.

3-tio. Po lewej stronie są drzwi do chóru dolnego na zawiasach i hakach żelaznych z zamkiem francuzkim dobrym W chórze samym jest

ławek pięknych z drzwiczkami nr. 4. Także ławek pomniejszych ordynarnych n-o 4. Także książki następujące:

Officium hebdomadarum nr.	1.
Collectarium ordinis Praedicatorum nr.	1.
Processionalia seu Intonationes variae	5.
Benedictio Scapularium	1.
Książka Stanisław Karnkowski.	1.
Książka Ewangelie różańcowe.	1.

4-to. Z tego wychodząc choru napowrót, na korytarzu znajduje się drewniana krata, w której drzwi także drewniane kraciane na zawiasach i hakach żelaznych, bez zamknięcia żadnego. W tym korytarzu po prawej stronie jest izba hospitium, czyli gościnna zwana, u której drzwi drewniane opatrzone są zawiasami, hakami żelaznymi i zamkiem i kluczem. W niej znajduje się stół 1, ławek 3. Piec kaflowy, przy nim ławka niska. Okno jedno duże potłuczone. Obraz ś. Dominika 1. Krzesło jedno złe. Po lewej stronie w murze jest szafa, do której drzwi drewniane składane na zawiasach i hakach żelaznych z zamkiem i kluczem.

5-to. Dalej postępując są drzwi do zakrystyi na zawiasach i hakach żelaznych z zamkiem, kluczem i antabą. Okno dobre kratą zasłonię. Reszta co się w zakrystyi znajduje pod swym paragrafem jest opisano wyżej.

6-to. Na przeciw zakrystyi jest wchod do kościoła, opatrzoney drzwiami na zawiasach i hakach żelaznych z zamkiem dobrym. Poniżej zakrystyi w murze szafka mała ze drzwiczkami małemi na zawiasach żelaznych zepsutych. Po lewej stronie są drzwi za ołtarz na zawiasach i hakach żelaznych z zamkiem dobrym.

7-mo. Poniżej tych drzwi zaoltarzowych są drzwi do kościoła, drugie na zawiasach i hakach żelaznych z zamkiem dobrym. Poniżej tych drzwi jest w murze szafka, ma drzwi składane na zawiasach i hakach żelaznych z zamkiem i kluczem.

8-vo. Na prawej stronie refektarz, do którego drzwi na zawiasach i hakach żelaznych z zamkiem i kluczem francuzkim w tym zaś refektarzu jest:

1. Figura duża Pana Jezusa	1.
1. Stołów drewnianych nr.	2.
3. Ławek drewnianych.	2.
4. Nad temi ławkami lamperye z tarcie	3.
5. W tych lamperyach szafek.	4.

Do refektarza.

6. Kredens niski z dwoma na zawiasach drzwiczkami	1.
---	----

- 7-mo Ambonka do czytania popsuta 1.
 8-vo Obrazow różnych. 3.
 9-no Okien w refektarzu potłuczonych 3.
 10. Piec kaflany biały.
 11. Okienko z drzewczkami do kuchni wychodzące 1.
 12. Łóżek starych drewnianych w refektarzu stoi. 2.
- 9-no. Dalej idąc za refektarz po lewej stronie jest komórka w samym końcu klasztoru na skład rzeczy kuchennych, do której drzwi na zawiasach i hakach żelaznych opatrzone zamkiem, kluczem, skoblem, wrzeczkiem, żelaznami. W końcu tego korytarza i obok tej komórki jest okno duże obsłonięte kratą żelazną. Szkło u niego wytłuczone.
10. Naprzeciw tej komórki po drugiej stronie jest kuchnia, do której drzwi na zawiasach i hakach żelaznych, opatrzone zamkiem, wrzeczkiem i skoblem żelaznami. W tej kuchni jest szafka w mierze u niej drzwi składane na zawiasach żelaznych z zamkiem i kluczem.
- Także stolik drewniany. 1
 Ławka drewniana 1.
 Konewka drewniana 1
 Szaflik drewniany 1.
 Stolnica drewniana zła. 1.
 Na kuchni pręt trójgraniasty żelazny 1.
 Okno złe 1.
11. Z kuchni wychodząc na podwórze drzwi na zawiasach i hakach żelaznych z zasówką żelazną.
11. Jest także w klasztorze piwnica, do której drzwi na zawiasach i hakach żelaznych.
- Nota:* rzeczy do kuchni i refektarza służące są opisane powyżej.

Pierwsze piętro klasztoru.

1. Od fórtu idąc, w prawą rękę są schody na pierwsze piętro drewniane, część ich w prostej, a część w łamanej linii. Nad temi schodami wisi obraz duży zatarty. Wszedłszy na korytarz widzieć dają się stancye, czyli cele zakonne, podobnież i na drugim piętrze. Jest wszystkich 25, które że były dawniej zajęte przez rząd na lazaret wojskowy, więc wszystkie popustoszone.

Cela 1, do niej drzwi ordynaryjne na zawiasach i hakach żelaznych z zamkiem, kluczem i antabą, w celi okno jedno, którego jedna strona wytłuczona, ławka jedna.

Cela 2, do której drzwi na zawiasach i hakach żelaznych, w tej okno całe wytłuczone. Stolik 1 z balaskami i szufladą, krzesel 3, taboret 1, stołków 3, szafka, w której w górze drzwiczki kaflowe a u dołu ordynarne. Kredensik, który miał u góry drzwi kafłowe a u dołu drewniane, także szafka na książki. W tej celi jest zamek u drzwi, klucz i antaba.

Cela 3, czyli biblioteka, do której drzwi na zawiasach i hakach żelaznych z zamkiem i kluczem dobrym, w której znajduje się (prócz różnych ksiąg w swem miejscu opisanych), stoł 1, krzyż żelazny duży 1, obrazów 7, okien różnego kalibru, to jest dużych, małych, dobrych, potłuczonych etc. 25, szafa wielka na księgi, okno w niej dobre podwójne.

Cela 4, do której drzwi na zawiasach i hakach żelaznych z zamkiem i kluczem dobrym i antabą; w niej szafa w murze mająca drzwi składane z zamkiem; stolik okrągły 1, stolików w kwadrat 4, krzesel 2, jedno z nich popsułe, biórko na papiery z szufladami 1, skrzynek 2, kuferków 3, puzderków 3, szkatułka 1, szkatułek małych 2, szufladów 6, prassa do habitów większa i mniejsza 2, szafka na stoliku 1, od zegaru szafa 1, faszek ordynarnych 4, blachow żelaznych do pieców 2.

Cela 5, do niej drzwi na zawiasach i hakach żelaznych z zamkiem i kluczem: w niej stolik 1, listwa z kołkami do wieszania, szeregi na suknie, pułeczka 1, okno 1.

Cela 6, do niej drzwi na zawiasach i hakach żelaznych z zamkiem i kluczem, piec, okno i pułeczka 1.

Cela 7, do niej drzwi na zawiasach i hakach żelaznych z zamkiem bez klucza, piec zły, okna niema, kominek zły, łożek starych 4, drzwi z zawiasami sztuk 3, bez zawias sztuk 2, krzesło stare złe 1.

W tym korytarza końcu jest okno całe wytłuczone, mur zły i już walący się. Nawracając się zaś do tego okna, jest miejsce zwane karcer, do którego drzwi na zawiasach i hakach żelaznych, zamek bez klucza. W tym karceresie są drzwi żelazne nadół prowadzące nieduże, w ścianie są 2 szafy u których drzwi na zawiasach żelaznych z skoblem y wrzeciązem jednym złamanym. W tym także końcu korytarza i przy wyżej wspomnionem oknie, jest dosyć szczupłe do odbywania naturalnej potrzeby miejsce czyli prewet.

Piętro 2-gie. Do którego jest wniście, czyli drzwi na zawiasach i hakach żelaznych z korytarza pierwszego, a na którym znajduje się stancyi czyli celów 14, zajęte było dawniej i jeszcze jest na koszary, przeto całe spustoszone. Klucze od tego piętra mają być w prefekturze, czyli u dozorcey koszarowego.

Opis podwórza przy klasztorze.

1-o. Zajazd do podwórza jest od ulicy Nowy Świat zwaney, mający bramę dużą murowaną, u której drzwi czyli wrota drewniane składane, na zawiasach i hakach dużych żelaznych, dobre wszystko.

2. Po lewej stronie od wchodu z bramy pod murami klasztoru jest piwnica niemająca drzwi, ale tylko zabita i pobita tarcicami, dużo zdezelowana.

3. Po prawej stronie bramy jest druga piwnica nad ziemią, balikami tylko obwiedziona, czyli sama z balików. Ta ma drzwi dobre na zawiasach i hakach żelaznych, opatrzone skoblem i wrzeciązem do zamykania żelaznemi.

4. Za tą piwnicą pod jednym dachem dachówkowym są trzy stajnie, wozownie cztery; u wozowniów drzwi wielkie składane na zawiasach i hakach żelaznych, u stajniów mniejsze pojedyncze, także na zawiasach i hakach z skoblami i wrzeciązami do zamykania żelaznemi. Podłogi, żłoby wszędzie złe. Drabin cale niema.

5. Za stajniami jest mały ogródek, mający kilka drzewek młodych i topolów, ze trzech stron murem i budowlami sąsiedzkimi otoczony, z czwartej od strony podwórka i wchodu do niego osztachetkowany. Sztachetki są bardzo dawne, przeto złe i reperacyi potrzebujące.

Studnia 1 w podwórzu, zupełnie zepsuta i zawalona.

6-to. Po prawej stronie, wychodząc z ogrodka a zbliżając się do klasztoru i kuchni klasztornej, jest wystawa z dwóch stron do muru przypierająca, tarcicami obita i pobita, stara, i bardzo nadpsuta; pod tą wystawą jest stół kiedyś do prania używany. Drzwi od podwórza na zawiasach i hakach żelaznych.

7-mo. Kościół i klasztor cały pokryte są dachówką, ale potrzebują reparacyi, osobliwie balki w wielu miejscach nadpróchniałe i popsute grożą niebezpieczeństwem upadnięcia.

8-vo. Obok kościoła i klasztoru od ulicy Nowy Swiat ma ten klasztor porobione sklepiki z szczupłem przy jednym pomieszkaniem.

1-o. Od rogu samego przy kościele jest mała komórka czyli sklepik z którego płacą rocznie ≠ 24

2-do. Dalej za tym jest sklep większy z przyległemi do niego izbami z tego płacą rocznie ≠ 40

3-tio. Dalej postępując sklepiki 2, płacą z nich ≠ 26

Z drugiej także strony kościoła od ulicy Aleksandrya zwanej jest domek murowany pod gontami, z którego płacą rocznie komorne ≠ 20

In summa roczne komorne ≠ 110 czyni ¹⁾.

¹⁾ Далѣе слѣдуетъ записъ пожертвованій и разныхъ бумагъ.

Nota. Następujące papiery znajdują się w celi niegdyś przeorowskiej w szafie, wiele małych mającej szufladek numerowanych klassami.

Konnotacya dokumentów i różnych papierów, do klasztoru niegdyś xx. Dominikanów obserwantów przy kaplicy Moskiewskiej będących, w Warszawie roku 1813 w Marcu zebrana, należących.

w szufladce classis 1-mae.

1-0. Przywilejów erekcyjnych od Jana Kazimierza króla polskiego na wielkich pergaminach z pieczęciami wielkimi w puszkach blaszanych nr. 3. Item od królów Michała i Augusta Wtórego, na podobnych pergaminach z takimiż pieczęciami—Confirmacye—wszystkich nr. 5 ¹⁾).

Wyciąg istotniejszych rzeczy z inwentarza klasztoru xx. Dominikanów obserwantów w Warszawie 1813 roku d. 7 Marca sporządzony.

	Summa ogół- na kapitałów		Summa rocz- nego procentu	
	Złote	gr.	Złote	gr.
1-0 Klasztor xx. Dominikanów obserwantów ma niewątpliwego kapitału w różnych miejscach w tabelli wyszczególnionych	78478	—	3102	24
2-0 Do stałego dochodu należy dworek i sklepiki, które teraz czynią rocznego dochodu	—	—	1980	—
3-tio Do tego należec także powinny 3 stajnie i 4 wozownie w podwórzu, które rocznie uczynić mogą najmniej.	—	—	600	—
Można więc rocznie liczyć stałego dochodu	—	—	5682	24
Bractwo Rozańcowe przy tym kościele ma pewny	27715	—	981	5
Ogół więc kapitału i dochodu.	106193	—	6663	29
<i>Nota.</i> Zaległości od kapitałów klasztornych, jak się zdaje z regestrów klasztornych, wynosi sumę ale że registra od roku 1811 dnia 1 Marca nie są pisane i żadnego znikąd śladu względem dochodów powziąć niemożna, przeto ten remanent nie jest pewny i tylko kwitami kredytorów wyjaśnionym być może.	8686	24	—	—

¹⁾ Далѣе—опись найденнаго въ остальныхъ ящикахъ и другихъ предметъ.

	Summa ogólna kapitałów		Summa rocznego procentu	
	Złote	gr.	Złote	gr.
Podobnież o procentach bractwa Rożańcowego nie wiedzieć nie można, ponieważ te zmarły przeor sam od roku 1806 pobierał i bez zdawania komukolwiek z nich kalkulacyi odebranych używał.				
Długów, także actiwów czyli należących klasztorowi, jak się zdaje pewnych	1471			
Długów z różnych rewersów niepewnych . .	3642			
Kapitałów niepewnych klasztornych	19100			

Biblioteka składa się z ksiąg mniej więcej 800.

Obowiązki klasztoru z lokowanych kapitałów wynikłe:

1-o W każdym roku winien klasztor odprawić:

Mszów śpiewanych nr.	68
Mszów czytanych nr.	803
Wszystkich in summa	871 ¹⁾

Co się tycze długów, jakie komu klasztor winien, tych zadnych dotąd wysledzić nie można było, chyba az się odezwą y wywiada kredytorowie ponieważ w registrach klasztornych zadna tego nieznayduie się adnotacya ²⁾.

My nizej podpisani, jakośmy niniejszy inwentarz z wyraźnego jw. biskupa, vice-administratora dyecezyi warszawskiej, zlecenia wiernie, pilnie i sumiennie skutecznili i zupełnie ukończyli; niniejszemi rąk naszych podpisami zaświadczany. Datum w Warszawie, roku 1813 dnia 5 Marca. Josephus Danikowski, canonicus collegiatae sancti Michaëlis in arce Cracoviensi. X. Ign. Maryański, lektor prokurator Dominikan z Nowego Miasta mpp.

Ponieważ x. Szymon Abrachamowicz dominikan obserwant, pozostały jeszcze ostatni w swym klasztorze członek, instrumentem jw. biskupa Korryckiego vice-administratora dyecezyi warszawskiej, pod d. 9 Marca roku bieżącego wydanym, do tej czynności wezwany także, tak dla

¹⁾ Далѣ итоги другаго имущества—серебряной церковной утвари, облачений и т. п.

²⁾ Далѣ, до конца описк, перечисленіе документовъ о денежныхъ суммахъ.

swej natenczas choroby, jako też (jak sam zeznał) całkowitej interesów swego klasztoru nieświadomości, nie był czynnościami naszym przytomny, przeto też ani się tu podpisuje.

I t., 213—231 лл., извлеченное здѣсь находится на лл. 213, 215, 219—221, 223, 224—225, 231.

XXVI. Сообщение сеніора Рожанцоваго братства Доминика Вербуша о своей бесѣдѣ, 10 сентября н. с. 1815 г., съ вице-администраторомъ варшавской епархіи епископомъ Замбржицкимъ по дѣлу оставленія монастыря и костела доминиканъ обсервантовъ подъ администраціей Даниковскаго.

Na dniu 8 Septembra r. b. będąc awizowany od w. jmc. księdza Danikowskiego przez serwitora arcy-bractwa różańca świętego, iż Dominikanie kościoła i klasztoru po Dominikanach obserwantach pod swój rząd wziąć nie chcą, zaczym jw. jmc. ksiądz Zambrzycki, vice-administrator dyecezyi warszawskiej, zostawił i potwierdził być administratorem jmc księdza Danikowskiego, i oddał jemu zupełny rząd nad arcy-bractwem—dla tego mnie przysłał, ażebym o tem uwiadomił i że każę ogłosić z ambony elekcyą nowych urzędników arcy-bractwa różańca świętego. Po odebraniu takowej awizacyi poszedłem sam w dniu 10 Septembra do jw. jmc. księdza vice-administratorsa, chcąc pewną powziąć wiadomość, jeżeli tak jest w samej istocie, i gdym się o to zapytał, odpowiedział mi jw. jmc. ksiądz vice-administrator, że nie pamięta, ale zdaje mi się, że niedałem, w tym czasie rozwiązał plik regestrów kalkulacyi oddanej jemu przez w. jmc. księdza dziekana Wierzchowskiego, czytał tabelę rachunkową i mnie pokazując mówił: „od (sic) i nad tem będę musiał pracować“, ja odpowiedziałem: „próżna była by jw. pana praca, bo to nie jest zrobiona przez szczegóły z weryfikacyą na gruncie kalkulacya, jak być powinna, lecz tylko ogólnie percepta i ekspens uformowana i napisana, jak pamiętać mogę, percepta 19.990 zł. pol., a ekspensy 27.060 zł. pol.“. Obeyrzawszy takową kalkulacyą, powtórzyłem moje pytanie i chcę wychodzić, aż mi jw. jmc. ksiądz Zambrzycki mówi, że Dominikanie niechcą przyjąć tego kościoła i klasztoru pod swój rząd, więc pod rządem jmc. księdza Danikowskiego zostawać muszą: „pan się mylisz w tem, bo ja wiem lepiej od nich, że przyjmą, a naostatek chociażby i xx. Dominikanie niechcieli, to jmc ksiądz Danikowski nie będzie, bo podamy skargę na niego de vita et moribus, i będziemy samego jw. pana prosić, ażebyś tę sprawę sądził“. Na to mi odpowiedział, że „niedługo już będziecie wojować, spodziewam się najdalej za tygodni trzy z Rzymu rezolucyi, to zabierzemy dla emerytów księży swieckich“; odpowiedziałem na to: „a

czemuż panowie niewzięli dla nich po Jezowickiego (sic), ale nie nasz, na wystawienie którego bractwo się składało, bo to jest wymurowany z kwesty staraniem pewnego braciszka księży Dominikanów obserwantów“; odpowiedział na to: „to go rozbierzcie po cegiełce, jeżeli wasz, ale wiem że wacpan nic nie dałeś;“ w tem miejscu powiedziałem: „dziwno nam jest, iż tą drogą idzie jw. pan z nami, to nie przystoi na tak wysokiej godności kapłana; lepiej było nam zaraz otwarcie powiedzieć, że już posłałem do Rzymu, więc nie macie się o co starać, a wtenczas może i my trafilibyśmy do Rzymu;“ „o cóż posłać mielibyście, aboż to nie wszystko jedno, czy ksiądz świecki, czy Dominikan? ot, fanatycy jesteście,“ odpowiedziałem na to: „naszą religię Chrystus Pan przez najdroższą śmierć Swoją, zupełnie ze wszystkich zabobonów i fanatyzmów oczyścił (a to są według Nowego Testamentu Chrystusa Pana ustawy kościoła świętego i świętych Pańskich) a jeśli posłałeś panie do Rzymu, to tylko chyba dla utrzymania jmc księdza Danikowskiego na probostwie przy tym kościele“; po skończeniu tych słów moich, krzyknął na mnie jw. jmc ksiądz vice administrator: „co to jest, wacpan śmiesz we mnie wmawiać dla tego, że tu jesteśny tylko we dwóch (ja powiedziałem: „ale Bóg jest przytomny trzeci,);“ żebym miał mówić, iż posłałem do Rzymu, niemiałbym nawet przyczyny przed waćpanem w takich okolicznościach tłumaczyć się“; na to odpowiedziałem: „mam wszelką przytomność, nigdy w życiu nie byłem pijany i dziś nie jestem, a jeśliś jw. panie wymówiłeś te słowa z jakiego uniesienia się, ja temu nie winien, bądź jw. panie zdrów, bo ja widzę, że tu nic niewskóram u pana“; wyszedłem do drugiego pokoju, jw. jmc xiądz biskup wychyliwszy głowę przezedrzwi, w głos zawołał za mną: „waćpan łzesz, ja niemowiłem tych słów, że posłałem do Rzymu“.

II т., 2 л.

XXVII. Предписание администратора варшавской епархіи епископа Воловича ксендзу-канонику Даниковскому о передачѣ костела доминиканъ обсервантовъ „для военныхъ на слушаніе богослуженія“, 6 декабря н. с. 1815 г.

Perillustris, admodum reverende domine, frater observandissime.

Podobało się najjaśniejszemu wielkiemu xiążęciu Konstantemu rozrządzić, aby jeden z kościołów w obrębie miasta Warszawy będących przeznaczonym został dla wojskowych na słuchanie nabożeństwa w dni niedzielne i świąteczne i na ten przedmiot padł wybor kościoła xięży Dominikanów obserwantów, który zarządzeniu w. w. m. pana jest powierzony, zalecam przeto, abyś w. w. m. pan, co w tej mierze ku dogodze-

niu powyższej potrzebie będzie wypadło, wszelkie starał się uczynić załatwienie. Zostawam przytym z należytym szacunkiem, perillustris admodum rndaednaonis vestrae x. Wołłowicz, dyecezyi warszawskiej duchowny rządcą.

W Warszawie dnia 6 Grudnia 1815.

I т., 278 л.

XXVIII. Донесеніе администратору варшавской епархіи епископу Воловичу пріора варшавскихъ доминиканъ на Новомъ Мѣстѣ сцендза Доминика Пржевлочнаго о состояніи Варшавскаго монастыря доминиканъ обсервантовъ послѣ администраціи Даниковскаго, 6 февраля н. с. 1816 г.

Illustrissime reverendissime domine!

Stosując się do woli i rozporządzenia jaśnie wielmożnego pana i dobrodzieja, wydaną na moją osobę pod d. 13 Stycznia b. r. tymczasowo administracją kościoła i klasztoru po xx. Dominikanach obserwantach z winnem uszanowaniem i należną władzy zwierzchniczej duchownej powolnością przyjąłem; a nie mogąc sam osobiście mieszkać przy pomienionym kościele i onym bezpośrednio (sic) zarządzać, obsadziłem tam z mego zgromadzenia trzech zakonników, z których jednego przeznaczyłem na mego zastępcę, drugiego na kaznodzieję, trzeciego na promotora rożańca świętego.

Na mocy instrumentu łącznie z wiel. jmc księdzem Teofilem Osmańskim, wikarym kościoła katedralnego i parafialnego warszawskiego, przystąpiwszy do weryfikacyi inwentarza kościoła i klasztoru po xx. Dominikanach obserwantach przez wiel. jmc księdza kanonika Józefa Danikowskiego byłego administratora i księdza Ignacego Maryańskiego dominikana w miesiącu Marcu 1813 roku spisane, postrzegłem:

1-mo brak wielu rzeczy w inwentarzu położonych.

2-do dezolacyą znaczną w murach, dachach, stancyach, oknach i t. d. zabudowań klasztornych, które chcąc reparaować, potrzeba na to znacznych wydatków pieniężnych.

3-tio zaległości podatków wszystkich, tak skarbowych, jako i miejskich od roku 1806/7 aż do roku bieżącego w summie złotych polskich 6869 gr. 9 szelągów 2.

4-to długi różnym osobom prywatnym należne w summie zł. 1810 gr. 10.

5-to pretensye byłego księdza administratora wynoszące złotych 7109 gr. 18.

W ogóle znalazłem długu zł. 15789 gr. 7 szel. 2; nadto reparacją gwałtowną murów zwalonych, które grożą upadkiem klasztoru i kościoła, a której ocenić nie jestem w stanie.

6-to komorne przez byłego księdza administratora wybrane od niektórych lokatorów do Wielkanocy; od innych do s-o Jana, a od jednego do roku 1820, przez co na utrzymanie moich zakonników przez kwartał teraz bieżący żadnego nie znajduję funduszu, utrzymywać ich muszę własnym moim kosztem. To wszystko dowodzi jawnie, jak biedny jest stan tego klasztoru.

Słyszałem wprawdzie od jmc księdza kanonika Danikowskiego, że za lokal dla wojska w pomienionym klasztorze od roku 1807 do d. 1 Lutego 1813 utrzymywany należy się ze skarbu xx. Dominikanom zł. 6090 z głównej zaległości zł. 7245, ponieważ jmc ksiądz kanonik a conto tej zaległości właściwie xx. Dominikanom należnej (bo ksiądz Danikowski dopiero w Marcu pomienionego roku 1813 został administratorem) odebrał zł. 1155, które na jaki obiekt są obrócone niewiem, lecz ta zaległość podług zasad Rady najwyższej została umieszczoną w dezygnacyi zaległości skarbowych, które, kiedy będą wypłacane, niewiadomo.

Wystawiwszy stan najmizerniejszy klasztoru mnie w administracyą tymczasowo powierzonego, przekonałem się, że gdy klasztor, którego jestem przeorem actualnym, żadnym sposobem nie jest w stanie tak znacznych długów opłacić i gwałtownej podjąć się murów reparacyi, gdy zgromadzenie z funduszków dawnych оголоcone, zaledwo w wielkiej części dobroczynnością obywateli wspierane, utrzymać się potrafią; więc najpokorniejsze niosę dzięki jaśnie wielmożnemu panu za powierzoną mnie administracyę, którą w ręce pańskie napowrót składam, klucze od kościoła i inwentarz kommissorjalnie z rozkazu jaśnie wielmożnego pana spisany oddaję, i o uwolnienie mnie z najgłębszą pokorą dopraszam się, łącząc wyraz wysokiego szacunku; jaśnie wielmożnego pana i dobrodzieja najniższy sługa ksiądz Dominik Przewłocki, przeor Dominikanów warsz. z Nowego Miasta mp. Warszawa d. 6 Lutego 1816.

I т., 265, 287 лл.

XXIX. Оправдательное письмо ксендза-каноника Даниковскаго въ Варшавскую римско-католическую духовную консисторію, 4 мая н. с. 1816 г.

Illustrissimum ac reverendissimum Consistoriale officium generale Varsaviense.

Чыніе задосыć, jako syn ojczyzny i syn posłuszeństwa, dwiema prawom, którym podleгаć z praw boskich i ojczyzny powinienem, absit glo-

riari, nam propria laus sordet. Niebędąc monarchą, papieżem świętym, ani radnym biskupem, mocy nie mam prześwietnemu konsystorzowi generalnemu reguł przepisywać, owszem prawu kościelnemu podlegać winien jestem i podlegam. Skończyłem lat 63 dnia 14-go Marca 1816, a w stanie kapłańskim żyje lat 34. Znał mnie ś. p. j. o. xiążę siewierski, biskup krakowski, którego ordynował mnie ad presbyteratum; ten xiążę chciał mnie za kapelana; recusavi; znał mnie ś. p. j. o. xiążę Poniatowski prymas królestwa Polskiego, arcybiskup gnieźnieński, którego łaska dała mi prezentę na archidiakonją kollegiaty kaliskiej ś. Józefa; znał mnie ś. p. j. w. jmśc xiądz Rybiński biskup kujawski, którego łaska dała mi prezentę po zmarłym ś. p. j. mci xiędzu Jacku Trąbskim kanoniku na kanonją pierwszą w rzędzie kollegiaty ś. Michała w zamku krakowskim cum successione villae Brońnice praestimonii; znał mnie ś. p. j. o. xiążę Krasicki, arcybiskup gnieźnieński: krótko mówiąc wszyscy biskupi w królestwie Polskim existujący znali mnie (absit gloriari), u których miałem akceptacyą dobrą; byłem im miły i szanowany wszędzie; pełniąc interesa j. w. hrabiego Sierakowskiego byłego kustosa koronnego, proboszcza w archidiecezyi gnieźnieńskiej w Kościelnej Wsi, tak duchowni jak cywilni godni obywatele w całym wojewodztwie kaliskim znali mnie, kochali i szanowali; ś. p. j. w. biskup Zacharjasiewicz znał czynności moje najprzykładniejsze, byłem mu miłym i dogodnym w interesach duchownych dyecezyi mojej najukochańszej krakowskiej, najmniejszego wstydu i zakału nie uczyniłem, zawsze żyłem z honorem i przyzwoitą pochwałą. Teraz dopiero, obstawając za powagą kapłanów, j. pan Werbusz senjor bractwa różańca ś. przez podehlebstwa, swój fanatyzm i bigoteryą, psuje mi honor, czerni charakter i obmawia najniesprawiedliwiej; ukarze go Bóg, albowiem nie masz w stolicy osoby, któraby mnie na złych jakowych uczynkach widziała; rządzą się prawem religii, prawem moralności i zawsze posłusznym jestem prawom rządzącym. Lecz nie chcąc trudnić pismem długim, przystępuje do interesu pretensyj, w czasie administracyi mojej wynikłych. Przez lat 3 wydałem na klasztor i kościół mych własnych pieniędzy 7100 zł. p., które tak były wyekspensowane: długu za ś. p. przeorów wypłaciłem, na co są kwity, 3044 gr. 2 i $\frac{1}{2}$, za administracyą podług instrumentu j. o. xsiążęcia arcybiskupa gnieźnieńskiego Raczyńskiego, administratora byłego dyecezyi warszawskiej, jak podałem kommissyi odbierającej odemnie kościół i klasztor, należy mi się za lat 3 zł. p. 1754 gr. 19; te dwie summy wynoszą zł. p. 4798 gr. 21, dodałem na expensa 2301 gr. 9; tych ustępuję, wyrażone zaś powyżej 4798 gr. 21 mam honor upraszać przeswietny konsystorz generalny warszawski, aby mi były oddane z dochodów klasztornych, wszak przysposobiłem na rok klasztorowi intraty złp. 2636, nie rachując lokatorów, których zastałem; ta administracya nie zbogaciła mnie, owszem zu-

bożyła, miałem folwark z gruntami w Ujazdowie, nie mam go, z przyczyny administracyi, albowiem dwiema panom nie można służyć dobrze.

Wielmożny jmość xiądz Hołowczye, kanonik katedralny krakowski, kanonik katedralny warszawski, scholastyk katedralny kielecki, zna mnie od lat wielu, zna moje proestymonium Brońcice, tak godny kapłan zeznać jest obowiązany, iż zawsze byłem kapłanem bez noty, jeden tylko fanatyk, bigot i oszukaniec jmość pan Werbusz, starszy bractwa Rożańcowego, czerni mnie z przyczyny, że duchownych postponować zabroniłem mu, ten spiek duchownych śmiał powiedzieć w zakrystyi ś. p. jmei xiędzu Szymonowi Abrahamowiczowi dominikanowi, promotorowi rożańca ś. te słowa: „oto mi się w. pan na kolanach do nóg czołgać będziesz“. Także to duchowni od faryzeuszów obłudników i oszukańców mają być traktowani. Ten sam faryzeusz niechaj wyzna jak posponował j. o. xięcia arcybiskupa Raczyńskiego gnieźnieńskiego, tudzież ś. p. j. w. jmei xiędza biskupa Zacharjasiewicza, viceadministratora dyecezyi warszawskiej; zelżywość ta przezemnie jest opisana i prześwietnemu konsystorzowi warszawskiemu oddana. Prześwietny konsystorz niechaj raczy podehlebecm nie wierzyć, którzy postępują źle, na których spełniają się słowa filozofów greckich, mianowicie Stobeusza: ligna dum augent ignem, ab ipso consumuntur; opes dum alunt adultores, ab eis pereunt ipsi.

To zadługie i przykre pismo moje na dniu dzisiejszym prześwietnemu konsystorzowi warszawskiemu podające mam go honor przepraszać, a jako kapłan etatu dawnego bez zmazy, lat kapłańskich 34 przeżyły, powtarzam proźbę moją najpokorniejszą o wyrok rychły na pretensye wyszczególnione, nie chcę bowiem rządzeniu kościelnemu i klasztornemu pana Werbusza być tamą, w którym rządzie co się dzieje, exponere pudet me.

Z najgłębszym upoważnieniem, uwielbieniem i szacunkiem wiecznym mam honor pisać mnie prześwietnego generalnego Konsystorza warszawskiego

Josephus Danikowski, canonicus collegiatae s. Michaelis in arce Cracoviensi antedicti administrator mp.

Datum die 4 Maii 1816 roku w klasztorze xx. Dominikanów obserwantów na Krakowskim Przedmieściu sub. nr. 1320.

II t., 200, 211 II.

XXX. Posłdнее письмо ксендза канонина Иосифа Даниковскаго въ Варшавскую римско-католическую духовную консисторію, 20 мая н. с. 1816 г.

Illustrissimum ac reverendissimum Consistorium generale Varsaviense.

Dnia 11 b. m. będąc w prześwietnym konsystorzu na sessyi, przeko-
nałem się doskonale, iż rachunki administracyi mojej, które oddałem
swietnym kommisjom, imć ksiądz Dobrowolski, kanonik kollegiaty lu-
belskiej, najniesprawiedliwiej i najniesumienniej poprzerał.

Każdy rzetelny, sprawiedliwy i sumienny kommisarz, rachunik,
gdy w dobrach z ekonomem, pisarzem rachunki czynią, gdzie zachodzi w
jakiej kategorii wątpliwość, wzywają każdego do wytłomaczenia się:
imć ksiądz Dobrowolski kanonik, ex-dominikan, znając się z Dominika-
nami i dobrze mi życząc, dla nich, jak mu się podobało, samowładnie,
arbitralnie, bez reguły prawa, bez sumienia katolickiego, co więcej ka-
płańskiego, poczynił; tak czynię zwykli żydzi i przechrty.

Rostropni katolicy, urzędnicy rozumni i sprawiedliwi sędziowie tak
czynić nie powinni, tymbardziej kapłani (Regale sacerdotium, gens electa,
populus acquisitionis) najrozumniej, najsprawiedliwiej i nasumienniej roz-
sądzać rzeczy powinni; nie czynią wszyscy tak, ale za zdaniem Napoleona
idą: „idź bij, zabij, rabuj, aby kraj odebrać, kontrybucyą wybrać, chociaż
najniesprawiedliwiej. Ime. ksiądz kanonik Dobrowolski ex-Dominikan
i ex-proboszcz“ podobno byłego monarchy Napoleona, niesprawiedliwie
wykonał, aby się xx. Dominikanom i prześwietnemu konsystorzowi
Warszawskiemu przypodchlebił, mnie zaś kapłana moralnego, prawami
się rządzącego, prawom panującym znanego, żadnym karom niepodpada-
jącego przez czas życia, potępił, albowiem najsprawiedliwsze artykuły
pieniężne, najniesumienniej za nieprawdziwe udał.

W roku 1813 wyprawiłem egzekwje za duszę ś. p. x. przeora
Wnorowskiego po pochowaniu ciała jego, na których niebyli xx. Domi-
nikanie ale było kapłanów świeckich 5, a ja był szósty, to było w Środo-
poście, cała nadgroda była za Wilie, za msze święte, obiad, który koszto-
wał złpol. 26 gr. 18, odrzucił to ksiądz kanonik Dobrowolski ex-domi-
nikan, do czego się przypisał imć ksiądz były przeor a terazniejszy prowincya-
ł dominikański, Dzieszkowski, z powodu iż był na pogrzebie a obiadu
niejadł, prawda, ale niebył na ekzekwiach, wszelako dałem mu dwa czer-
wone złote na egzekwje od jw. pani kasztelanowej Połanieckiej ofiaro-
wane na ekzekwje za duszę śp. x. przeora Wnorowskiego, aby były w
kościelce xx. Dominikanów obserwantów odprawione, przyjął to, ale eg-
zekwii odprawić nieprzybył, ja musiałem je odprawić, albowiem jw. ka-
sztelanowa wypytywała się² i nalegała o ich odprawienie.

Klasztor żadną miarą nie może być bez parobka czyli stróża, kościół i zakrystya bez zakrystyana. Do stróża należy korzytarze zamiatać, śmieci wynosić, drwa rąbać, przynosić, w piecach palić, podwórzem, wozownikami, stajnikami zawiadywać, bramę zamykać, rynsztoki chędożyć, na bruku od połowy ulicy błota na kupy zgarniać, między dachami rynny chędożyć, w zimie śniegi wyrzucać i t. d. Do zakrystyana należy zakrystyę zamiatać, z pajęczyny kościół i ołtarze chędożyć, lichtarze wyczyszczać, rano, w południe, w wieczór, na pacierze i na msze święte dzwonić, świece na ołtarzach zapalać, na supplikacyach, wotywach, summach kalikować, kapłanow w zakrystyi ubierać także ołtarze na święta i odpusty, kościół zamykać i odmykać etc. etc. etc.

Widziała publiczność, iż takich trzymałem ludzi dwóch: dla klasztoru jednego, dla kościoła drugiego. Ja miałem mego woziciela, któren był razem i lokajem moim, a nie zakrystyan, ani stróż: ci dwaj dla mnie nie byli potrzebni, że czasem jaką uczynili posługę, może sprawiedliwe sumienie mnie musić, abym ja ich przez rok żywił i płacił im, gdy mnie nie służyli. X. kanonik Dobrowolski ex-dominikan tak osądził, niesprawiedliwym sędzią jest. Lecz nie masz nic dziwnego, jak bowiem żydzi czynili rady na Chrystusa, jak go pojmać, ubiezować i ukrzyżować mają, tak x. Dobrowolski kanonik ex-dominikan, z Dominikanami naradzał się jak mnie potępić, z majątku wyzuc mogłby, czynił wprawdzie kroki żydowskie, ich wyraźnie sposobu używał, jako pochodzący z żydów, przechrztów. Na każdy artykuł łomaczenie sprawiedliwe i sumienne dałbym był, gdybym był, podług słuszności i sprawiedliwości prawa, przez x. kanonika Dobrowolskiego wezwanym (którego w instrumencie wyrażonego nieczytałem): teraz już zapóźno, poznałem bowiem i to, że prześwietny Konsystorz sprzyja niesprawiedliwości, lubi fanatyków, faryzeuszów i podchlebców. *Ad judicarium vero sententiam dandam tardum illusterrimum et reverendissimum Consistorium est, illico causam rei determinare timet, formam procedendi judicialiter ignorat, judices enim prudentes, ea hora, qua (exanditis partibus) causam judicare, nullo obstante obstaculo decretum adscribunt, partibus judicatis, in stuba judicii instantanee promulgant. Ego jam determinatus, aut gloriari, aut pati, quare inimici mei injusti ac inconsciosi (sic) presbyteri alantur, pascantur, satienturque, labore meo, aere sangvilito meo, demum ipso cruore meo, verum sciant se esse in reali irregularitate, primus equidem canonicus Dobrowolski, etc. etc. Jam abeo de sede regia Varsaviensi.* Die 20 Majj a-o 1816.

Josephus Danikowski.

XXXI. Доношеніе администратора костела доминиканъ обсервантовъ ксендза Давида Клята въ консисторію о самоубійствѣ ксендза каноника Іосифа Даниковскаго въ олтарѣ этого костела, 30 мая н. с. 1816 г.

Do Prześwietnego Konsystorza generalnego dyecezyi warszawskiej.

Raportem niniejszym uwiadamiam prześwietnego Konsystorza dyecezyi warszawskiej, iż na dniu 29 miesiąca Maja r. b. między godziną 11-tą a 12-tą w południe jmc ksiądz Józef Danikowski kanonik kollegiaty 6-go Michała na zamku krakowskim, były administrator kościoła księży Dominikanów obserwantów, tu w Warszawie przy ulicy Nowy Swiat w cyrkule 6-tym położonego, w kościele wspomnionym dominikańskim, wzdłuż na wielkim ołtarzu położywszy się, gdzie przenajświętszy Sakrament w ciborium zachowane bywa, z pistoletu się zabil.

Uwiadomionym natychmiast o takim nieszczęśliwym wypadku przez niżej podpisanego został w. jmc pan kommisarz cyrkulu 6-go, który przybywszy do kościoła, gdzie samobójca leżał, przystąpił podług przepisu prawa cywilnego do zapisu tegoż przypadku. Ciało Józefa Danikowskiego zostało po upłynionych kilku godzinach z kościoła do hospitium, czyli do stancyi przy urzędnikach cywilnych przeniesione. Koło ósmej godziny wieczorem przeniesiony został Przenajświętszy Sakrament z kościoła xx. Dominikanów obserwantów publiczną processją do j. mśc księży Missjonarzów, a kościół przez delegowanych z strony rządu duchownego i cywilnego zamknięty i zapieczętowany. Po uczynionej obdukeyi i inszych obrządkach przepisanych prawem cywilnem ciało nieboszczyka za rozkazem przytomnych urzędników cywilnych zostało na pochowanie o godzinie 10-ej w nocy dnia 29 miesiąca Maja r. b. wywiezione.

Do tego rapportu dodam jeszcze, że żadne ruchomości Józefa Danikowskiego własne, w stancyi jego w klasztorze księży Dominikanów obserwantów niebyły przy urzędnikach cywilnych znalezione, oprócz różnych listów otwartych i zapieczętowanych, tyczących się tak osób prywatnych świeckich, jako też prześwietnego Konsystorza generalnego dyecezyi warszawskiej, których rząd świecki policyjny do siebie zabrał.

Dan w Warszawie dnia 30 miesiąca Maja 1816.

Ksiądz Dawid Klatt, administrator kościoła księży Dominikanów obserwantów.

XXXII. Отношеніе администратора варшавской епархіи епископа Воловича въ Правительственную Комиссію духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія о своемъ несогласіи на уступку костела и монастыря доминиканъ обсервантовъ для посторонняго назначенія, 19 іюня н. с. 1816 г.

Do jaśnie wielmożnego prezydującego w Kommissyi wyznań religijnych i oświecenia publicznego.

Na wezwanie 11 Czerwca datowane a 17 wręczone, abym ułatwił wszelkie trudności do obejrzenia budowli kościoła i klasztoru księży Dominikanów Obserwantów na Nowym Swiecie, składam niniejsze tłumaczenie. Już rewizya czyniona była, i za każdym jeszcze żądaniem rewizyi podobnej będzie pomocą ustanowiony tymczasowo administrator jmc ksiądz Klat, byleby zachowano jeszcze zamknięcie drzwi kościoła od ulicy, jako kościoła podług przepisów praw duchownych zapieczętowanego. Winieniem tu jeszcze dodać, com już przedłożył na piśmie pytany będąc o zdanie moje względem tego kościoła od wielmożnego jmc księdza Prażmowskiego, że ten kościół i klasztor nie jest opuszczony, że należy zawsze do hierarchii kościelnej, której własności zadość zapewniona jest 13 artykułem konstytucyi, że zamknięty tylko do czasu, aby naprawić zgorzenie niedawno w nim dokonane, że z zarządzania budowli przy tym kościele opłacają się podatki tak bieżące, jakoteż i zaległe, do 7000 wynoszące i inne jeszcze długi z nieszczęśliwych lat przeszłych wynikłe a oraz różne wydatki konieczne stosownie do myśli fundatorów są podejmowane, że pobożność licznych mieszkańców Warszawy wzdycha aby mogła jeszcze używać w tym kościele usług religijnych, że nakoniec władza moja, jako administratora dyecezyi, nie rozciąga się do czynienia przemian w przeznaczeniu religijnych domów na inny użytek niereligijny. 19 Czerwca 1816 r. Warszawa.

II т., 147 л.

XXXIII. Отношеніе Правительственной Комиссіи духовныхъ дѣлъ и публичнаго просвѣщенія нъ президенту Муниципальнаго управленія и полиціи Варшавы противъ безплатной передачи монастыря доминиканъ обсервантовъ подь военный лазаретъ, 23 іюля н. с. 1816 г.

Kommissya rządowa obrządków religijnych i oświecenia publicznego.

Mając sobie komunikowany od w. referendarza stanu prezydenta Muncypalności i policyi miasta stołecznego Warszawy reskrypt Kommis-

syi rządoweéj spraw wewnętrznych i policyi z d. 27 marca r. b. № 136 względem zajmowania klasztorów na potrzeby wojskowe wydany, gdy z jednej strony doczytnę się w nim, że postanowienie namiestnika królewskiego ściąga się jedynie do zapewnienia wewnętrznej spokojności zakonnej i osłonięcia od wszelkiego ucisku zakonników, w czasie koniecznego zajmowania budowli klasztornych przez nich zamieszkałych, z drugiej zaś strony na mocy artykułu 13 statutu konstytucyjnego widzi się być obowiązana bronić nienaruszalności duchownych własności, przeto zważając, iż zajęcie bezpłatne klasztoru księży Dominikanów obserwantów na Nowym Swiecie byłoby z uszczerbkiem jego funduszu obciążonego długami, a będącego własnością hierarchii duchownej, nie jest mocna przychylić się do odstąpienia go czasem na lazaret wojskowy, jak tylko za dobrowolnie ugodzoną opłatą najmu. Przytém widzi potrzebę oświadczyć, iż żadnej niechce na siebie przyjmować odpowiedzialności za złamanie kontraktów z lokatorami teraz tam będącemi zawartych. W Warszawie d. 23 Lipca 1816.

W zastępstwie ministra Węgleński. Zgodno. Surowiecki s. j.

Do referendarza stanu prezydenta Muncypalności miasta stołecznego Warszawy.

I r., 291 л.

XXXIV. Предписание Правительственной Комиссии духовных дѣлъ и народнаго просвѣщенія къ епископу Воловичу о передачѣ костела доминиканъ обсервантовъ въ Комиссію Мазовецкаго воеводства, 17 сѣнтября н. с. 1816 г.

Kommissya rządowa obrządków religijnych i oświecenia publicznego.

Gdy w skutku postanowienia namiestnika królewskiego z d. 10 z. m. kościół księży Dominikanów obserwantów w Warszawie przy S. Krzyżu wraz z częścią potrzebnego zabudowania na użytek cerkiewny obrządku grecko-rossyjskiego przeznaczonym został; przeto, wzywa w. jmcj księdza Wołowicza administratora dyecezyi warszawskiej:

1-mo, ażeby wszelkie sprzęty kościelne i zakrystyi z pomienionego kościoła zabrać kazał, i o sposobie ich rozrządzenia Kommissyą rządową obrządków i oświecenia zawiadomił i podał myśl względem urządzenia tamtejszych funduszów poddominikańskich.

2-do, aby sam kościół z częścią potrzebnego zabudowania według pomienionego postanowienia namiestnika królewskiego, Kommissyi wojewódzwa mazowieckiego pod dalsze rozporządzenie oddał i o skutku Kom-

missyę rządową obrządkow i oświecenia zawiadomił. W Warszawie dnia 17 Września 1816 r.

Minister S. Potocki. Surowiecki s. j.

Do wielobnego jmcı księdza Wollowicza, administratora dyecezyi warszawskiej.

I т., 77 л.

XXXV. Отвѣтъ епископа Воловича Правительственной Комиссіи духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія, 23 октября н. с. 1816 г.

Do j. w. Prezydującego w Kommissyi rządowej obrządkow religijnych i oświecenia publicznego.

Stosownie do wezwania o przeniesienie rzeczy i urządzenie funduszów kościoła po Dominikanach obserwantach tutejszych, składam tłumaczenie moje. Już wszystko jest uprzątnione z kościoła i zakrystyi. Najlepsze ornaty wziął pierwszy kapelan wojskowy, a obraz Matki Boskiej ze wszelkimi jego ozdobami przeniesiony do kościoła Wizytek, o czym już dawniej doniosłem i kopie kwitów załączyłem. Reszta ornatów i innych sprzętów dotąd jest na składzie w kościele katedralnym s-o Jana. Zamiarem jest moim rozdać to wszystko pomiędzy parafialne kościoły ubogie a szczególnież kaplicę na Pradze, w której odprawia się parafialne nabożeństwo, zapomódz. Biblioteka składająca się podług rejestru z kilkuset książek, a wszystkich w przedmiotach duchownych, przeniesiona będzie do seminaryum tutejszego przy katedrze s-o Jana.

Fundusze tego kościoła składają się z kapitałów u różnych osób częściami lokowanych, nie tak łatwych do odbierania procentów (teraz nie chcą i dłużnicy od tych kapitałów oddawać procentów ustanowionemu przezemnie administratorowi) i z komornego, które pobierane było ze sklepików i mieszkań przy kościele. Kapitały wynoszą siedmdziesiąt kilka tysięcy. I te to dojsć można z różnych papierów przy tym kościele znalezionych, w których porządek dokładny nieznajduje się, przywiązanych jest mszów świętych do procentów od tych kapitałów przeszło siedmset i podatki. Dotąd Kommissya wojewódzka nie zajmuje kościoła i części zabudowań, niewiadomo, co zostanie i jakie być może z pozostałości komorne. Życzeniem jest mojem, aby cały fundusz tego kościoła mógł być tymczasowo pod ścisłą administracyą konsystorza tutejszego, a przychody z tego funduszu salvo calculo obracane były na księży bez sposobu utrzymania się będących, którzy często z dyecezyi a nadewszystko

w Warszawie zdarzają się. Bywają to kapłani pospolicie nagannego postępowania; oddawać by ich można do klasztorów pod ścisły dozór, odprawialiby msze święte do tego funduszu przywiązane, a klasztorowi płaciłby Konsystorz umówioną należytość za utrzymywanie tych kapłanów. Byłby to skuteczny środek na poprawę uchybiających w swych obowiązkach księży, którym z mocy praw kościelnych odmienić stanu nie wolno. Jeżeli zaś nie trafili się w roku księży demeryci, toby można z przychodów tego funduszu zasilić jakich księży starszków emerytów w nędznym stanie zostających. Bractwo, które było przy tym kościele, ze wszelkimi sprzętami i drobnemi funduszami swemi, jako zawsze pod ich zarządzeniem będącemi, przeniosło się do kościoła Wizytek.

Przy podawaniu tych wszystkich myśli i życzeń moich winienem dodać, że władza moja, jako administratora dyecezyi, nie rozciąga się tak daleko, iżbym mógł przemiany w funduszach, zwłaszcza klasztornych, prawnie odbywać, że tylko w naglących okolicznościach zaradcze środki i tymczasowe urządzenia przedsięwiorę. Die 23 Octorbris 1816, w Warszawie.

I т., 77, 83 лл.

XXXVI. Отношение епископа Воловича къ предсѣдателю Правительственной Комиссіи духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія о вознагражденіи за ностель доминиканъ обсервантовъ, 13 января н. с. 1817 г.

Jaśnie wielmożnemu Prezydującemu w Kommissyi rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego.

Kościół po Dominikanach obserwantach w Warszawie i część budynków przy tym kościele będących postanowieniem namiestnika z d. 10 Sierpnia r. z. miały być zajęte dla obrzędu cerkiewnego grecko-rossyjskiego, co dotąd skutecznionem nie jest, owszem uwiadomiła mnie Kommissya województwa mazowieckiego, że jej zaleciło ministerium wewnętrzne, aby zajęła w zarządzanie swoje i kościół wspomniany wyżej i wszystkie przy nim budowle. Winienem donieść o tem wysokiej Kommissyi wyznań religijnych i prosić o wyjednanie stosownego wynagrodzenia za tę własność duchowną, a to na mocy 13 artykułu konstytucyi. D. 13 Stycznia 1817 roku.

I p., 36 л.

XXXVII. Объясненіе епископа Воловича Правительственной Комиссіи духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія по поводу притязаній сеніора Вербуша и Рожанцоваго братства на полученіе костела доминиканъ обсервантовъ, 11 Іюля н. с. 1817 года.

Do wysokiej Komissyi rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego.

Na wezwanie z d. 1 m. i r. b. o objaśnienie względem zażaleń bractwa przy kościele po Dominikanach obserwantach tutejszych składam niniejsze tłumaczenie.

J. p. Werbusz podał notę po d. 30 Grudnia r. z. i podobną pod d. 30 Lutego r. b. o wydanie szczególniejszej książki oprawnej w skórkę czerwoną z pozłacanemi brzegami. Tej książki w całym archiwum, które po Dominikanach zostało, nie można znaleźć. Składki na murowanie kościoła tego czynione były przez różnych panów polskich, bractwo bardzo mało przyczyniło się do tych składek. Kościoły nie są bractw własnością: kto co raz na fundusz odda, niemoże się już więcej o zwrot tego upominać, a prócz tego bractwo przy kościele po Dominikanach obserwantach nie okaże prawa swego w żaden sposób do tego kościoła i tylko przykre natręstwo j. p. Werbusz, który nie umie cenić znaczenia wyrazów w piśmie i mowach swoich, próżne zatrudnienia sprawuje. D. 11 Lipca 1817.

I т., 100 л.

Архивъ Варшавскаго Окружнаго Суда.

XXXVIII. Донесеніе подсудна Вольскаго въ Гражданскій трибуналь о произведенномъ имъ опечатаніи вещей, оставшихся послѣ кондза наноника Іосифа Даниковскаго, 30 мая н. с. 1816 года.

Podsedek sądu pokoju powiatu i miasta Warszawy wydziału czwartego.

Mając doniesiono pod dniem 29 b. m. iż xiądz Józef Dańkowski (sic), kanonik krakowski na zamku 8-go Michała, były administrator klasztoru xięży Dominikanów obserwantów na Nowym Swiecie stojącego, życie w tymże kościele zakończył, w dniu wyżej rzeczonym udał się do klasztoru rzeczonych xięży Dominikanów obserwantów, gdzie ng. xiądz Józef Dańkowski miał swoje zamieszkanie, a to końcem opieczętowania jego pozostałości z urzędu stosownie do artykułu 911 kodeksu postępowania, albowiem rzeczony xiądz Józef Dańkowski nie miał tu przytomnych zmysłów. Przybywszy do wspomnionego klasztoru przy ulicy Nowy Swiat pod liczbą 1320 stojącego i zastawszy tamże mieszkanie ng. xiędza Józefa Danikowskiego na klucz zamknięte, wezwał j. xiędza Dawida Klatt, terażniejszego administratora kościoła rzeczonych xięży Dominikanów obserwantów, o doniesienie, gdzie się znajduje klucz od mieszkania ng. xiędza Józefa Dańkowskiego, na co tenże oświadczył: iż „xiądz Dańkowski przed śmiercią swoją, zamknąwszy mieszkanie, udał się do kościoła, gdzie po jego śmierci urzędnicy policyjni znaleźli klucz od jego mieszkania, i ten później Ertmann Czajkowski, policyant cyrkułu 6-go m-sta Warszawy, oddał oświadczającemu j. xiędzu Dawidowi Klatt“. Po tem oświadczeniu oddał klucz, którym podsędek otworzywszy mieszkanie ng. xiędza Dańkowskiego, do działania obsygcillacyjnego przystąpić przedsięwziął, a znalazłszy najprzód papiery i książki opieczętowane, takowe chociaż miały adres do Konsystorza warszawskiego, zadosyć czyniąc artykułowi 916 kodeksu postępowania, wraz z zastępującym miejsce pisarza i przytomnym tej czynności j. xiędzem Dawidem Klatt zaparafował i które niniejszym przesyła. Znalazłszy zaś oprócz tego dwie książeczki, w których znajdowały się rozmaite adnotacye, ręką ng. xiędza Dańkowskiego czynione, oraz stary pugilares, takowe z sobą zabrał, nie znalazłszy zaś

żadnej innej pozostałości, przedsięwziął onej śledzenie, a w tem powziął wiadomość, że ng. xiądz Józef Danikowski (sic) przed śmiercią swoją wszystko, co tylko było jego własnością, niewiedomo gdzie powysyłał, niemniej, że gdzieby pozostałość xiędza Danikowskiego znajdowała się, może być powziętą wiadomość od Wiktoryi Rutkowskiej, służący ng. xiędza Danikowskiego, która wszystkie rzeczy mając sobie od xiędza Danikowskiego wydane, gdzieś powynosiła, lecz o miejscu pobytu rzeczony Wiktoryi Rutkowskiej dowiedzieć się nie można było; z tej przyczyny uczynił wezwanie do j. w. referendarza stanu, prezydenta municypalności i policyi miasta Warszawy o doniesieniu, gdzie wspomniona Wiktorya Rutkowska ma swoje zamieszkanie. O czem wszystkim niniejszy pod. Trybunałowi cywilnemu 1-ej instancyi województwa mazowieckiego czyni raport. W Warszawie d. 30 Maja 1816 roku.

A. A. Wolski, podsędek wyd(ziału) IV-go p(owiatu) i m(iasta) W(arzawy).

XXXIX. Протоколь о вскрытїи въ Гражданскомъ трибунальнѣ книгъ и бумагъ, оставшихся и опечатанныхъ послѣ кс. Іосифа Даниковскаго, 6 іюня н. с. 1816 года.

Działo się w Warszawie w pałacu Wolbromskich, przy ulicy Senatorskiej stojącym, w miejscu posiedzeń Trybunału dnia szóstego miesiąca Czerwca roku 1816 po południu o godzinie 4.

W dniu dzisiejszym, jako w terminie przez rezolucyą j. w. prezesa pod dniem dzisiejszym wydaną oznaczonym, stawił się przed niżej podpisanym z mocy tejże rezolucyi działającym wjx. Xawery Szaniawski, kanonik katedralny Warszawski i surrogat Konsystorza tutejszego, tu w Warszawie na Lesznie w klasztorze xx. Karmelitów zamieszkały, który do odebrania ksiązek i papierów w pozostałości x. Danikowskiego znalezionych, a do Konsystorza tutejszego zaadresowanych, odezwą przez j. w. j. x. Wołowicza, dyccezyi warszawskiej duchownego rządu, pod dniem 31-m Maja roku bieżącego do j. w. prezesa Trybunału wydana, legitymował się.

To nadmieniwszy, niżej podpisany delegowany w przytomności w. Jana Borakowskiego, prokuratora królewskiego przy Trybunale tutejszym, w myśl artykułów 918 i 919 kodeksu postępowania sądowego przystąpił do przejrzania papierów i ksiązek opieczętowanych w pozostałości x. Danikowskiego znalezionych w następującym sposobie.

Pakiet, papiery obejmujący, ma na jednej stronie następujący napis: „Ad illustrissimum ac reverendissimum Consistorium generale varsavien-

se. Varsaviae“, zapieczętowany jest czterema pieczętkami prywatnemi, prócz tego sądu podsędkowskiego obsyglacją dokonywającego; na drugiej stronie zapisane jest na tym pakiecie następujące zaznaczenie: „Niniejszy pakiet na kopercie przez podpisy zaznaczamy d. 29 Maja 1816 r. Alx. Wolski, podsędek wyd(ziału) IV-go p(owiatu) i m(iasta) W(arszawy). X. Dawid Klatt, adm(inistrator) k(lasztoru) D(ominikanów) o(bserwantów) u N(owego) Sw(iatu).

Zemperowski za pisarza“.

Po otwarciu takowego pakietu, ze znalezionych tamże papierów, dodatek do rachunków z klasztoru xx. Dominikanów należący, od dnia 2-go Stycznia roku 1816-go na jednej stronie opisany, po naznaczeniu w oryginale w. j. x. Szaniawskiemu został wydany, a kopia wierzytelna z niego sporządzona przy niniejszym protokule zostawiona, inne liczne papiery w oryginałach, przy niniejszym protokule pozostały. Co się zaś noty przez x. Danikowskiego do Konsytorza adresowanej dotyczy, ta po zaparafowaniu w oryginale w. j. x. kanonikowi Szaniawskiemu została wydana.

Następnie odpieczętowano trzy książki dwoma pieczętkami prywatnemi zawarte i adresem opatrzone na przyklepionej kartce: „Ad Consistorium varsaviense“ i zaznaczone jak następuje: „Niniejsze pismo zaznaczamy dnia 29 Maja 1816 r. A. A. Wolski podsędek. X. Dawid Klatt, administrator k. D.

Zemperowski za pisarza“.

Książki te, z których dwie rachunki kościelne i bractwa przy tymże kościele dawne obejmują, wszystkie zaś spadku nie dotyczą się, wydane również zostały wjx. kanonikowi Szaniawskiemu, z których tenże równie, jako i z rachunku oraz noty do Konsystorza delegowanego pokwitował. Reszta zaś papierów, jako osobistych interessów zmarłego dotyczące się, przy niniejszym dziele pozostało.

Przed podpisem nadmieniam się tutaj, iż jedna z powyższych trzech książek na pięciu kartach expens na msze śś. od 1-go Września roku 1815 obejmująca, przez delegowanego zaznaczony, stwierdzona została.

Przeczytano, przyjęto i podpisano: X. Szaniawski. Borakowski prokurator.

Działo się, jak wyżej. Ludwik Mitrzycki sędzia Tryb. deleg.

XL. Рапортъ въ Гражданскій трибуналь при протоколѣ о вскрытіи книгъ и бумагъ, опечатанныхъ послѣ вс. каноника Юсіфа Даниновскаго, 6 іюня н. с. 1816 года.

Na skutek wysokiego polecenia w dniu dzisiejszym otrzymanego, składam załączenie w odbyłym terminie w przytomności w. prokuratora

królewskiego opisany protokół, według którego postępując stosownie do przepisów prawa.

1. Notę do tutejszego Konsystorza adresowaną za jej zaznaczeniem w oryginale.

2. Dodatek do rachunków klasztoru xx. Dominikanów, jako do uprzywilejowania rachunków kościelnych Konsystorzowi potrzebny, także w oryginale za poprzedniczem jednak zaznaczeniem i sporządzeniem kopij z niego przy aktach pozostałości zachowany.

3. Trzy książki, z których dwie dawne rachunki kościelne zawierają, trzecia zaś wydatek na msze śś. w czterech ostatnich miesiącach roku przeszłego 1815 obejmuje i dla tego ofoliowana i zaparafowana została. Wjx. Xaweremu Szaniawskiemu, kanonikowi katedralnemu warszawskiemu i surrogatowi, jako do tego od jw. jx. Wołowicza, dyecezyi tutejszej duchownego rządcy (delegowanego?), wydałem.

Co się zaś reszty papierów dotyczy, te, jako osobistych interessów x. Danikowskiego dotyczące się i konsystorzowi niepotrzebne i nieżądanę, zatrzymane zostały, które tymczasowie opatrzywszy sądową pieczęcią u ... Woytowicza, pisarza wydziału III-go Trybunału, złożyłem, upraszając, aby te papiery notarjuszowi, który inwentarz pozostałości spisować będzie, celem potrzebnego użycia wydane zostały. Dan w Warszawie dnia 6-go miesiąca Czerwca roku 1816.

Mitrzycki sędzia Trib.

XLI. Прошение въ Гражданскій трибуналь Станислава Опржонд-невича о наслѣдствѣ послѣ его дяди, нс. Іосифа Даниновскаго, 6 іюня н. с. 1816 года.

Jaśnie wielmożny prezesie Trybunału cywilnego województwa mazowieckiego.

Podpisany siostrzeniec nieżyjącego już xiędza Danikowskiego odebrał z poczty w miasteczku Granica zwanym list pod dniem 23 Maja r. b. do siebie adresowany dopiero w dniu 2-im Czerwca r. b. jak świadczy attest poczty na tymże liście wydany. Zjehawszy tak późno, gdy dowiaduję się, że podsędek w. IV-go p. i m. W. raportem swym doniósł już prześw. Trybunałowi o zdarzeniu, a razem i o tem, że nie do obsygnacyi nie zostało; atoli, gdy nie tylko z listu przedśmierciowego o kufrze dla mnie u j. pani Langancowej złożonym dowiaduję się, ale i o niektórych ruchomościach przez służącą nieżyjącego zabranych, upraszam jw. preze-

sa o zalecenie urz. podsędkowi w. IV p. i m. W., aby raczył za śpieszne zabezpieczenie przez spisanie i obysyllacyę rzeczonych efektów.

Podpisał Stanisław Oprzędkiewicz.

6 Czerwca 1816.

Acta Trybunału cywilnego 1-ej instancyi gubernii mazowieckiej tycezące się pozostałości Józefa Danikowskiego xiędza.

№ odd. 11, № rep. 30, № pułki D, vol. 1, r. 1816.

Архивъ, за неимѣніемъ особаго зданія, помѣщается на Медовой ул., домъ № 12, и на Красинской площади, домъ № 11; дѣла бывшаго Варшавскаго трибунала хранятся въ послѣднемъ отдѣленіи, въ домѣ на Красинской пл.

Архивъ при Варшавскомъ Военномъ Округѣ.

№ XLII. Рапортъ чиновника Ломова генералу Курутѣ, 21 июня 1816 г.

Его превосходительству господину генераль-маіору начальнику управленія главнаго штаба его императорскаго высочества государя цесаревича и разныхъ орденовъ кавалеру Курутѣ отъ чиновника 8-го класса
Ломова

рапортъ.

Вслѣдствіе приказанія вашего превосходительства имѣю честь представить у сего записку о православныхъ монастыряхъ и церквахъ, состоящихъ въ предѣлахъ царства Польскаго. Подлинный подписалъ 8-го класса Ломовъ.

Юня 21 дня 1816 года.

Варшава.

№ XLIII. Приложенная къ рапорту записка Ломова о православныхъ монастыряхъ и церквахъ въ царствѣ Польскомъ.

Записка о православныхъ монастыряхъ и церквахъ, состоящихъ въ предѣлахъ царства Польскаго.

1. Общежительный мужской Яблочинскій во имя преподобнаго Онуфрія монастырь, сѣдлецкаго департамента, во влодавскомъ повѣтѣ, при границѣ къ Россійской имперіи, на лѣвомъ берегу Буга. Содержится сей монастырь отъ земли, ему наданной болѣе трехъ сотъ лѣтъ назадъ тому. Монашествующихъ три іеромонаха: Теофанъ Арцимовичъ, Каліотъ Харкевичъ и Іосифъ Максимовичъ. Изъ давнихъ лѣтъ были настоятели игумены и архимандриты, посылаемые отъ кіевского митрополита, но по учрежденіи границы монастыремъ завѣдывалъ православный буковинскій архіерей до 1808 года, а съ того времени, по отобраніи сѣдлецкаго департамента отъ Австріи, нѣтъ въ мона-

стырѣ и по нынѣ настоятеля, да и вышней духовной власти надъ симъ монастыремъ нѣтъ.

2. Мужской Дрегочинскій монастырь былъ на томъ же берегу рѣки Буга въ недалекомъ растояніи отъ Яблочинскаго, но по совершенной ветхости въ прошломъ 1815 году разобранъ, земля же монастырская въ зватномъ количествѣ отчасти безъ завѣдыванія духовной властію.

Греческихъ церквей пять:

- 1-я въ Варшавѣ,
- 2-я въ Люблинѣ,
- 3-я въ Петриковѣ (sic),
- 4-я въ Опатовѣ,
- 5-я въ Калишѣ.

Сіи церкви въ родѣ домовыхъ, ибо устроены не отдѣльно, въ домахъ и безъ колоколенъ. Содержаніе оныхъ церквей отъ доходовъ церковныхъ. Для отправленія службы Божіей греки нанимають, какъ и прежде нанимали, іеромонаховъ и священниковъ православныхъ по контрактамъ; но уничтожаются сіи церкви по случаю выбитія грековъ изъ того города, гдѣ есть церковь, или по бѣдности грековъ.

Число семействъ грековъ, на содержаніи коихъ священнослужители, есть слѣдующіе:

- Въ Варшавѣ . . . 3,
- „ Люблинѣ . . . 2,
- „ Петриковѣ. . . 1,
- „ Опатовѣ . . . 3,
- „ Калишѣ . . . 6.

Нынѣ находятся для священнослуженія іеромонахи—въ Петриковѣ, въ Опатовѣ и въ Калишѣ; но при прочихъ церквахъ священнослужителей нѣтъ.

Подлинную подписалъ 8-го класса Ломовъ.

2 и 3 отдѣленія Канцеляріи главнокомандовавшаго дѣйствующею арміею, опись № 2, дѣло № 50: „Дѣло, содержащее переписку касательно внутренняго устройства по разнымъ частямъ Польскаго края, также по прошеніямъ и письмамъ о дѣлахъ частныхъ, равно о церквахъ греко-россійскаго исповѣданія, находящихся въ царствѣ Польскомъ 1816 г.“, лл. 370—371.

Составленная по порученію Куруты чиновникомъ Ломовымъ, прежде состоявшимъ при бывшемъ предсѣдателѣ въ Правительствующемъ совѣтѣ царства Польскаго и бывшемъ генералъ-губернаторѣ Варшавскаго герцогства д. т. с. Ланскомъ, эта „Записка о православныхъ монасты-

ряхъ и церквахъ“ была подана (24 юня) Курутою в. кн. Константину Павловичу „на благоусмотрѣніе, въ томъ предположеніи, что Св. Правительствующій Синодъ не имѣеть такового свѣдѣніи“. Рапортъ Куруты и записка Ломова были великимъ княземъ препровождены къ намѣстнику Заюнчеку, съ предложеніемъ, „не угодно ли будетъ“ ему „испросить высочайшее его императорскаго величества разрѣшеніе на тотъ предметъ, на какомъ основаніи и подъ чьимъ завѣдываніемъ“ „состоящіе въ царствѣ Польскомъ греческіе монастыри и церкви“ „должны состоять въ здѣшнемъ краѣ“. Тамъ же, 367—369 лл. Означенные титулы Ланскаго, тамъ же, лл. 14. 158; въ дѣлѣ Ломова онъ названъ просто „бывшимъ въ царствѣ Польскомъ предсѣдателемъ, д. т. с.“, тамъ же, 368 л.

XLIV. Рапортъ министра Императорскаго двора князя П. Волконскаго намѣстнику въ царствѣ Польскомъ цесаревичу Константину Павловичу, 1 ноября 1830 г.

Министерство Императорскаго двора. Канцелярія по 2 экспедиціи. Въ С. Петербургѣ 1 ноября 1830, № 3538.

Его императорскому высочеству министра Императорскаго двора
рапортъ.

Въ февралѣ 1816 года блаженные памяти государь императоръ Александръ Павловичъ соизволилъ утвердить планы и профили на устройство Придворной Варшавской церкви во имя Христа Спасителя; но въ апрѣлѣ того же года высочайше повелѣно было отдѣлку сей церкви остановить впредь до повелѣнія, а между тѣмъ написаны были профессорами Императорской Академіи художествъ для сей церкви образа:

1. Спасителя,
2. Богоматери,
3. Тайной вечери,
4. Рождества Христова,
5. Положенія въ гробъ Спасителя,
6. Воскресенія Христова,

шесть малыхъ образовъ для царскихъ дверей и два образа для сѣверныхъ и южныхъ дверей.

Нынѣ его императорское величество, желая, чтобы въ Варшавскомъ королевскомъ замкѣ, вмѣсто находящейся теперь походной церкви, устроена была постоянная, высочайше повелѣтъ мнѣ соизволилъ: утвержденные планы и профили той церкви представить вашему императорскому высочеству и при томъ донести, что его вели-

честву угодно: 1-е, чтобы стѣны внутри церкви не дѣлать подѣ мраморъ, какъ прежде полагалось, но, оштукатуривъ, просто покрыть ихъ бѣлымъ колеромъ, изъ фальшиваго же мрамора сдѣлать только колонны и фризъ съ карнизами; 2-е, иконостасъ сдѣлать деревянный бѣлый лакированный съ позолотою, и 3-е, устройство сей церкви произвести на счетъ суммъ царства Польскаго.

Исполняя симъ монаршую волю, честь имѣю присовокупить, что всѣ вышеозначенные образа будутъ доставлены въ Варшаву по зимнему пути.

Министръ Императорскаго двора Князь Волконскій.

XLV. Рапортъ генераль-лейтенанта Кривцова 1-го начальнику Главнаго штаба дѣйствующей арміи князю Горчакову, 29 февраля 1832 г.

Начальнику Главнаго штаба дѣйствующей арміи господину генераль-адъютанту, генераль-лейтенанту и кавалеру князю Горчакову генераль-лейтенанта Кривцова 1-го

рапортъ.

По волѣ его свѣтлости господина генераль-фельдмаршала, главнокомандующаго дѣйствующею арміею, имѣю честь представить при семъ вашему сіятельству планы и профили на устройство Придворной Варшавской церкви во имя Христа Спасителя, совмѣстно съ оригинальнымъ по сему предмету рапортомъ къ его императорскому высочеству, въ Божѣ почивающему государю цесаревичу, господина министра Императорскаго двора генераль-адъютанта князя Волконскаго отъ 1-го ноября прошлаго 1830-го года за № 3538-мъ.

При семъ считаю обязанностію присовокупить, что, по предложенію господина министра Императорскаго двора, состоящій при особѣ его императорскаго величества г-нъ генераль отъ инфантеріи графъ Курута предписаніемъ отъ 9-го сего февраля за № 69-мъ требуетъ отъ меня донесенія, гдѣ находятся теперь представленныя его императорскому высочеству, блаженныя памяти государю цесаревичу, при вышеупомянутомъ рапортѣ господина министра Императорскаго двора планы и профили Придворной Варшавской церкви, и какое въ Божѣ почившій государь цесаревичъ на счетъ устройства сей церкви благоволилъ учинить распоряженіе? На таковое предписаніе я донесъ вмѣстѣ съ симъ г-ну генералу отъ инфантеріи графу Курутѣ, что вышеозначенный рапортъ господина министра Императорскаго

двора, бывъ отправленъ изъ С. Петербурга на эстафетѣ 5-го ноября, полученъ здѣсь 14-го того же мѣсяца, то есть за три дня до происшедшаго въ Варшавѣ мятежа; и хотя оригинальная бумага и препровожденные при оной планы и профили церкви при произведенномъ нынѣ разборѣ дѣлъ отысканы, но чтобы на счетъ устройства той церкви дѣлаемо было по сей бумагѣ до мятежа какое либо распоряженіе, того по дѣламъ бывшаго Главнаго штаба и Канцеляріи государя цесаревича не видно; и что сверхъ того поручалъ я узнать отъ архитектора Варшавскаго королевскаго замка Кубицкаго, не имѣлъ ли непосредственно онъ какого либо словеснаго порученія отъ его императорскаго высочества цесаревича на счетъ устройства Придворной церкви, но и Кубицкій отозвался, что по сему предмету не получалъ до мятежа ни отъ кого никакого порученія.

Вмѣстѣ съ симъ донесеніемъ моимъ г-ну генералу отъ инфантеріи графу Курутѣ, я довелъ также до его свѣдѣнія, что по волѣ его свѣтлости господина генераль-фельдмаршала планы и профили церкви представлены нынѣ отъ меня къ вашему сіятельству совмѣстно съ оригинальнымъ донесеніемъ господина министра Императорскаго двора, въ которомъ изложена высочайшая государя императора воля на счетъ устройства церкви.

Генераль-лейтенантъ Кривцовъ.

№ 63.

29 февраля 1832 г.

Варшава.

XLVI. Отношеніе министра Императорскаго двора князя П. Волконскаго къ главнокомандующему дѣйствующею арміею генераль-фельдмаршалу князю Варшавскому графу Паскевичу-Эриванскому, 13 марта 1832 г.

Милостивый государь,
князь Иванъ Федоровичъ.

Государь императоръ 3-го минувшаго февраля соизволилъ сдать мнѣ, для справки, докладную записку вашей свѣтлости о передѣлкѣ Греко-Россійской церкви въ Варшавскомъ королевскомъ замкѣ. А какъ по высочайшему повелѣнію утвержденные еще въ 1816-мъ году планы и профили на устройство въ томъ замкѣ постоянной церкви вмѣсто походной препровождены были отъ меня къ блаженной памяти государю цесаревичу при рапортѣ отъ 1-го ноября 1830-го года, съ изъясненіемъ при томъ высочайшей воли его императорскаго величества, какимъ образомъ должна быть устроена сія церковь, то я спра-

шиваль у г. генерала отъ инфантеріи, графа Куруты, не извѣстно ли ему, было ли сдѣлано покойнымъ цесаревичемъ какое-либо по сему распоряженію и гдѣ находятся планы и профили означенной церкви?

Нынѣ графъ Курута увѣдомилъ меня, что онъ требоваль о семъ свѣдѣніи отъ генераль-лейтенанта Кривцова, который донесъ ему, что помянутые планы и рапортъ мой отысканы, но сдѣлано ли было по онимъ какое распоряженію, то сего по дѣламъ Главнаго штаба и Канцеляріи цесаревича не видно и что тѣ планы съ профилями и подлинный мой рапортъ, по требованію начальника Главнаго штаба дѣйствующей арміи, генераль-адъютанта князя Горчакова, препровождены къ нему отъ г-на Кривцова для представленія вашей свѣтлости.

Я имѣю честь сообщить о семъ вамъ, милостивый государь, и при томъ присовокупить, что написанные для вышеозначенной церкви образа хранятся въ Эрмитажѣ.

Съ совершеннымъ почтеніемъ и преданностію имѣю честь
быть вашей свѣтлости покорнѣйшій слуга

к. Петръ Волконскій.

№ 807.

С. Петербургъ, 13 марта 1832.

Его свѣтл. князю и. ф. Варшавскому
графу Паскевичу-Эриванскому.

Резолюція. Планъ и профили церкви здѣшняго замка препроводить къ графу Витту ¹⁾ и, сообщивъ ему о высочайшей волѣ, изъясненной въ рапортѣ министра Императорскаго двора блаженной памяти цесаревичу относительно отдѣлки стѣнъ сей церкви и иконостаса, просить поручить архитектору королевскихъ строеній составить смѣту о количествѣ и качествѣ нужныхъ матеріаловъ и потребныхъ какъ на оныя, такъ и для производства работъ издержки, равно и времени, которое для производства тѣхъ работъ потребно, и по исполненіи сего просить смѣту обще съ планами и проф. доставить къ началн. Главнаго штаба для представленія главно-командующему. 24 марта.

№ 52. „Дѣло канцеляріи главнокомандующаго дѣйствующею арміею, по 3 отдѣленію, о перестройкѣ Варшавской Придворной церкви; тутъ же о постройкѣ хоръ. 1832 г.“.

Архивъ помѣщается не въ зданіи Штаба, а на Бѣлянскои улицѣ, домъ № 10.

¹⁾ Графъ Виттъ—варшавскій военный губернаторъ, генераль отъ кавалеріи.

Архивъ старыхъ дѣлъ при Канцеляріи Варшавскаго Генераль-Губернатора ¹⁾).

XLVII. Представленіе предсѣдателя Правительственной Комиссіи мазовецкаго воеводства Рембелинскаго намѣстнику Заіончену о разрѣшеніи построить лютеранскую церковь и домъ для пастора въ Гостынинѣ, 5 мая н. с. 1823 г.

№ 23927. Warszawa dnia 5 Maja 1823 r.

Do jasnie oświeconego xięcia namiestnika królewskiego radca stanu prez Kommissyi w-dztwa mazowieckiego.

Ma honor w kopii wierzytelnej przełożenie, pod datą dzisiejszą do Kommissyi rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego uczynione, w przedmiocie wystawienia kościoła ewangelickiego i domu dla pastora w mieście Gostyninie, waszej xiążęcej mości złożyć, z prośbą, iżbyś wasza xiążęca mość powagą swą skutek przedstawienia zapewnić i do wniosków w tymże wymienionych łaskawie przychylić się raczył.

R. Rembieliński.

Sekretarz jeneralny Filipecki.

П о м ъ т а:

Gdy Kommissya Woiewódzka uczyniła w tej mierze przedstawienie do Kom. r. w. r. i o. p., niniejsze więc ad acta. 16 Maja 1823. Radzca sekr. stanu generał brygady Kossecki.

¹⁾ Архивъ этотъ помѣщается не въ зданіи Канцеляріи, а за кафедральнымъ костеломъ св. Яна, на Іезуитской улицѣ, д. № 71/1.

XLVIII. Приложенная къ представлению копія отношенія Правительственной Комиссіи мазовецкаго воеводства къ Правительственной Комиссіи духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія о постройкѣ лютеранской церкви и дома для пастора въ Гостынинѣ, 5 мая н. с. 1823 г.

Копія do nr. 23927.

W Warszawie d. 5 Maja 1823 r.

Kommissya województwa mazowieckiego do Kommissyi rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego.

Z urzędu czyni przełożenie względem wystawy kościoła ewangelickiego i domu dla pastera w mieście Gostyninie.

W mieście Gostyninie, w którym już kilkadziesiąt rodziny rękodzielników wyznania ewangelickiego osiadło, a w okolicach kilkaset rodzin kolonistów rolnictwem trudniących się tegoż wyznania stale jest zamieszkałych, znajduje się ruina starego zamku niegdyś książąt mazowieckich rezydencyjonalnego, historyczną pamiątką będącego. Książę namiestnik królewski przed rokiem polecił prezesowi Kommissyi wojewódzkiej, ażeby pozostałe mury na urządzenie kościoła ewangelickiego i pomieszczenie pastera użyte i stosowny projekt Kommissyi rządowej oświecenia przedstawionym został. Kommissya wojewódzka tem chętniej wykonanie woli wyższej przedsięwzięła iż tak dla samego miasta Gostynina, jako i jego okolicy, obmyślenie domu modlitwy i urządzenie parafii ewangelickiej nader pilną i konieczną jest potrzebą, o czem Kommissya rządowa z ogólnego projektu regulacyi parafii ewangelickich w województwie mazowieckim dotyczącego się, a jeszcze pod d. 16 Sierpnia r. 1821 nr. 42928 przedstawionego, bliższe może powziąć przekonanie.

Odwołując się przeto do takowego projektu i w dalszem onego rozwinięciu, ma honor Kommissya wojewódzka trzy rysunki architektoniczne przez bywszego budowniczego wojewódzkiego Szpilowskiego sporządzone, a wyżej wymienionemu zamiarowi co do kształtu budowli i co do jej przeznaczenia przynależnie odpowiadające, do wyższego rozejrzenia jej przedstawia.

Załącza zarazem wykaz kosztów przez tegoż budowniczego na sumę złp. 73,402 gr. 12¹/₂ sporządzony, który zdaniem Kommissyi wojewódzkiej przez konkurencyą do złp. 60,000 może być zmniejszonym.

Przypuściwszy, że parafianie potrzebną składkę na to w ¹/₄ części, to jest 15,000 złp. bądź w zwózce materiałów, bądź w gotowiznie n. p.

dwoma lub czterema ratami uiścić będą w stanie, pozostanie jeszcze do obmyślenia funduszu złp. 45,000, który Kommissya rządowa obmyśleć raczy.

Wymaga tego ogólny interes kraju i rządu starającego się tak usilnie o sprowadzenie fabrykantów z zagranicy, dla ożywienia i podniesienia krajowego przemysłu, zkąd też wynika ścisły tegoż rządu obowiązek zapewnienia domów modlitwy i wychowania religijnego tak licznym familjom w wyższym stanie oświecenia od naszych włościan znajdującym się.

Gdy zaś sześć lat już upłynęło od zaprowadzenia rządu polskiego, a jeszcze dla dobra interesu religijnego ewangelików nie w kraju naszym przedsięwzięciem nie zostało, z dalszego więc w tej mierze opóźnienia odstąpienie onych od osiadania w kraju naszym naturalnym musi być skutkiem, gdyż przez to samo uważać się będą za pozbawionych opieki rządu w nader dotkliwej ich części bytu.

Radca stanu prezes (podpisano) R. Rembielinski.

Filipecki sekretarz generalny.

Zgodność poświadcza. Sekretarz generalny Kommissyi województwa mazowieckiego Filipecki.

III. 8 A., v. 142 c.

Acta Rady Administracyjnej królestwa Polskiego. Kościoły i domy modlitwy, z lat 1823 po 1839.

XLIX. Представление предсѣдателя Правительственной Комиссии мазовецкаго воеводства Рембелинскаго намѣстнику Заюнчену объ уплатѣ суммы въ 8,000 злотыхъ, обѣщанной на достройку лютеранской кирки въ Гостынинѣ, 19 января 1824 г.

W Warszawie d. 19 Stycznia 1824 r.

Do jaśnie oświeconego xięcia namiestnika królewskiego radca stanu prezes Kommissyi województwa mazowieckiego.

Prosi o wypłacenie summy złp. 8,000 na pobudowanie kościoła ewangelickiego w mieście Gostyninie przyobiecanej.

Polegając na łaskawem przyrzeczeniu waszej xiążęcej mości tak mnie, jako też kommissarzowi obwodu gostyńskiego, danem, że na wystawienie kościoła ewangelickiego i pomieszkań dla pastora i sług ko-

ścielnych w mieście Gostyninie na górze zamkowej tamże, z fundusów swoich summe dodatkową w gotowiznie złp. 8,000 udzielić raczysz, wydałem rozporządzenie stosowne do odbycia, in minus licytacji na entrepryzę wystawy rzeczonych wyżej budowli. Ponieważ zaś spodziewam się, że rzeczony kościół ewangelicki i zabudowania uboczne z końcem roku bieżącego powstaną, abym więc był w stanie raty kontraktem entrepreneurowi zapewnione w właściwym czasie wypłacać, mam zaszczyt prosić waszej xiążącej mości o zaassygnowanie i wypłacenie do kassy mojej wojewódzkiej summy przyobiecanej.

R. Rembieliński.

Sekretarz jeneralny Filipecki.

L. Предписание намѣстника Заіончена Пр. Комиссіи финансовъ о выплатѣ 8,000 злотыхъ въ кассу Комиссіи мазовецкаго воеводства на достройку лютеранской кирки и церковнаго дома въ Гостынинѣ, 30 января н. с. 1824 г.

Stosownie do dekretacyi. Sekeja s. wewnętrznych.

Xiąże namiestnik królewski do Kommissyi rządowej przychodów i skarbu.

W przychyleniu się do przedstawienia radzcy stanu, prezesa Kommissyi województwa mazowieckiego, upoważniamy Kommissyą rządową przychodów i skarbu, aby z funduszu do dyspozycyi naszej zostawionego, summe 8,000, wyraźnie ośm tysięcy złotych do uzupełnienia ogólnego kosztu budowy kościoła ewangelickiego i pomieszkań dla pastora, tudzież sług kościelnych w mieście Gostyninie potrzebną do kassy rzeczonej Kommissyi wojewódzkiej wypłacić kazała i prezesa jej o tem uwiadomiła.

Warszawa dnia 30 Stycznia 1824 r.

LI. Увѣдомленіе статсъ-секретаремъ Коссецкимъ предсѣдателя Пр. Комиссіи мазовецкаго воеводства Рембелинскаго объ удовлетвореніи намѣстникомъ его ходатайства объ отпускъ 8,000 злотыхъ на церковныя достройки въ Гостынинѣ, 4 февраля 1824 г.

Radzca sekretarz stanu do j. w. radcy stanu prezesa Kommissyi województwa mazowieckiego.

Mam zaszczyt uwiadomić jw-go radzcę stanu, prezesa, iż xiąże namiestnik królewski w przychyleniu się do przedstawienia jego, z dnia 19 b. m. nr. 2363/191 raczył upoważnić Kommissyą rządową przycho-

dów i skarbu, aby summe 8,000 złp. dla uzupełnienia ogólnego kosztu budowy kościoła ewangelickiego w mieście Gostyninie potrzebna, do kassy wojewódzkiej wypłacić kazała.

Warszawa dnia 4 Stycznia (sic; очевидно, должно быть: Lutego) 1824 r.

Generał brygady Kossecki.

III, 8 A., v. 142 d.

Acta Rady Administracyjnej królestwa Polskiego. Kościoły i domy modlitwy, z lat 1823 po 1835. Другихъ документовъ, касающихся передачи развалинъ Гостыньскаго замка и постройки лютеранской кирки, нѣтъ въ этихъ дѣлахъ.

LII. Рапортъ намѣстнику нн. Заюнчену предсѣдательствующаго въ Правительственной Комиссиіи духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія гр. Станислава Потоцкаго о самоубійствѣ нсендза каноника Іосифа Даниковскаго въ Варшавскомъ костелѣ доминиканъ обсервантовъ, 8 іюня н. с. 1816 г.

Do namiestnika królewskiego minister prezydujący w Kommissyi rządowej obrządków religijnych i oświecenia publicznego.

Rapport o samobójstwie x. Danikowskiego, popełnionym w kościele Podominikańskim przy Krakowskiém Przedmieściu.

Kommissya obrządków religijnych i oświecenia publicznego odebrała na dniu 29 Maja uwiadomienie od prezydenta municypalności i policyi o popełnionem samobójstwie w kościele xx. Dominikanów obserwantów na Krakowskiém Przedmieściu przez xiędza Danikowskiego, kanonika kolegiaty s. Michała w Krakowie. Z znalezionych przy nim papierów i powziętej od tutejszego duchownego Konsystorza informacyi, następujący okazał się powód odjęcia sobie życia: pomieniony x. Danikowski przed trzema laty miał sobie powierzony rząd kościoła i klasztoru xx. Dominikanów obserwantów, po wygaśnięciu zakonników. Uprzedzić należy, iż rzeczony kapłan nigdy dawniej nie trudnił się duchownemi obowiązkami. Był on rodem z-nad granicy węgierskiej, służył lat siedm w pułku huzarskim wojska austriackiego, a wszedłszy do stanu duchownego, dla swej zręczności w rzeczach ekonomicznych, używany był do interesów od członków kapituły katedralnej krakowskiej; za protekcją suffragana Olechowskiego zyskał kanonją kolegiacką ś. Michała, a mając sobie powierzony od proboszcza katedr. krakowskiego Sierakowskiego

rząd wsi kościelnej, leżącej w departamencie kaliskim, administrował ją aż do zabrania onej przez rząd pruski, wraz z innymi duchownymi dobrami. Opatrzony w kapitał z starania swego zebrany, przeniósł się do Warszawy i kupił posesyją emfiteutyczną pod Ujazdowem. Poświęcony gospodarstwu i prywatnym interesom, żył nieznanym tutejszej władzy duchownej dycyezalnej, do której przez przeciąg lat ośmiu niezgłosił się dla uzyskania pozwolenia pełnienia w tej dycyezyi obowiązków kapłańskich. Dopiero jako znajomy suffraganowi łowickiemu Zacharyasiewiczowi, gdy ten w imieniu arcybiskupa gnieźnieńskiego sprawował tu jurysdykcya, miał swej pieczy poruczony kościół i klasztor xx. Dominikanów przy Krakowskim Przedmieściu. Do terażniejszego administratora dycyezyi warszawskiej zaszyły skargi przeciw niemu od p. na Werbusza starszego bractwa Różańcowego przy tym kościele.

Z wyznaczonej Kommissyi okazało się:

1-mo, iż przez lat trzy nie płacił podatków.

2-o, iż trudniąc się niepotrzebnymi fabrykami, bez opowiedzenia przedsięwziętami, zaniedbywał istotnej klasztoru reparacyi.

3-cio, że w takiej bliskości kościoła wystawił szynkownią, iż to powszechne sprawiało zgorzenie.

4-o, że lubo przez te fabryki zadłużył fundusz, jednak jeszcze pretensye formował; nieudowodniono jednak, jakoby tam 7,000 złp. swego własnego kapitału włożył.

Administrator dycyezyi, widząc niepodobieństwo zostawienia bez szkody w ręku jego dłuższej opieki tego funduszu, chciał po przyjacielisku z nim ułożyć się względem roszczonych przez niego pretensyi i ofiarował mu dobrowolną zgodę, lub, jeśliby jej nie przyjął, proponował sądowe sporu rozstrzygnięcie. Osądził jednak potrzebą wyznaczyć innego rządę i o tem go uwiadomić.

Po odebranej tej wiadomości nazajutrz spełnił xiądz Danikowski w dniu 29-m Maja r. b. samobójstwo w wyrzeczonym kościele xx. Dominikanów, do którego się tylnymi drzwiami zakradł.

W pismach przy nim znalezionych, które on do publiczności w kilku exemplarzach napisał, widać chęć zemsty, a w celu jej spełnienia umyślny zamiar sprofanowania Kościoła, przyczem miota potwarze na p. Werbusza i ustanowionego po nim rządę.

Kościół podług praw kościelnych zapieczętowany został, aż do czasu rekonceyliacyi przez biskupa, którą roztropność odwlec radzi, póki wrażeń zgorzenia nie osłabnie w ludu.

Dan w Warszawie dnia 8 Czerwca 1816 r.

S. Potocki. Surowiecki s. j.

О движеніи этого рапорта отмѣчено:

Z sekcji spraw wewnętrznych.

Minister prezydujący w Kom. ośw. pub. i obrz. relig. składa raport o popełnionem samobójstwie przez x. Danikowskiego w kościele Podominikańskim przy Krakowskiem Przedmieściu, wyraża, co do takiego uczynku było powodem, i donosi, iż kościół ten podług praw kościelnych zapieczętowny został, aż do czasu rekoneyliacyi przez biskupa, którą jednak przedłużyć należy, póki wrazenie zgorzenia nie osłabnie w ludu.

Przód kopią onego przesłać dla komunikowania ministrowi sekretarzowi stanu.

Zrobiono i przesłano jako rapport ad acta 14 Czerwca 1816.

III. 8 A., vol. 143, x. 1—2, 3.

Acta Rady Administracyjnej królestwa Polskiego. Względem kościoła i zabudowań po xx. Dominikanach obserwantach w Warszawie pozostałego.

LIII. Мнѣніе Пр. Комисіи духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія относительно представленія коменданта Варшавы Левицкаго о передачѣ подоминиканскаго костела для совершенія греко-россійскаго богослуженія, 10 августа н. с. 1816 г.

№ 2263. № 4433 odebr. 10 sierpnia z annex. 2.

Do namiestnika królewskiego w Radzie stanu Kommissya rządowa obrzędów religijnych i oświecenia publicznego.

Dopełniając woli namiestnika królewskiego udzielonej sobie pod d. 8-m b. m. względem przedmiotu odezwy jenerała komendanta Lewickiego, zwracającej się tu w załączeniu, ma zaszczyt przełożyć następujące objaśnienia wraz z opinią.

Ponieważ wyrok królewski z d. 29 Maja 1811 r., jak świadczy załączona tu jego kopia, przeznaczył kościół Pobenoński z pierwszego przeznaczenia szkolny w Nowem Mieście Warszawie na skład archiwum krajowego, które jedynie dla dostrzeżonych później niedogodności umieszczone tam nie zostało; ponieważ w skutku tego wyroku wszelkie jego ozdoby i ruchomości wydano pod rozrządzenie władzy duchownej, i ponieważ uważany odtąd, jako własność publiczna, zależąca od rozporządzenia rządu, oddany został za byłej Rady najwyższej xięstwa Warszawskiego tymczasowie na cerkiew grecko-rossyjskiego obrządku; przeto Kommissya

sądzi, że dalsze przeznaczenie tego kościoła zależy jedynie od woli rządu, i że wyznawcy grecko-rossyjskiego obrządku, zamiast w niedogodnym domu Dadaniego, tamby mogli wraz z garnizonem odbywać swoje nabożeństwo.

Co się zaś do tyczy kościoła Dominikańskiego przed ś-m Krzyżem, ten jako własność konstytucją zapewniona, nie może być przeznaczony, tylko na użytek duchowieństwa katolickiego, i Kommissja znajduje go szczególnie dogodnym na przyszłe umieszczenie seminarzystów fakultetu teologicznego.

Dan w Warszawie dnia 10 Sierpnia 1816 r.

W zastępstwie ministra Węgleński.

Surowiecki s. j.

Тамъ же, л. 4—5.

LIV. Приложенная къ мнѣнію отъ 10 августа 1816 г. выпись о Варшавскомъ побенонскомъ костелѣ изъ протокола статсъ-секретаріата 29 мая н. с. 1811 г.

Ad. nr. 4433.

Wypis z protokołu Sekretarjatu stanu w pałacu naszym w Pilnie d. 29 Maja 1811 r.

Fryderyk August, z Bożej łaski król saski, książę warszawski.

Zważając zdany nam przez ministra spraw wewnętrznych i religijnych rapport względem kościoła ś-go Benona na Nowem Mieście w Warszawie położonego:

gdy kościół ten, należąc pierwiastkowo do bractwa niemieckiego, które kościół teraz inny, niegdyś Jezuicki posiada, bez żadnego szczególnego zostaje przeznaczenia; gdy nadto położenie jego między dwoma innymi kościołami, czyni go ku wygodzie nabożeństwa tamtej części miasta mniej potrzebnym, zapobiegając z jednej strony spustoszeniu budowli, a zważając z drugiej, iż ta podług rapportu ministra spraw wewnętrznych i religijnych wskazuje przez swą obszerność jako i bezpieczeństwo od wilgoci i ognia, miejsce na skład archiwów krajowych szczególnie dogodne, postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1.

Budowle kościoła ś-go Benona na Nowem Mieście w Warszawie położonego, użyć na skład archiwów krajowych niniejszem dozwalamy, zastrzegając przeniesienie z niego do kościoła Pojezuickiego, przez miej-

scową władzę biskupią wszelkich obowiązków duchownych, wpływających z powyżej wspomnianego jego pierwiastkowego przeznaczenia, tudzież dopełnienie uroczystości prawnych, ustawami kościelnymi przepisanych.

Artykuł 2.

Koszta na przeformowanie rzeczonej budowli na powyższy zamiar składu archiwów krajowych, podług załączonego anszłagu i rysunku, w summie złotych polskich czternaście tysięcy trzysta ośmdziesiąt trzy zatwierdzamy i wypłatę onych z skarbu księstwa naszego Warszawskiego przeznaczamy.

Artykuł 3.

Dopełnienie niniejszej naszej woli ministrom naszym sprawiedliwości, spraw wewnętrznych i religijnych, przychodów i skarbu, w czem do kogo należy, zalecamy.

(Podpisano) Fryderyk August przez króla.

Minister sekretarz stanu (podp.) Stanisław Breza (L. S.). Zgodno z oryginałem. Minister sekretarz stanu (podp.) Stanisław Breza. Zgodno z oryginałem (podp.) Łubieński. Spr. sekretarz Rady ministrów i radca stanu Stanisław Grabowski.

Zgodność zaświadczam. Surowiecki s. j.

Тамъ же, л. 6.

LV. Приложенное къ мнѣнію Комиссіи отъ 10 августа 1816 г. представленіе намѣстнику кн. Заіончеку коменданта Варшавы генералъ-маіора Левицнаго объ отдачѣ бывшаго костела доминианъ обсервантовъ для совершенія греко-россійскаго богослуженія, 7 августа н. с. 1816 г.

Ad nr. 4433. Ad. 2263.

Warszawa, dnia 7 Sierpnia 1816 r.

Przedstawienie j. w-mu namiestnikowi królestwa Polskiego.

Kościół Benoński był zajęty różnemi efektami, przez Komissaryat wojsk rossyjskich. Później z rozkazu wyższej zwierzchności efektu tam znajdujące się, zostały przeniesione w inne miejsca, pomieszkanie dla księży i kościół ten wyreperowany w potrzebniejszych miejscach poświęcony został, dla odprawiania nabożeństwa grecko-rossyjskiego wyznania, w którym to utworzona była tymczasowie cerkiew dla batalionów rezer-

wowych wojska rossyjskiego. Po wyjściu tychże wojsk, wypełniając wolę jego cesarzowiczowskiej mości w. x. K., aby kościół ten w wiedzy mojej pozostał, celem iż już jest poświęcony dla obrządku tejże religii, ponieważ w tutejszej stolicy nie znajduje się innej cerkwi Grecko-Rossyjskiej, jak tylko w zamku królewskim, gdzie wszyscy nie mogą się w niej znajdować dla spełnienia zasad religii; przeto mam honor upraszać j. w-go namiestnika królestwa Polskiego, aby znajdującą się Grecką cerkiew w domu Dadaniego pod nr. 624, która bardzo szczupła i w nieprzyzwoitem miejscu umieszczona, pozwolić raczył przenieść do kościoła Pobenońskiego, którego już na ten przedmiot poświęcony został, a w nim dogodność dla wszystkich osób, znajdujących się w tutejszym mieście grecko-rossyjskiego wyznania, zabezpieczona będzie.

Gdy zaś nie nastąpi wola j. w-go namiestnika królestwa Polskiego na wyznaczenie kościoła Pobenońskiego, to ponawiam prośbę, jeśli to nastąpić może, o kościół pozostały po xx. Dominikanach obserwantach, którego teraz jest zapieczętowany, aby był oddany do odprawiania obrządku grecko-rossyjskiego, szczególnie z tego powodu, iż fundatorami byli tego kościoła xiążęta rossyjscy. Przytem będę miał zaszczyt oczekiwać łaskawej jego decyzji.

Komendant generał-major Lewicki.

Тамъ же, л. 7 — Первой просьбы Левицкаго не сохранилось въ Архивѣ.

LVI. Извлечение из протокола застѣданія Совѣта управленія царства Польскаго 10 августа н. с. 1816 года. Постановление о передачѣ бывшаго костела доминиканъ обсервантовъ съ частію монастырскаго строения „въ пользованіе греко-россійскаго обряда“.

Protokół LXVII.

posiedzenia Rady administracyjnej królestwa Polskiego.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady administracyjnej dnia 10 Sierpnia 1816 roku.

W przytomności j. w. w-ch

namiestnika,

Novossiltzoff, kommissarza jego cesar. król. mości,

zastępcy ministra wyznań religijnych i oświecenia publicznego,

zastępcy ministra sprawiedliwości,

ministra spraw wewnętrznych i policyi,

radey stanu, zastępującego ministra wojny,

radcy stanu, zastępującego ministra przychodów i skarbu,
ministra stanu, prezesa Głównej izby obrachunkowej,
radcy sekretarza stanu.

. . . Minister stanu, zastępujący ministra obrządków religijnych i oświecenia publicznego, wskutek komunikowanej sobie od namiestnika pod dniem 8 b. m. odezwy komendanta miasta Warszawy generała Lewickiego, o dozwole nie, ażeby kościół Pobenoński lub Dominikanów obserwantów przeznaczonym był na ogólną cerkiew Grecką, oświadcza: że gdy pierwsza z mocy upoważnienia jeszcze byłej Rady najwyższej służy dotąd na odbywanie w nim nabożeństwa dla garnizonu, zatem i inni wyznawcy tejże religii obrządku grecko-rossyjskiego, zamiast w niedogodnym domu Dadaniego, mogli by tam wraz z garnizonem odbywać swoje modły.

Co się zaś tyczy kościoła Dominikanów przed 8-tym Krzyżem, sądzi, iż takowy jedynie na użytek duchowieństwa katolickiego służyć może, i w tym celu Kommissya znajduje go szczególniej dogodnym na przyszłe umieszczenie seminarzystów fakultetu teologicznego.

Namiestnik zgodnie z zdaniem członków Rady zważając, iż proponowany środek, aby wyznawcy obrządku grecko-rossyjskiego odbywali nabożeństwo wraz z garnizonem w kościele Pobenońskim, nie zaradza wcale niedogodności, gdyż kościółek ten nie o wiele jest obszernym od kaplicy w domu Dadaniego będącej; zważając przytem, iż kościół xx. Dominikanów obserwantów tutejszych, z powodu wydarzonego w nim przypadku samobójstwa, jest teraz zapieczętowanym, a przez to duchowieństwu katolickiemu jeszcze na długo zostanie nieużytecznym, równie jak i z powodu znacznej bardzo reperacyi, postanowił: upoważnić Kommissyą spraw wewnętrznych i policyi do oddania onegoż na użytek obrządku grecko-rossyjskiego, z częścią potrzebnego zabudowania, odebrawszy pod swoje rozrządzenie dawniej oddany kościół i klasztor xx. Benonistów....

Zajączek.

Protokoły posiedzeń Rady administracyjnej królestwa Polskiego. 1816 r.
III t., 89, 90—92 str.

LVII. Указъ намѣстника Заюнчена о передачѣ костела доминиканъ обсервантовъ съ частію монастырскаго зданія „въ церковное пользованіе греко-россійскаго обряда“, 10 августа н. с. 1816 г.

W imieniu najjaśniejszego Alexandra I, cesarza Wszech Rossyi, króla polskiego, etc., etc.. etc.

Namiestnik królewski, w Radzie stanu.

Na przełożenie wyznawców religii obrządku grecko-rossyjskiego o wyznaczenie w tutejszej stolicy kościoła, do którego by na nabożeństwo uczęszczać mogli: zważywszy, że będąca dotychczas w domu Dadaniego kaplica, przez położenie swoje i przez zbytęzną szczupłość nie odpowiada przeznaczeniu swemu, zważywszy nadto, że godność religii wymaga, ażeby jej obrządki w miejscu zbliżonym ile można do wysokości celu odprawowane były, postanowiliśmy i stanowimy, co następuje:

Artykuł 1-szy.

Kościół xx. Dominikanów obserwantów w Warszawie około 8-go Krzyża położony, ma bydź niezwłocznie, wraz z częścią potrzebnego za budowania na użytek cerkiewny obrządku grecko-rossyjskiego oddanym.

Artykuł 2-gi.

Kościół zaś łącznie z klasztorem niegdys xx. Benonów, przeznaczony dawniej do odbywania w nim nabożeństwa tegoż obrządku dla garnizonu rossyjskiego, Kommissya spraw wewnętrznych i policyi pod swoje zarządzenie odbierze.

Dopełnienie niniejszego postanowienia naszego Kommissyom rządowym obrządków religijnych i oświecenia publicznego, tudzież spraw wewnętrznych i policyi, w czem do której należyć z nich będzie, polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady administracyjnej, dnia 10 Sierpnia 1816 r.

Zajączek.

W zastępstwie ministra, minister stanu Węgleński.

Radca sekretarz stanu generał brygady Kossecki.

Różne urzędzenia (т. е. Постановленія намѣстника по разнымъ предметамъ), 1816 т. II, л. 35.

LVIII. Извлеченіе изъ протокола засѣданія Совѣта управленія 19 ноября н. с. 1816 года. Постановленіе объ означеніи части монастыря послѣ доминиканъ обсервантовъ, надобной „въ церковное пользованіе россійскаго обряда“, и о передачѣ остальной части монастыря въ распоряженіе Пр. Комиссіи внутреннихъ дѣлъ и полиціи на устройство фабричнаго или промышленнаго заведенія.

Protokół XCII.

Posiedzenie Rady administracyjnej królestwa Polskiego.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady administracyjnej dnia 19 Listopada 1816 r. w pałacu namiestnika.

W przytomności j. w. w-ch
 namiestnika,
 ministra wyznań religijnych i oświecenia publicznego,
 ministra spraw wewnętrznych i policyi,
 zastępcy ministra wojny,
 ministra przychodów i skarbu,
 ministra stanu prezesa Gł. izby obrachunkowej,
 rady sekretarza stanu.

... Na przedstawienie ministra spraw wewnętrznych i policyi postanowił namiestnik następujące wydać uchwały:...

Czwarta, poleca Komisji rządowej wyznań religijnych i oświecenia, tudzież spraw wewnętrznych i policyi, oznaczenie, za wspólnym porozumieniem się, tej części klasztoru po xiężach Dominikanach obserwantach w Warszawie, która na użytek cerkiewny obrządku rosyjskiego jest potrzebną, a oddanie reszty pod zarządzenie Komisji spraw wewnętrznych i policyi, na zrobienie tamże zakładu fabrycznego lub rzemieślniczego.

Protokół posiedzeń Rady administracyjnej królestwa Polskiego. 1816, t. III, лл. 331, 334 и 335.

LIX. Указъ намѣстника кн. Заіончена о неотложномъ означеніи части подоминиканскихъ строеній, надобной въ церковное пользованіе російскаго обряда, и о передачѣ остальной части монастыря въ распоряженіе Пр. Комиссіи внутреннихъ дѣлъ и полиціи для устройства фабричнаго или ремесленнаго заведенія, 19 ноября н. с. 1816 г.

W imieniu najjaśniejszego Alexandra I-go, cesarza Wszech Rosyji, króla polskiego, etc., etc., etc.

Namiestnik królewski, w Radzie stanu.

Gdy postanowieniem naszym z dnia 10 Sierpnia r. b. kościół po xx. Dominikanach obserwantach z częścią potrzebnego zabudowania przeznaczaliśmy na użytek cerkiewny obrządku grecko-rosyjskiego, zważywszy, iż część pozostała zabudowań tych z pożytkiem na jakowy zakład fabryczny użytą być może, na przełożenie Komisji rządowej spraw wewnętrznych i policyi postanowiliśmy i stanowimy:

Artykuł 1-szy.

Komisja rządowa oświecenia i wyznań religijnych wspólnie z Komisją spraw wewnętrznych i policyi zajmie się niezwłocznie oznaczeniem części zabudowań na użytek cerkiewny obrządku rosyjskiego potrzebnej.

Artykuł 2-gi.

Reszta zabudowań po xx. Dominikanach oddaną być ma Kommissyi rządowej spraw wewnętrznych i policyi do zarządzenia i użycia, w miarę potrzeby, na zakład fabryczny lub rzemieślniczy.

Artykuł 3-ci.

Dopełnienie niniejszego postanowienia Kommissyom rządowym oświecenia i wyznań religijnych, oraz spraw wewnętrznych i policyi polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady administracyjnej, dnia 19 Listopada 1816 roku.

Zajączek.

Minister spraw wewnętrznych i policyi Mostowski.

Radca sekretarz stanu generał brygady Kossecki.

Różne urzędzenia, 1816 r., II t., 193 л.

LX. Изъ протокола засѣданія Совѣта управленія 16 августа н. с. 1817 года. Постановление о назначеніи подоминиканской недвижности въ пользу эдукціоннаго фонда, подъ условіемъ совершеннаго снесенія зданій, и о наименованіи мѣста Академическою площадью.

Protokół CLXVI.

Posiedzenie Rady administracyjnej królestwa Polskiego.

Działo się na posiedzeniu Rady administracyjnej dnia 16 Sierpnia 1817 w Warszawie w pałacu namiestnika.

W przytomności

namiestnika,

zastępcy ministra wyznań relig. i oświecenia publicznego,

ministra sprawiedliwości,

ministra spraw wewnętrznych i policyi,

zastępcy ministra wojny,

zastępcy ministra przychodów i skarbu,

radcy sekretarza stanu.

Po przeczytaniu i zatwierdzeniu protokołu ostatniego posiedzenia, na przedstawienie zastępcy ministra wyznań religijnych i oświecenia publicznego, postanowił namiestnik i wydał uchwałę stanowiącą:

- a. Iż dom zwany de Nassau wraz z placami, niżej sądownie atakowanym zostanie, ma być niezwłocznie zajęty na rozprzestrzenienie ogrodu botanicznego, na obserwatorium i in-

ne zakłady Uniwersytetu, za złożeniem tymczasowie z funduszu edukacyjnego w depozycie Kommissyi województwa mazowieckiego summy szacunkowej, przez biegłych ustanowionej, złp. 196,031 gr. 6 $\frac{1}{2}$.

- b. Iż kościoł opustoszały po xx. Dominikanach obserwantach na Krakowskiem Przedmieściu, wraz z zabudowaniami i attynencyami klasztorne, przeznaczonym zostaje na rzecz funduszu edukacyjnego, z wolnością rozebrania wspomnianych gmachów i użycia materiałów według potrzeby, plac zaś, który się po ich rozebraniu otworzy, nazwanym bydź ma placem Akademycznym i użytym według uznania Kommissyi rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego.

Protokół posiedzeń Rady administracyjnej królestwa Polskiego. 1817 r. II t., 92, 93 strp.

LXI Указъ намѣстника Заіончека о назначеніи подоминиканской недвижности въ пользу эдукаціоннаго фонда, подъ условіемъ снесенія зданій, и о наименованіи мѣста Академическою площадью, 16 августа н. с. 1817 года.

W imieniu najjaśniejszego Alexandra 1-go, cesarza Wszech Rossyi, króla polskiego, etc., etc., etc.

Namiestnik królewski, w Radzie stanu.

Zapatrzywszy się na wyrok najjaśniejszego pana z dnia 19 Listopada r. z., nakazujący dostojne umieszczenie tutejszego Uniwersytetu królewskiego, mając oraz wzgląd tak na ozdobę stolicy, jakoteż na zapewnienie użytku z rujnujących się gmachów, których położenie i brak właściwego funduszu reperować nie dozwala, na przełożenie Kommissyi rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego stanowimy, co następuje:

§ 1.

Gdy po oszacowaniu domu zwanego de Nassau i przyległych mu placów, stosownie do § 5-go postanowienia naszego z dnia 24 Sierpnia r. z., właściciel jego nie przestaje na summie szacunkowej złotych sto dziewięćdziesiąt i sześć tysięcy trzydzieści jeden, groszy sześć i pół nr. złp. 196,031 gr. 6 $\frac{1}{2}$ przez biegłych ustanowionej, przeto, nim rzecz sądownie zostanie rozstrzygnięta, takowa summa z funduszy edukacyjnych, podług § 8 rzezonego postanowienia złożona ma bydź w depozycie Kommissyi województwa mazowieckiego. Dom zaś pomieniony z placami

ma być stosownie do postanowienia naszego z dnia 20 Kwietnia r. z niezwłocznie zajęty na rozprzestrzenienie ogrodu botanicznego, na obserwatorium i inne zakłady Uniwersytetu i złączone z placami pałacu Kazimirowskiego.

§ 2.

Kościół spustoszący po xx. Dominikanach obserwantach na Krakowskim Przedmieściu, wraz z zabudowaniami klasztorne, przy nim będącymi i należącymi do nich attynencyami, przeznaczamy na rzecz funduszu edukacyjnego. Gmachy te mają być rozebrane i materiał z nich użyty wedle rozporządzenia Kom. rząd. wyznań religijnych i oświecenia publicznego.

§ 3.

Plac po zniesieniu pomienionych w poprzedzającym punkcie zabudowań poddominikańskich będzie własnością funduszu edukacyjnego i nazywać się ma nadal placem Akademycznym, z wolnem użyciem według uznania Kommissyi wyznań religijnych i oświecenia publicznego.

§ 4.

Wykonanie niniejszego postanowienia Kommissyi rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego, tudzież spraw wewnętrznych i policyi, w czem do której należeć będzie, polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady administracyjnej, dnia 16 Sierpnia 1817 r.

Zajączek.

W zastępstwie ministra wyznań religijnych i oświecenia publicznego, minister sprawiedliwości W. Sobolewski.

Radca sekretarz stanu generał brygady Kossecki.

Różne urządzenia (Постановленія намѣстника по разнымъ дѣламъ), 1817 r., III т., 102 л.

LXII. Изъ протокола засѣданія Совѣта управленія 30 мая н. с. 1818 года. Постановленіе о безотложномъ производствѣ ремонтиривки подоминиканскаго костела, назначеннаго на Академическій костель.

Protokół CCXXXIV.

Posiedzenie Rady administracyjnej królestwa Polskiego.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady administracyjnej dnia 30 Maja 1818 r. w pałacu xięcia imci namiestnika.

W przytomności

xięcia imci namiestnika,
 kommissarza jego cesarsko-król. mości senatora Novossilzoffa,
 zastępcy ministra wyznań religijnych i oświec. publicznego, radcy stanu Staszica,
 ministra sprawiedliwości,
 ministra spraw wewnętrznych i policyi,
 zastępcy ministra wojny,
 ministra przychodów i skarbu,
 ministra sekretarza stanu,
 radcy sekretarza stanu.

... Wskutek przełożenia tegoż radcy stanu ¹⁾, wchodząc w trudność prowadzenia na raz wielu fabryk, xiąże imci namiestnik zezwolił na przedłużenie do roku jednego terminu reperacyi gmachu biblioteka Załuskich zwanego, a do funduszu edukacyjnego należącego, lecz zarazem postanowił polecić Kommissyi wyznań religijnych i oświecenia publicznego, iżby tem czynniej zajęła się restauracją kościoła Podominańskiego na Krakowskiem Przedmieściu w Warszawie, na kościół Akademicki przeznaczonego, tak, iżby w tym jeszcze roku gmach ten przyzwoicie przyozdobiony, przestał opuszczeniem swem szpecił pięknej ulicy, na której stoi.

Protokóły posiedzeń Rady administracyjnej królestwa Polskiego. 1818 года, стр. 204, 205.

LXIII. Изъ протокола засьданія Совѣта управления 4 августа н. с. 1818 года. Постановление о распределеніи кирпича отъ костела доминиканъ обсервантовъ, назначаемаго къ совершенной сломнѣ.

Protokół CCXLVII.

Posiedzenie Rady administracyjnej królestwa Polskiego.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady administracyjnej dnia 4 Sierpnia 1818 r. w pałacu j. o. xięcia imci namiestnika.

W przytomności

j. o. xięcia imci namiestnika,
 za ministra wyznań religijnych i ośw. publicznego, radcy stanu Staszica,
 ministra sprawiedliwości,

¹⁾ zastępującego ministra wyznań religijnych i oświecenia publicznego.

senatora kasztelana Badeniego,
 ministra spraw wewnętrznych i policyi,
 zastępcy ministra wojny,
 ministra przychodów i skarbu,
 radcy sekretarza stanu.

Po przeczytaniu i zatwierdzeniu protokołu ostatniego posiedzenia, j. o. xiążę imé namiestnik na własny wniosek następujące uczynił rozporządzenia:...

4-o. Polecił j. o. xiążę imé namiestnik Kommissyi spraw wewnętrznych i policyi wydanie potrzebnych rozkazów, aby w dniu 10 m. i r. b. przystąpiono do rozebrania kościoła Podominikańskiego na Krakowskiem Przedmieściu; cegła zaś pozostająca z tego kościoła, aby w połowie na dokończenie kościoła ś. Alexandra przy ulicy Nowy Świat użyta została, przeznaczając drugą połowę, pod zarządzenie Kommissyi rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego, na wybudowanie projektowanego gmachu w miejscu kościoła Podominikańskiego.

Protokóły posiedzeń Rady administracyjnej królestwa Polskiego. 1818 года, 300, 301 стр.

LXIV. Представленіе намѣстнику Заіончеку Пр. Комиссіи духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія о вознагражденіи ея за недополученную часть кирпича послѣ подоминиканскихъ зданій, 17 апрѣля н. с. 1819 г.

Kopia do nro 4156.

Do xięcia namiestnika królewskiego Kommissya rządowa wyznań religijnych i oświecenia publicznego.

Względem rozebrania gmachów podominikańskich na Krakowskiem Przedmieściu.

Ma zaszczyt złożyć xięciu namiestnikowi królewskiemu raport, tyczący się rozebranych budowli podominikańskich na Krakowskiem Przedmieściu.

Postanowieniem xięcia namiestnika królewskiego z dnia 17 (sic) Sierpnia 1817 r. cały gmach podominikański i wszystkie bez wyjątku z niego materiały przeznaczone zostały na rzecz funduszu edukacyjnego i oddane pod zarządzenie Kommissyi rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego.

Później, to jest dnia 4 Sierpnia r. z., przez wypis z protokołu Rady administracyjnej, raczył xiążę namiestnik królewski uwiadomić Kommissyą rządową, iż z zabudowań podominikańskich, do rozebrania przeznaczonych, połowa samej cegły oddana ma być na budowę kościoła ś-go Alexandra, a druga połowa na rzecz funduszu edukacyjnego. Rozebranie tych zabudowań poruczono Kommissyi rządowej spraw wewnętrznych i policyi, od której wyznaczony budowniczy Dolinger, na mocy danej sobie instrukcyi, sprzedał największą część rozmaitych materiałów, oprócz cegły, za które podług jego obrachunku zebrał złp. 12,502.

Cegły ogółem było	1,682,300;
z tej należy się Kommissyi rządowej wyznań religij- nych i oświecenia połowa	841,150;
wybrała zaś tylko	774,900;
zatem nie odebrała jeszcze cegły	66,250.

Po skutecznieniu rozebrania gmachów podominikańskich znajduje się jeszcze oddział rozmaitych materiałów, jako to: dachówki, kamieni różnych, mianowicie kapitelów, baz i t. d., które to materiały budowniczy Dolinger otaksował złp. 12,931. Lecz, że postanowieniem xięcia namiestnika królewskiego z dnia 17 Sierpnia r. 1817 wszystkie materiały bez wyjątku przeznaczone zostały na rzecz edukacyi, a rozporządzeniem późniejszym połowę samej tylko cegły oddać rozkazano na kościół ś-go Alexandra, sądzi przeto Kommissya rządowa wyznań religijnych i oświecenia publicznego, iż fundusz edukacyjny miałby prawa do tych przynajmniej materiałów, które się teraz znajdują w składzie na placu podominikańskim, a które budowniczy ceni złp. 12,931.

W razie zaś, gdyby miało nastąpić rozporządzenie xięcia namiestnika królewskiego, że i te materiały oddane być muszą na rzecz Kommissyi rządowej spraw wewnętrznych i policyi, zawsze jednak, na mocy wyżej wspomnianych postanowień, Kommissya rządowa wyznań religijnych i oświecenia publicznego spodziewać się powinna wydania sobie nie odebranej do połowy cegły 66,250, do czego dołączywszy cegły 40,000, wydane przez Kommissyą rządową wyznań religijnych i oświecenia publicznego za rewersem na pałac xięcia namiestnika królewskiego, mieć będzie zwróconej sobie samej cegły 106,250.

Dla ukończenia zatem tego interesu Kommissya rządowa ma zaszczyt upraszać xięcia namiestnika królewskiego o ostateczne w tej mierze postanowienie.

W Warszawie dnia 17 Kwietnia 1819 r.

Minister prezydujący (podpisano) S. Potocki.

(Podpisano) Głuszyński sekretarz jlny.

Za zgodność. Sekretarz generalny Kommissyi rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego Głuszyński.

III, 8 A., v. 143, 78—79 лл. — Въ Архивѣ сохранилась только эта копія, приложенная ко вторичному доводу Комиссіи намѣстнику отъ 4 іюля н. с. 1820. Ссылка на постановление намѣстника отъ 17 августа 1817 г. сдѣлана здѣсь ошибочно; оно состоялось 16 августа (см. выше, № LX).

LXV. Представленіе намѣстнику Заіончену Пр. Комиссіи духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія о передачѣ подоминиканской площади въ собственность Общества любителей наукъ, 12 августа н. с. 1820 г.

Do хіęcia namiestnika królewskiego Kommissya rządowa wyznań religijnych i oświecenia publicznego.

O nadanie placu po хіężach Dominikanach obserwantach na własność Towarzystwa przyjaciół nauk.

Postanowieniem хіęcia namiestnika królewskiego z dnia 16 Sierpnia r. 1817 plac po zniesionym kościele i zabudowaniach niegdy хіęzy Dominikanów obserwantów w Warszawie na Krakowskiem Przedmieściu oddany został na własność edukacyjną. Gdy zaś teraz na tymże placu wystawiony ma być dom dla Królewsko-Warszawskiego Towarzystwa Przyjaciół nauk; przeto Kommissya rządowa wyznań religijnych i oświecenia publicznego uprasza хіęcia namiestnika królewskiego o nadanie go na własność temuż Towarzystwu, do czego projekt załącza.

W Warszawie dnia 12 Sierpnia 1820 r.

Minister prezydujący, w zastępstwie radca stanu Józef Sierakowski.

Głuszyński sekr. jlny.

Тамъ же, 83 л. — Приложенный къ представленію проектъ былъ принятъ и сталъ указомъ безъ всякихъ измѣненій; см. ниже, № LXVII.

LXVI. Изъ протокола засѣданія Совѣта управления 22 августа н. с. 1820 года. Постановление о передачѣ подоминиканской площади въ собственное владѣніе Обществу любителей наукъ и для постройки на ней себѣ дома.

Protokół CDV.

Posiedzenie Rady administracyjnej.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady administracyjnej dnia 22 Sierpnia 1820 r. w palacu xięcia namiestnika.

W przytomności

xięcia imci namiestnika,
kommissarza jego cesarsko-królewskiej mości senatora Novossilzoffa,
za ministra wyznań religijnych i oświecenia publicznego radcy stanu Sierakowskiego,
ministra stanu wojewody Sobolewskiego,
ministra sprawiedliwości,
ministra spraw wewnętrznych i policyi,
zastępcy ministra wojny,
za ministra przychodów i skarbu radcy stanu Platera,
ministra sekretarza stanu,
radcy sekretarza stanu.

Po przeczytaniu i zatwierdzeniu protokołu ostatniego posiedzenia, xiąże imć namiestnik, przystępując do decydowania interesów przez obradujących wniesionych, naprzód na przedstawienie radcy stanu Sierakowskiego, w zastępstwie nieobecnego ministra wyznań religijnych i oświecenia publicznego uczynione, postanowił wydać dwie uchwały, z których:

Jedną, plac po zniesionym kościele xx. Dominikanów obserwantów w Warszawie pozostały, na własność Towarzystwa Królewskiego przyjaciół nauk jest przeznaczonym, z dozwoleń wystawienia tamże domu dla rzeczzonego Towarzystwa.

Protokóły posiedzeń Rady administracyjnej królestwa Polskiego. 1820 r., 267 стр.

LXVII. Постановление намѣстника Заіончена о назначеніи всей подоминиканской площади Обществу любителей наукъ въ собственное владѣніе и для постройки на ней дома, 22 августа н. с. 1820 г.

W imieniu najjaśniejszego Aleksandra 1-go, cesarza Wszech Rosyi, króla polskiego, etc., etc., etc.

Książę namiestnik królewski w Radzie stanu.

Na przełożenie Kommissyi rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego stanowimy, co następuje:

Plac po zniesionym kościele i zabudowaniach, należących niegdy do zgromadzenia xięży Dominikanów obserwantów w Warszawie na Krakowskiem Przedmieściu w całym swoim ograniczeniu, przeznaczamy na własność Towarzystwa Królewskiego przyjaciół nauk i wystawienia domu na tymże placu dla Towarzystwa dozwalamy.

Dopełnienie niniejszego postanowienia Kommissyom rządowym wyznań religijnych i oświecenia publicznego, tudzież spraw wewnętrznych i policji, w czym do której należy, polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady administracyjnej, dnia 22 Sierpnia 1820 r.

Zajączek.

Minister wyznań i oświecenia S. Potocki.

Radca sekretarz stanu, generał brygady Kossecki.

Różne urzędy, 1820 r., л. 209.

LXVIII. Уполномоченіе намѣстникомъ кн. Заіонченкоу Прав. Комиссіи духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія на заключеніе условій покупки Обществомъ любителей наукъ миссіонерскаго дома на ул. Новый Свѣтъ, 16 іюня н. с. 1820 г.

Książę namiestnik królewski do Kommissyi Rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego.

W skutek rapportu Kommissyi Rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego z d. 15 Kwietnia r. b. № 2159 względem żądanej przez x. x. misyonarzy summy 4,000 złp. za ustąpienie domu № 1319 przy placu po Dominikanach obserwantach oświadczamy, że gdy x. x. misyonarze za wdaniem się j. w. arcybiskupa ustępują już dom ten za roczną opłatą 3,500 złotych, upoważniamy przeto Kommissyą Rządową do zatwierdzenia tego układu między x. x. misyonarzami z jednej, a j. w. radcą stanu Staszicem, prezesem Towarzystwa Królewsko-Warszawskiego przyjaciół nauk z drugiej strony.

Dan w Warszawie 16 Czerwca 1820 r.

Z(a)jączek).

Черное.

III, 8 A, v. 143, 63 л.

LXIX. Всеподданнѣйшее представленіе намѣстника кн. Заіончена императору Александру I о покупке, находившагося на ул. Каноніи, дома Общества любителей наукъ на потребности королевскаго замка и въ цѣляхъ употребленія полученной отъ продажи суммы на постройку Обществомъ новаго себѣ дома на Краковскомъ Предмѣстьѣ, 30 іюня н. с. 1820 г.

Najjaśniejszy Panie!

Dom pod № 85, 86 i 7 przy ulicy Kanonji stojący, Towarzystwu Królewskiemu przyjaciół nauk przez prezesa Towarzystwa radcę stanu Staszica na własność darowany, ościennie i wzdłuż lewej strony tarasu zamku waszej cesarskiej mości dotykający, w takim znajduje się obok zabudowań zamkowych położeniu, iż na przyszłość bez jego nabycia obejść się nie będzie można, jest on już teraz nawet potrzebnym na pomieszczenie i mieszkanie służących ludzi po mającem nastąpić zniesieniu officyn na tarasie. Towarzystwo przyjaciół nauk jest w równej potrzebie zbycia tego domu, gdy za powiększeniem się znacznym zbiorku książek i gabinetów umieszczenie tychże już teraz obszerniejszego gmachu wymaga.

Nabycie tego domu, na dwakroć sto tysięcy złp. przez intendenta generalnych budowli królewskich i architekta oszacowanego, posłużyłoby nie tylko ku wygodzie zamkowej, lecz użyciu tej sumy przez gorliwego o wzrost Towarzystwa prezesa na pobudowanie obszernego gmachu przeszło 400,000 złp. kosztować mającego, na placu pustym Krakowskiego Przedmieścia, na którym był niegdyś kościół x. x. Dominikanów obserwantów, teraz zniesiony, stałoby się ozdobą tej pryncypalnej części stolicy. Nadto powiększyłoby znacznie fundusze tego Towarzystwa, które dotąd samo przez siebie się utrzymując żadnego od rządu wsparcia nie żądało.

Z tych przeto powodów jako i potrzeby zamkowej upraszam waszą cesarsko-królewską mość, abyś na zakupienie domu Towarzystwa przyjaciół nauk z funduszków w roku przyszłym na budowę wyznaczyć się mającym (sic) łaskawie zezwolić raczył.

30 Czerwca 1820 r.

Z(a)jączek).

Черное, на французскомъ и польскомъ языкахъ.

Sek. V, N 8 A, N vol. 1412: Acta Rady Administracyjnej. Nabycie domu od Towarzystwa Królewsko-Warsz. przyjaciół nauk, na Kanoniach sytuowanego.

LXX. Сообщеніе министра статсъ-секретаря Соболевскаго намѣстнику кн. Заіончену о высочайшемъ соизволеніи на покупку, стоя-

щаго на ул. Каноніи, дома Общества любителей наукъ на потребности королевскаго Замка и въ цѣляхъ содѣйствія предсѣдателю Сташицу въ устройствѣ Обществу новаго дома на Крановскомъ-Предмѣстьѣ, 7/19 іюля 1820 г.

Minister sekretarz stanu

Ma honor udzielić namiestnikowi wolą najjaśniejszego pana wypisaną, jak następuje:

Najjaśniejszy cesarz i król imci, wziąwszy na uwagę rapport namiestnika swego z d. 30 Czerwca r. b. № 9532, w którym tenże wystawia najjaśniejszemu panu użyteczność jakaby wynikła dla zamku królewsko-warszawskiego przez zakupienie domu położonego na Kanonii pod № 85, 86 i 87 i należącego do Towarzystwa przyjaciół nauk królewsko-warszawskiego, a to z powodu jego przyległości z budowlami składającymi część powyższego zamku królewskiego i pragnąc iść w pomoc hojnej gorliwości dotychczasowego prezesa Towarzystwa przyjaciół nauk, który offiaruje się przyłożyć na nowo do wystawienia gmachu obszerniejszego dla użytku tegoż Towarzystwa, a tem samem do upiększenia stolicy. Jego cesarsko-królewska mość raczył oświadczyć, iż bynajmniej się nie sprzeciwia nabyciu w mowie będącego domu, którego cena kupna może być uiszczoną tak, jak to proponuje namiestnik, z funduszów, które w przysłym roku na rozmaite budowle wyznaczone zostaną, i że jest przeto wolą jego cesarsko-królewskiej mości, aby namiestnik niezwłocznie przeznaczył kommisarza dla umówienia warunków, pod którymi możnaby zawrzeć układ w sposobie najmniej dla skarbu uciążliwym.

Namiestnik podda pod najwyższe jego cesarsko-królewskiej mości zatwierdzenie projekt układu, jakiby tym sposobem umówiony został, i zwraca dołączoną do powyższego rapportu namiestnika taxę domu kupić się mającego z annexami.

W Cesarskiem-Siele, dnia 7/19 Lipca 1820 r.

Ig. Sobolewski.

Do namiestnika królewskiego w Radzie.

Ad № 3014.

Odezwy ministra sekretarza stanu, 1820 r., II т., 131 л.

LXXI. Сообщение министромъ статей - секретаремъ Соболевскимъ намѣстнику нн. Заюнчену о высочайшемъ утвержденіи проекта нупчей дома на Каноніи и о соизволеніи заключить контрантъ покупки на имя его величества, 20 сентября / 2 октября 1820 г.

Minister sekretarz stanu

Ma honor udzielić namiestnikowi wolą najjaśniejszego pana wypisaną, jak następuje:

Najjaśniejszy cesarz i król imé powziąwszy wiadomość o warunkach kupna i sprzedaży domu Towarzystwa Królewsko-Warszawskiego przyjaciół nauk w Warszawie, przy ulicy Kanonje (sic) pod № 85, 86 i 87 sytuowanego, i raczywszy takowe warunki w skutek decyzji najjaśniejszego pana z dnia 7/19 Lipca r. b. № 3914 przez kommissarzy właściwych pod dniem 22 Sierpnia r. b. umówione, a ministrowi sekretarzowi stanu przez namiestnika przesłane, zatwierdził, upoważnił tegoż ministra sekretarza stanu do uwiadomienia namiestnika: iż jego cesarsko-królewska mość, zezwala ażeby kontrakt opatrzony w potrzebne formalności, bezpośrednio zawartym był, w imieniu najjaśniejszego pana, na zasadach wyż wspomnionego temczasowego układu.

I zwraca annexa odezwy namiestnika z daty 30 Września, № 11050.

W Warszawie, dnia 20 Września / 2 Października 1820 r.

Ig. Sobolewski.

Do namiestnika w Radzie.

Ad № 4099.

Гамъ же, II, л. 179.

LXXII. Отношение президента Варшавскаго муниципальнаго управления Войды къ статсъ-секретарю Совѣта управления Носсецкому о возвращеніи ситуационнаго плана земельной недвижности Общества любителей наукъ, 4 октября н. с. 1821 г.

W Warszawie dnia 4 meo Października roku 1821.

Radca stanu prezydent municypalności i policyi miasta stołecznego Warszawy do jaśnie wielmożnego rady sekretarza stanu.

Gdy do sprawy przez i. p. Zienteckiego, właściciela posesysi № 2768, naprzeciw urzędowi municypalnemu, w przedmiocie żadanego wynagrodzenia za zajęty jakoby kawałek jego gruntu do budowy gmachu dla Towarzystwa przyjaciół nauk od wyroku trybunału cywilnego zaapellowanej, Prokuratorja generalna w królestwie Polskiem żąda przesłania sobie, między innymi dowodami, planu sytuacyjnego przez ur: Lessel, budowniczego miasta, sporządzonego, a jaśnie oświeconemu xięciu namiestnikowi królewskiemu przy raporcie rady stanu prezydenta, z dnia 29 Marca r. z. № 2971 w oryginalu przedstawionego, więc ma honor upraszać jaśnie

wielmożnego radcy sekretarza stanu, ażeby takowy do potrzebnego użycia śpiesznie urzędowi municypalnemu zwrócić raczył.

Woyda.

Sekretarz jeneralny Pułtarzewski.

III, 8 A, v. 143. л. 85.

LXXIII. Отмѣтти о напрасныхъ поискахъ ситуационнаго плана потребовавшагося для выясненія законныхъ границъ земельной площади Общества любителей наукъ, 8—22 октября н. с. 1821 г.

Mam honor upraszać w-go Makarowicza, aby raczył poszukać, czyli w kancelaryi przybocznej nieznajduje się plan sytuacyjny, w dołączonem tu raporcie wymieniony, bo w Archiwum rady stanu ani rapportu, ani planu niemasz. D. 8 Października 1821 r.

Marszewski.

Trzeba się dowiedzieć, czyli się nie znajduje u radcy stanu Staszica, w kancelaryi bowiem przybocznej niema tego planu.

Mam honor upraszać w-go Kowalewskiego, naczelnika Wydziału kunsztów, jako bliższy przystęp do jw. radcy stanu Staszica mającego, aby o planie wyż wyrażonym wiadomość powziąć raczył i o takowej mnie zawiadomił. D. 12 Paźd. 1821 r.

Marszewski.

Jw. radca stanu oświadczył, iż plan ten u wjx. Czarneckiego znajdować się ma.

O. Kowalewski.

Towarzystwo Królewsko-Warszawskie przyjaciół nauk niema u siebie żadnego planu sytuacyjnego przez ur. Lessel, budowniczego miasta Warszawy, sporządzonego, do budowy gmachu dla Towarzystwa rzeczzonego na Krakowskiém Przedmieściu. Niema go ani prezes Towarzystwa jw. Staszic, ani sekretarz Towarzystwa, ani architekt pan Carozzi, ani mularz kierujący budową p. Boretti. Dom dla Towarzystwa muruje się podług planu p. Carrozzi, a który widział p. Lessel i zatwierdził. Planu p. Lessel wcale dotąd nie widziałem. W Warszawie d. 22 Października 1821 r.

X. Edward Czarnecki.

Skoro plan pana Carrozego był rewidowany przez pana Lessel, więc zapewne tego samego żąda prezydent.

Тамъ же, л. 86.

LXXIV. Отвѣтъ Прав. Комиссіи духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія Генеральной прокураторіи на запросъ о документахъ, относящихся къ бывшей недвижимости доминиканъ обсервантовъ, 9 марта н. с. 1825 г.

Copia.

Dyrekcya jeneralna funduszów.

W Warszawie, dnia 9 Marca 1825 r.

Kommissya Rządowa wyznań religijnych i oświecenia publicznego do Prokuratorji jeneralnej.

Na przełożenie Prokuratorji jeneralnej z dnia 15 Lutego r. b. № 4288 w przedmiocie wykazania rozległości gruntu po x. x. Dominikanach obserwantach pozostałego, Kommissja Rządowa odpowiada:

1. Że gruntrysy zabudowań i placów po dominikanach na d. 24 Lutego 1819 r. oddane zostały przez ministra prezydującego w Kommissji Rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego j. o. xięciu namiestnikowi królewskiemu.

2. Jakie zaś Deputacja spraw zniesionych instytutów duchownych posiadała dokumenta ściągające się do posiadłości x. x. Dominikanów obserwantów takowe wedle informacji i konsygnacji, przy reskrypcie z d. 16 Września 1820 r. № 6228 i przy reskrypcie z d. 19 Sierpnia 1823 r. № 9541, drugi raz oddane zostały Towarzystwu Królewskiemu przyjaciół nauk.

Za ministra prezydującego radca stanu dyrektor jeneralny
(podpisano) Zieliński.

Naczelnik wydziału (podpisał) Dzwonkowski.

III, 8 A, v. 143, л. 97.

LXXV. Вѣдомость періодическихъ изданій, получавшихся Обществомъ любителей наукъ, представленная секретаремъ Общества Голембювскимъ статсъ-секретарю Коссецкому, 17 августа н. с. 1829 г.

Do j. w. Franciszka Xawerego Kosseckiego, generała dywizji, radcy sekretarza stanu, różnych orderów kawalera.

Na rozkaz mnie objawiony składam wiadomość, jakie pisma perjodyczne i od jakiego czasu Towarzystwo Królewskie Warszawskie przyjaciół nauk otrzymuje:

1. Bibliothèque britannique trzymało od 1796 do 1815 r. potem kiedy zmieniło tytuł na Bibliothèque universelle od 1816 do 1829 z terażniejszego roku otrzymało 4 numera.

2. Annales des sciences naturelles par Antonin Brognard et Dumas rok 1828 i 1829, 4 num.

3. Annales der Physik und Chemie von Poggendorff od 1825—1829, 4 num.

4. Annales de Chimie et de Physique par Gay—Lussac et Arago od 1825 i 1829, 4 num.

5. Bulletin des Sciences Agricoles et Economiques par Jung od 1828—1829, 4 num.

6. Bulletin des Sciences Naturelles par Delafosse, Guillemin od 1828—1829, 4 num.

7. Bulletin des Sciences Militaires par Koch od 1828—1829, 4 num.

8. Bulletin des Sciences Historiques par Champollion od 1828—1829, 4 num.

9. Bulletin des Sciences Mathématiques par Claubry, podobniez.

10. Bulletin des Sciences Technologiques p. Dubrunfaut, podobniez.

11. Bulletin des Sciences Médicales par de Fermon, podobniez.

12. Bulletin des Sciences Géographiques par Aubert de Vichy od 1828—1829, 4 num.

13. Leipziger Literatur Zeitung od 1815—1829, 7 num.

14. Jahrbücher der Literatur od 1828—1829 nie otrzymano.

15. Messenger des Chambres od 1829 odbiera się z poczty.

16. Revue britannique par Saulnier tylko 1 numer z Lutego 1829 otrzymany.

17. Revue Française tylko 1 numer styczniowy 1829 odebrany.

Pod niebytność prezesa Towarzystwa i inspektora biblioteki tę wiadomość podaje dnia 17 Sierpnia 1829 roku.

Łukasz Gołębiowski, sekr. Towarzystwa.

III, 9: Acta Rady administracyjnej, л. 12.

LXXVI—LXXXIII. Документы о правахъ и привилегіяхъ Общества любителей наукъ.

LXXVI. Декретъ сансонскаго короля Фридриха Августа объ утверженіи Варшавскаго Общества любителей наукъ и о дарованіи ему названія „Королевскаго“, 30 апрѣля н. с. 1808 года.

W pałacu naszym w Dreźdnie 30 miesiąca Kwietnia 1808 roku.

F R Y D E R Y K A U G U S T,

z Bożej łaski król saski, książę warszawski etc. etc.

Cokolwiek do pomnożenia światła w narodach pieczołowitości naszej powierzonych i do rozkrzewienia nauk pożytecznych dopomagać jakimkolwiek sposobem może, nigdy nie zdało się dalekim od baczenia i najwyższego wsparcia naszego. A kiedy do tego przystępuje jeszcze nadanie poloru wyborniejszego i obfitości zupełniejszej językowi w krajach panowaniu naszemu podlegających użytemu, temu językowi, który w całym życia naszego ciągu nie był nam nigdy obojętnym, powinnością naszą być musimy, całą zupełnością władzy naszej do tego się przyłożyć, aby tak ślachetne zamiary skutku nie były pozbawione, ale owszem i pilnie utrzymane i troskliwie były ku doskonałości przywiezione. Przeto gdy do naszej wiadomości doszło, iż Towarzystwo Warszawskie przyjaciół nauk utworzone z szczerzej ochoty członków wybranych, które się z sobą wzajemnie połączyły, tym jedynie umysłem, aby szczątki literatury swojej narodowej w całości utrzymywały, język rodowity od niebezpieczeństwa zagłady zachowały, nauki wszystkie wytworne i gruntowniejsze podług przemyślnych wynalazków i potrzeby tego wieku wydoskonaliły, a przez nauki nowe dostatkami językowi obmyśliły; w tej zaś wiadomości gdyśmy dostatecznie ugruntowani zostali rozpatrzeniem się w ustawach, które sobie też Towarzystwo przepisało i dotąd ściśle zachowuje, także przejrzeniem roczników dotąd od Towarzystwa wydawanych a nam przedstawionych, sądziliśmy za rzecz słuszną i przyzwoitą, przychylić się do żądania od członków tegoż Zgromadzenia z głęboką uniżonością nam przełożonego i dać im doznać skutków pomyślnych naszej królewskiej ku nim łaskawości.

Dla czego Towarzystwo Warszawskie przyjaciół nauk ze wszystkimi weń wchodzącymi osobami w państwach naszych obecnymi, lub z jakiego względu do państw naszych należącymi, ile się w granicach ustaw swoich zachowują, tudzież ustawy te same i wszystkie własności ruchome i nieruchome tegoż Towarzystwa pod naszą królewską opiekę przyjmujemy i naszą najwyższą łaskawą protekcją onemu zaręczamy, pozwalając nadto, aby pomienione Towarzystwo w pismach swoich, patentach, zaświadczeniach, pieczęciach, tytułu Towarzystwa Królewskiego Warszawskiego przyjaciół nauk używało.

Spodziewając się iż tego zaszczytu tak użyje, iak wyroku onego zacność wyciąga. Wzywamy oraz do tego Zgromadzenia należących i nadal należących, aby z podwojoną ochotą i gorliwością dążąc do celu sobie zamierzonego, dalszych się względów i łask naszych królewskich godnemi stawiali.

(podpisano) Fryderyk August. przez króla,
minister sekretarz stanu Stanisław Breza.

Zgodno z oryginałem. Felix Łubiński, minister sprawiedliwości.

Sek. III, N 5 B, N vol. 145: Acta Rady stanu xięz. Wars., л. 1.

Прѣжня изданія декрета:

Roczniki Towarzystwa Królewskiego Warszawskiego przyjaciół nauk.
XIII, 38—40; Biblioteka Warszawska, томъ 139, стр. 394—395.

LXXVII. Представленіе министровъ внутреннихъ дѣлъ Луцевскаго и финансовъ Дембовскаго Государственному совѣту въ пользу проекта о дарованіи на нужды Общества любителей наукъ гербоваго сбора съ календарей и т. п. изданій, 8 іюня н. с. 1808 г.

Ministrowie spraw wewnętrzných i skarbu

Mają honor komunikować Radzie stanu, w kopji załączonej, przedstawienie Towarzystwa Królewskiego Warszawskiego przyjaciół nauk o przeznaczenie na pryncypalniejsze onego potrzeby intraty stępla wszelkiego gatunku kalendarzy w różnych językach i tym podobnych rubrycelli, oświadczając Radzie stanu: iż przekonani zupełnie o słuszných powodach Towarzystwa w przełożeniu wymienionych, nie mogą jak upraszać Radę, aby wstawienie się swoje do Najjaśniejszego króla imci uczynić raczyła i łaskawy wyrok jk. mości w zględnie tego przedmiotu wyjednała.

W Warszawie dnia 18 Czerwca 1808 r.

J. Łuszczewski.

Tad. Dembowski.

Do Rady stanu.

Ad № 756.

8 Juni 1808 r.

Тамъ же, л. 2.

LXXVIII. Выпись изъ протокола Статсъ-секретаріата. Декретъ саксонскаго короля Фридриха Августа Государственному совѣту о несогласіи на дарованіе Обществу любителей наукъ гербоваго сбора съ календарей и т. п. изданій, 22 августа н. с. 1810 г.

Wypis z protokołu Sekretaryatu stanu.

W Pilzie d. 22 Sierpnia 1810 r.

Frederyk August. etc. etc.

Na przedstawiony nam przez Radę stanu pod dniem 27 Lipca 1808 r. projekt, aby intrata z stępla wszelkiego gatunku kalendarzy i rubrycelli na dochód Towarzystwa Warszawskiego przyjaciół nauk obróconą i onemu w zarządzenie oddaną została, oświadczamy Radzie stanu, iż intrata ta mogąca być zważana za podatek, niezdaje się żeby było przyzwoite przychylić się do projektu.

(podpisano) Frederyk August.

№ 3432.

Тамъ же, л. 15.

LXXIX. Отношеніе министра статсъ секретаря Соболевскаго къ намѣстнику нн. Заюнчену, съ сообщеніемъ указа императора Александра I на просьбу Общества любителей наукъ о предоставленіи ему различныхъ правъ и привилегій, 15/24 марта 1816 г.

Minister sekretarz stanu

Ma honor komunikować namiestnikowi rozkaz najjaśniejszego pana wypisany, jak naatępuje:

Przedstawione zostało najjaśniejszemu panu podanie Towarzystwa Królewskiego Warszawskiego przyjaciół nauk, w którym uprasza:

- 1-o O potwierdzenie bytu swojego i praw, jakie mu nadane były dekretem króla imci saskiego, z dnia 30 Kwietnia 1808 r.
- 2-o O ułatwienie korespondencji i wszelkich literackich związków z innemi państwami najjaśniejszego pana, a nadewszystko o uchylene zawad którym podlega w prowadzenie do cessarstwa Rossyjskiego książek drukowanych w Warszawie, chociaż przez miejscową cenzurę są potwierdzone.
- 3-o O uwolnienie od opłat celnych książek, machin, dzienników z zagranicy dla siebie sprowadzonych.
- 4-o O włożenie na drukarnie w obrębie kraju znajdujące się obowiązku składania do biblioteki Towarzystwa po jednym egzemplarzu każdego wychodzącego dzieła.

Najjaśniejszy cesarz i król przychyliwszy się co do 1-go punktu próśby Towarzystwa rzonego, pragnie aby namiestnik za poprzedniem porozumieniem się w tej mierze z Komissją oświecenia publicznego, z dał raport, jakim sposobem, innym punktom, a szczególnie pod liczbą 2 i 3 w temże przełożeniu umieszczonym stać się może zadosyć, z zape-

wnieniem się od nadużyć iów jakieby z tąd wynikać mogły, i aby stosowny w tej mierze przedstawił projekt.

W Petersburgu 15/27 Marca 1816 r.

Ig. Sobolewski.

Do namiestnika królewskiego.

Odezwy ministra sekretarza stanu. 1816 r., 1 t., 19 л.

LXXX. Изъ протокола Статсъ-секретаріата царства Польскаго. Указъ императора Александра I, утверждающій Общество любителей наукъ въ существованіи и правахъ, данныхъ ему декретомъ саксонскаго короля Фридриха Августа, 15/27 марта 1816 года.

Extrait des minutes de la Secrétairerie d'état du royaume de Pologne.

Nous, par la grâce de Dieu,

ALEXANDRE I-er,

Empereur de toutes les Russies, roi de Pologne,
etc. etc. etc.

Tout ce qui peut concourir à la propagation des lumières et des connaissances utiles dans les pays que la Providence nous appelle à gouverner, a toujours été l'objet de Notre sollicitude particulière et de Notre haute protection. Mais quand il s'agit encore de relever et de perfectionner la langue polonaise qui a tant d'analogie avec la langue parlée dans Notre empire de toutes les Russies, et qui est d'autant plus l'objet de Notre intérêt que les nouveaux liens qui unissent aujourd'hui les deux nations peuvent tourner au profit de leurs idiomes; Nous croyons devoir tout l'appui de Notre autorité à l'exécution de ce projet libéral, et voulons que loin, d'être négligé il soit poursuivi avec zèle et couronné de tout le succès qu'il mérite. En conséquence ayant été informé que la Société littéraire de Varsovie ne devait sa naissance qu'à la bonne volonté de ses membres qui se sont réunis dans l'unique but de ranimer la littérature et la langue nationale prêtes à s'éteindre, de propager et de porter à la hauteur des découvertes et des lumières du siècle toutes les sciences d'agrément et d'utilité et de puiser dans ces connaissances nouvelles de nouvelles richesses pour la langue; ayant en outre pris en considération les réglemens que la Société susmentionnée s'est prescrits et qu'elle a jusqu'ici rigoureusement observés ainsi que les recueils, qu'elle publie tous les ans; ayant enfin jugé convenable et juste d'accéder à la demande que les membres de

Wypis z protokołu Sekretarjatu stanu królestwa Polskiego.

My, z Bożej łaski,

ALEXANDER I,

cesarz Wszech Rossyi, król polski,

etc. etc. etc.

Cokolwiek do pomnożenia światła w narodach pieczołowitości Naszej powierzonych i do rozkrzewienia nauk pożytecznych dopomagać jakimkolwiek sposobem może, nigdy nie zdało się dalekiem od baczenia i najwyższego wsparcia naszego. A kiedy do tego przystępuje jeszcze nadanie poloru wyborniejszego i obfitości zupełniejszej językowi Polskiemu, tak wielkie mającemu podobieństwo z językiem w cesarstwie Wszech Rossyi używanym, a który tem bardziej zwraca na siebie troskliwość naszą, iż przy terażniejszym przez nowe węzły połączeniu dwóch narodów, nowe stąd pożytki dla obu języków wyniknąć mogą, powinnością naszą być rozumiemy, całą zupełnością władzy naszej do tego się przyłożyć, aby tak szlachetne zamiary skutku nie były pozbawione, ale owszem istotnie i pilnie utrzymane; i troskliwie były ku doskonałości przywiedzione. Przeto gdy do naszej wiadomości doszło, iż Towarzystwo Warszawskie przyjaciół nauk, utworzone z szczerzej ochoty członków wybranych, które były się z sobą wzajemnie połączyły tym jedynie umysłem aby szczytki literatury swojej narodowej w całości utrzymały, język rodowity od niebezpieczeństwa zagłady zachowały, nauki wszystkie i wytworne i gruntowniejsze podług przemysłnych wynalazków, i potrzeby tego wieku wydoskonaliły, a przez nauki nowe dostatki językowi obmyśliły; w téj zaś wiadomości gdyśmy dostatecznie ugruntowani zostali, rozpatrzeniem się w ustawach, które sobie toż Towarzystwo przepisało, i dotąd ściśle zachowuje, także przejrzeniem Roczników, dotąd od Towarzystwa wydanych, a nam przedstawionych, sądziliśmy za rzecz słuszną i przyzwoitą przychylić się do żądania od członków tegoż Zgromadzenia z głęboką uniżonością nam przelożonego, i dać im doznać skutków pomyślnych naszej królewskiej ku nim łaskawości.

Dla czego Towarzystwo Warszawskie przyjaciół nauk ze wszystkimi weń wchodzącymi osobami w państwach naszych obecniemi, lub z jakiego względu do państw naszych należącymi, ile się w granicach ustaw swoich zachowają, tudzież ustawy te same i wszystkie własności ruchome i nieruchome tegoż Towarzystwa pod naszą królewską opiekę przyjmujemy, i naszą najwyższą łaskawą protekcją onemu zaręczamy, pozwalając

ladite Société Nous ont respectueusement soumise et voulant leur donner une marque de Notre bienveillance royale; à ces causes, Nous avons décrété et décrétons ce qui suit.

Nous prenons sous Notre protection spéciale la Société littéraire de Varsovie avec tous ses membres présents dans Nos états ou qui se trouvent y appartenir d'une manière quelconque, ses mêmes réglemens, et ses propriétés meubles et immeubles que Nous lui garantissons; de plus Nous permettons à la Société susdite de prendre dans ses écrits, patentes, certificats et sceaux, le titre de Société royale des sciences et des lettres à Varsovie.

Espérant que l'honneur de ce titre et l'importance du présent décret, seront justement appréciés, Nous invitons tous les membres présens et à venir de la Société ci-dessus désigné à redoubler de zèle et d'efforts pour atteindre le but de leurs travaux et continuer à mériter Notre protection et nos grâces royales.

Donné à St.-Pétersbourg le 15/27 Mars 1816.

(L. S.)

nadto: aby pomienione Towarzystwo w pismach swoich, patentach, zaświadczeniach, pieczęciach, tytułu Towarzystwa Królewskiego Warszawskiego przyjaciół nauk używało.

Spodziewając się, iż tego zaszczytu tak użyją, jak wyroku onego zacność wyciąga, wzywamy oraz do tego Zgromadzenia należących i nadal należeć mających, aby z podwojoną ochotą i gorliwością dążąc do celu sobie zamierzonego, dalszych się względów i łask naszych królewskich godnemi stawali.

Dan w Petersburgu dnia 15/27 Marca 1816 roku.

(podpisano:) ALEXANDRE.

pszez cesarza i króla,
minister sekretatz stanu

Ig. Sobolewski.

Zgodno z oryginałem.

Minister sekretarz stanu.

(podpisano) Ig. Sobolewski.

III. 9: A. Rady Administracyjnej, л. 2.

Прєжнїя изданїя указа:

Roczniki Towarzystwa Królewskiego Warszawskiego przyjaciół nauk, XI, 325—328, XX, 2—4; Gazeta Warszawska, 1827, Nr. 120; Biblioteka Warszawska, т. 139. стр. 398—398. — Французскаго текста указа нѣтъ въ этихъ изданїяхъ.

LXXXI. Отношенїе министра статсь-секретаря гр. Грабовскаго къ намѣстнику кн. Заюнчену объ утвержденїи императоромъ Николаемъ I, по примѣру императора Александра I, существованїя Общества любителей наукъ и льготъ, предоставленныхъ ему декретомъ саксонскаго короля Фридриха Августа, 20 апрѣля 12 мая 1826 г.

Minister sekretarz stanu

Ma honor udzielić namiestnikowi wolę najjaśniejszego pana wypisaną, jak następuje:

Na podanie Towarzystwa Królewskiego Warszawskiego przyjaciół nauk, upraszającego o w zględy jego cesarsko królewskiej mości przez pośrednictwo senatora biskupa Prazmowskiego, członka tegoż Towarzy-

stwa, zanesione, najjaśniejszy cesarz i król poleca namiestnikowi swemu, aby zawiadomił pomienione Towarzystwo iż, jego cesarsko królewska mość, za przykładem dostojnej pamięci poprzednika swego, potwierdza byt tego zgromadzenia i swobody, jakie mu zostały nadane dekretem króla imci saskiego, z dnia 30 Kwietnia 1808 r., tudzież iż użyteczne prace Towarzystwa zawsze najjaśniejszego pana obchodzić będą.

W Petersburgu dnia 20 Kwietnia/2 Maja 1826 r.

Stefan Hr. Grabowski.

Do namiestnika w Radzie.

Odezwy ministra sekretarza stanu, 1826 r. л. 81.

LXXXII. Сообщение статсъ-секретаря Носсецнаго Обществу любителей наукъ объ утвержденіи императоромъ Николаемъ I Общества въ существованіи и льготахъ, какими оно до тѣхъ поръ пользовалось, 19 мая н. с. 1826 г.,

Radca sekretarz stanu do Towarzystwa Królewsko-Warszawskiego przyjaciół nauk.

Odezwę ministra sekretarza stanu z dnia 20 Kwietnia/2 Maja r. b. oznajmiająca, iż najjaśniejszy Cesarz i król raczył najlaskawiej potwierdzić byt i swobody, jakich Towarzystwo Królewsko Warszawskie przyjaciół nauk dotąd używało; z polecenia xięcia namiestnika królewskiego mam honor przesłać Towarzystwu dla wiadomości.

D. 19 Maja 1826 r.

General brygady Kossecki.

№ 14259.

III. 9: A. Rady Administracyjnej, л. 4.

LXXXIII. Отношение министра статсъ-секретаря Грабовскаго въ Совѣтъ управленія о назначеніи Обществу любителей наукъ ежегодной субсидіи въ 8,000 зл. и о разрѣшеніи тому же Обществу безпрепятственно получать изъ-за границы по экземпляру надобныхъ для научныхъ цѣлей книгъ, дневниковъ и проч., 6/18 июня 1829 г.

Minister sekretarz stanu.

Ma honor udzielić Radzie Administracyjnej wolą najjaśniejszego pana wypisaną jak następuje:

Cesarz i król imé raczywszy przychylić się najlaskawiej do próby złożonej mu przez Towarzystwo Królewskie przyjaciół nauk, udziela temu Towarzystwu począwszy od roku przyszłego zasilek roczny w summie ośm tysięcy złotych na wyznaczanie nagród dla tych, którzy na ogłoszone zadania konkursowe najlepiej odpowiedzą.

Wydatek ten zamieszczony przeto będzie na budżecie roku 1830 i na budżetach lat następnych.

Jego cesarsko królewska mość pozwala zarazem Towarzystwu sprowadzać z zagranicy bez żadnej przeszkody książki i dzienniki poświęcone przedmiotom naukowym, lecz w jednym tylko egzemplarzu i pod warunkiem, że książki i dzienniki takowe służyć będą na użytek wyłączny samego Towarzystwa i pod żadnym pozorem w publiczności cyrkulować nie mają.

W Warszawie, dnia 6/18 Czerwca 1829 r.

Stefan hr. Grabowski.

Do Rady administracyjnej.

№ 1194.

Odezwy ministra sekretarza stanu, 1829 r., t. 79.

LXXXIV. Изъ протокола засѣданій Совѣта управленія 18/30 марта 1832 года. Постановленіе войти съ всеподданнѣйшимъ ходатайствомъ нъ государю о снисхожденіи на просьбу епископа Пражмовскаго объ оставленіи Обществу любителей наукъ его библіотени.

Protokół 2-gi.

Posiedzenia Rady administracyjnej królestwa Polskiego z dnia 18/30 Marca 1832 r.

Obecni:

namiestnik-królewski jenerał-feldmarszałek xiąże Warszawski hr. Paszkiewicz Erywański,
dyrektor główny prezydujący w K. R. s. w. i d. tudzież o. n. jenerał lejtnant Rautenstrach,
dyrektor główny prezydujący w K. R. sprawiedliwości jenerał lejtnant Kossecki,
dyrektór główny prezydujący w K. R. p. i s. rzeczywisty radca stanu Fuhrmann,

kontroler jeneralny prezydujący w Naczelnej izbie obrachun-
kowej radca stanu Zieliński,
zastępca radcy sekretarza stanu, radca stanu Tymowski.

. . . . Załatwiane były następnie przedmioty, w niesione przez dyrektorów głównych prezydujących w Kommissjach Rządowych, jak następuje:

W skutek przełożeń dyrektora głównego spraw w(ewnętrznych) i d(uchowienstwa) tudzież oświecenia n(arodowego):

1. Z złożonych pod dniem 30 b. m. od № 1826/451 i 1938/488 objaśnień w przedmiocie prośby biskupa płockiego, prezesa Towarzystwa przyjaciół nauk, o pozostawienie tegoż Towarzystwa przy bibliotece będącej jego prywatną własnością, Rada, przekonawszy się: że uposażenie Towarzystwa pomienionego składa się jedynie z ofiar od osób prywatnych, które powiększej części zastrzegły zwrot darów Towarzystwu uczynionych dla swych familii, w razie rozwiązania Towarzystwa, i że z tej przyczyny odjęcie mu biblioteki stać by się mogło powodem do wielolicznych reklamacji; zważając niemniej, że wierne instytucji swojej Towarzystwo przyjaciół nauk nieoddaliło się od niej w ciągu rewolucyi, i z tego powodu, ze strony dzienników rewolucyjnych czynione mu były zarzuty braku gorliwości i nieczynności,—postanowiła upraszać najjaśniejszego pana o przychylenie się do rzeczonyj prośby.

П о м ѣ т а:

Do Tronu.

3167.

Protokoły pol. posied. Rady administr., księga I., od 15/27 Marca do 17/29 Czerwca 1832 roku, od Nr. 1 do 28, Nr. 2, л. л. 1, 2 - 3.

Протоколъ 2

zasiedania Совѣта управления царства Польскаго 18/30 марта 1832 г. ¹⁾

.... Рѣшаемы были дѣла, внесенныя главными директорами предсѣдательствующими въ Правительственныхъ комиссіяхъ, какъ то:

¹⁾ Присутствующіе не означены.

Вслѣдствіе представленій главнаго директора внутреннихъ и духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія:

1) Изъ представленныхъ отъ 30 сего марта №№ 1823/451 и 1938/488 объясненій по просьбѣ плоцкаго епископа, председателя Общества любителей наукъ, объ оставленіи сему Обществу библиотеки, составляющей его частную собственность, Совѣтъ, удостовѣряясь, что снабженіе Общества сего состоитъ изъ предметовъ, единственно пожертвованныхъ частными лицами, которые по большей части сдѣланы Обществу съ такимъ ограниченіемъ, чтобы дары сіи были возвращены ихъ фамиліямъ, въ случаѣ упраздненія Общества, и что по сей причинѣ отобраніе библиотеки могло бы содѣлаться поводомъ ко многимъ домогательствамъ, а не менѣе того принимая въ соображеніе, что сіе Общество любителей наукъ, вѣрное своему учрежденію, не отдалось отъ него въ продолженіе революціи, почему со стороны революціонныхъ журналовъ дѣланы были замѣчанія на счетъ его неусердія и недѣятельности,—постановилъ просить государя императора о снисхожденіи на упомянутую просьбу.

Protokoły ross. posied. Rady administr., księga I, od 15/27 Marca do 17/29 Maia 1832 od № 1 do 19, № 2, лл. 5—6.

Протоколы засѣданій Совѣта управленія стали писаться и по-русски начиная съ 1831 г.

Въ дѣлахъ Архива нѣтъ уже ни просьбы еп. Адама Пражмовскаго, ни объясненія главнаго директора Правительственной Комиссіи внутреннихъ и духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія генераль-лейтенанта Раутенштрауха.

LXXXV. Отношеніе намѣстника царства князя Варшавскаго графа Паскевича Эриванскаго къ министру статсъ-секретарю графу Грабовскому объ исходатайствованіи высочайшаго соизволенія на оставленіе Обществу любителей наукъ его библиотеки, 26 марта / 4 апрѣля 1832 г.

A Son Excellence Monsieur le Comte Grabowski, Ministre Secrétaire d'Etat.

Monsieur le Comte.

A la séance du 18/30 Mars dernier le Conseil d'Administration a pris en considération le rapport qui lui a été présenté par le directeur en chef présidant la Commission de l'intérieur, des cultes et de l'instruction publique, au sujet d'une pétition de l'Evêque Prazmowski, présidant la so-

ciété littéraire de Varsovie qui sollicite de conserver à cette société sa bibliothèque. Ayant eu lieu de se convaincre que la dotation de cet établissement provenant uniquement de dons gratuits avec réserve de restitution dans le cas où la société viendrait à être dissoute, la privation de sa bibliothèque donnerait lieu à une foule de réclamations que la société susmentionnée, dont l'institution lui interdisait de jamais s'occuper de politique, est demeurée fidèle à son principe et y a persévéré pendant la révolution sans égard aux clameurs des journaux révolutionnaires qui ne cessaient de lui reprocher sa tiédeur et son inaction durant cette époque de la plus funeste fermentation, le Conseil a cru de son devoir de supplier Sa Majesté de daigner accueillir favorablement l'objet de la demande du pétitionnaire.

C'est pour donner suite à cette résolution du Conseil, que j'ai l'honneur de transmettre à votre Excellence, ci — joint en original, le rapport de Mr le Lieut. Général Rautenstrauch en vous invitant à m'informer en son temps de la décision de Sa Majesté sur son objet.

Veuillez agréer, Monsieur le Comte, l'assurance renouvelée de ma considération la plus distinguée.

Varsovie le 26 Mars / 7 Avril 1832.

Prince de Varsovie.

П о м ѣ т к а:

Esp. d. 8 Kwietnia 1832.

Черновое.

III, 9: Acta Rady administracyjnej królestwa Polskiego, т. 26.

LXXXVI. Рапортъ военнаго министра графа Чернышева намѣстнику царства Польскаго графу Пасневичу Эриванскому съ объявленіемъ воли императора Николая о закрытіи Варшавскаго Общества любителей наукъ и о представленіи государю списка жертвователей на бібліотечку и свѣдѣній о домѣ и капиталѣхъ Общества, 6 апрѣля 1832 г.

Въ С.-Петербургѣ, 6 апрѣля 1832. № 1004.

Главный штабъ его императорскаго величества.

По канцеляріи начальника Глав. штаба.

Секретно.

Намѣстнику царства Польскаго, господину генералъ-фельдмар-

шалу князю Варшавскому графу Паскевичу Эриванскому управляющаго
Главнымъ штабомъ его императорскаго величества

рапортъ.

На отношеніе вашей свѣтлости къ министру статсъ-секретарю царства Польскаго графу Грабовскому отъ 26-го минувшаго марта за № 3167, съ приложеніемъ представленія генераль-лейтенанта Раутенштрауха, о сохраненіи Варшавскому Обществу словесности принадлежащей оному библиотеки, государь императоръ высочайше повелѣть мнѣ соизволилъ отвѣтствовать вамъ, милостивый государь, что его императорское величество съ своей стороны не можетъ признать основательнымъ показанія, изложенныя въ означенномъ представленіи г. Раутенштрауха, что будто бы Общество сіе въ продолженіи революціоннаго въ царствѣ правительства осталось вѣрнымъ цѣли своего учрежденія и занималось единственно изысканіями по части словесности и усовершенствованіемъ оной: ибо главнѣйшіе члены сего Общества, какъ-то князь Адамъ Чарторижскій и извѣстный Нѣмцевичъ, были первыми дѣйствующими лицами въ несчастномъ переворотѣ, въ царствѣ произведенномъ, и нѣтъ сомнѣнія, что въ числѣ возмутителей находилось и много другихъ сего Общества членовъ, его величеству неизвѣстныхъ.

По симъ уваженіямъ государь императоръ изволилъ: Варшавскаго Общества словесности не слѣдуетъ уже признавать существующимъ. Между тѣмъ усматривая изъ помянутаго представленія генераль-лейтенанта Раутенштрауха, что библиотека сего Общества составлена пожертвованіями и приношеніями частныхъ лицъ, предоставившихъ себѣ право получать обратно пожертвованные ими предметы, если Общество по какому-либо поводу рушится, государь императоръ соизволяетъ, дабы ваша свѣтлость доставили предварительно къ высочайшему усмотрѣнію списокъ лицамъ, на семъ основаніи Обществу приношенія сдѣлавшимъ, дабы можно было судить, до какой степени исполненіе сего условія можетъ быть допущено.

Равнымъ образомъ, государю императору благоугодно, чтобы вы, милостивый государь, доставили къ его величеству подробное свѣдѣніе о домѣ и капиталахъ, Обществу принадлежащихъ, съ показаніемъ, на какомъ основаніи и къѣмъ оныя ему пожертвованы или отпаяны, сколько на Обществѣ состоитъ долговъ и какое употребленіе можно будеть сдѣлать изъ дома, во владѣніи его состоящаго.

Генераль-адъютантъ графъ Чернышевъ.

Помѣчено: Къ докладу его свѣтлости.

Объ уничтоженіи здѣшняго Общества любителей словесности и о доставленіи списка лицамъ, изъ пожертвованій коихъ составлена бібліотека Общества, и свѣдѣній о домѣ и капиталахъ онаго.

Тамъ же, л. 29—30.

LXXXVII. Сообщение статсъ-секретаремъ Тымовскимъ главному директору предсѣдательствующему въ Прав. Комиссіи внутреннихъ и духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія Раутенштрауху копіи съ рапорта гр. Чернышева гр. Паскевичу Эриванскому, 27 апрѣля н. с. 1832 г.

R(adca) s(ekretarz) s(tanu) do jw. głównego dyrektora prezydującego w Kommissji Rządowej spraw wewnętrznych, duchownych i o(świecenia) n(arodowego).

W odwołaniu się do przedstawienia jw. głównego dyrektora z dnia 18/30 Marca r. b. № 1685, względem biblioteki Uniwersytetu Królewsko-Warszawskiego, tudzież Towarzystwa przyjaciół nauk, ja, książę namiestnik królestwa rozkazał mi komunikować przy niniejszem jw. głównemu dyrektorowi dla jego wiadomości i stosownego postąpienia dwie odezwy generała adjutanta hr. Czerniszewa, tu w kopii dołączone, zawierające najwyższą jego cesarskiej mości w tej mierze decyzją.

W Warszawie d. 27 Kwietnia 1832 r.

Rzeczywisty radca stanu J. Tymowski.

Черновое.

Тамъ же, л. 31.

LXXXVIII. Вторичное отношеніе графа Чернышева къ графу Паскевичу Эриванскому о доставленіи требуемыхъ предъ тѣмъ свѣдѣній объ имуществѣ Общества любителей наукъ, 9 генваря 1833 г.

Секретно.

Милостивый государь, князь Иванъ Ѳеодоровичъ.

Отношеніемъ моимъ отъ 5 (sic) апрѣля минувшаго 1832 года за № 1004, я имѣлъ честь сообщить вашей свѣтлости высочайшую государя императора волю касательно доставленія списка лицамъ, сдѣлавшимъ приношенія существовавшему въ Варшавѣ Обществу словесности и подробнаго свѣдѣнія о домѣ и капиталахъ, сему Обществу принадлежащихъ.

Не получивъ еще отъ вашей свѣтлости помянутыхъ свѣдѣній, я долгомъ поставлю покорнѣйше просить васъ, милостивый государь, о приказаніи ускорить собраніемъ оныхъ и доставленіемъ ко мнѣ для представленія на усмотрѣніе его императорскаго величества.

Съ отличнѣмъ почитаніемъ и совершенною преданностію имѣю честь быть вашей свѣтлости покорнѣйшій слуга

графъ А. Чернышевъ.

№ 63. 9 Генваря 1833.

Его свѣтлости князю И. Ѳ. Варшавскому графу Паскевичу Эриванскому.

Тамъ же, л. 32.

LXXXIX. Отвѣтъ намѣстника графа Паскевича Эриванскаго графу Чернышеву относительно имущества Общества любителей наукъ, 30 генваря / 11 февраля 1833 г.

Копія.

Милостивый государь, графъ Александръ Ивановичъ.

Во исполненіе высочайшей воли его императорскаго величества: объявленной въ почтеннѣйшемъ отзывѣ ко мнѣ вашего сіятельства отъ 6-го апрѣля 1832 года за № 1004, препровождая при семь въ копіяхъ, во-первыхъ, донесеніе отъ администраціи бывшаго Варшавскаго Общества любителей наукъ въ Правительственную Коммиссію внутреннихъ и духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія въ царствѣ Польскомъ отъ 13/25 іюня 1832 года, въ коемъ заключаются свѣдѣнія о домѣ, библиотекѣ и капиталахъ, почитаемыхъ администраціею принадлежащими Обществу; и во-вторыхъ, представленіе ко мнѣ означенной Коммиссіи отъ 27 іюня/9 іюля того же 1832 года за № 4848, въ которомъ изложены доводы истиннаго положенія дѣла относительно тѣхъ же капиталовъ, зданія и библиотеки и свѣдѣнія о лицахъ, коими сдѣланы были пожертвованія на сіи предметы при первоначальномъ основаніи заведенія,—имѣю честь сообщить вамъ, милостивый государь, что по ближайшему разсмотрѣнію дѣла сего и по собраннѣмъ на мѣстѣ частнымъ свѣдѣніямъ, соображеніе коихъ отдалило и самый отвѣтъ на отзывѣ вашего сіятельства № 1004, я не могу не согласиться съ законными доводами Коммиссіи внутреннихъ дѣлъ, въ помянутомъ представленіи ея № 4848 изложенными, силою которыхъ устрояется возвратъ пожертвованій и приношеній, слившихся въ заведеніи общественномъ:

ибо „вѣ сїи пожертвованїя суть безусловныя, и администрація общества не представляетъ доказательствъ, дабы, въ случаѣ уничтоженїя онаго, какое либо изъ вношенїй подлежало возвращенїю”.

Общество перестало существовать по благоусмотрѣнїю государя императора. Оно само собою стремилось къ разрушенїю своему по духу, направленїю и дѣйствїямъ главнѣйшихъ членовъ его во время мятежа въ царствѣ Польскомъ, и присвоиваемые предметы администраціе Общества, будучи не частною собственностїю, но имуществомъ общественнымъ царства, содѣлались нынѣ достоянїемъ Россїи по праву войны, ибо російскїя войска заняли Варшаву силою оружія: какъ ваше сіятельство заключить изволили отзывъ вашъ ко мнѣ отъ 5 апрѣля 1832 года за № 994, въ коемъ объявлена была высочайшая воля относительно Варшавской публичной библіотеки, имѣвшей подобное основанїе съ библіотекою Общества любителей просвѣщенїя.

Для обезпеченїя всего, почитаемаго администраціею Общества принадлежавшимъ оному, отъ всякихъ потерь до дальнѣйшаго распоряженїя его императорскаго величества Правительственная Коммиссія внутреннихъ и духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенїя въ царствѣ Польскомъ сдѣлала надлежащее распоряженїе, изъясненное въ представленїи ея ко мнѣ, № 4848, каковое со стороны моей признано правильнымъ. Относительно же возврата книгъ и приношенїй, поступившихъ въ пользу Общества отъ князя Александра Сапѣги: „то поелику администрація не представляетъ также ни доказательства на таковое возвращенїе, ни же счетовъ въ употребленїи суммъ на покупку книгъ, но напротивъ того объясняетъ, что поступившія отъ Сапѣги на назначенный предметъ деньги не вѣ на оный употребила; по сему правительство, на основанїи гражданскихъ правъ, не прежде можетъ возвратить наследникамъ князя Сапѣги книги или слѣдующую за нихъ сумму, какъ по представленїи надлежащей вѣдомости купленнымъ книгамъ на сумму сію, каковая вѣдомость могла бы удостовѣрить объясненїе исполненїя учиненной княземъ Сапѣгою записи по сему предмету”.

А какъ означенной вѣдомости и дальнѣйшихъ доказательствъ противу выше изъясненнаго администрація Варшавскаго Общества любителей просвѣщенїя и понынѣ не представила, я покорнѣйше прошу васъ, милостивый государь, довести все сіе до высочайшаго свѣдѣнїя государя императора и испросить по оному соизволенїя его императорскаго величества.

Съ отличнымъ почтенїемъ и совершенною преданностїю честь имѣю быть вашего сіятельства (подлинное подписано) покорнѣйшїй слуга.

князь Варшавскїй графъ Паскевичъ Эриванскїй.

№ 274. 30 января/11 февраля 1833 г., Варшава.

Его сиятельству графу А. И. Чернышеву.

Тамъ же, л. 39—41.

Упомянутыя здѣсь донесенія администраціи Общества любителей наукъ въ Прав. Комиссію внутреннихъ и духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія отъ 13/25 іюня 1832 г. и представленіе этой Комиссіи къ намѣстнику отъ 27 іюня/9 іюля того же 1832 г. см. ниже, въ документахъ Архива новыхъ дѣлъ при Канцеляріи генераль-губернатора.

ХС. Отношеніе графа Чернышева къ графу Паскевичу Эриванскому о повелѣніи императора Николая I передать книги и прочія научныя собранія Общества любителей наукъ Министерству народнаго просвѣщенія, а медальный и оружейный кабинеты Общества въ вѣдѣніе министра Императорскаго двора, 19 февраля 1833 г.

Милостивый государь, князь Иванъ Ѳедоровичъ.

Отношеніе ко мнѣ вашей свѣтлости отъ 30 минувшаго января за № 274 и приложенное при ономъ донесеніе къ вамъ Правительственной Комиссіи внутреннихъ и духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія въ царствѣ Польскомъ относительно библіотеки Варшавскаго Общества любителей наукъ я докладывалъ государю императору. Его императорское величество, соглашаясь совершенно съ мнѣніемъ вашимъ, милостивый государь, и заключеніемъ Правительственной Комиссіи, высочайше соизволилъ повелѣть привести оное распоряженіемъ вашей свѣтлости въ должное исполненіе, перевезя книги и прочія принадлежащія Обществу собранія въ С.-Петербургъ, на основаніи прежняго по сему предмету высочайшаго предназначенія, извѣстнаго уже вашей свѣтлости изъ отношенія моего отъ 28-го декабря 1831 года за № 2681-мъ; по доставленіи же книгъ и прочихъ собраній къ министру народнаго просвѣщенія, принадлежавшіе Обществу любителей наукъ медальный и оружейный кабинеты передать въ вѣдѣніе министра Императорскаго двора.

Извѣстивъ о семъ г. г. министровъ Императорскаго двора и народнаго просвѣщенія, и увѣдомляя васъ, милостивый государь, о такомъ высочайшемъ повелѣніи, имѣю честь быть съ отличнымъ почитаніемъ и преданностію вашей свѣтлости покорнѣйшій слуга

графъ А. Чернышевъ.

№ 1580. 19 февраля 1833 г.

Его свѣтлости князю И. О. Варшавскому графу Паскевичу
Эриванскому.

По мѣта, наверху:

Резолюція, положенная г. главнокомандующимъ: Исполнить.

Тамъ же, л. 37.

Упоминаемаго здѣсь отношенія гр. Чернышева къ гр. Паскевичу Эриванскому отъ 28 декабря 1831 г. за № 2681 нѣтъ въ архивахъ при Канцеляріи генераль-губернатора; оно было въ дѣлѣ о сдачѣ бібліотеки и прочаго имущества; все это дѣло утрачено.

ХСІ. Докладная записка главнаго директора предсѣдательствующаго въ Пр. Коммиссіи финансовъ и назначейства Фурмана намѣстнику гр. Паскевичу Эриванскому объ обращеніи дома Общества любителей наукъ подъ помѣщеніе Главной дирекціи лотереи, чрезъ продажу съ публичныхъ торговъ, 23 ноября/5 дек. 1834 г.

Выручаемые нынѣ съ дома, принадлежавшаго Обществу любителей наукъ, доходы отнюдь не соотвѣтствуютъ его пространству, и потому предположеніе о продажѣ онаго съ аукціона едвали, по мнѣнію моему, можетъ быть успѣшнымъ: ибо, вопервыхъ, нѣкоторые помѣщенія въ семь строеніи отданы внаемъ частнымъ лицамъ на отдаленные сроки, въ томъ числѣ купцамъ Блюму и Якубовскому сверхъ жильевъ отдана на 25-ть лѣтъ принадлежащая къ дому площадь съ правомъ постройки на оной службъ, каковыя уже и возведены, права сихъ временныхъ владѣльцевъ, на основаніи заключенныхъ съ ними контрактовъ, должны бы остаться неприкосновенными; во-вторыхъ, хотя бы домъ сей и весь былъ отданъ внаймы частнымъ лицамъ, доходы онаго, за удовлетвореніемъ лежащихъ на немъ общественныхъ и казенныхъ повинностей, не составляли бы болѣе какъ 2.300 золотыхъ въ годъ; въ-третьихъ, самое назначеніе, для котораго домъ сей построенъ, дѣлая его неудобнымъ для частнаго человѣка, представляетъ затрудненіе въ выгодной продажѣ, ибо на передѣлку обширныхъ залъ въ жилия помѣщенія потребовались бы значительныя издержки, которыя при торгахъ, безъ сомнѣнія, будутъ въ виду покупателей.

По мнѣнію моему, домъ сей обратить можно бы съ выгодною только на общественное заведеніе, не теряя однако изъ виду главнѣйшаго условія, чтобы выручаемыми доходами и постепенно уплачивался капиталъ, на покупку его издержанный. Ни одно изъ казенныхъ мѣстъ, будучи расположено въ домѣ Общества любителей наукъ, не достави-

до бы никакихъ другихъ выгодъ для казны, кромѣ удобства помѣщенія. Съ одной только Дирекціи лотереи, если она будетъ расположена среди города, ожидать можно увеличенія особеннаго дохода, ею получаемаго, а именно чрезъ помѣщеніе въ одномъ съ нею домѣ Главной лотерейной конторы. Занимаемый нынѣ Дирекціею лотереи казенный домъ по тѣстнотѣ своей крайне невыгоденъ, и неудобство сіе тѣмъ чувствительнѣе, что операціи управленія сего въ настоящее время примѣтно увеличиваются. Предоставленіемъ помянутой Дирекціи дома Общества любителей наукъ неудобство сіе не только было устранено, но еще (что въ настоящемъ случаѣ всего важнѣе) доходы съ сего дома значительное бы получили приращеніе: чрезъ помѣщеніе главной конторы въ семь же домѣ пріобрѣталось бы, не зависимо отъ доходовъ съ частныхъ жильцовъ, еще 24.000 въ годъ. Домъ, въ которомъ теперь помѣщается Дирекція лотереи, могъ бы быть нынѣ же обращенъ въ деньги, продажею Страховому отъ огня обществу, которое, какъ мнѣ извѣстно, нуждается въ помѣщеніи и желаетъ купить домъ, занимаемый Дирекціею лотереи.

Съ дома Общества любителей наукъ получится съ частныхъ жильцовъ 13.000 зл.
 Отъ Лотерейной конторы 24.000 „

Итого 37.000 зл.

За исключеніемъ общественныхъ и казенныхъ повинностей на 14.000 „

будеть въ остаткѣ 23.000 „

Что, полагая по 5%, составляетъ капиталъ на 460.000 зл.

Изъ продажи дома Дирекціи лотереи выручится по крайней мѣрѣ 100.000 „

Хотя настоящая оцѣнка дому Общества любителей наукъ въ 409.020 зл. 22½ гроша превышаетъ, кажется, сумму, которую продажею онаго съ аукціона выручить можно, но, по неизвѣстности мнѣ не только назначенія денегъ за сію продажу, но и высоты предполагаемыхъ изъ нихъ расходовъ, не смѣю предварительно дѣлать никакого объ оцѣнкѣ заключенія, предавая благоусмотрѣнію вашей свѣтлости: оставить ли ее въ настоящемъ видѣ, или же приступить къ переоцѣнкѣ для публичныхъ торговъ, дабы въ послѣднемъ случаѣ отнять у Комисіи внутреннихъ дѣлъ поводъ находить продажную цѣну ниже стоимости.

Подписано: Тайный совѣтникъ Фурманъ.

Вѣрно: Генеральный секретарь Коммисіи финансовъ Цѣхановскій.

Тамъ же, л. 54—55.-Ср. въ Архивъ Варшавскаго учебнаго округа, № 1626, в. 2: Acta Kommissij Rządowej spraw wewnętrznych, duchownych i oświecenia publicznego, dotyczące się funduszu Towarzystwa przyjaciół nauk w Warszawie, 1834/5 г., л. 183—184.

XCII. Изъ протокола засѣданія Совѣта управленія 18/30 января 1835 года. Постановленіе всеподданнѣйше исходатайствовать разрѣшеніе продать домъ Общества любителей наукъ Пр. Комиссіи финансовъ для помѣщенія въ немъ Лотерейной дирекціи.

Protokół 6-ty.

Posiedzenie Rady administracyjnej królestwa Polskiego z dnia 18/30 Stycznia 1835 r.

Obecni:

namiestnik królestwa generał-feldmarszałek xiążę Warszawski
hr. Paszkiewicz Erywański, prezydujący.

Członkowie Rady:

generał-adjutant Rautenstrauch,
generał-lejtnant Gołowin, d. g. s. w. d. i o. p.,
generał-adjutant Pankratiew,
generał-lejtnant Kossecki, d. g. s.,
radca tajny Fuhrmann, d. g. p. i s.,
kontroler jeneralny Zieliński,
sekretarz stanu Tymowski.

Przedstawienia odniesione do najwyższej j. c. k. mości decyzji.
Dyrektora gł. s. w. d. i o. p.

102. W skutek upoważnienia j. o. xięcia namiestnika, dyrektor główny przychodów i skarbu porozumiał się z Kommissją R. s. w. d. i o. p. w przedmiocie nabycia na rzecz skarbu domu po b. Towarzystwie przyjaciół nauk pozostałego. Wartość domu tego na zasadzie taksy urzędowej ustanowioną została na złp. 409.020 z warunkiem wszakże potrącenia z takowej złotych 100.000, czyli długu na jego wystawienie w Kasie ekonomicznej miasta Warszawy zaciągniętego, o ile tenże procentem amortyzacyjnym, jeszcze upłaconym nie został, jako też kapitału odpowiedniego czynszowi x. x. misyonarzom corocznie po złp. 3500 opłaconego.

Po zgodzeniu się na powyższe punkta i w zadosyć uczynieniu życzeniom Kommissji R. p. i s. dom pomieniony oddany już został pod zarząd Dyrekcji loterji krajowej; gdy wszakże w decyzji najwyższej, rozwiązującej Towarzystwo przyjaciół nauk, objawionej w odezwie hrabi Czerniszewa, wyrzeczonem zostało że dom quaestionis, obróconym być ma na użytek jakowego instytutu naukowego, obecnie zaś inne otrzymuje przeznaczenie, przeto tak z tego powodu, jak niemniej dla sporządzenia stosownego aktu urzędowego, K. R. s. w. d. i o. p. upraszała Radę, ażeby sprzedaż oznaczoną zatwierdzić i K. Rządową do jej uskutecznienia upoważnić raczyła.

Rada, zważając, że w obecnym przypadku przedewszystkiem należy wyjednać najwyższe zezwolenie na nadanie domu po Towarzystwie przyjaciół nauk zamierzonego przeznaczenia, postanowiła przedstawić jego cesarsko królewskiej mości, że zakłady naukowe, w Warszawie istniejące, mają wszystkie dostateczne pomieszczenie, i że gdy cała budowa rzeczzonego domu do szczególnego celu zastosowaną była, przeto rząd dotąd żadnej z niego korzyści ciągnąć nie mógł, owszem poniósł jedynie koszta onegoż utrzymania. Wtym stanie rzeczy okazała się konieczna potrzeba obmyślenia nowego pomienionego domu użycia; w skutek czego przekonano się, że takowy jedynie przez ustąpienie go K. R. p. i s., która znalazła możność pomieszczenia w niem Dyrekcji loterji, nastąpić może. Z tych powodów Rada uprasza j. c. k. mości o upoważnienie do przywiedzenia do skutku tego zamiaru, za pomocą którego jedynie i dom, tylekroć rzeczony, zostanie upożytecznionym, i rząd osiągnie kapitał, na inne cele przeznaczonym być mogący.

П о м ѣ т а :

Do Tronu.

№ 19.640.

Protokóły posiedzeń Rady administracyjnej 1835 roku, tom I, protokół 6, л. 1.

Журналь Совѣта управления царства Польскаго. Засѣданіе VI, января 18/30 дня 1835 года.

Присутствовали:

председатель совѣта князь Варшавскій графъ Паскевичъ
Эриванскій.

Члены:

Раутенштраухъ,
Головинъ,
Панкратьевъ,
Коссецкій,
Фурманъ,
Зелинскій,

статсъ-секретарь Тымовскій.

... Представленія, по коимъ положено испросить высочайшее разрѣшеніе.

Гл. директора в(нутреннихъ) и д(уховныхъ) д(ѣлъ) и н(ароднаго) п(росвѣщенія):

102. Съ разрѣшенія намѣстника царства, гл. директоръ финан(совъ) и казн(ачейства) входилъ въ сношеніе съ Правит. Коммиссією в. и д. д. и н. п. о покункѣ для казны дома бывшаго Общества любителей наукъ; вслѣдствіе чего, по составленной узаконеннымъ порядкомъ оцѣнкѣ, домъ сей оцѣненъ въ 409.020 зл., но съ тѣмъ вмѣстѣ положено условіемъ исключить изъ сей суммы сдѣланный въ Варшавскомъ городскомъ казначействѣ на постройку сего дома долгъ въ 100.000 зл., въ той мѣрѣ, сколько еще остается онаго къ уплатѣ за взносомъ, доселѣ установленнымъ на погашеніе процентовъ, а также исключить и капиталъ, соотвѣтствующій чиншу, платимому въ пользу миссіонеровъ ежегодно по 3500 зл.

Статьи сіи, по общему соглашенію, приняты, и оный домъ, по желанію Правит. Коммиссіи фин., отданъ уже въ вѣдѣніе Лотерейной дирекціи. А какъ въ высочайшемъ повелѣніи, объявленномъ въ отзывѣ гр. Чернышева, объ упраздненіи Общества любителей наукъ сказано — обратить помянутый домъ на какое либо учебное заведеніе, нынѣ же предполагается сдѣлать оному другое назначеніе, то поэтому, а не менѣе и для того, чтобы можно было приступить къ составленію формальнаго акта, Коммисія в. д. представляетъ Совѣту объ утвержденіи сего предположенія и о снабженіи ея надлежащимъ разрѣшеніемъ.

Совѣтъ, находя, что въ настоящемъ случаѣ предварительно надлежитъ испросить высочайшее соизволеніе на отміну первоначально даннаго назначенія дому упраздненнаго Общества любителей наукъ, положилъ представить государю императору, что всѣ существующія въ Варшавѣ учебныя заведенія имѣютъ достаточныя помѣщенія; означенный же домъ, по причинѣ, что вся постройка онаго примѣнена была къ особенной цѣли, не только не приноситъ доселѣ казвѣ никакой выгоды, но напротивъ правительство должно было еще нести одиѣ на содержаніе его издержки, для чего необходимо требовалось озаботиться о новомъ онаго назначеніи; какъ же по соображеніямъ оказалось, что

сіе можетъ совершитися единственно чрезъ уступку того дома Комиссіи фин., нашедшей возможность помѣстити въ немъ Лотерейную дирекцію, то Совѣтъ постановилъ: просить его императорское величество, не благоугодно ли будетъ разрѣшить на приведеніе въ дѣйствіе такового предположенія, съ исполненіемъ коею и домъ будетъ употребленъ съ пользою, и правительство получить капиталъ, который можетъ быть обращенъ на другіе предметы.

Журналы засѣданія Совѣта управленія 1835 года, часть I, засѣданіе VI.

XCIII. Изъ протокола засѣданія Совѣта управленія 1/13 февраля 1835 года. Постановленіе объ уполномоченіи Прав. Комиссіи внутреннихъ и духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія войти въ соглашеніе съ Пр. Комиссією финансовъ и назначейства о покупкѣ дома на ул. Новолипки, занимаемаго Дирекцією лотереи, для Страховаго отъ огня общества, и тѣмъ подготовить условія покупки назною бывшаго дома Общества любителей наукъ.

Protokół 10.

Posiedzenia Rady administracyjnej królestwa Polskiego z dnia 1/13 Lutego 1835 r.

Obecni:

namiestnik królestwa generał-feldmarszałek książę Warszawski hr. Paskiewicz Erywański, prezydujący.

Członkowie Rady:

generał adjutant Rautenstrauch,
generał-lejtnant Gołwin, d. g. K. s. w. d. i o. p.
generał-adjutant Pankratjew,
generał-lejtenant Kossecki, d. g. s.,
kontroler jenerałny Zieliński,
sekretarz stanu Tymowski.

Nieobecni:

radca tajny Fuhrmann, d. g. p. i s., z powodu słabości.

... 182. Z powodu doznawanych trudności w wyszukiwaniu dogodnego lokalu na pomieszczenie Towarzystwa ogniowego; a to stosownie

do decyzji Rady na posiedzeniu z dnia 31 Lipca/12 Sierpnia r. b. (sic) zapadłej, niemniej że w zględu na koszta jakieby pomienione Towarzystwo w celu urządzenia tegoż lokalu, tudzież innych następnie wynająć się mających, ponieść musiało; K(ommissja) R(ządowa) s(praw) w(ewnętrznych), d(uchownych) i o(świecenia) p(ublicznego) ponowiła pod d. 19/31 grudnia z. r. № 6441/1257 wniosek swój poprzedni dotyczący potrzeby kupna domu na stałe pomieszczenie Towarzystwa ogniowego. Zważając zaś, że dom przy ulicy Nowolipki obecnie przez Dyрекcją jeneralną loterji zajmowany i na sprzedaż będący odpowiadałby potrzebie, tak pod względem dogodności, jako i ceny, gdyż takowy za złp. 100.000 nabytym bydź może, K(ommissja) R(ządowa) upraszała Radę o upoważnienie do kupna domu pomienionego z funduszów Towarzystwa ogniowego, tudzież do użycia stosownego funduszu na reperację i przerobienie gmachu tego, w wysokości przez nią ustanowić się mającej.

Rada, znalazłszy wnioski K(ommissji) R(ządowej) odpowiadającymi celom zamierzonym, oświadczyła że takowe zatwierdza i w skutek tego upoważnia K. R. s. w. d. i o. p. do wejścia z K. R. p. i s. w układ w przedmiocie ostatecznego nabycia domu loteryjnego na rzecz Towarzystwa ogniowego, jak tylko nastąpi najwyższa decyzja w przedmiocie dalszego przeznaczenia domu po Towarzystwie przyjaciół nauk pozostałego, którego nabycie przez skarb z sprzedażą domu loteryjnego w związku pozostaje.

Protokóły posiedzeń Rady administracyjnej 1835 roku, tom I, protokół 10-ty, л. 1, 1—2.

Журналъ Совѣта управленія царства Польскаго. Засѣданіе X, февраля 1/13 1835 г.

Присутствовали:

Предсѣдатель Совѣта князь Варшавскій графъ Паскевичъ
Эриванскій.

Члены:

Раутенштраухъ,
Головинъ,
Панкратьевъ,
Косецкій,
Зелинскій,

статсъ-секретарь Тымовскій.

Въ присутствіи не былъ членъ Фурманъ, за болѣзною.

... Представленія, кои Совѣтомъ окончателъно рѣшены:

Гл. директора в(нутреннихъ) и д(уховныхъ) д(ѣль) и н(ароднаго) п(росвѣщенія):

... 182. Совѣтъ управленія въ засѣданіи своемъ 31 іюня/12 августа п(рошлаго) ¹⁾ года разрѣшилъ пріискать удобный домъ для найма на помѣщеніе Страховаго отъ огня общества. Но какъ донынь въ отысканіи такого дома предстоить трудность, а сверхъ того при наймѣ временныхъ помѣщеній всегда неизбѣжно требуются еще особыя издержки для устройства оныхъ сообразно надобности помянутаго Общества, то Правит. Коммиссія в(нутреннихъ) д(ѣль), донесеніемъ отъ 19/31 декабря п. г. № 6.441, повторяетъ прежнее свое предположеніе о покупкѣ дома для постояннаго въ немъ помѣщенія Страховаго отъ огня общества; притомъ присовокупляя, что именно теперь представляется къ тому случай, потому что домъ Главной лотерейной дирекціи, на улицѣ Новолипки состоящій, назначенъ въ продажу, и что оный соотвѣтствуетъ надобности Страховаго общества какъ по удобству своему, такъ и по цѣнѣ, за какую можетъ быть пріобрѣтенъ, т. е. за 100.000 зл.,—проситъ разрѣшенія къ покупкѣ сего дома на счетъ суммы Страховаго общества, а съ тѣмъ вмѣстѣ и дозволенія употребить на починку и перестройку сего дома по составиться имѣющей смѣтѣ.

Совѣтъ, одобливъ сіи предположенія Прав. Коммиссіи в(нутреннихъ) д(ѣль), положилъ представить ей войти въ окончательное соглашеніе съ Коммиссіею фин(ансовъ) о покупкѣ лотерейнаго дома для Страховаго отъ огня общества въ то время, когда воспослѣдуетъ высочайшее разрѣшеніе на счетъ дальнѣйшаго предназначенія дома упраздненнаго Общества любителей наукъ, такъ какъ покупка сего послѣдняго въ казну состоитъ въ связи съ продажею лотерейнаго дома.

Журналы засѣданій Совѣта управленія 1835 г., засѣданіе 10.

XCIV. Отношеніе министра статсъ-секретаря Грабовскаго на намѣстнику гр. Паскевичу Эриванскому о согласіи императора Николая I на представленіе намѣстника, чтобы домъ Общества любителей наукъ былъ Пр. Коммиссіею финансовъ и назначейства купленъ подъ помѣщеніе Лотерейнаго управленія, 11/23 февраля 1835 г.

1) Сначала стояло: „сего“, затѣмъ зачеркнуто и наверху надписано: „п“.

Mon Prince.

L'Empereur et Roi, consent gracieusement, en égard aux motifs exposés dans l'office de Votre Altesse du 30 Janvier/11 Février 1835, № 19,640, à ce que la maison, qui appartenait à la ci-devant Société des amis des lettres à Varsovie, et qui, d'après une décision antérieure de Sa Majesté devait servir d'emplacement à un des Instituts scientifiques, reçoive une autre destination & nommément à ce qu'elle soit acquise par la Commission des Finances & du Trésor, pour y placer la direction Générale des Loteries, dont la maison serait à son tour cédée à la Société des assurances contre les incendies.

Les Commissions de l'Intérieur & des Finances obtiennent par suite, l'autorisation Suprême de conclure les arrangemens nécessaires en conséquence, sauf l'approbation définitive du Conseil d'administration.

J'ai l'honneur d'être avec une respectueuse considération, Mon Prince, de Votre Altesse le très humble & très

obéissant serviteur
Comte Etienne Grabowski.

S.-Pétersbourg, 11/23 Février 1835.

№ 223.

III, 9: A. Rady Administr., л. 63.

XCIV A. Сообщение статсъ-секретаремъ Тымовскимъ Прав. Комиссиямъ внутреннихъ дѣлъ и финансовой отношенія министра статсъ-секретаря для исполненія ими постановленія о продажѣ дома Общества любителей наукъ подъ Лотерейное управленіе, 5/17 марта 1835 г.

№ 20.854.

Sekr(etarz) Stanu p(rzy) R(adzie) a(dministracyjnej) do Kommissyji Rządowej 1) spraw wewn(ętrznych) d(uchownych) i o(świecenia) publicz(ego), 2) przychodów i skarbu.

Minister sekretarz stanu zawiadomił j.o. xięcia namiestnika królestwa przez odezwę dnia 11/23 z. m. № 223, iż najjaśniejszy pan zezwolił raczył, ażeby dom, po byłem Towarzystwie przyjaciół nauk pozostały, i na pomieszczenie jakowego zakładu naukowego służyć mający, otrzymał inne przeznaczenie, mianowicie zaś, iżby nabyty został przez Kommissyę Rządową przychodów i skarbu na pomieszczenie dyrekcji Jeneralnej Loteryi, której dom ma być znowu odprzedany Dyrekcji Towarzystwa ogniowego;

odezwę takową zleciła mi Rada administracyjna przesłać Kommissyi Rządowej do właściwego wykonania decyzyi pomienionej.

Warszawa, 5/17 Marca 1835 r.

Черное.

Тамъ же, л. 64.

ХCV. Изъ протокола засѣданія Совѣта управленія 30 апрѣля/ 12 мая 1835 года. Утвержденіе проекта Пр. Коммиссіи внутреннихъ дѣлъ о записи за нею по ипотечнымъ книгамъ дома Общества любителей наукъ.

Protokół 34.

Posiedzenia Rady administracyjnej królestwa Polskiego z dnia 30 Kwietnia/12 Maja 1835 r.

Obecni:

generał-adjutant Rautenstrauch, prezydujący.

Członkowie Rady:

jenerał-adjutant Pankratiew,

jenerał-lejtnant Kossecki, d. g. s.

radca tajny Fuhrmann, d. gł. p. s.

kontroler jeneralny Zieliński,

sekretarz stanu Tymowski.

Nieobecni:

xiążę prez. namiestnik, z powodu wyjazdu do Petersburga,
jenerał-lejtnant Gołowin d. g. s. w., d. i n. o., z powodu wyjazdu
na objazd królestwa.

...Sekretarz stanu:

№ 648. W celu doprowadzenia do skutku najwyższej j. e. mości decyzyi w przedmiocie ustąpienia domu, po zniesionym Towarzystwie Warszawskim przyjaciół nauk pozostałego, na rzecz dyrekcji Jeneralnej Loteryi krajowych, K. R. s. w., d. i o. p. przedstawiła Radzie projekt do postanowienia zezwalającego: aby tytuł własności domu, o którym mowa, w właściwych księgach hypotecznych na imie K. R. s. w. d. poprzednio był przepisany.

Protokóły posiedzeń Rady administracyjnej 1835 roku, tom II, protokół 34, л. л. 1, 3.

Журналь Совѣта управленія царства Польскаго. Засѣданіе XXXIV*,
апрѣля 30/мая 12 дня 1835 года.

Присутствовали:

предсѣдательствующій Раутенштраухъ.

Члены:

Панкратьевъ,

Коссецкій,

Фурманъ,

Зелинскій,

статсъ-секретарь Тымовскій.

Въ присутствіи не были:

намѣстникъ царства, по случаю отбытія въ С.-Петербургъ,
членъ Головинъ, по случаю отъѣзда для осмотра вое-
водствъ.

... Статсъ-секретарь Совѣта:

648. Во исполненіе высочайшей воли о обращеніи дома бывша-
го Варшавскаго Общества любителей наукъ и просвѣщенія въ распо-
ряженіе Главной дирекціи Классической лотереи П(равит.) К(омиссія)
в(нутреннихъ) д(ѣлъ) представила Совѣту проектъ, чтобы принадле-
жность означеннаго дома по надлежащимъ гипотическимъ (sic) кни-
гамъ была записана прежде за Пр. Ком. в. дѣлъ.

Совѣтъ утвердилъ проектъ сей.

Журналы засѣданій Совѣта управленія, 1835 г., засѣданіе XXXIV*, л. 1, 3.

ХCVI. Постановленіе Совѣта управленія царства о записи вар-
шавскихъ недвижимостей подъ № № 1320/1321 и 1319 въ вѣчныхъ кни-
гахъ на Прав. Комиссію внутреннихъ и духовныхъ дѣлъ и народнаго
просвѣщенія, 30 апрѣля/12 мая 1835 года.

W imieniu najjaśniejszego Mikołaja I, cesarza Wszzech Rossyi, kró-
la polskiego etc. etc. etc.

Rada administracyjna królestwa.

Na przedstawienie Kommissyi Rządowej spraw wewnętrznych, du-
chownych i oświecenia publicznego, przywodząc oraz do uskutecznienia
najwyższą najjaśniejszego pana wolę w przedmiocie przeznaczenia domu,
po zniesionem Towarzystwie Warszawskiem przyjaciół nauk pozostałego,

przez odczwę ministra sekretarza stanu pod dnim 11/23 Lutego r. h. objawioną, stanowimy:

Ze tytuł własności possessyi miejskich w Warszawie, jednej pod liczbami 1320 i 1321 przy ulicy Krakowskie Przedmieście i Nowy-Świat, drugiej pod liczbą 1319 przy ulicy Nowy-Świat położonych, na których połączonych dom po byłem Towarzystwie Warszawskiem przyjaściół nauk z przyległemi budowlami pozostały jest wzniesiony, ma bydź na rzecz Kommissyi Rządowej spraw wewnętrznych w właściwych księgach wieczystych przepisany.

Wykonanie tego postanowienia Kommissyi Rządowej spraw wewnętrznych, duchownych i oświecenia publicznego, oraz Kommissyi Rządowej sprawiedliwości, w czem do której należy, polecamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu Rady administracyjnej dnia 30 Kwietnia/12 Maja 1835 roku.

Członek Rady administracyjnej w nieobecności j. o. xięcia namiestnika królestwa prezydujący, generał-adjutant Rautenstrauch.

Dyrektor główny prezydujący w Kommissyi Rządowej spraw wewnętrznych, duchownych i oświecenia publicznego E. Gołwin.

Sekretarz stanu J. Tymowski.

№ 23152.

III. 9: A. Rady administracyjnej, л. 67.

XCVII. Изъ протокола засѣданія Совѣта управленія 5/17 мая 1836 года. Постановленіе о порядкѣ уплаты казноу за бывшій домъ Общества любителей наукъ.

Protokół 32.

Posiedzenia Rady administracyjnej królestwa Polskiego z 5/14 m-ca Maja roku 1836.

Obecni:

generał-adjutant Rautenstrauch, prezydujący.

Członkowie Rady:

generał-lejtnant Gołwin, d. g. s. w., d. i o. p.,

generał-lejtnant Kossecki, d. g. s.,

radca tajny Fuhrmann, d. g. p. i s.,

sekretarz stanu Tymowski.

Nieobecni:

namiestnik królestwa, z powodu wyjazdu do Petersburga,

generał-adjutant Pankratjew, z powodu słabości.

... Dyrektora głównego przychodów i skarbu.

... 584. Wskutek odstąpienia domu rządowego, przez Dyрекcyę Loteryi przy ulicy Nowolipki zajmowanego, na własność dyrekcyi Jeneralnej Towarzystwa ogniowego za sumnę złp. 100.000, jak niemniej wskutek nabycia dla Dyrekcyi Loteryi domu po b. Towarzystwie przyjaciół nauk, za sumnę złp. 409.020 gr. 22., j. o. xiąże namiestnik rozkazał, ażeby po odtrąceniu z szacunku długów miejscowych, wynoszących złp. 118.750, reszta onegoż w summie złp. 290.270 gr. 22 złożoną była w Banku polskim na procent.

W wykonaniu takowego rozkazu K. R. p. i skarbu poleciła przedewszystkiem wnieść do Banku jeszcze w dniu 12 Grudnia 1835 sumnę złp. 100.000, za dom po Loteryi przez Dyрекcyę Towarzystwa ogniowego uiszczoną i przeznaczoną w części na opłacenie rzeczonego szacunku, że zaś pomimo to pozostawało jeszcze do uiszczenia złp. 190.270 gr. 22, a K. R. p. i s. nie posiadała na ten cel odpowiedniego funduszu, przeto upraszała Radę, pod d. 5/17 Maja r. b. № 98.813, o dozwole nie zaspokojenia summy tej wraz z procentami 4°/_o, liczyć się mającemi od 1 Stycznia 1835 r., jako daty zajęcia domu po Towarzystwie przyjaciół nauk, na użytek władzy skarbowej, z przewyżki dochodów roku 1835, która na ten cel jest dostateczną.

Rada przychyliła się do wniosku Kommissyi Rządowej.

Protokoły posiedzeń Rady administracyjnej 1836 roku, tom II, protokół 32, л. 1, 1, 7—8.

Журналь Совѣта управленія царства Польскаго. Засѣданіе XXXII, мая 5/17 дня 1836 года.

Присутствовали:

предѣдательствующій Раугенштраухъ.

Члены:

Головинъ,

Коссецкій,

Фурманъ,

статсъ-секретарь Тымовскій.

Въ присутствіи не были:

намѣстникъ царства, по случаю отъѣзда въ С.-Петербургъ,
членъ Панкратьевъ, за болѣзнию.

... Главный директоръ финансовъ и казначейства:

... 584. Казенный домъ въ Варшавѣ на Новолишьей улицѣ, занимаемый предъ симъ Лотерейною Дирекціею, проданъ Правленію Страховаго отъ огня общества за 100 т. злотыхъ, а для Дирекціи Лотереи приобрѣтенъ покупкою домъ бывшаго Общества любителей наукъ за 409.020 зл. 20 гр.; по сему случаю намѣстникъ царства приказалъ: по исключеніи изъ означенной суммы мѣстныхъ долговъ, составляющихъ 118.750 зл., остальные 290.270 зл. 22 гр. отдать въ Польскій банкъ для приращенія процентами.

Во исполненіе такового повелѣнія Правительственная Комmissія финансовъ еще въ 1835 году 12 декабря предписала внести въ банкъ 100 т. зл., за лотерейный домъ Правленіемъ Страховаго отъ огня общества ушлаченныя и частію назначенныя на покрытіе показанныхъ выше долговъ; но какъ для сего не достаетъ еще 190.270 зл. 22 гр., и Комmissія соответственнаго капитала на то не имѣеть, почему она представила нынѣ Совѣту о дозволеніи ей выплатить недостающую сумму съ 4%, считая съ 1 января 1835 года, за купленный домъ бывшаго Общества любителей наукъ изъ превышеній доходовъ 1835 года, кои на такую надобность будутъ достаточны.

Представленіе сіе утвердить.

Журналы засѣданій Совѣта управленія, 1836 годъ, часть II, засѣданіе 32.

ХСVIII. Состояніе дома Общества любителей наукъ по передачѣ его Генеральной дирекціи Лотереи, 25 іюля/6 августа 1839 г.

... Строеніе сіе поступило въ 1835 году въ вѣдѣніе Дирекціи Лотереи не инымъ какимъ либо способомъ, а продажею по оцѣнкѣ за 409.020 злотыхъ $2\frac{1}{2}$ гроша, или, по исключеніи лежавшихъ на немъ долговъ на 118.750 зл., за 290.240 злотыхъ $2\frac{1}{2}$ гроша.

Изъ числа заключающихся въ томъ домѣ 89-ти комнатъ, Генеральная дирекція Лотереи 22 заняла на помѣщеніе своего управленія и директора Лотереи, большую залу отвела на разыгрываніе лотереи, а остальные 66 комнатъ отдаетъ въ частный наемъ и получаемый съ оныхъ доходъ, составляющій въ 1835 году 14.709 злотыхъ 18 гр., обратила весь сполна въ собственную свою кассу.

III, 9: A. Rady administracyjnej, л. 75—76, изъ докладной записки Управленія Варшавскаго военнаго губернатора.

ХСIX. Изъ протокола засѣданія Совѣта управленія 23 апрѣля/5 мая 1840 года. Постановленіе о выдачѣ изъ Польскаго банка суммъ,

бывшаго Общества любителей наукъ и отъ продажи его дома, попечителю Варшавскаго учебнаго округа на потребности школь.

Protokół 28.

Posiedzenia Rady administracyjnej królestwa Polskiego z dnia 23 Kwietnia/5 Maja 1840 r.

Obecni:

namiestnik królewski, jenerał-feldmarszałek xiążę Warszawski,
hrabia Paskiewicz Erywański, przydujący.

Członkowie Rady:

jenerał adjutant Rautenstrauch,
jenerał-adjutant Szypow, d. g. K. s. w. i d.,
jenerał-lejtnant Kossecki, d. g. s.,
jenerał-lejtnant Pisarew, g. w. m. w.,
radca tajny Fuhrmann, d. g. p. i s.,
kontroler jeneralny hr. Grabowski,
jenerał-major Okuniew, k. O. n. W.,

sekretarz stanu Tymowski.

... Kuratora Okręgu naukowego Warszawskiego:

... 451. W Banku polskim lokowane są następujące summy:

- a, ze sprzedaży domu po byłem Towarzystwie przyjaciół nauk w Warszawie pozostałego . . . zlp. 336.923 gr. 11,
b, pozostałe po temże Towarzystwie, jako remanent, ze składek od członków w listach zastawnych zlp. 32.300,
w gotowiznie . . . „ 4.499 gr. 16,
które z narosłemi po koniec 1839 roku procentami, po odtrąceniu zlp. 1000 Towarzystwu dobroczynności wypłaconych, wynoszą zlp. 45.534 gr. 20.

Gdy stosownie do postanowienia n. pana z r. 1833 dom po Towarzystwie przyjaciół nauk skonfiskowany, przeznaczony został na użytek zakładów naukowych, a tem samem i summy ad b, za należące do funduszu edukacyjnego uważane bydź winny, przeto kurator Okręgu naukowego Warszawskiego upraszał Radę, pod dniem 23 Kwietnia/5 Maja r. b. № 1275, iżby, ze względu na niezbędną potrzebę poniesienia obecnie wydatku na urządzenie i rozwinięcie zakładów naukowych, zezwoliła na podniesienie summ powyższych i użycie ich na cel wzmiankowany.

Rada, zwracając uwagę tak na przywiedzioną przez kuratora decyzją najwyższą, jak niemniej na niezbędną potrzebę obmyślenia funduszu na pokrycie pierwszych potrzeb urzędzenia i rozwinięcia zakładów naukowych, stosownie do nowej organizacji, oświadczyła, że zezwała na

podniesienie z Banku funduszów wzmiankowanych, zalecając wszakże kuratorowi, iżby zdał jej sprawę z sposobu, w jaki funduszami pomienionemi rozrządzić pragnie.

Protokóły posiedzeń Rady administracyjnej 1840 roku, tom II, protokół 28, л. 1, 11—12.

Журналъ Совѣта управленія Царства Польскаго. Засѣданіе XXVIII, апрѣля 23/мая 5 дня 1840 года.

Присутствовали:

предсѣдатель князь Варшавскій.

Члены:

Раутенштраухъ,
Шиповъ,
Коссецкій,
Писаревъ,
Фурманъ,
графъ Грабовскій,
Окуневъ,
статсъ-секретарь Тымовскій.

....Попечителя Варшавскаго учебнаго округа:

....451. Въ Польскомъ банкѣ, между прочимъ, хранятся слѣдующія суммы:

а) за проданный домъ Общества любителей наукъ въ Варшавѣ 336.923 зл. 11 гр.

б) оставшаяся по упраздненіи этого Общества изъ вносимыхъ членами складокъ сумма:

закладными листами	32.300 зл.,
наличными деньгами	4.499 зл. 16 гр.

Сумма эта вмѣстѣ съ процентами за вычетомъ 1000 зл., отпущенныхъ Человѣколюбивому обществу, составляла въ концѣ 1839 года 45.534 зл. 20 гр.

Какъ на основаніи высочайшаго декрета конфискованный домъ Общества любителей наукъ предназначенъ въ пользу учебныхъ заведеній, а посему и сумма, показанная подъ литерою б, должна быть почитаема принадлежностью училищнаго капитала, то попечитель Варшавскаго учебнаго округа просилъ Совѣтъ, по уваженію необходимой надобности въ устройствѣ и улучшеніи учебныхъ заведеній, разрѣшить выдачу въ его распоряженіе означенныхъ суммъ для употребленія оныхъ на выше изложенную цѣль.

Совѣтъ, имѣя въ виду упомянутый попечителемъ Варшавскаго учебнаго округа высочайшій декретъ и принимая въ уваженіе необходимую надобность изыскать сумму на удовлетвореніе первыхъ потребностей, встрѣчающихся при устройствѣ заведеній, сообразно новому образованію учебной части, положилъ: разрѣшить Польскій банкъ на выдачу помянутыхъ въ представленіи г.-м. (генераль-маіора) Окунева суммъ для употребленія ихъ на выше означенную цѣль, предписавъ ему представить Совѣту, какимъ образомъ намѣренъ онъ распределить означенную сумму ¹⁾.

Журналъ засѣданій Совѣта управленія 1840 г., ч. II, засѣданіе XXVIII.

С. Изъ протокола засѣданія Совѣта управленія 9/21 іюля 1840 года.
Принятіе сообщенія попечителя Варшавскаго учебнаго округа Окунева объ ассигнованіи имъ средствъ изъ суммъ бывшаго Общества любителей наукъ на покупку мѣста на Новолипкахъ и на устройство тамъ дома для Варшавской гимназіи.

Журналъ Совѣта управленія царства Польскаго. Засѣданіе XLV, іюля 9/21 дня 1840 года.

Присутствовали:

предсѣдатель князь Варшавскій.

Члены:

Раутенштраухъ,

Писаревъ,

Фурманъ,

графъ Грабовскій,

Окуневъ,

статсъ-секретарь Тымовскій.

Въ присутствіи не былъ членъ Коссецкій, по нахожденію въ отпуску.

...Попечителя Варшавскаго учебнаго округа:

...698. Совѣтъ управленія журналомъ 23 апрѣля/5 мая с. г. разрѣшилъ взять изъ Польскаго банка капиталъ, вырученный продажою

1) Сначала, послѣ слова: „предписавъ“, было, но потомъ зачеркнуто: „попечителю распорядить этими суммами такимъ образомъ, чтобы по израсходованіи ихъ не потребовалось отъ казны никакихъ дальнѣйшихъ издержекъ, т. е., чтобы надержки на содержаніе домовъ, которые г.-м. Окуневъ предполагаетъ приобрѣсть для помѣщенія учебныхъ заведеній, не упали на казну“.

дома бывшаго Общества любителей наукъ и составленный изъ принадлежащихъ оному суммъ, всего въ количествѣ 382.458 зл. 1 гр., на устройство и улучшение учебныхъ заведеній, съ тѣмъ, чтобы отданъ былъ отчетъ въ употребленіи означеннаго капитала.

Вслѣдствіе сего п. В. у. о. (попечитель Варшавскаго учебнаго округа) донесъ Совѣту, что изъ капитала того ассигновано 187.032 зл. 4 гр. на покупку пустопорожняго мѣста на Новоліпей улицѣ подл. № 2.405-мъ и на постройку тамъ по одобренному намѣстникомъ царства плану зданія для помѣщенія Варшавской гимназіи, которая донныѣ помѣщается на улицѣ Лѣшно въ наняемомъ для ней весьма тѣсномъ и неудобномъ домѣ, на починку и перестройку коего требуются непрерывно значительныя издержки изъ училищныхъ суммъ. Къ сему г.-м. (генераль-маіоръ) Окуневъ присовокупилъ, что о другихъ расходахъ, которые будутъ назначаемы изъ выше показанныхъ 382.458 зл. 1 гр., онъ не преминетъ входить съ представленіемъ въ С. у. (Совѣтъ управленія) въ свое время.

Журналы засѣданій Совѣта управленія 1840 года, часть III, засѣданіе XLV.

СІ. Изъ протокола засѣданія Совѣта управленія 3/15 сентября 1840 года. Принятіе доношенія попечителя Варшавскаго учебнаго округа Окунева о пріобрѣтеніяхъ недвижимостей для варшавскихъ училищъ на суммы бывшаго Общества любителей наукъ.

Protokół 56.

Posiedzenia Rady administracyjnej królestwa Polskiego z dnia 3/15 m-ca Września roku 1840.

Obecni:

namiestnik królestwa, jenerał-feldmarszałek xiążę Warszawski hrabia Paskiewicz Erywański, prezydujący.

Członkowie Rady:

jenerał-adjutant Rautenstrauch,
 jenerał-lejtnant Kossecki, d. g. s.,
 jenerał-lejtnant Pisarew, p. o. d. g. s. w. i d.,
 radca tajny Fuhrmann, d. g. p. i s.,
 kontroler jeneralny hr. Grabowski,
 jenerał-major Okuniew, k. O. n. W.,
 sekretarz stanu Tymowski.

....Kuratora Okręgu naukowego Warszawskiego:

...889. W wykonaniu decyzji Rady administracyjnej z d. 23 Kwietnia/5 Maja r. b. № 4672, zezwalającej na podniesienie z Banku polskiego funduszów po b. Towarzystwie przyjaciół nauk, tak ze sprzedaży domu, jako też z remanentów tamże złożonych, wogóle złp. 382.458 gr. 1 wynoszących, na urządzenie i rozwinięcie zakładów naukowych, z zastrzeżeniem zdania sprawy ze sposobu rozrządzenia temiż funduszami, kurator O. n. W. w następstwie raportu z d. 9/21 Lipca r. b. doniósł Radzie pod d. 3/15 b. m. № 3.199, że z funduszu pomienionego przeznaczoną została summa złp. 12.000, na nabycie placu w Warszawie, przy ulicy Ujazdowskiej i ulicy Wiejskiej pod № 1723 położonego, i summa złp. 94.136 gr. 10 na wybudowanie na nim, stosownie do planu przez j. x. mość namiestnika królestwa zatwierdzonego, gmachu dla szkoły obwodowej, mieszczącej się dotąd w domu prywatnym przy ulicy Nowy-Świat.

Rada raport kuratora O. n. dla wiadomości w aktach zachować poleciła.

Protokóły posiedzeń Rady administracyjnej 1840 roku, tom III, protokół 56. л. 1, 13—14.

Журналъ Совѣта управленія царства Польскаго. Засѣданіе LVI, сентября 3/15 дня 1840 года.

Присутствовали:

председатель князь Варшавскій.

Члены:

Раутенштраухъ,

Коссецкій,

Писаревъ,

Фурманъ,

графъ Грабовскій,

Окуневъ,

статсъ-секретарь Тымовскій.

...Попечителя Варшавскаго учебнаго округа:

...889. С(овѣтъ) у(правленія) журналомъ отъ 20 апрѣля / 5 мая с. г. разрѣшилъ взять изъ Польскаго банка 382.458 зл. 1 гр., вырученные продажею дома бывшаго Общества любителей наукъ и собранными отъ членовъ складками, для устройства и расширения учебныхъ заведеній, съ тѣмъ, чтобы объ употребленіи этой суммы представляемы были отчеты. Въ исполненіе такового положенія С(овѣта) у(правленія) попечитель В. у. о., въ дополненіе къ представленію своему отъ

9/21 іюля с. г., донёсѣ, что изъ помянутой суммы назначилъ онѣ 12 т. зл. на покупку площади въ Варшавѣ, на углу Уяздовской и Вейской улицъ подѣ № 1723, и 94.136 зл. 10 гр. на постройку тамѣ по плану, одобренному намѣстникомѣ, зданія для Обводоваго училища, помѣщаемаго нынѣ въ частномѣ домѣ на Новомѣ Свѣтѣ.

Донесеніе попечителя В. у. о. приобщить къ дѣламѣ.

Журналь засѣданій Совѣта управленія 1840 года, часть III, засѣданіе LVI.

СII. Изъ протокола засѣданія Совѣта управленія 7/19 февраля 1841 года. Постановленіе о приобщеніи поквартирной платы съ бывшихъ постояльцевѣ въ домѣ Общества любителей наукѣ нъ общей суммѣ послѣ Общества, назначенной въ пользу учебныхъ заведеній.

Protokół 11-ty.

Posiedzenia Rady administracyjnej królestwa Polskiego z dnia 7/19 m-ca Lutego roku 1841.

Obecni:

namiestnik królestwa, generał-feldmarszałek xiążę Warszawski hr. Paskiewicz Erywański, prezydujący.

Członkowie Rady:

generał-adjutant Rautenstrauch,
 generał-lejtnant Kossecki, d. g. s-ci,
 generał-lejtnant Pisarew, p. o. d. g. s. w. i d.,
 kontroler-jeneralny hr. Grabowski,
 generał-major Okuniew, kurator Okr. na. Warsz.,
 sekretarz stanu Tymowski.

Nieobecny:

radca tajny Fuhrmann, d. g. p. i sk., z powodu wyjazdu do Petersburga.

... 183. K(urator) O(kręgu) n(aukowego) Warszawskiego w przedstawieniu z dnia 7/19 Lutego r. b. № 4.326 upraszał Radę o dozwolenie, aby summa złp. 1.096 gr. 3, w r. 1834 przez urząd Muncypalny miasta Warszawy, tytułem opłaty komornego od lokatorów w domu byłego Towarzystwa przyjaciół nauk mieszkających, w Banku polskim złożona i dotąd na przekazie bezprocentowym zostająca, przyłączoną była do ogółu funduszów, po tymże Towarzystwie pozostałych i na rozwinięcie zakładów naukowych przeznaczonych.

Rada żądane dozwolenie kuratorowi Okręgu naukowego Warszawskiego udzieliła.

Do Kuratora O-gu nauk. Warsz.

Protokóły posiedzeń Rady administracyjnej 1841 roku, tom I, protokół 11.

Журналъ Совѣта управленія царства Польскаго. Засѣданіе XI, февраля 7/19 дня 1841 года.

Присутствовали:

предсѣдатель князь Варшавскій.

Члены:

Раутенштраухъ,
Коссецкій,
Писаревъ,
графъ Грабовскій,
Окуневъ,
статсъ-секретарь Тымовскій.

Въ присутствіи не былъ членъ Фурманъ, по случаю отъѣзда въ С.-Пбургъ.

... 183. П(опечитель) В(аршавскаго) у(чебнаго) о(круга) просилъ о дозволениі, чтобы сумма 1.096 зл. 3 гр., собранная въ 1834 году Варшавскою муниципальною управою съ жильцовъ, занимавшихъ квартиры въ домѣ, принадлежавшемъ упраздненному Обществу любителей наукъ, и хранящаяся безъ приращенія въ Польскомъ банкѣ, могла быть присоединена къ общему капиталу, оставшемуся по томъ же Обществу, и обращена также на распространеніе учебныхъ заведеній въ царствѣ.

Дозволить..

Журналы засѣданія Совѣта управленія 1841 г., часть I, засѣданіе XI.

СIII. Изъ протокола засѣданія Совѣта управленія царства 18/30 января 1844 года. Утвержденіе представленныхъ Пр. Комиссією финансовъ и назначейства проектовъ купли-продажи дома бывшаго Общества любителей наукъ подъ Лотерейное управленіе, а дома на

ул. Новоліпнахъ, принадлежащаго Лотерейному управленію, подъ
Страховое управленіе.

Protokół 7.

Posiedzenia Rady administracyjnej królestwa Polskiego z dnia 18/30
m-ca Stycznia 1844.

Obecni:

namiestnik królestwa, jenerał-feldmarszałek xiążę Warszawski
hr. Paskiewicz Erywański, prezydujący.

Członkowie Rady:

rzeczyw. tajny radca hr. Walewski,
jenerał-lejtnant Pisarew, p. o. d. g. s. w. i d.,
radca tajny Fuhrmann, d. g. p. i s.,
kontroler j-lny hr. Grabowski,
radca tajny Wyczechowski, d. g. s-ci.,
sekretarz stanu Le-Brun,

. . . Dyrektora g-go p. i skarbu:

84. W wykonaniu woli najjaśniejszego pana, polecającej nabycie domu po byłem Towarzystwie przyjaciół nauk na rzecz urzędu Loteryi, oraz domu poloteryjnego przy ulicy Nowolipki pod № 2.406 sytuowanego, na rzecz Dyrekcyi ubezpieczeń, Kommissya Rządowa) p(rzychodów) i skarbu, po zniesieniu się w tej mierze z władzami właściwemi, przedstawiła Radzie administracyjnej do zatwierdzenia projekta do kontraktów o kupno i sprzedaż tychże domów z nadmienieniem, iż po uzyskanem potwierdzeniu wydane zostaną stosowne rozporządzenia względem zawarcia formalnych w drodze właściwej kontraktów.

Rada przedstawione przez Kommissyą Rządową przychodów i skarbu projekta zatwierdziła.

Protokół posiedzeń Rady administracyjnej 1844 roku, I, protokół 7,
л. л. 1, 12.

Журналь Совѣта управленія царства Польскаго. Засѣданіе 7,
января 18/30 дня 1844 года.

Присутствовали:

предсѣдатель князь Варшавскій.

Члены:

графъ Валевскій,
 Писаревъ,
 Фурманъ,
 графъ Грабовскій,
 Вычеховскій,
 статсъ-секретарь Лебрень.

... Главнаго директора финансовъ и казначейства:

84. Во исполненіе высочайшей е. и. в. воли о приобрѣтеніи дома бывшаго Общества любителей наукъ подѣ Лотерейное управленіе, а дома, состоящаго на ул. Новолипки № 2.406, подѣ Страховое управленіе, П. К. ф., снесясь по этому предмету съ К(оммиссіей) в(нутреннихъ) д(ѣлъ) и съ п(опечителемъ) В(аршавскаго) у(чебнаго) о(круга), представила С(овѣту) у(правленія) на утвержденіе проекты условій о покупкѣ тѣхъ домовъ, присовокупляя, что по утвержденіи этихъ условій приступлено будетъ къ совершенію формальныхъ купчихъ крѣпостей на означенные дома.

Представленные Коммиссіею фин. проекты утвердить.

Журналы засѣданій Совѣта управленія 1844 г., часть I, засѣданіе 7.

Утвержденный Совѣтомъ управленія проектъ контракта купли-продажи дома Общества любителей наукъ подѣ Лотерейное управленіе см. ниже, въ документахъ Ипотечнаго Архива, N CXVII.

CIV. Сообщение статсъ-секретаря Карницкаго главному директору финансовъ и казначейства Лонскому постановленія намѣстника кн. Горчанова о назначеніи занимаемаго Лотерейнымъ управленіемъ бывшаго дома Общества любителей наукъ на помѣщеніе имѣющей открыться Медико-Хирургической Академіи, 18/30 сѣнтября 1857 года.

№ 23.107.

Sekretarz stanu przy Radzie administracyjnej do jw. dyrektora głównego prezydującego w Kommissyi Rządowej przychodów i skarbu.

Mam zaszczyt oznajmić jw. panu, że j.o. xiąże namiestnik królestwa przeznaczyć raczył dom b. Towarzystwa przyjaciół nauk, w Warszawie, przy ulicy Nowy-Świat położony, obecnie przez urząd Loterji zajęty, na stałe pomieszczenie otworzyć się mającej w r. b. Akademii

Medyko-Chirurgicznej. Z tego powodu, woła jest jego xiążęcej mości, ażebyś się jw. pan bezzwłocznie zajął wynalezieniem odpowiedniego dla urzędu Loterji lokalu w jednym z tutejszych gmachów rządowych i w tym celu uczynił stosowne przedstawienie, tudzież, ażebyś jw. pan przekonać się raczył, czyliby w dotychczasowym domu Loterji nie dałaby się opróżnić spora sala, w której by z dniem otwarcia Akademii mógł być rozpoczętym wykład przepisanych kursów.

W Warszawie dnia 18/30 Września 1857 r.

Черновое.

III, 9: A. Rady administracyjnej, л. 118.

Такое же отношение, за подписью д. с. с. Карницкаго, на имя глав. директора председательствующаго въ Пр. Комиссии внутреннихъ и духовныхъ дѣлъ, имѣется въ Архивѣ Императорскаго Варшавскаго университета: Acta Cesarsko-Królewskiej Warszawskiej Medico-Chirurgicznej Akademii, тyczące się gmachu Akademii.

CV. Изъ журнала засѣданій Совѣта управления 14/26 іюня 1860 года. Утвержденіе покупки дома на ул. Александріи подѣ № 2768ас Прав. Комиссією финансовъ и казначейства во владѣніе Варшавскаго учебнаго округа для разширенія помѣщенія Медико-Хирургической Академіи.

Изъ журнала Совѣта управления царства Польскаго. Засѣданіе 43-е, іюня 14/26 дня 1860 года.

Присутствовали:

Предсѣдатель князь Горчаковъ.

Члены:

Панютинъ,

Ленскій,

Држевецкій,

Фундуклей,

Мухановъ.

Статсъ-секретарь Карницкій.

... Главнаго директора фин. и казначейства:

... 421. Согласно высочайшей волѣ, князь намѣстникъ королевства повелѣлъ главному директору финансовъ и казначейства отъ 19/31 октября 1859 г. за № 752 приобрѣсть на разширеніе помѣщенія здѣшной Медико-Хирургической Академіи прилегающій къ оной фрон-

товый частный домъ подъ № 2768ас, расположенный при улицѣ Александрія.

Во избѣжаніе домогательства преувеличенной цѣны на этотъ домъ, по поводу того, что покупка эта дѣлается въ пользу казны, главный директоръ финансовъ и казначейства уполномочилъ дѣйств. ст. сов. Крузе для первоначальныхъ переговоровъ по приобрѣтенію сего дома на его имя. Когда же оказалось, что къ числу владѣльцевъ сего дома принадлежать и лица несовершеннолѣтнія и что потому продажа этого дома, согласно закону, можетъ воспослѣдовать лишь путемъ публичной судебной продажи, къ каковой публичной продажѣ сказанные владѣльцы согласились устроить, а потому гл. директоръ финансовъ и казначействъ уполномочилъ для сей цѣли и другаго еще чиновника Правительственной Коммисіи финансовъ и казначействъ надворн. сов. Янишевскаго, такъ чтобы онъ совмѣстно съ Крузе явились на торги и купили этотъ домъ на свое имя. Торги состоялись 19/31 мая текущаго года, и начались таковыя отъ суммы 49.084 р. 42½ к., т. е. отъ суммы оцѣночной, установленной судомъ. Претендентовъ къ покупкѣ, кромѣ сихъ чиновниковъ, уполномоченныхъ главнымъ директоромъ финансовъ и казначействъ, было болѣе 10, съ коими эти чиновники, сначала оба вмѣстѣ, а затѣмъ одинъ Янишевскій, дѣлая переторжку и возвышая цѣну дов. осторожно, приобрѣли они оба сію недвижимость на имя сказаннаго Янишевскаго за сумму 60.131 р. т. е. гораздо ниже той, каковую главный директоръ финансовъ и казначействъ, уполномоченный княземъ намѣстникомъ, желалъ подать въ своемъ заявленіи. Кромѣ этой суммы, согласно торговымъ условіямъ, на приобрѣтателѣ считалась еще обязанность уплаты издержекъ продажи и оцѣнки приобрѣтеннаго дома, установленныхъ судомъ, въ суммѣ 1.144 р., что вмѣстѣ составило сумму 61.275 р. Изъ этой суммы остается 11.400 р. не требуемыхъ, остающихся за домомъ въ видѣ эдукціоннаго капитала. Остальная къ уплатѣ сумма составляетъ 49.875 р. и по условіямъ торговымъ должна быть уплочена въ теченіи 20 дней. Согласно сему главный директоръ финансовъ и казначействъ распорядился уплатою изъ этой суммы, коему что съ оной слѣдовало, а недоимочныя части суммы велѣлъ внести въ Польскій банкъ до востребованія. Остаются за приобрѣтателемъ еще слѣдующія издержки: гербовыя, разныя частныя, нотаріальныя и прочія; какое число сіи составляютъ, пока неизвѣстно, но уплата таковыхъ будетъ оправдана сче- тами. А такъ какъ на публичныхъ торгахъ удобнѣе всего дѣйствовать посредствомъ повѣренныхъ, то сіи чиновники избрали для себя: Крузе—Зелинскаго, а Янишевскій—Чайковскаго. Такъ какъ вознагражденіе этимъ повѣреннымъ обыкновенно опредѣляется, то Чайковскому, какъ адвокату, обѣщано 350 р.

Принятіе правительствомъ во владѣніе пріобрѣтеннаго дома, согласно съ торговыми условіями, имѣеть наступить съ 19 іюня/1 іюля тек. года; съ этого числа всё доходы и расходы, какъ касающіеся сего дома, будутъ относиться къ казнѣ.

Затѣмъ, пока будетъ изысканъ источникъ дохода, изъ коего могла быть уплочена сумма за этотъ домъ, главн. директоръ финансовъ и казначействъ распорядился взять эту сумму 49.875 р. авансовымъ порядкомъ изъ средствъ казны. Но не смотря на то, соотвѣтственнымъ на это источникомъ фонда считаются эдукаціонные капиталы, числящіеся на недвижимостяхъ, съ коихъ, смотря по мѣрѣ амортизации тѣхъ же капиталовъ и поступленийъ изъ оныхъ тѣмъ же путемъ въ кассы, то изъ этихъ то источниковъ и всё расходы дополнительные, включая сюда и вознагражденіе адвокату Чайковскому, должны быть расходуемы.

Представляя о выше изложенномъ Совѣту управленія, глав. директоръ финансовъ и казначействъ 12/24 іюня текущаго года за № 1785 далъ по сему слѣдующія свои заключенія: 1, Чтобы Совѣтъ управленія утвердилъ лицитационную (оцѣночную) сумму, заявленную командированными имъ чиновниками, за купленый имъ домъ въ количествѣ 60.131 р., то же выплату издержекъ, установленныхъ судомъ, на сумму 1.144 р. 2, Чтобы разрѣшилъ покрытіе и другихъ издержекъ изъ установленнаго на то источника расхода, съ обязательствомъ надлежащаго ихъ оправданія, какъ равно и обѣщаннаго адвокату Чайковскому вознагражденія въ суммѣ 350 р. 3, Чтобы разрѣшилъ покрытіе поименованныхъ издержекъ изъ капитала эдукаціоннаго. 4, Чтобы разрѣшилъ переписаніе по ипотекаѣ титула собственности пріобрѣтеннаго дома на имя казны для фонда эдукаціоннаго, а именно на Варш. уч. округъ, съ порученіемъ тому же округу немедленнаго принятія сего дома въ свое владѣніе.

Совѣтъ управленія къ изложеннымъ выше заключеніямъ гл. директора финансовъ и казначейства согласился.

Журналы Совѣта управленія, 1860 года, т. II, засѣданіе 43; также Архивъ Варшавскаго учебнаго округа, дѣло о Медико-Хирургической Академіи по администраціонной части, т. II.

Въ подлинномъ „Журналѣ“ постановленіе это изложено небрежно, языкомъ крайне неправильныхъ, почему официальные „выписи изъ протокола“ разсылались въ другой редакціи, существенно исправленной. Поэтому мы беремъ здѣсь изъ „Журнала“ лишь означеніе состава членовъ засѣданія, а самое постановленіе издаемъ по „выписи“, посланной мѣстному учебному начальству и сохраняющейся въ Архивѣ учеб. округа.

Ипотечный Архивъ Варшавскаго Окружнаго Суда.

CVI—CVII. Изъ ипотечной книги варшавской недвижимости № № 85, 86 и 87.

CVI. Ипотечный указатель.

Wykaz hypoteczny.

Dział pierwszy.

Wymienienie nieruchomości i opisanie granic.

W mieście stołecznem Warszawie nieruchomości przy ulicy Kanonia zwanej, leżące i numerami 85, 86, 87 oznaczone.

Od nieruchomości tej, trzema N-mi 85, 86 i 87 oznaczonej, nieruchomości pod N-mi 85 i 86 położone, odprzedane zostały i w oddzielnej księdze wieczystej są uregulowane, co tu na zasadzie aktu na d. 2/14 Lipca 1843 r. i wniosku z d. 17/29 Września t. r. w księdze wieczystej uczynionych zapisano.

Dział drugi.

Wymienienie właściciela, ustalenie własności.

Towarzystwo Królewskie przyjaciół nauk miejscowe quo ad superficiem prawem własności. Nabył takowe poprzedniczo xiądz Stanisław Staszic, dzisiejszy radca stanu i członek Kommissyi Rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego, od kapituły warszawskiej przy kościele s-go Jana z mocy kontraktu kupna i sprzedaży przed deputowanym magistratem sprawiedliwości pod dniem 24 Listopada 1806 r. zawartego za summę cztery tysiące ośmset (4.800) złotych polskich czyli ośmset talarów.

Następnie przelał swe prawo xiądz Staszic, per modum donationis

simplicis, na Towarzystwo Królewskie przyjaciół nauk, jak to dokument przed tym samym deputowanym i pod tą samą datą zdziałany dowodzi.

Obiedwie powyższe czynności, respective kontrakt i donacją strony interesowane przy uzupełnieniu prawideł prawem wymaganych w całej osnowie powtórzyły i zaakceptowały, o czem przekonywa akt przed Walentym Skorochód Majewskim, pisarzem aktowym xięztwa Warszawskiego, na dniu 8 Sierpnia tysiąc ósmset ósmego roku sporządzony.

Szacunek tych possessyji w Towarzystwie ogniowym na talarów pięć tysięcy siedmset pięćdziesiąt jest zabezpieczony, co się pokazuje z atestu administracyi generalnej tegoż Towarzystwa de data 27 Maja 1816 roku.

Wciągnięto stosownie do zatwierdzenia kommissyji hypotecznej województwa Mazowieckiego z dnia 13 Października 1820 roku.

Dział trzeci.

Scieśnienie własności, ciężary wieczyste i służebność.

№ 1-o. Possesye obecne należą, quo ad fundum jura domini directi emphyteuseos, do kapituły warszawskiej, i opłaca się z nich czynsz roczny w kwocie złotych polskich sześćdziesiąt (60) na s-ty Marcin; co się tu umieszcza w skutek podania dominii utilis na kontrakcie de data 24-o Listopada 1806 r. opartego.

№ 2-o. Czyniący darowiznę Towarzystwu Królewskiemu przyjaciół nauk xiądz Stanisław Staszic takie położył warunki:

- a) że donataryusze póty tylko właścicielami bydź mają, póki Towarzystwo egzystować będzie;
- b) że im nie wolno żadnej alienacyi przedsiębrać;
- c) że na przypadek rozwiązania Towarzystwa dominium utile splywa na xięcia Alexandra Sapiechę, lub jego successorów, a to gwoli założenia szpitala dla chorych, lub obracania na ten cel dochodów.

Wciągnięto stosownie do zatwierdzenia kommissyji hypotecznej województwa Mazowieckiego z dnia 13 Października 1820 r.

№ 3-o. Wedle kontraktu kupna i sprzedaży, z d. 21 Grudnia 1820 r. do księgi wieczystej na d. 29 tegoż miesiąca i roku wniesionego własność tych possessyji nabyta przez rząd na rzecz najjaśniejszego Alexandra I, cesarza Wszech Rossyi, króla polskiego, stała się publiczną, co tu końcem zapobieżenia wszelkich odtąd zająć mogących zmian w wykazie zapisano.

Wciągnięto stosownie do zatwierdzenia zwierzchności hypotecznej województwa Mazowieckiego z dnia 26 Stycznia 1821 r.

№ 4-o. Księga niniejsza zreponowaną została, co tu na zasadzie aktu na d. 2/14 Lipca 1843 r. i wniosku z d. 17/29 Września t. r. w księdze wieczystej zapisano.

Wciągnięto stosownie do zatwierdzenia zwierzchności hipotecznej gubernii Mazowieckiej z d. 17/29 Września 1843 r.

Wykreślenia.

Ścieśnienie własności obok pod № 2 literami a, b i c objęte wykreślone na mocy kontraktu kupna i sprzedaży z dnia 21 Grudnia 1820 r. aktu na dniu 29 tegoż miesiąca i roku w księdze wieczystej zeznańego, tudzież złożonych przy nim dowodów.

Wciągnięto stosownie do zatwierdzenia zwierzchności hipotecznej województwa Mazowieckiego z dnia 26 Stycznia 1831 roku.

Zlewki i obciążenia praw w dziale III hipotekowanych.

Z pomiędzy trzech posesyi w księdze niniejszej uregulowanych, własnością rządową będących, dwie № 85, 86 oznaczone za kontraktem na dniu 2/14 Lipca 1843 r. w księdze wieczystej zawartym na własność prywatną odstąpione zostały i w oddzielnej nowo założonej księdze są uregulowane, co tu na wniosek na dniu 17/29 Września 1843 r. zapisano.— Patrz decyzją z d. 17/29 Września 1843 r.

На этомъ и превращается данный ипотечный указатель варшавской недвижности № 85, 86, 87; затѣмъ въ книгѣ идутъ уже записи постановлений и документовъ и, въ приложеніи, самыя документы.

CVII. Kontraktъ między przedśdatelomъ Warszawskiego Общества любителей наукъ Сташицемъ и членами административнаго совѣта Общества объ уничтоженіи ограничительныхъ условій на владѣніе Обществомъ недвижимоścią на ул. Каноніи, 21 декабря н. с. 1820 г.

My, Aleksander Pierwszy, cesarz Wszech Rossyi, król polski, etc. etc.

Wiadomo czynimy, iż przed pisarzem aktowym królestwa Polskiego i rejentem województwa Mazowieckiego Walentym Skorochód Majewskim zeznanym został akt następującej osnowy.

Działo się w Warszawie, a mianowicie w domu Towarzystwa Królewsko Warszawskiego przyjaciół nauk pod № 85, 86 i 87 przy ulicy Kanonia stojącym, w miejscu posiedzeń tegoż Towarzystwa dnia dwudziestego pierwszego Grudnia 1820 r.

Przed Walentym Skorochód Majewskim, pisarzem aktowym królestwa Polskiego i rejentem kancelarji ziemiańskiej województwa Mazowieckiego, w Warszawie zamieszkałym, niżej podpisanym, w przytomności świadków przy końcu aktu wyszczególnionych, osobiście obecni: j. w. j. x. Stanisław Staszic, radca stanu prezes Towarzystwa Królewsko Warszawskiego przyjaciół nauk, orderu s-go Stanisława pierwszej klasy i Orła Białego kawaler, w domu № 1245 przy ulicy Nowy-Świat—z jednej, a 1-o j. w. x. Adam Prażmowski, biskup płocki, orderów polskich 1-ej klasy kawaler, w domu № 90 przy ulicy Dziekania, 2-o j. w. Wawrzenc Surowiecki, radca Kommissyi Rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego, orderu s-go Stanisława kawaler, w domu № 593 przy ulicy Bielańskiej, 3-o w. j. x. Xawery Szaniawski, kanonik metropolji warszawskiej, w domu № 671 przy ulicy Leszno, wszyscy w Warszawie zamieszkali, jako członki wydziału administracyjnego tegoż Towarzystwa—z drugiej strony, pisarzowi aktowemu i świadkom znani, do działań urzędowych prawomocni, którzy jawnie dobrowolnie i rozmyślnie oświadczyli, co następuje: Towarzystwo Królewsko Warszawskie przyjaciół nauk, przez oddzielnie dziś przed podpisanym pisarzem i rejentem zawierający się kontrakt sprzedaje na własność najjaśniejszemu panu dom swój tu w Warszawie przy ulicy Kanonia pod №№ 85, 86, i 87 sytuowany. Na tym domu, jak świadczy księga wieczysta hipoteki w dziale III zainstalowane są z mocy aktu donacyi tego domu, przez j. w. j. k. Staszica, prezesa Towarzystwa, uczynionej Towarzystwu rzeczonemu urzędownie pod dniem 24 listopada 1806, warunki następujące:

- a) że Towarzystwo póty tylko właścicielem tego domu być ma, póki toż egzystować będzie;
- b) że Towarzystwu niewolno żadnej alienacyi przedsiębrać;
- c) że na przypadek rozwiązania Towarzystwa dominium utile splywać ma na xięcia Alexandra Sapiechę, lub na jego sukcesorów, a to gwoli założenia szpitala dla chorych, lub obrócenia na ten cel funduszu.

Że zaś z mocy wyż wyrażonego kontraktu kupna i sprzedaży dom w mowie będący przejść ma na własność najjaśniejszego pana zupełnie wolny od ograniczeń, wyżej wspomnionych ad a, b, c, warunkami objętych, i że tak j. w. j. x. Staszic, jako darodawca, jako też, Towarzystwo Królewsko-Warszawskie przyjaciół nauk, strona obdarowana, dalszy byt takowych warunków odtąd uznają istotnie już nie potrzebnym, zwłaszcza, iż Towarzystwo z fuuduszu za szacunek rzeczzonego domu i z świeżej j. w. darodawcy, ku pomnożeniu tegoż funduszu ofiary, nowy dom tu w Warszawie przy ulicy Krakowskie Przedmieście wybudować postanowiło i budowlę rozpoczęło, a przez takowe nowe pobudowanie się właściwie alienacya dotychczasowego domu Towarzystwa, zaraz jest zastąpioną, z tych

więc powodów j. w. prezes Towarzystwa w znaczeniu wyż wyrazonym, znosząc wspomniane trzy warunki, na extabulacją onych z księgi wieczystej niniejszym wyraźnie zezwała, Towarzystwo zaś Królewsko-Warszawskie przyjaciół nauk deklarację takową, jako gwoli swemu dobru uczynioną, z wdzięcznością przyjmuje i extabulacyi oczekuje.

Poczem w zamiarze tej extabulacyi strony zgodziły się na następującą treść do wykazu hipotecznego:

„Przez akt, przed pisarzem aktowym i rejentem akt niniejszy przyjmującym, pod dniem dzisiejszym zawarty, j. w. j. x. Stanisław Staszic, radca stanu prezes Towarzystwa Królewsko-Warszawskiego przyjaciół nauk, orderów s-go Stanisława pierwszej klasy i Orła Białego kawaler, jako darodawca domu tego i postanowiciel warunków w dziale III niniejszej księgi zapisanych, zniósł takowe warunki i zezwolił na extabulacją, onych, z księgi wieczystej, a Towarzystwo Królewsko-Warszawskie przyjaciół nauk, jako strona obdarowana, zniesienie i zezwolenie takowe przyjęła”. W tym celu Towarzystwo wyraźnie upoważnia w-go Borakowskiego, radcę prokuratoryi, do wniesienia w księgi hipoteczne niniejszego aktu i bez dalszego wpływu Towarzystwa zapisania.

Poczem akt powyższy, w miejscu, dniu, miesiąca i roku jako wyżej, w przytomności jako to: w-o j. x. Edwarda Czarneckiego, kanonika katedry płockiej, w domu № 589 przy ulicy Długiej, i w. j. x. Bonawentury Butkiewicza, obywatela warszawskiego i ucznia teologii w Uniwersytecie Warszawskim, w domu Towarzystwa przyjaciół nauk w Warszawie zamieszkałych, do niniejszego uproszonych dwóch świadków, spisany i przyjęty zeznający wraz z świadkami i mną pisarzem aktowym, po przeczytaniu i przyjęciu własnoręcznie podpisali, jak następuje (podpisano) Stanisław Staszic; x. Adam Prażmowski, biskup płocki; Wawrzyniec Surowiecki; x. Xawery Szaniawski; przyjmują Jan Kanty Borakowski; x. Edward Czarnecki, jako świadek; x. Bonawentura Butkiewicz, jako świadek; Walenty Skorochód Majewski, pisarz aktowy królestwa Polskiego i rejent kancelaryi ziemiańskiej województwa Mazowieckiego.

Zalecamy i rozkazujemy wszystkim komornikom, od których by się tego domagano, aby akt niniejszy do wykonania przywieśli, jeneralnym i prokuratorom przy trybunale pierwszej instancyi, aby tego dopilnowali, wszystkim komendantom i urzędnikom siły zbrojnej, aby dodali pomocy, gdy od nich prawnie żądana będzie. W dowód akt niniejszy stronie, której należy wydany, pieczęcią i własnoręcznym podpisem pisarza aktowego niżej podpisanego, opatrzonym został.

Pisarz aktowy królestwa Polskiego i rejent kancelaryi ziemiańskiej województwa Mazowieckiego

Walenty Skorochód Majewski.

Тамъ же, приложение, лит. В. б.

CVIII—CXI. Изъ ипотечной книги варшавской недвижимости № 1319.

CVIII. Ипотечный указатель.

Wykaz hypoteczny.

Dział pierwszy.

Wymienienie nieruchomości i opisanie granic.

W mieście stołecznem Warszawie przy ulicy Nowy-Swiat pod liczbą 1319, na gruncie dziedzicznym położona nieruchomość miejska z przyległościami.

Dział drugi.

Wymienienie właściciela, ustalenie własności.

Towarzystwo Królewsko-Warszawskie przyjaciół nauk prawem własności, nabytej od księży Missyonarzy, poprzednich właścicieli mocą kontraktu kupna i sprzedaży na dniu 22 Lipca 1820 roku zawartego dnia 23 Września t. r. przez Kommissyę Rządową wyznań religijnych i oświecenia publicznego, wskutek postanowienia księcia namiestnika królestwa z daty 16 Czerwca t. r. potwierdzonego, a pod dniem 30 Października t. r. w księdze wieczystej przed Majewskim, regentem, zeznanego, co tu z mocy aktu wyż wzmiankowanego zapisano z tą wzmianką, iż szacunek tej posesyi kontraktem rzeczonym w summie siedemdziesiąt tysięcy złotych polskich (70.000) jest ustanowiony.

Wciągnięto stosownie do zatwierdzenia kommissyi hypotecznej województwa Mazowieckiego z dnia 8 Listopada 1828 roku.

Kommissya Rządowa spraw wewnętrznych, duchownych i oświecenia publicznego prawem własności według następującego wywołu: stosownie do zatwierdzenia zwierzchności hypotecznej z d. 8 Listopada 1820 r. nieruchomość ta ustalona była na rzecz Królewsko-Warszawskiego Towarzystwa przyjaciół nauk, postanowieniem zaś Rady administracyjnej królestwa Polskiego na d. 30 Kwietnia/12 Maja 1835 r. wydanym, przeszła na własność Kommissyi Rządowej spraw wewnętrznych, duchownych i oświecenia publicznego, co tu na mocy rzeczzonego postanowienia i wskutek reskryptu teje Kommissyi z daty 29 Maja/10

Czerwca 1835 roku № 6572/24207, tudzież wniosku, pod dniem 19 Czerwca/1 Lipca t. r. w księdze wieczystej uczynionego, zapisano.

Wciągnięto stosownie do zatwierdzenia zwierzchności hipotecznej województwa Mazowieckiego z d. 27 Czerwca/9 Lipca 1835 roku.

Skarb królestwa Polskiego prawem własności, nabytej od zarządu Okręgu naukowego Warszawskiego za sumę rubli srebrem sześćdziesiąt jeden tysięcy trzysta pięćdziesiąt trzy jedenaście kopiejek (61353 r. kop. 11), a to łącznie za nieruchomości niniejszą księgą objętą, tudzież za nieruchomości w Warszawie pod № 1320 i 1321 położone łącznie umówioną, tudzież na mocy kontraktu na d. 7/19 Grudnia 1844 roku w księdze wieczystej № 1320 i 1321 zawartego, niemniej na wniosek, w tymże dniu w księdze wieczystej uczyniony, zapisano.

Wciągnięto stosownie do zatwierdzenia zwierzchności hipotecznej gubernii Mazowieckiej z dnia 8/20 Stycznia 1845 roku.

Dział trzeci.

Scieśnienie własności, ciężary wieczyste i służebności.

№ 1. Trzy tysiące pięćset (3500) złotych polskich czynszu, w mocie kurs w kraju mającej, co rok na św. Jan Chrzciciel i w dzień nowego roku, lub najdalej w przeciągu dwóch tygodni po każdym upłynionym terminie w dwóch równych ratach, prenumerando wedle kontraktu kupna i sprzedaży na dniu 22 Lipca 1820 roku zawartego, dnia 23 ¹⁾ t. r. przez Kommissyę Rządową wyznań religijnych i oświecenia publicznego, wskutek postanowienia xięcia namiestnika królewskiego z daty 16 Czerwca t. r. potwierdzonego, a pod dniem 30 Października t. r. w księdze wieczystej przed Majewskim, regentem, zeznanego, opłaca się xiężom Missyonarzom w Warszawie, co tu, wskutek wyż wzmiankowanego aktu z dnia 30 Października t. r., zapisano z tą wzmianką, iż w razie nieopłacenia kanonu przez ciąg lat trzech prawo niniejsze upada.

Wciągnięto stosownie do zatwierdzenia kommissyi hipotecznej województwa Mazowieckiego z dnia 8 Listopada 1829 r.

Zlewki i obciążenia praw w dziale III hipotekowanych:

Prawo pobierania corocznie czynszu z tej nieruchomości po złotych

¹⁾ Очевидно, пропущено: Września. См. N. CX.

polskich 3.500, czyli rsr. 525 poprzednio zgromadzeniu xięży Missyona-
rzy warszawskich służące, obok pod № 1 objawione, przeszło na rzecz
skarbu królestwa z mocy ukazu najwyższego z dnia 27 Października/8
Listopada 1864 roku, co tu na mocy powołanego ukazu oraz reskryptu
Kommissyi Rządowej przychodów i skarbu z dnia 14/26 Kwietnia 1865 r.
na wniosek dnia 2/14 Marca 1866 roku w księdze wieczystej uczyniony
zapisano.

Wciągnięto z mocy deeczyzi z d. 3/15 Marca 1866 roku.

На этомъ превращается данный ипотечный указатель; затѣмъ въ
книгѣ идутъ записи постановлений и документовъ и, въ приложеніи, нѣ-
сколько самыхъ документовъ.

CIX. Довѣренность правленія Общества любителей наукъ Ста-
ниславу Венгржецкому на веденіе дѣла по внесенію на ипотеку за
Обществомъ купленнаго у миссіонеровъ дома подъ 1319 N-омъ, 24 ок-
тября н. с. 1820 г.

My, Aleksander 1-szy, cesarz Wszech Rossyi, król polski, etc. etc. etc.

Wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy,
wiadomo czyniemy, iż przed pisarzem aktowym królestwa Polskiego i
rejentem województwa Mazowieckiego Walentym Skorochód Majewskim
zeznanyim został akt osnowy następującej.

Działo się w Warszawie, a mianowicie w pałacu pod liczbą tysięcy
dwieście czterdzieści pięć, przy ulicy Nowy Świat stojącym, w zamiesz-
kaniu strony niżej wymienionej, dnia dwudziestego czwartego Paździer-
nika tysięcy ośmset dwudziestego roku.

Przed Walentym Skorochód Majewskim, pisarzem aktowym króle-
stwa Polskiego i rejentem województwa Mazowieckiego, w Warszawie
zamieszkałym, niżej podpisanym w przytomności świadków przy końcu
aktu wyszczególnionych osobiście obecni: naprzód, jaśnie wielmożny imci
ksiądz Staszyc, radzca stanu królestwa Polskiego, prezes Towarzystwa
Królewsko-Warszawskiego przyjaciół nauk, orderów Orła Białego i s-go
Stanisława kawaler 1 klasy, tu w Warszawie, w domu numero 1245
przy ulicy Nowy Świat; powtóre, jaśnie wielmożny imię ksiądz Adam
Prażmowski, biskup płocki, orderów polskich pierwszej klasy kawaler,
w temże mieście w domu № 90 przy ulicy Dziekania; potrzecie, jaśnie
wielmożny Wawrzeniec Surowiecki, radzca Kommissyi Rządowej wyznań
religijnych i oświecenia publicznego, w domu numero 593 przy ulicy Bie-
lańskiej; po czwarte, jaśnie wielmożny ksiądz Ksawery Szaniawski, ka-
nonik metropolii warszawskiej, professor Uniwersytetu Królewsko War-

szawskiego, w domu numero 671, tu w Warszawie przy ulicy Leszno mieszkający i wszyscy zamieszkanie prawne respective swych mieszkań do aktu tego sobie obierający, jako członki tegoż Towarzystwa przyjaciół nauk, co do rzeczywistości osób pisarzowi aktowemu i świadkom znani, do działań urzędowych prawomocni, którzy w moc ustaw Towarzystwa Królewsko-Warszawskiego przyjaciół nauk, a szczególnie art. 32 jawnie i dobrowolnie zeznali i niniejszem zeznają, co następuje: iż ciż jwwni zeznawający jw. Stanisława Węgrzeckiego, sędziego appellacyjnego królestwa Polskiego, członka tegoż Towarzystwa Królewsko-Warszawskiego przyjaciół nauk, orderu s-go Stanisława kawalera, do poniżej wymienionego przedmiotu za swego specjalnego pełnomocnika obrali i postanowili, upoważniając go do zastąpienia siebie, aby stosownie do rezolucyi Kommissyi Rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego, de data w Warszawie dnia dwudziestego trzeciego Września roku bieżącego wydanej i numerem 6.377 zakonsygnowanej, kontrakt kupna i sprzedaży domu numero tysiąc trzysta dziewiętnaście tu w Warszawie przy ulicy Nowy Świat stojący, już prywatnie między imię księdzem Michałem Symonowiczem zgromadzenia księży Missjonarzy wizytatorem, a jasnie wielmożnym radcą stanu Staszicem, jako prezesem Towarzystwa Królewsko-Warszawskiego przyjaciół nauk zawarty w księgach hypotecznych województwa Mazowieckiego przyznał i na rzecz tegoż Towarzystwa przyjaciół nauk tytuł uregulował; wskutek czego dając mu moc i zupełną władzę not i prośb do kommissyi hypotecznej tegoż województwa Mazowieckiego, gdy tego potrzeba wymagać będzie, podawania, podpisywania, w terminie przez nią wyznaczyć się mianym stawania i onego attentowania, tytuł posiadzielstwa na imię i rzecz tegoż Towarzystwa przyjaciół nauk w księgach tychże nowohypotecznych przerzeczonego województwa zapisania, dowodów składania, tych cyfrowania, protokołu podpisania, wypisów wszelkich żądania, plenipotentów innych w miejsce swe stanowienia, oraz wszelkich formalności, jakie prawo hypoteczne wymagać będzie, dopełnienia; a co jasnie wielmożny Stanisław Węgrzecki niniejszem ustanowiony specjalny plenipotent, lub ustanowieni przez niego substytucji z mocy niniejszego pełnomocnictwa uczynią i postanowią, to wszystko jasnie wielmożni zeznawający w imieniu przerzeczonego Towarzystwa przyjaciół nauk za stałe i trwale przyjąć obowiązują się.

Akt niniejszy specjalnego pełnomocnictwa w miejscu, dniu, miesiącu i roku, jako wyżej, w przytomności, jako to: urodzonych Jana Nowakowskiego, byłego sekretarza ministerji skarbu, w domu numero trzysta sześćdziesiąt dziewięć przy ulicy Krakowskie Przedmieście, i Jacentego Żerowskiego, aplikanta archiwum generalnego królestwa Polskiego, w domu numero czterysta siedmdziesiąt sześć przy ulicy Nowosenatorskiej w Warszawie zamieszkałych, do niniejszego uproszonych dwóch świadków, spi-

sany i przyjęty, jasnie wielmożni zeznawający wraz z świadkami i ja, mna, pisarzem aktowym po przeczytaniu i przyjęciu własnoręcznie podpisali, jak następuje: Staszcie, prezes; Prażmowski, b. p. adm. Tow. kr. p. nauk mp.; W. Surowiecki, czł. adm. T. W. p. n.; X. Szaniawski, czł. adm. T. W. p. n.; Jan Nowakowski, jako świadek; Jacenty Żerowski, jako świadek; Walenty Skorochód Majewski, pisarz aktowy, regent kancelaryi ziemiańskiej województwa Mazowieckiego.

Zalecamy i rozkazujemy etc. etc. W dowód akt niniejszy stronie, której należy wydany, pieczęcią i własnoręcznym podpisem pisarza aktowego niżej podpisanego opatrzonym został.

Pisarz aktowy królestwa Polskiego, rejent k. z. województwa Mazowieckiego Walenty Skorochód Majewski.

Тамъ же, приложение lit. А.

CX. Сообщение Пр. Комиссии духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія секретарю Общества любителей наукъ кс. Эдуарду Чарнецкому предварительнаго договора о покупке Обществомъ миссіонерскаго дома № 1319, для составленія по этому дѣлу официального акта, 23 сентября н. с. 1820 г.

№ 6.377. W Warszawie dnia 23 Września roku 1820.

Kommissya Rządowa wyznań religijnych i oświecenia publicznego

zatwierdziwszy na mocy postanowienia księcia namiestnika królewskiego z dnia 16 Czerwca r. b. № 8.590 kontrakt kupna i sprzedaży domu xięży Missyonarzy, pod № 1.319 przy ulicy Nowy Świat będącego, w sposobie prywatnym zawarty między xiędzem Michałem Symonowiczem, tegoż zgromadzenia wizytatorem, a jw. radcą stanu Staszicem, jako prezesem Towarzystwa Królewskiego przyjaciół nauk, zwraca go w dwóch exemplarzach dla zrobienia w tym interesie urzędowego aktu, w którym wyrazy podkreślone opuszczone być mają, jako niewłaściwie zastosowane.

Minister prezydujący podpisał S. Potocki.

Głuszyński, sekr. jen.

Do jx. Czarneckiego, sekretarza Towarzystwa Królewskiego przyjaciół nauk.

Тамъ же, прилож. lit. В.

CXI. Договоръ купли Варшавскимъ Обществомъ любителей наукъ миссіонерскаго дома подъ 1319 N-омъ, 22 іюля н. с. 1820 года, и утверждене этого договора, 23 сентября н. с. 1820 года.

Między w. x. Michałem Symonowiczem, wizytatorem jeneralnym zgromadzenia jxxxy Missyonarzy w królestwie Polskiem, z mocy reskryptu Kommissyi Rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego z dnia siedmnastego Czerwca roku bieżącego tysiąc ośmset dwudziestego numero trzy tysiące ośmset sześćdziesiąt dziewięć w imieniu tegoż czyniący, jako sprzedający z jednej i jaśnie wielmożnemi Stanisławem Staszicem, radcą stanu, prezesem Towarzystwa Królewsko-Warszawskiego przyjaciół nauk, orderów 8-go Stanisława pierwszej klasy i Orła Białego kawalera, tudzież Adamem Prażmowskim, biskupem plockim, orderów polskich pierwszej klasy kawalerem, Wawrzeńcem Surowieckim, radcą Kommissyi Rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego, orderu 8-go Stanisława kawalerem, i wielmożnym imię xiędzem Xawerym Szaniawskim, kanonikiem metropolji warszawskiej, profesorem Uniwersytetu Królewsko-Warszawskiego, pierwszym jako dekretem jaśnie oświeconego imci xięcia namiestnika królewskiego z dnia szesnastego Czerwca roku bieżącego do numeru trzy tysiące ośmset sześćdziesiąt dziewięć, następnymi zaś trzema członkami rady administracyjnej wyż wymienionego Towarzystwa statutem tegoż, do niniejszej czynności upoważnionymi jako kupującymi z drugiej strony, stawa kontrakt kupna i sprzedaży o nieruchomość niżej wymienioną, zatwierdzeniu Kommissyi Rządowej wyż wymienionej, tudzież jaśnie wielmożnego arcybiskupa i metropolity królestwa Polskiego¹⁾ uległą w następującej osnowie:

§ 1. Zgromadzenie jrlne księży Missyonarzy warszawskich przez swego wizytatora do tej czynności upoważnionego dom swój własny, tu w Warszawie pod liczbą tysiąc trzysta dziewiętnaście przy ulicy Nowy-Świat na gruncie tegoż zgromadzenia przy placu po Dominikanach stojący od rogu ulicy Nowy Świat, aż do kuchni pałacyku tegoż zgromadzenia przez jaśnie wielmożną kasztelanową połaniecką dzierżawnie posiadanego, rozciągający się murowany ze wszelkimi pomieszkaniem, stajniami i wozowniami, tudzież z podwórzem i placem, na którym stoi, podług planu tu załączonego, zgoła ze wszystkim, co do tegoż domu należy i należeć powinno, nadto ze wszelkimi dochodami i użytkami, nie ztąd sobie, swym następcem, lub komu trzeciemu prócz tego co niżej nie wyłączając, za czynsz wieczny poniżej opisany Towarzystwu Królewsko-Warszawskiemu przyjaciół nauk jego prezesowi i członkom administracyjnym, te- raźniejszym i przyszłym na własność i dziedzictwo wiecznemi czasy sprzedaje i w posiadzicielstwo przy podpisaniu niniejszego układu za prostem podaniem ręki oddaje.

§ 2. Towarzystwo Królewsko-Warszawskie przyjaciół nauk przez

1) Эти слова въ подлинникѣ подчеркнуты. См. ниже.

samych prezesa i członków rady administracyjnej wyżej wymienionych na powyższym opisanu nieruchomości niniejszym sprzedanej przestając, zamiast wynalezione go szacunku w kapitale, czynsz roczny wieczysty w summie trzy tysiące pięćset złotych, numero 3.500 złp. rocznie, temuż szacunkowi odpowiadający zgromadzeniu jkxx. Missyonarzy warszawskich corocznie w dwóch ratach, to jest na nowy rok i na święty Jan Chrzciciel, czyli raczej najdalej we dwa tygodnie po każdym z wyżej wymienionych dwóch terminów zawsze z góry po złotych polskich tysiąc siedmset pięćdziesiąt (1.750 złp.) za kwitem prokuratora tegoż zgromadzenia, lub osoby umocowanie do tego mieć mogącej, w monecie kurs w kraju mającej, regularnie płacić obowiązuje się z tem jeszcze przez sprzedających podaniem, a przez kupujących dobrowolnie przyjętem obostrzeniem, iż gdyby właściciele niniejszem nabytego domu terazniejsi, lub przyszli jakowego bądź nazwania, czynszu wieczystego wyżej ustanowionego przez trzy następne po sobie lata w żadnej racie nieopłacili, w takowym wypadku zgromadzenie jkxx. Missyonarzy jako sprzedające do possessyi domu za liczbą tysiąc trzysta dziewiętnaście niniejszym sprzedanego bez żadnych prawnych procedur, w drodze prostej ekzekucyi, wrócić i zaległego czynszu z poczynionych melioracyi tegoż domu poszukiwać moeni będą.

§ 3. Bezpieczeństwo wieczystego wyżej wymienionego czynszu, czyli raczej kapitału z procentu po pięć od sta od tegoż, w summie siedm dziesiąt tysięcy złotych polskich wyrachowanego, Towarzystwo Królewsko-Warszawskie przyjaciół nauk zgromadzeniu jkksięży Missyonarzy warszawskich nie tylko na domu numero tysiąc trzysta dziewiętnaście niniejszym aktem kupionym zapisuje, ale nawet toż bezpieczeństwo na dom nowy dla Towarzystwa przy tymże murować się mający rozciąga i hipotecznie zabezpieczyć przy regulacyi hypotek na swe imię przyjmuje na siebie obowiązek.

§ 4. Towarzystwo Królewsko-Warszawskie przyjaciół nauk zamierzając z wolą rządu dom nowy, którego dom niniejszym nabyty ma składać część z funduszu w większej części przez terazniejszego jaśnie wielmożnego prezesa darowanego, jako prywatna własność przy zawarciu aktu darowizny i przy regulacyi hypotek onego przez następne rządy uznanego, z funduszków które oszczędność, tudzież przyłożenie się członków onego dotąd pomnożyły i pomnożyć mogą, wymurować dalekie jest od obawy, aby takowa prywatna własność, kiedykolwiek pod wyłączną własność rządową podciągnioną być mogła; wszelakoż na wszelki wypadek w tem miejscu nadmieniam, iż gdyby toż Towarzystwo ustać kiedy miało, w takowym razie własność domu niniejszym nabytego, czyli przychodów z niego pod obowiązkiem opłacania wyżej ustanowionego czynszu zgromadzeniu jkkszy Missyonarzy do szpitala chorych, lub generalnego Dzieciątka Jezus w Warszawie należeć będzie.

§ 5. Podatki gruntowe i ciężary, tudzież przychody od Nowego Roku tysiąc ośmset dwudziestego pierwszego do Towarzystwa Królewsko Warszawskiego przyjaciół nauk, do tego czasu zaś do zgromadzenia jxxxy Missyonarzy należeć będą z tem zastrzeżeniem, iż rozporządzenie części tak domu niniejszym kupionego, jako też placu, na którym stoi do rozpoczęcia się mianej nowej budowy potrzebnych do Towarzystwa przyjaciół nauk, czyli raczej jasnie wielmożnego prezesa całkiem należeć będzie.

§ 6. Układ niniejszy zaraz po zatwierdzeniu onego urzędownie zawrzeć się miany, na teraz zaś we dwóch jednobrzmiących exemplarzach spisany, strony w myśl prawa za obowiązujący siebie przyznając, po przeczytaniu i przyjęciu własnoręcznie podpisały.

W Warszawie dnia 22 Lipca 1820 roku.

Stanisław Staszic prezes; x. Adam Prażmowski; x. Michał Symonowicz, wizytator xięży Missyonarzy; Wawrzyniec Surowiecki, czł. rady adm.; x. Xawery Szaniawski, członek rady administracyjnej; jako świadek, x. Edward Czarnecki, członek i sekr. Tow.; jako świadek, x. Jan Bystrzycki, członek Towarzystwa.

Kommissya Rządowa wyznań religijnych i oświecenia publicznego.

Kontrakt niniejszy z mocy postanowienia xięcia namiestnika królewskiego z dnia 16 Czerwca r. b. i w myśl artykułu 910 kodeksu cywilnego z zachowaniem praw trzeciego zatwierdza.

W Warszawie dnia 23 Września 1820 roku.

Minister prezydujący S. Potocki.

Głuszyński, sekr. jen.

(M. P.)

Тамъ же, приложение лит С.

CXII—CXVII. Изъ ипотечной книги варшавской недвижимости №№ 1320 и 1321.

CXII. Ипотечный указатель.

Wykaz hypoteczny.

Dział pierwszy.

Wymienienie nieruchomości i opisanie granic.

W mieście stołecznem Warszawie przy ulicy Krakowskie Przedmie-

ście i Nowy Swiat pod N-rem 1320 i 1321 położona, nieruchomość miejska z przyległościami i przynależnościami.

Dział drugi.

Wymienienie właściciela, ustalenie własności.

Królewsko Warszawskie Towarzystwo przyjaciół nauk prawem własności nabytej od rządu królestwa Polskiego wedle postanowienia księcia namiestnika królewskiego z dnia 22 Sierpnia 1820 roku do № 10.895 wydanego, co tu wskutek protokołu nowej regulacji hipotecznej z dnia 17 Października 1820 roku zapisano.

Wciągnięto stosownie do zatwierdzenia komisji hipotecznej województwa Mazowieckiego z dnia 25 Października 1820 r.

Na tej nieruchomości wystawić dało Towarzystwo Królewsko Warszawskie przyjaciół nauk nowy dom cały murowany o dwóch piętrach z kopułą i pokryciem blaszanem, tudzież z oficyną, których wartość stosownie do taksy dnia 20 Lutego 1823 roku przez Grofe, budowniczego jeneralnego, sporządzonej, a przez urząd Muncypalny co do własnoręczności podpisu tegoż budowniczego sprawdzonej i do księgi wieczystej dnia 19 Kwietnia 1823 roku złożonej, wynosić ma sumę trzykroć sto trzysta tysięcy sześćset sześćdziesiąt ośm (313.668) złotych polskich.

Wciągnięto stosownie do zatwierdzenia zwierzchności hipotecznej województwa Mazowieckiego z dnia 28 Kwietnia 1823 roku.

Kommissya Rządowa spraw wewnętrznych, duchownych i oświecenia publicznego prawem własności według następującego wyводу, stosownie do zatwierdzenia zwierzchności hipotecznej z dnia 25 Października 1820 roku, nieruchomość ta ustalona była na rzecz Królewsko Warszawskiego Towarzystwa przyjaciół nauk, postanowieniem zaś Rady administracyjnej królestwa Polskiego, na dniu 30 Kwietnia / 12 Maja 1835 roku wydanem, przeszła na własność Kommissji Rządowej spraw wewnętrznych, duchownych i oświecenia publicznego, co tu na mocy rzeczzonego postanowienia i w skutku reskryptu tejże Kommissji z daty 29 Maja / 10 Czerwca 1835 roku, № 6572/24207, tudzież wniosku pod dniem 19 Czerwca / 1 Lipca t. r. do księgi wieczystej uczynionego zapisano.

Wciągnięto stosownie do zatwierdzenia zwierzchności hipotecznej województwa Mazowieckiego z dnia 27 Czerwca (9 Lipca) 1835 roku.

Skarb królestwa Polskiego prawem własności nabytej od zarządu

Okręgu naukowego Warszawskiego za sumę rubli srebrem sześćdziesiąt jeden tysięcy trzysta pięćdziesiąt trzy (61.353) kopiejek jedenaście (11), a to łącznie za nieruchomość pod № 1319 położoną i za nieruchomości księgą niniejszą objęte umówioną, co tu na mocy kontraktu na d. 7/1, Grudnia 1844 roku w księdze wieczystej zawartego zapisano.

Wciągnięto stosownie do zatwierdzenia zwierzchności hypotecznej gubernii Mazowieckiej z dnia 8/20 Stycznia 1845 r.

Dział trzeci.

Ścieśnienie własności, ciężary wieczyste i służebności.

№ 1-o. Z powodu zabezpieczonej w dziale IV pod № 1 wierzycelności 50.000 złp. nie wolno na nowo wystawione na tej nieruchomości zabudowania długiem żadnym obciążać, bez wiedzy i zezwolenia urzędu Muncypalnego, co tu wedle aktu w księdze wieczystej pod dniem 6 Maja 1823 r. zeznanego zapisano.

Wciągnięto stosownie do zatwierdzenia zwierzch. hyp.

w. Mazowieckiego z d. 14 Maja 1823 r.

№ 2-o. Z powodu zabezpieczonej w dziale IV pod № 2 wierzycelności 50.000 złp. niewolno tej nieruchomości żadnym długiem obciążać bez wiedzy i zezwolenia urzędu Muncypalnego, co tu wedle aktu w księdze wieczystej pod dniem 25 Maja 1824 r. zeznanego zapisano.

Wciągnięto stosownie do zatwierdzenia zwierzch. hyp. wojewód. Mazow. z dnia 4 Czerwca 1824 r.

Dział czwarty.

Długi i różne obowiązki hypoteczne.

№ 1. Pięćdziesiąt tys. złotych polskich (50.000) Towarzystwo Warszawskie przyjaciół nauk zaciągnawszy wedle aktu w księdze wieczystej przed Walentym Skorochód Majewskim, regentem, pod dniem 6 Maja 1823 r. zeznanego z kassy urzędu Muncypalnego miasta stołecznego Warszawy, a mianowicie z funduszu dla nowo murujących się przeznaczanego, na wystawienie w tej posiadłości nowego domu i wystawiwszy takowy, zabezpieczyło na nim pożyczkę tę z obowiązkiem zwrotu onej przez opłacanie procentu w dwóch ratach, to jest 12 Stycznia i 1 Lipca każdego roku, od r. 1823 przynając, po pięć od sta na umorzenie kapitału, a jeden procent na fundusz żelazny, czyli razem po sześć od sta, do kassy ekonomicznej miasta Warszawy, w monecie srebrnej grubej, kurs w kraju mającej, z wyłączeniem papierowych pieniędzy, choćby te kurs przymusowy miały.

Wciągnięto stosownie do zatwierdzenia zwierzchności
hyp. woj. Maz. d. 14 Maja 1823 r.

№ 2. Piędziesiąt tysięcy (50.000) złp. Towarzystwo Warszawskie przyjaciół nauk zaciągnawszy wedle aktu w księdze wieczystej przed Walentym Skorochód Majewskim, pisarzem aktowym, pod dniem 25 Maja 1824 r. zeznanego, z kassy urzędu Muncypalnego miasta stołecznego Warszawy, a mianowicie z funduszu dla nowo murujących się przeznaczonego, na wymurowanie frontowego domu w Warszawie, pod № 1319, zabezpieczyło takową pożyczkę na niniejszej nieruchomości swojej z obowiązkiem zwrotu onej przez opłacenie procentu w dwóch ratach, to jest dnia 2 Stycznia i Lipca każdego roku, od roku 1827 poczynając, po pięć od sta na umorzenie kapitału, a jeden procent na fundusz żelazny, czyli razem po sześć od sta, do kasy ekonomicznej miasta Warszawy, w monecie srebrnej grubej, kurs w kraju mającej, z wyłączeniem papierowych pieniędzy, choćby te kurs przymusowy miały.

Wciągnięto stosownie do zatwierdzenia zwierzchności
hyp. woj. Maz. d. 4 Czerwca 1824 r.

На этомъ прекращается этотъ ипотечный указатель; затѣмъ имѣются въ книгѣ записи постановлений и документовъ и, въ приложеніи, нѣсколько самыхъ документовъ.

СХІІІ. Сообщение Пр. Комиссіи духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія Варшавскому обществу любителей наукъ о посылкѣ копій съ постановленія намѣстника о передачѣ Обществу подоминиканской площади, 29 августа н. с. 1820 г.

W Warszawie dnia 29 Sierpnia 1820 r. .

Kommissya Rządowa wyznań religijnych i oświecenia publicznego do Królewsko-Warszawskiego Towarzystwa przyjaciół nauk.

Wyjednane postanowienie xięcia namiestnika królewskiego, przeznaczające plac podominikański w Warszawie na Krakowskiem Przedmieściu na własność Królewsko Warszawskiego Towarzystwa przyjaciół nauk, ma zaszczyt przesłać Towarzystwu w załączonej urzędowej kopii do właściwego użycia.

Minister prezydujący S. Potocki.

Sekretarz jeneralny Głuszczyński.

№ 5663.

Тамъ же, прилож. lit. С. Тутъ же находится и копія постановленія намѣстника отъ 20 августа н. с. 1820 г.; оно издано нами выше, по подлиннику, подъ № LXVII.

СХІѢ. Довѣренность правленія Варшавскаго Общества любителей наукъ Станиславу Венгржецкому, апелляціонному судѣ въ царствѣ Польскомъ и члену того же Общества, на веденіе дѣла по внесенію на ипотеку за Обществомъ прежней подоминианской площади подъ 1320 и 1321 №-рами, 25 сентября н. с. 1820 года.

Мы, Aleksander 1-szy, cesarz Wszech Rossyi, król polski, etc., etc., etc.

Wiadomo czyniemy, iż przed pisarzem aktowym królestwa Polskiego i rejentem województwa Mazowieckiego Walentym Skorochód Majewskim zeznany został akt następującej osnowy.

Działo się w Warszawie, a mianowicie w domu, pod liczbą 1245 przy ulicy Nowy Świat stojącym, w zamieszkanu strony niżej wymienionej, dnia dwudziestego piątego Września tysiąc ósmset dwudziestego roku.

Przed Walentym Skorochód Majewskim, pisarzem aktowym królestwa Polskiego i rejentem kancelaryi hypotecznej województwa Mazowieckiego, w Warszawie zamieszkałym, niżej podpisanym, w przytomności świadków, przy końcu aktu wyszczególnionych, osobiście obecni: naprzód, jw. jx. Stanisław Staszic, radzca stanu królestwa Polskiego, prezes Towarzystwa Królewsko Warszawskiego przyjaciół nauk, orderów Orła Białego i ś-o Stanisława 1-ej klasy kawaler, tu w Warszawie w domu № 1245 przy ulicy Nowy Świat; powtore, jw. jx. Adam Prażmowski, biskup płocki, orderów polskich pierwszej klasy kawaler, w temże mieście w domu № 90 przy ulicy Dziekania; potrzecie, jw-ny Wawrzyniec Surowiecki, radzca Kommissyi Rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego, w domu № 593 przy ulicy Bielańskiej; poczwarte, jw. jx. Ksawery Szaniawski, kanonik metropolii warszawskiej, profesor Uniwersytetu Królewsko Warszawskiego, w domu № 671 tu w Warszawie przy ulicy Leszno mieszkający, i wszyscy zamieszkanie prawne respective swych mieszkań do tego aktu sobie obierający, jako członki tegoż Towarzystwa przyjaciół nauk, co do rzeczywiście osób pisarzowi aktowemu i świadkom z osób znani, do działań urzędowych prawomocni, którzy w moc ustaw Towarzystwa Królewsko Warszawskiego przyjaciół nauk, a szczególnie art. 32, jawnie i dobrowolnie zeznali i niniejszym zeznają, co następuje: iż ciż jww. zeznający jw. Stanisława Węgrzeckiego, sędziego apellacyjnego królestwa Polskiego, członka tegoż Towarzystwa Królewsko Warszawskiego przyjaciół nauk, orderu ś-o Stanisława kawalera, do poniżej wymienionego przedmiotu za swego specjalnego pełnomocnika obrali i postanowili, upoważniając go do zastąpienia siebie, aby z mocy postanowienia jo. księcia namiestnika królewskiego d. 22 Sierpnia roku bieżącego 1820, № 10895, zakonsygnowanego i przez Kommissyą Rządową wyznań religijnych do Towarzystwa przyjaciół nauk w dniu 29 mie-

siąca i roku tychże nadesłanego, plac, dawniej numerami taryffy 1320 i 1321 oznaczony, po zniesionym kościele i zabudowaniach, należących niegdy do zgromadzenia xx. Dominikanów obserwantów, w Warszawie na Krakowskim Przedmieściu, w całym swoim ograniczeniu przeznaczającego na własność Towarzystwa przyjaciół nauk i wystawienie domu na tymże placu dla rzeczonoego Towarzystwa pozwalającego, w terminie przez kommissyą hipoteczną województwa Mazowieckiego wyznaczyc się mianym stawania i attentowania i w tym celu noty do tejsze kommissyi podania i podpisania, tytuł posiadzicielstwa na imię i rzecz tegoż Towarzystwa Królewsko Warszawskiego przyjaciół nauk, w księgach nowych hipotecznych przerzeczonego województwa zapisania, dowodów składania, tych cyfrowania, protokołu podpisania, wypisów żądania, plenipotentów innych, w miejsce swe, gdy tego potrzeba, wymagać będzie stanowienia, oraz wszelkich formalności, jakie prawo hipoteczne wymagać będzie, dopełnienia. A co jw-ny Stanisław Węgrzecki, niniejszym ustanowiony specjalny pełnomocnik, lub ustanowieni przez niego substytucji z mocy niniejszego pełnomocnictwa uczynią i postanowią, to wszystko jww. zeznawający w imieniu przerzeczonego Towarzystwa przyjaciół nauk za stałe i trwałe przyjąć obowiązują się.

Akt niniejszy specjalnego pełnomocnictwa w miejscu, dniu, miesiącu i roku, jako wyżej w przytomności, jako to: urodzonych Jana Nowakowskiego, b. sekretarza Ministeryi skarbu, w domu № 369 przy ulicy Krakowskie Przedmieście, i Jacentego Zerowskiego, obywatela w kraju tutejszym w domu № 476 przy ulicy Nowosenatorskiej, w Warszawie zamieszkałych, do niniejszego uproszonych dwóch świadków spisany i przyjęty, jw. zeznawający wraz z świadkami i mną pisarzem aktowym po przeczytaniu i przyjęciu własnoręcznie podpisali jak następuje (podpisano): Staszic, prezes; x. Adam Prażmowski, b. pł., członek rady adm. Tow. kr. p. nauk; Wawrzeniec Surowiecki, członek rady adm. Tow. pr. nauk; x. Ksawery Szaniawski, członek rady adm. Tow. Kr. Warsz. prz. nauk; Jan Nowakowski, jako świadek; Jacenty Zerowski, jako świadek; Walenty Skorochód Majewski, pisarz aktowy królestwa Polskiego i rejent kancelaryi ziemiańskiej województwa Mazowieckiego.

Zalecamy i rozkazujemy etc. etc. etc. W dowód akt niniejszy stronie, której należy, wydany, pieczęcią i własnoręcznym podpisem pisarza aktowego niżej podpisanego opatrzonym został.

Pisarz aktowy królestwa Polskiego i rejent kancelaryi ziemiańskiej województwa Mazowieckiego Walenty Skorochód Majewski.

(L. S.)

Тамъ же, прилож. лит. А.

CXV. Oцѣнна дома Общества любителей наукъ подъ ипотечнымъ № 1320 и 1321, произведенная архитекторомъ Грофе, 20 февраля н. с. 1823 года.

T A X A

domu i oficyu Towarzystwa Królewsko-Warszawskiego przyjaciół nauk № 1320, 1321, przy ulicy Nowy-Świat i Krakowskie-Przedmieście położonego.

Dom ten masiw murowany, o dwóch piętrach, jest w froncie od ulicy Krakowskie-Przedmieście sześćdziesiąt siedm łokci długości, frontem od ulicy Nowy-Świat dwadzieścia siedm i pół łokci długości, a od ulicy Aleksandrja siedmnaście i pół łokci długości.

Na wewnątrz sam dół pięć łokci, 22 cali, antresole 4 łokcie, 22 cali, pierwsze piętro 8 łokci, 18 cali, drugiego piętra sześć łokci, 13 cali w świetle wysokości. Cały front w porządek Koryntcki ubrany, dach blachą żelazną pokryty, z poszrodka występuje kopuła również blachą angielską pokryta. Powierzchnia placu dziedzicznego ogółem 6.613 łokci kwadratowych.

Wyszczególnienie.

Далѣ слѣдуютъ означенія построекъ и ихъ частей, на общую сумму 273.990 злотыхъ.

Wartość placu.

6.613 łokci kwadratowych placu dziedzicznego, na którym dom stoi i część podwórza jako przy ulicy pryncypalnej, ocenia się po złotych sześć, 39.678

w summie 313.668

wyraźnie trzykroć trzynaście tysięcy sześćset sześćdziesiąt osiem.

W Warszawie dnia dwudziestego Lutego 1823 roku.

(podpisano) Grofe, budowniczy jeneralny.

(Miejsce pieczęci).

Własnoręczność podpisu budowniczego generalnego poświadczam (podpisano) Aug. Karski. (Miejsce pieczęci). Sprawdzono w kontrolli urzędu Muncypalnego w rachubie i ustanowiono na złotych polskich 313.668, poświadczając zgodność w rachubie (podpisano) Kiślański.

Urząd Muncypalny miasta stołecznego Warszawy taxę zabudowań № 1320 i 1321, przez budowniczego rządowego sporządzoną zatwierdza na sumę złp. 313.668. W Warszawie dnia 14 Kwietnia 1823 roku.

Radca stanu, prezydent (podpisano) Woyda.

Zgodność powyższego odpisu z jego oryginałem, na papierze ceny stępla groszy dziesięć mi okazanym i napowrót odebranym, po spraw-

dzeniu, co do słowa, zaświadczam. W Warszawie dnia 19 Kwietnia 1823 roku.

Pisarz aktowy królestwa Polskiego, rejent kancelaryi hypotecznej województwa Mazowieckiego

Walenty Skorochód Majewski.

(M. P.)

Тамъ же, приложеніе lit. Е.

СХVІ. Довѣренность правленія Варшавскаго Общества любителей наукъ Станиславу Венгржецкому на урегулированіе ипотени домовъ №№ 1320 и 1321, согласно оцѣнкѣ ихъ архитекторомъ Графе, 2 апрѣля н. с. 1823 г.

My, Aleksander 1-szy, cesarz Wszech Rosseyi, król polski, etc., etc., etc.

Wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomo czyniemy, iż przed pisarzem aktowym królestwa Polskiego; rejentem kancelaryi hypotecznej województwa Mazowieckiego Walentym Skorochód Majewskim zeznanym został akt osnowy następującej.

Działo się w Warszawie, a mianowicie w kancelaryi pisarza aktowego niżej wyrażonego w domu jego własnym, pod liczbą szesnaście przy ulicach św. Jana i Piwnej stojącym, dnia drugiego Kwietnia tysiąc ośmset dwudziestego trzeciego roku.

Przed Walentym Skorochód Majewskim, pisarzem aktowym królestwa Polskiego, rejentem kancelaryi hypotecznej województwa Mazowieckiego, w Warszawie zamieszkałym, niżej podpisanym, w przytomności świadków, przy końcu aktu wyszczególnionych, osobiście obecni: naprzód, jwny Stanisław Staszic, radca stanu królestwa Polskiego, kawaler orderów Orła Białego i św. Stanisława pierwszej klasy, prezes Towarzystwa Królewsko-Warszawskiego przyjaciół nauk, w Warszawie w domu № 1245 przy ulicy Nowy Świat mieszkający; powtóre, jwny Wawrzeniec Surowiecki, radzca Kommissyi Rządowej wyznań religijnych i oświecenia publicznego, kawaler orderu św. Stanisława, członek tegoż Towarzystwa Królewsko-Warszawskiego przyjaciół nauk, w temże mieście w domu № 394 przy ulicy Krakowskie-Przedmieście; potrzecie, jwny jxiądz Xawery Szaniawski, scholastyk i officyał archidyecezyi warszawskiej, członek tegoż Towarzystwa Królewsko-Warszawskiego przyjaciół nauk, w domu № 83 przy ulicy Kanonje, jako członki rady administracyjnej tegoż Towarzystwa Królewsko-Warszawskiego przyjaciół nauk; poczwarte, jw. jx. Edward Czarnecki, kanonik metropolitalny warszawski, sekretarz tegoż Towarzystwa Królewsko-Warszawskiego przyjaciół nauk, w domu

№ 80 przy ulicy Kanonje mieszkający, wszyscy, zaś zamieszkanie prawne do aktu tego w domu tegoż Towarzystwa przyjaciół nauk w tem mieście № 1320 i 1321 przy ulicy Nowy Świat obrane mający, w imieniu i na rzecz tegoż Towarzystwa przyjaciół nauk działający, co do rzeczywistości osób pisarzowi aktowemu i świadkom znani, do działań urzędowych prawomocni, którzy jawnie i dobrowolnie zeznali i niniejszym zeznają: iż ciż jwwwni zeznawający celem sporządzenia hypoteki domu № 1320—1321, przy ulicy Nowy Świat w tem mieście stojącego, przez tyle razy wspomniane Towarzystwo przyjaciół nauk wystawionego i podniesienia szacunku jego w summie złotych polskich trzykroć trzynaście tysięcy sześćset sześćdziesiąt ośm (313.668) stosownie do tacy przez budowniczego generalnego Groffe w dniu dwudziestym Lutego roku bieżącego 1823 sporządzonej i przez jwgo Augustyna Karskiego względem własnoręczności tegoż budowniczego poświadczonej, jw-go Stanisława Węgrzeckiego, sędziego appellacyjnego królestwa Polskiego, orderu św. Stanisława kawalera, członka tegoż Towarzystwa przyjaciół nauk, pełnomocnikiem obrali i postanowili: upoważniając go do zastąpienia siebie, domu wyż wspomnionego w summie szacunkowej złotych polskich 313668 na imię i rzecz Towarzystwa Królewsko-Warszawskiego przyjaciół nauk w księgach terażniejszych hypotecznych województwa Mazowieckiego zapisania, dowodów tytuł własności okazujących, jako i wszelkich w tym przedmiocie potrzebnych składania, tych cyfrowania, na wykaz hypoteczny zgodzenia się, protokołu podpisania, wyciągów hypotecznych żądania, jednym słowem tego wszystkiego czynienia i dopełnienia, czego prawo hypoteczne, okoliczności i dobro rzeczzonego Towarzystwa przyjaciół nauk wymagać będą, oświadczając to wszystko za ważne i stałe przyjąć cokolwiek przez tegoż pełnomocnika w tym interesie zdziałanem będzie.

Akt niniejszy pełnomocnika w miejscu, dniu, miesiącu i roku, jako wyżej w przytomności, jako to, ur. Jana Nowakowskiego, byłego sekretarza w Ministeryi skarbu, w domu № 369 przy ulicy Krakowskie Przedmieście, i Jacka Żerowskiego, obywatela w kraju królestwa Polskiego, w domu № 198 przy ulicy Krzywe-Koło, w Warszawie zamieszkałych, do niniejszego uproszonych dwóch świadków spisany i przyjęty, jwwwni zeznawający wraz z świadkami i mną pisarzem aktowym po przeczytaniu i przyjęciu własnoręcznie podpisali jak następuje (podpisano): Stanisław Staszic, Wawrzyniec Surowiecki, x. Xawery Szaniawski, x. Edward Czarnecki, Jan Nowakowski, jako świadek, Jacek Żerowski świadek; Walenty Skorochód Majewski, pisarz aktowy królestwa Polskiego, regent kancelaryi hypotecznej województwa Mazowieckiego.

Zalecamy i rozkazujemy etc. W dowód akt niniejszy stronie, której należy, wydany, pieczęcią i własnoręcznym podpisem pisarza aktowego, niżej podpisanego, opatrzonym został.

Pisarz aktowy królestwa Polskiego regent kancelaryi hipotecznej
województwa Mazowieckiego

Walenty Skorochód Majewski.

(L. S.).

Тамъ же, приложение lit. D.

CXVII. Проектъ контракта купли - продажи дома Общества любителей наукъ подѣ Лотерейное управление, представленный Пр. Комиссією финансовъ и казначейства и утвержденный Совѣтомъ управления, 18/30 января 1844 года.

Projekt do kontraktu o kupno i sprzedaż domu po b. Towarzystwie
przyjaciół nauk.

Przedemną rejentem et. et. stawiający się osobiście N. N. z mocy upoważnienia jw. kuratora Okręgu naukowego Warszawskiego udzielonego reskryptem z d... N..., imieniem i na rzecz władzy edukacyjnej czyniący, z jednej, tudzież N. N., z mocy upoważnienia Kommissyi Rządowej przychodów i skarbu reskryptem z dnia... N... udzielonego, imieniem i na rzecz skarbu królestwa działający, z drugiej strony, zeznali akt w osnowie następującej:

§ 1. Zarząd Okręgu naukowego Warszawskiego należące prawem własności do władzy edukacyjnej, dwie nieruchomości miejskie tu w Warszawie, jedną przy ulicy Krakowskie-Przedmieście i Nowy-Świat pod numerami 1320 i 1321, drugą przy ulicy Nowy-Świat pod numerem 1319, na gruncie dziedzicznym położone, na których dom b. Towarzystwa przyjaciół nauk jest wzniesiony, w wykonaniu najwyższej woli najjaśniejszego pana, przez odezwę ministra sekretarza stanu pod dniem 11/23 Lutego r. 1835 № 223, j. o. xięciu namiestnikowi królestwa objawionej, obiedwie powyżej wymienione nieruchomości miejskie z przyległościami i należytościami, ze wszystkimi zabudowaniami, ze wszelkimi służebnościami czynuemi i biernymi, z prawem własności placu w tyłach zabudowań b. Towarzystwa przyjaciół nauk przez toż Towarzystwo Maurycemu Blum i Salwianowi Jakubowiczowi (sic) kontraktem z dnia 8 Grudnia 1829 r. w dwudziestopięcioletnią dzierżawę wypuszczonego, z wszelkimi z tegoż kontraktu wypływającymi prawami, korzyściami i obowiązkami, z całą rozciągłością obudwu tych nieruchomości, jak są już, Kommissyi Rządowej przychodów i skarbu na umieszczenie urzędu Loteryi od dnia 20 Grudnia/1 Stycznia 1834/5 roku wraz z dochodami i ciężarami oddaje, sprzedaje i odstępuje tejsze Kommissyi Rządowej na rzecz i własność skarbu królestwa, a to za szacunek sporządzoną taksą wykazaną, przez j. o. xięcia

namiestnika królestwa potwierdzony, w summie rsr. 61.353 kop. 11, wyraźnie rubli srebrem sześćdziesiąt jeden tysięcy trzysta pięćdziesiąt trzy kopiejek jedenaście w grubej srebrnej, kurs i walor mającej, monecie.

§ 2. Kommissya Rządowa przychodów i skarbu, kupując na rzecz i własność skarbu królestwa wymienione w powyższym artykule nieruchomości i, przyznając nastąpione już od dnia 20 Grudnia / 1 Stycznia 1834/5 roku w swoją possessyą wraz z dochodami i ciężarami ich oddanie i objęcie, postanowiony szacunek kupna i sprzedaży w summie rsr. 61.353 kop. 11 obowiązuje się zapłacić w następującym sposobie:

a) z pożyczki rs. 15.000 przez b. Towarzystwo przyjaciół nauk w kassie ekonomicznej miasta Warszawy zaciągnionej, po potrąceniu z niej summy rsr. 7.687 kop. 50, wyraźnie rubli srebrem siedm tysięcy sześćset ośmdziesiąt siedm kopiejek pięćdziesiąt, z procentem opłaconym do raty styczniowej roku 1835 już amortyzowanej, pozostało jeszcze do umorzenia rs. 7.312 kop. 50, wyraźnie rubli srebrem siedm tysięcy trzysta dwanaście kopiejek pięćdziesiąt, przejmując więc tę summę Kommissya Rządowa przychodów i skarbu do zapłacenia kassie ekonomicznej miasta Warszawy w ratach właściwych, potrąca ją z powyższej summy ogólnej szacunkowej;

b) na nieruchomości № 1319 w dziale III pod № 1 wykazu hipotecznego intabulowanym jest czynsz w ilości rsr. 525, wyraźnie rubli srebrem pięćset dwadzieścia pięć, zgromadzeniu xięży Missyonarzy warszawskich corocznie opłacać się winny, na pokrycie więc tegoż ciężaru Kommissya Rządowa przychodów i skarbu zatrzymuje z summy szacunkowej kapitał w ilości rsr. 10.500, wyraźnie rubli srebrem dziesięć tysięcy pięćset;

c) na zaspokojenie zaś resztującej summy szacunkowej od powyższych potrąceń pozostającej w ilości rsr. 43.540 kop. 61, wyraźnie rubli srebrem czterdzieści trzy tysiące pięćset czterdzieści kopiejek sześćdziesiąt jedna.

Kommissya Rządowa przychodów i skarbu wniosła do Banku polskiego: na dniu 30 Listopada/12 Grudnia 1835 roku rsr. 15.000, wyraźnie piętnaście tysięcy; na dniu 27 Maja / 8 Czerwca 1836 roku rsr. 28.540 kop. 61, wyraźnie rubli srebrem dwadzieścia ośm tysięcy pięćset czterdzieści kopiejek sześćdziesiąt jedna, wraz z procentem, po 4°/o rachując od tej ostatniej summy, za czas od dnia 20 Grudnia/1 Stycznia 1834,5 roku do dnia 27 Maja / 8 Czerwca 1836 roku, to jest od zajęcia domu przez urząd Loteryi do nastąpionej wypłaty tejże summy w kwocie rsr. 1.639 kop. 49, wyraźnie rubli srebrem tysiąc sześćset trzydzieści dziewięć kopiejek czterdzieści dziewięć przypadającym.

§ 3. Zarząd Okręgu naukowego uważając się zupełnie być zaspokojonym, kwituje Kommissyę Rządową przychodów i skarbu z wypła-

conego w całkowitości szacunku, zrzeka się excepcyj nieodebrania waluty i wszelkich rościć się mających z tego tytułu pretensyj.

§ 4. Zarząd Okręgu naukowego Warszawskiego wyraźnie zezwala, aby na skutek obecnego kontraktu sprzedaży i kupna tytuł własności w art. 1 opisanych nieruchomości w księgach właściwych wieczystych na rzecz skarbu królestwa, jako istotnego ich właściciela, był przepisany.

§ 5. Koszta notarialne zawarcia obecnego kontraktu wydania dwóch głównych onegoż wyciągów, jednego dla strony kupującej, drugiego dla strony sprzedającej, oraz kosztu przepisania tytułu własności w księgach wieczystych, z wyłączeniem wszakże kosztów stempla, które, jako w interesie skarbu, miejsca mieć nie mogą, Kommissya Rządowa ponieść i zaspokoić przyjmuje obowiązek.

Za zgodność z aktami Kom. R. p. i skarbu. Zaleski, rachmistrz s. st.

Тамъ же, прил. до lit. М.

Это послѣдній документъ въ данной ипотечной книгѣ; предъ нимъ подъ lit. М. имѣется копія съ протокола засѣданія Совѣта управленія отъ 18/30 янв. 1844, объ утвержденіи этого проекта контракта. Постановленіе Совѣта управленія издано нами выше по подлиннику, въ документахъ Архива старыхъ дѣлъ при Канцеляріи Варшавскаго генералъ - губернатора, N СІІІ.

**Рукописное собраніе В. В. Коротынскаго,
въ Варшавѣ.**

СХVIII. Указанія на мѣстоположеніе бывшей варшавской усыпальницы князей Шуйскихъ въ 1837 году.

1. Изъ дарственной грамоты Владислава IV королевичу Яну-Казимиру, 28 февраля 1637 г.

1637. Febr. die ult. Vladisl. IV etc. Cum s. p. Joannes Casimirus, frater n-ter charis-us commodum ac sufficiens pro equis suis stabulum non habeat, desiderio commodoque ipsius annuent., faciend. esse duximus, ut ei certum fundum ad nos spect-m Varsoviae in suburbio Cracoviens. versus Capellam ducum Moschoviticorum ad meridiem consis. et domum a Div. mem. Constant. reg., parente n-ra, ibid. extract-m ab utroque latere ambientem, a dextro ad viam ducentem ad palat-m n-rum Ujazdow, a sinistro ad viam, qua itur ad praedia civilia vulgo do folwark, a tergo vero domus praenominatae usque ad viam transversam v. poprzeczna dict. donamus etc.

Archiv. general. del'Empire Français, Paris. K. 1334.

2. Изъ грамоты Владислава IV того же 1637 года.

1637. Wladysl. IV.... na gruntach naszych przy stayni przeciw Kaplicy Moskiewskiej, ktoreśmy krolewicowi Janowi Kazimierzowi conferowali, pobudowali sobie niektórzy domki, które to snadź kosciolowi, albo szpitalowi s. Krzyża niektorzy testamentami legowali etc.

Arch. gen. K. 1332.

Этими отрывками и ограничиваются данныя извлеченія, имѣющіяся въ собраніи г. Коротынскаго. Въ варшавской Коронной метрицѣ этихъ грамотъ нѣтъ.

СХIX. Изъ описанія Варшавы съ окрестностями, Адама Яржембскаго, 1643 года. Московская напліца съ ближайшими къ ней зданіями.

Gościniec, albo krótkie opisanie Warszawy z okolicznościami jej dla kompanji dworskiej przez A d a m a J a r z e m b s k i e g o, muzyka j. k. m. i budowniczego Ujazdowskiego, wydany roku P. 1643.

Kościół Świętego Krzyża.

Jak zowią ten kościół blisko?
 Święty Krzyż jego przezwisko.
 Na paciorki sobie wstąpię,
 Gościńca trochę ustąpię,
 Widzę ołtarz, dwie kaplice,
 Z boków, na krzyż, od ulice,
 W nim są formy tak sadzone,
 Drzewem czarnym wyglądzone;
 Zdadzą się być malowane,
 Kształtnie wypolerowane,
 Nade drzwiami jest ganeczek,
 Z dołu do niego wschodeczek.
 Cmentarz dosyć jest przestrony,
 Szpital z szkołą z drugiej strony.
 Parkan w koło i dzwonnica
 Z boku, a przy niej ulica.
 Przeciwno Apostołowie,
 Na krzyżu Pan, z ciernią w głowie,
 Korona tkwi żalobliwa
 Twarz niebieska, świątobliwa,
 Pod krzyżem pewne figury,
 Jakby płakały z natury.
 To ksiądz proboszcz renowował,
 Ozdobił i poprawował.

Kaplica Moskiewska.

Nie daleko tuż Kaplica
 Moskiewska, na niej tablica
 Marmurowa, z literami
 Złotemi charakterami.
 Tam znajdziesz wielkie zwycięstwo,
 Królewskie odważne męstwo.
 Wtenczas cara moskiewskiego
 Poimał z bracią Szujskiego,

Których na sejm do Warszawy
 Stawiono więźniów. Ich sprawy
 Do Gostynina posłano,
 Do więzienia odesłano,
 Struli się sami, udają,
 Dla wstydu, tak powiadają.
 Po tym ich tu pochowano,
 W tej kaplicy w grób schowano.
 Przyjechał poseł moskiewski,
 Prosił. Majestat królewski
 Darował mu w podarunku
 Ciała, w wielkim obwarunku,
 Które z ceremoniami
 Zawieziono z tryumfami
 Do stolicy. Wieczna sława
 Za Czwartego Władysława.

Dwór j. m. x. Petrykowskiego, officyała
 pułtuskiego.

Przeciw Moskiewskiej Kaplicy,
 Na tejże właśnie ulicy,
 Nowy dwór tak stanął prędko,
 Znać, że budowano skrzędko.
 Ażem się zdziwił, gdym zoczył,
 Chyżejm na koniu poskoczył,
 Aby się właśnie dowiedział,
 Czyj to dwór, i potem wiedział.

Nowy Świat.
 Ulica od Ujazdowa.

Nowy Świat się pokazuje,
 Dostyć wkrótce dokazuje,
 Znacznie się pobudowali,
 Rolnicy ich fundowali:
 Na starościnnych, na wiejskich,
 Szpitalnych gruntach, na miejskich
 Siedzą, pewne czynsze dają,
 Co rok się w polu wydają
 Z budynkami, wedle drogi,
 Zajęli plac bardzo srogi.

Zjawienie, ulica naprzeciwko folwarkom.

A Zjawienie z drugą stronę,
Od folwarków ma obronę:
Tam są dwory w przestronności,
Na górze, i w ustronności.

Dwór pusty księżęcia jego mości
Dominika nad Wisłą.

Zacny był dwór starodawny,
Pana Krakowskiego dawny;
Stajnia przy nim na sto koni
Dawno zniesiona nie łoni.
Ten plac wszystek, co tam leży,
Księżęciu to przynależy.
Nie masz tam ani orzecha
Włoskiego, mała pociecha.
Ani parkanów około,
Ze wszystkich stron wszędzie goło.
Tam krynice z góry bieżą,
Trzy sadzawki niżej leżą,
Sadeczek tuż między niemi,
Wisła w kompanii z niemi.

Подлинникъ хранится въ библиотекѣ гр. Дзялынскаго, въ Курникѣ, около Познани; у г. Коротынскаго копія, снятая съ подлинника около 1860 г.; она въ 89 л., приведенное мѣсто находится на 48—50 лл. ея.

CXX. Контрактъ виленскаго каштеляна Іосифа Богуслава Служко и его жены Тересіи, урожденной Гостѣвской, съ пріоромъ Варшавскаго монастыря доминиканъ обсервантовъ Лукою Оцосальскимъ и всѣмъ конвентомъ о продажѣ недвижимости Служко, находящейся за монастыремъ, 20 іюля н. с. 1697 года.

Міędzy j. w. w. jegom. panem Jozefem Bogusławem Słuszka, kasztelanem wilenskim, hetmanem polnym w. x. Lit., lanckoronskim, pieniawskim, etc. starostą, tudzież j. w. imcią panią Teresą Gąsiewską małżonkami z iedney, a w Bogu wielebnym jegomcią xieżdem Łukaszem Oczosalskim, przeorem conwentu warszawskiego oo. Dominikanow congregationis sancti Ludovici Bertrandi, tudzież całym pomienionym conwentem z drugiey strony, stanął pewny y w niezym nieodmienny kontrakt sposobem takim.

Iz jw.w. ichmose panowie Słuszkowie małzonkowie uterque in solidum, stosując się do consensu od jw. jegomeci xiędza biskupa poznańskiego danego, plac swoy własny dziedziczny y na nim wybudowany pałac tu w Warszawie na Przedmieściu Krakowskim, między publicznymi drogami, albo raczey goszczynami, jednym do Ujazdowa, drugim zas do Wisły ku Solcu ciągnącemi się w przyległości pomienionego do Wisły idącego goszczyna z iedney, a placu niegdy Pawła Szpeka podle stajni s. p. nayiaśniejszego krola jmei Jana Kazimierza, a po zniesioney stajni podle pałacu na tym miescu wystawionego, niegdy imci pana Philiponiego koniuszego krolewskiego, a teraz w Bogu wielebnych oo. Dominikanow wyżey pomienionych Kaplicy Moskiewskiej dziedzicznego, z dawnych czasow leżący, z gruntem kościoła świętego Krzyża przytykający się, ze wszystką swoją circumferencyą, z budynkami, stajniami, parkanami, izbami murowanemi y drewnianemi, piwnicami, ogrodem, tak iako według swoich granic y pomiarkowania w possessyi jww. ichmciov panow Słuszkow małzonkow zostawał, y iest ograniczony jure naturalis successioneis po jw. niegdy imci paniey Zophiey z Gąsiewa Przyziemskiej, podstoliny koronney, post fata sterilia eiusdem na jw. imc. panią Słuszczyną, kasztelanową wileńską, iako siostrę rodzoną spadły et iure competenti utrisque coniugibus służący pomienionemu conwentowi contigue przyległy sobie resignującym mniej potrzebny, w wielebnemu w Bogu imci xiędzu Łukaszowi Oczosalskiemu, przeorowi wyżey pomienionego conwentu Dominikanskiego congregationis sancti Ludovici Bertrandi, y całemu przerwczonemu conwentowi illorumque succedaneis, nie sobie ani successorom swoim nie zostawując, do pomienionego pałacu prawa za summę dwadzieścia y cztery tysiący tymfow ad praesens currentis monetae zbywają, przedają y wiecznymi czasy resignują. Ktorey summy pro pretio pomienionego pałacu umowioney y postanowioney, poniewasz imc. xiądz przeor y cały conwent potiozem partem szesnascie tysięcy tymfów exnunc przy terażniejszym kontrakcie jww. ichmciom panom Słuszkom wypłacają, tedy de persoluta eadem szesnastu tysięcy summa praesenti quietantur contractu, ostatek zas ad complementum constituti pretij takowym submitują się wypłacić sposobem: cztery tysiące tymfow na dzien y święto sw. Michała Archaniola w roku terażniejszym 1697 przypadające w grodzie tutejszym warszawskim ad manus lub samych jww. ichmciow panow Słuszkow małzonkow, lub plenipotenta ichmciow ad levandum et quietandum naznaczonego, praevia de totali summa quietatione officiosa, wypłacić będą powinni; drugie zas cztery tysiące jww. ichmose panowie Słuszkowie małzonkowie z fundacyi przez się w Terespolu na czterydziesci tysięcy tegoz zakonu oo. Dominikanom zapisaney wytrącić sobie mają. Na który wyzey pomieniony plac y pałac jww. ichmose panowie Słuszkowie małzonkowie cessionem de iuribus suis w grodzie warszawskim in personam

wielebnego w Bogu imci xiędza przeora y całego pomienionego conwentu in forma quam sufficientissima juris cum generali super omnibus bonis, praecipue super palatio, który nabywaią u jw. imci paniey Denhoffowey, podskarbiney nadworney w. x. Lit., in instanti zeznac submituią się, intromissionem exnunc dopuszczaią, y według inwentarza wszystkich budynków przez się spisane go y podpisanego, w spokojną oddac maia possessia, ktorey dopuszczoney zadnym sposobem ani przez się, ani przez subordynowane osoby przeszkadzac nie będą, y owszem ab omnibus generaliter impedimentis debitis quibusvis et oneribus prioribus et posterioribus, tam ex suis, quam antecessorum suorum, personis emanantibus ze wszystkich dobr swoich, mianowicie z pałacu, ktorego teraz nabywaią od jasnie wielmożney jeymosci paniey Denhoffowey, podskarbiney nadworney w. x. Lit., na Przedmiesciu Krakowskim leżące go, evictionem generalem ostrzegaią suis cum successoribus y w kazdego sądu ab omnibus generaliter personis et impetitionibus względem pomienionego placu y pałacu tueri, defendere et evincere obowiązuią się. A ze ad praesens nie wszystkie iura petendi do tego placu y pałacu należące jasnie wielmożni ichmosc panowie Słuszkowie malzonkowie, przerzeczonym oycem Dominikanom circa cessionem juris oddają, przeto, iesliby się iakie potym znalazły, albo ad supplementum requirewane były, do rąk pomienionego imci xiędza przeora lub successora iego oddac będą powinni. Który to wyzey pomieniony kontrakt y kazdą w nim specyfikowaną clauzulę y kondycyą tam coniunctim quam divisim ad quamlibet personam contrahentium należącą, strony obiedwie zyscie y rzetelnie wypełnic vicissim sobie obowiązuią się sub vadio similis summae dwudziestu szesciu tysięcy, forum sobie ad respondendum in casu contraventionis generale, osobliwie iednak grodzkie warszawskie sub tempus interregni kapturowe amputatis omnibus exceptionibus et dilationibus juris etiam ex registro simpliciter praeciso beneficio aresti naznaczywszy, ten kontrakt actis publicis roborowac maia. Na co się dla lepszey wiary y pewności rękami własnymi y przyiacioł, do tego uproszonych, podpisuią. Działo się w Warszawie dnia dwudziestego Julija, roku tysiącznego szescsetnego dziewięćdziesiątego siódmego.

Joseph B. Słuszka, k. w. h. p. w. x. Lit. Teresa Słuszczyna, k. w. h. p. w. x. Lit.

Xiędz Łukasz Ocosalski, zakonu kaznodziejskiego przeor con(wen)tu Warszawskiego.

На оборотѣ надпись:

Kontrakt o dwor z jw. jeymcia pania kasztelanowa wilenska 20 Julii 1697 o palac y plac dziedziczny za summe 24.000.

Подлинникъ, съ собственноручными подписями.

СХХІ. Записи, касающіяся суммъ, зданій и другаго имущества Варшавскаго монастыря доминиканъ обрвеантовъ, 1727—1731 гг.

Memoriale.

Adm(odum) r(everen)dis patribus lectoribus, professoribus sacrae theologiae, pensij po złotych 70, a professori philosophiae złotych 60, ta pensya iest approbata ab adm(odum) r(everen)do vic(ario) nostro g(enera)li Antonino Leparski.

Item iuxta praxim eo miesiąc... flor. 4, a oo. lektorowie po mszy 20 kazdego miesiāca pro conventu odprawiaią. Item swiec na miesiāc a Novembri usque ad Martium inclusive po puł kopy, papieru po arkuszy nr. 16 y mydła po fontow quolibet mense. Caetera ad placitum superioris.

А н н о 1 7 3 1.

Memoriale debitorum ad praesens die 14 Januarii.

Туть означены отдѣльные долги монастырю.

Summa facit flor. 7.554—10.

Затѣмъ записано еще нѣсколько частныхъ долговъ, на 80 флор.

Oprócz tey sumki, ktora moze miec varium eventum w swey re-kuperaciey, podaię sposob ad continuationem fabryczki et aliarum intra ecclesiam comparationum podczas przyszłego zjazdu będąc na zamku accedere do panow y ministrow, osobliwie do jo. x. prymasa, ktory iuz mi deklarował swą promotią, y interpozycią ad status regni, do podskarbiego w. kor., do marszałka w. kor. y do regimentarza y innych, ktorzy sobie w naszym kosciele parafję prawie obrali et numerosissime concurrunt do nas etc. etc. etc. millies similia exempla.

Connotatio variarum comparationum et reparationum sub tempus officij prioralis r(everendi) p(atris) Viti Syren, filij conventus Varsz(owiensis), ab anno D(omi)ni 1727 usque ad annum 1730 inclusive et plus.

1-mo. Altare s. Catharinae Senensis novum, ad quod sex candela-bra stannea nova sunt comparata, deinde altare s. Antonij itidem ex oppo-sito de super reparam ad similitudinem s. Catharinae altaris.

Далѣе, подъ № 2—10, говорится о церковныхъ и монастырскихъ подсвѣчникахъ, подносахъ, священническихъ облаченіяхъ и т. п.

11-mo. Theca argentea cum reliquijs s. Viti 150 tynfonibus constans a p. priore et applicata conventui in signum filiationis cum conditione procurationis indulgentiarum pro festo s. Viti.—Cor, alias votum, de puro auro ex 7 ungaricis confectum et aureus ungaricalis de super alias du-

plci cum effigie B(eatissimae) V(irginis) M(ariae) ab illustrissimo d(omi)-no Wodzicki, generali s. r. m. et r. P. (sacr. regiae m-tis et Reipub. Poloniae), hoc est in imagine B. V(irginis) M(ariae).

12-mo. Item cor ex argento fusum cum lapidibus 11 integre deauratum, alias votum, a r(ev.) p(atre) priore ad imaginem Crucifixi D(omini) J(esu) Ch(risti) oblatum et applicatum (utinam cum corde et anima sua); fiat fiat.

13-tio. Antependia 5 ad altaria ex materia gedanensi et materia ex antiquo baldachino rubro mixta forma facta.

Подъ № № 14 — 23 отмѣчается объ облаченіяхъ, зеркалахъ, скамьяхъ, богослужебныхъ книгахъ и т. п.

24-to. Item duo longa et quatuor parva scamna de quercu comparata ad chorum, quod est futurum circa organa de super, interim manent (ad praesens) in Capella Moschovitica.

Затѣмъ упоминается о канделябрахъ.

25-to. Campana parva tertia in turri a r(everendo) p(atre) priore comparata et ad altaria iterum duae campanulae novae comparatae. Item ad portam campana nova grossior antiqua campana. Sunt etiam decem campanullae gallicae ad organa futura.

Далѣе, подъ № № 26—29, сообщается о часахъ въ ризницѣ и монастырѣ, коврахъ и т. п.

Затѣмъ, послѣ черты, безъ всякаго оглавленія, счетъ снова идетъ съ 1-го №-ра:

1-mo. Capella ipsa Moschovitica, ubi tota copula intra est iam depicta, in qua pavimentum intra est de marmore Giedani comparato et ante capellam adhuc sunt ponendi lapides similes ij (iis), qui sunt nunc ante altare maius 40 numero et plus. Subtus hanc Capellam est de novo erectum pro fratribus sepulchrum sententijs depictis adornatum cum mensa in modio et quindecim cathacumbis (sit etiam una pro me) et crate ferrea et novo desuper cum scalis sive trepy (ostio? introitu?). In hac Capella sunt novae duae magnae fenestrae noviter factae cum lapidibus suis circa fenestras; tota Capella in profundissimis fundamentis muro novo et vario ferro et lapidibus desuper, sive gzyms kamienny, fulta et duobus ad latera muris, in quibus sunt duae fenestrae similes magnae et duplices (sic) fores, duae sunt fores duplicatae in fronte et duo (sic) ad latera; omnes fores bene ferro a ferrifabro iam sunt obductae. Super faciatam ecclesiae, quae est aucta, est statua B. V. M. (Beatissimae Virginis Mariae) cum auratis coronis et sceptro ac pomo et luna bene deaurata sunt et lapides ibidem alias czeskie kamienie in coronis. Item duo vasa de lapide albo, quae adhuc egent pictore, ut inungat ea pokostem. Super gzymz

est lamina alba, quae nondum est bene firmata nec etiam operarius est a labore isto persolutus; duae itidem turres tam in muro elatae, quam etiam in copulis nondum finitis; ad eas sunt duae cruces grandiores et duo globi, deaurata iam; globi ex aere Giedani comparati. Super copulam Capellae Moschoviticae globus novus ex aurichalco deauratus cum cruce similiter deaurato (sic) et tota copula noviter renovata et novo partitum (sic) plumbo contacta, quia totum fuit ob malam artem destructum.

2-do. Porta claustrum reparata lapide ostiario et ferreis depictis foribus firmata, ex qua ad ecclesiam directe propter commoditatem nostram et magnatum est aditus, seu atrium ecclesiae, pulchre depictum, cum novis foribus depictis duplicatis (sic) et ferro a ferrifabro firmatis et alijs clausuris pertinentibus. Circa faciatam ecclesiae et turrium est integrum rusztowanie, quod est conservandum omnino. Altare ab imagine crucifixi est apud ligni fabrum; quod nondum reparavit.

3-tio. Hospitium reparatum, imaginibus varijs decoratum cum nova alba fornace et camino in ea aedificato et tapes vulgo kilim.

4-to. Cellae tres reparatae, in una apud adm(odum) r(everendum) p(atrem) lectorem nova est fornax, in tribus novae fenestrae (sigillum parvum conventus novum ex aurichalco).

5-to. Cella 4-ta pro bibliotheca cum nova fenestra; ibi sunt nova scamna pro libris servandis, ad quam novissime emptus est Graveson author historiae ecclesiasticae in tribus tomis et author Naramowski de statu regni, alij etiam parvi libelli. In cella officij duo sedilia nondum panno lividi, quod est paratum, contexta et duae cistae alias puzdra y flasz było 12.

6 to. Libra magna ad ponderandum, ubi etiam sunt pondera ad 76 libras, de plumbo puro Giedanensis mensurae. Item alia est libra parva ex aurichalco cum pondere mediae librae, item alia libra parvula similiter comparata ad aureos pondendos, utinam quam plurimos; kocow dwa kupionych nowych białych y binda.

Далѣе, подѣ № № 7—14, отмѣчается о трапезѣ и столовомъ бѣльѣ, о конюшняхъ, повозкахъ, лошадахъ и т. п.

15-to. Carceres novae y mone z zelaznemi drzwiczkami y sklepik pod niem iest kuchenney wygodzie de novo wymurowany.

Item memoriale debitorum.

1. Wzięło się u wielm. ichmciow panow podkomorzycow warszawskich 15 tysięcy cegły, a szesnasty tysiąc darowali ichm.; dało się na to czerw. złotych 12, restat jeszcze residuum oddać, ale ze się nie upominają y karty na to nie mają, to mogą y darować, iezeli chcą kontynuacją fabryki, bo są viri generosi et pij ac bene faventes.

2. Blacharz robił nakrycie z blachy naszey na gzymz wysoki y dałem mu 360 blachy sztuk, za którą dałem 10 czerw. zł., a od roboty zgodziłem się od 300 tylko blach siedem talarow bitych, a trzeba zliczyć wiele im tam blach wyszło, bo nie są ieszcze dobrze obite u niego tedy reszta tych blach iest; tenze przeliwał 64 funtow ołowiu y obił gzymysiki między oknami w kopule, tenze kopułę wirchną rozbięrał, bo sztyber był zgnił, ze zaciekało y az w sklepieniu się dziura zrobiła y de novo in eum pobiiał ze wszystkim; tenze gałkę z krzyzem osadzał, sceptrum jabłko w blachę oprowiał białą swoią, korony daie te takze ze swey blachy; zrobił statue samę ołowiem gęsto obbiiał (objiiał), ale naszym ołowiem a swemi cwiekami, nie ieszcze nie wziął, tylko kartę, bo mu się zatrzymało, aby robotę skończył, która nie iest skończona.

Затѣмъ сообщается о платѣ ремесленникамъ, прислугѣ; заканчивается отмѣтками о документахъ, имѣющихся въ монастырѣ, о долгахъ ему, о съѣстныхъ припасахъ и т. п.

Подлинникъ. Записи эти не имѣли, очевидно, значенія официальнаго документа; составитель ихъ—экономъ или пріоръ монастыря—пользовался ими для свѣдѣній, которыя должны быть всегда подъ рукою; возможно, что онѣ послужили черновикомъ или матеріаломъ для официальнаго отчета или вѣдомости.

ССХІІ. Письмо великаго короннаго маршала Бѣлинскаго варшавскимъ доминикамъ обсервантамъ о неимѣннн съ его стороны препятствій къ разрѣшенію сооруженія ими новаго костела, 11 іюня н. с. 1760 года.

Przewielebny w Chrystusie mnie wielce moi księze y bracie.

Z chęci tey, którą mam kazdemu do słuzenia w sprawiedliwej rekwizycyi, a tym bardziey w okoliczności, w ktorey zachodzi pomnozenie chwały Boskiey, radbym iako nayskuteczniey zadość uczynić zyczeniu w. m. w. m. panstwa, y ile mogłem tyle uczyniłem, gront albowiem ten ktorego w. m. w. m. panstwo kawałka pretenduiecie dla murowania nowego kosciola y lokowania faciaty, należy nayprzod dla wygody powszechney od publicum, należy powtore do miasta Starey Warszawy, iako będący patrimonium tegoz miasta. Ja nie widząc przez zabranie tego kawałka pretendowanego gruntu uymy publiczney wygodzie, będąc komisyi, brukowa nazywaney, konstytucyą anni 1685 naznaczoney, pierwszym komissarzem, y mając od teyze komisyi zupełną sobie daną moc pod bytność moię w Warszawie i w czasie moiey juryzdykcyi, dałem w. m. w. m. panstwu ustne pozwolenie na zabranie tegoż kawałka gruntu, ile że

oprócz, iż nie będzie żadney winy publiczney wygodzie, będzie oraz y przyozdobienie miasta. Po drugie pozwolenie odesłałem w. m. w. m. panstwa do miasta Starey Warszawy, iako do ktorego tenze grunt należy dziedzictwem. Co listownie oswiadczywszy, przy zasłaniu moiey unizomości, zostaię w. m. w. m. pana zyczliwym bratem y unizonym sługą

F. Bieliński m. w. k. mp. (marszałek wielki korony manu. prop).
Z Otwocka die 11 Junij 1760.

P. w Ch. jmeks. Grochalski, p. k. W. (Przewielebny w Chrystusie jegomość ksiądz Grochalski, przeor konwentu Warszawskiego).

Подлинникъ, съ собственноручной подписью Бѣлинскаго.

CXXIII. O послѣднихъ судьбахъ Варшавскаго монастыря и костела доминиканъ обсервантовъ и о самоубійствѣ администратора ис.-канонина Іосифа Даниковскаго, сообщенія августианскаго пріора Недѣльскаго, 1807—1819 г. г.

To się stało podobnie¹⁾ i z klasztorem ks. ks. Dominikanów obserwantów na Krakowskiem Przedmieściu, gdzie p. p. polacy, mając tyle koszar, przeznaczyli ten klasztor na kwatery żołnierskie, całą prawie in-tratę odjąwszy, tak spustoszyli, że wewnątrz chcąc go wyreparować, kosztowałby prawie połowę, co wydano na niego, kiedy go murowano. Przez którą zgryzotę przeor umarł, jednego tylko zostawiwszy zakonnika, który, że temu rady dać nie mógł, klasztor wreszcie z całym dochodem zabrali ks. ks. świeccy w administracyę.

1816 roku dla spustoszenia przez kwatery żołnierskie, gdy księza Dominikanie de obserwantia utrzymać nie mogli klasztoru swego, częścią też dla zaległych podatków do skarbu, po śmierci dwóch zakonników, do których ten należał klasztor, poddany był pod administracyę świeckich księży. Kilka lat był administratorem pewny kanonik, który oprócz tego miał świeckie beneficium, trzymał ten kościół i klasztoru wszelkie dochody funduszowe. Gdy wczasie (sic) rząd chciał, aby x. x. Dominikanie odebrali dyspensatę, stała się sprzeczka między niemi i administratorem, któremu gdy kalkulacyę zdawać sądownie kazano, a ta nie zgadzała się z pretensyami, przez łakomstwo, nie chcąc tego kościoła opuścić, ani klasztoru, którego wszystkie pomieszkania puścił administrator w komorne, rozgniewawszy się dnia pewnego tenże administrator, po obiedzie

¹⁾ Предъ тѣмъ излагалось о разрушеніи Варшавскаго костела Бригидокъ, на Долгой ул.

przyszedłszy do kościoła, ubrał się po kapłańsku, jak do mszy, zamknąwszy się w kościele, w ornacie położył się na ołtarzu, i leżący w łeb sobie strzelił. W nocy wywieziony do lasa (sic).

1819 roku cały plac wybrukowany naprzeciw Missyonarzów, gdzie stał kościół x. x. Dominikanów obserwantów.

Żywoty braci polaków zakonu pustelników św. ojca Augustyna, tudzież niektóre ciekawości tegoczesowe . . . przez x. Alipiego Niedzielskiego, przeora klasztoru Warszawskiego, augustynianina, w r. 1815 prowincyala, стран. подъ лит. O, 141 и 200.

Подлинникъ. Между заключающимися здѣсь „біографіями“ августиніанъ находятся разныя отрывочныя замѣтки и сообщенія автора о современныхъ ему фактахъ и событіяхъ политическаго, церковнаго и частнаго характера, въ томъ числѣ и о судьбѣ доминиканскаго монастыря.

СХХІV. Отношеніе Прав. Комиссіи духовныхъ дѣлъ и народнаго просвѣщенія Обществу любителей наукъ о посылкѣ ему документовъ о правахъ поземельнаго владѣнія Варшавскаго монастыря доминиканъ обсервантовъ, 16 сентября н. с. 1820 г.

№ 6228. W Warszawie dnia 16 Września roku 1820.

Kommissya Rządowa wyznań religijnych i oświecenia publicznego.

Przesyła Towarzystwu przyjaciół nauk do stosownego użycia, w załączonej tu konsygnacyi wyrażone.

1-o. Sztuk pięć przywilejów w oryginałach na place, pozostałe po x. x. Dominikanach obserwantach i teraz na rzecz Towarzystwa oddane, na Krakowskim-Przedmieściu w Warszawie.

2-o. Sztuk czternaście innych dowodów, ściągających się do wyjaśnienia prawa, na mocy którego posiadali x. x. Dominikanie place rzeczzone.

Za ministra prezydującego radca stanu Staszic.

Sekretarz Głuszyński.

Do Towarzystwa Królewsko-Warszawskiego przyjaciół nauk.

Подлинникъ, съ собственноручною подписью Сташица. Объ упоминаемыхъ здѣсь документахъ см. въ II томѣ Приложенія, документы Архива новыхъ дѣлъ при Канцеляріи Варшавскаго генераль-губернатора.

СХХV. Изъ описей варшавскихъ недвижимостей 17—19 вв.

а) Изъ описи 1669 года.

Regest rewiziey gospod. miasta Stary Warszawy, anni millesimi sexcentesimo sexagesimo noni.

638. Dom Witowskiego stalmaka: izb 3, komor 2, kromnica, kuchnia, piwn., stajn., i. k. m.
639. Dom Grockiego Grygla: izb 3, komora, kramnica, kuchn., piwn., stajn., i. k. m.
640. Dom Jędrzeia strycharza Jezierskiego: izb 3, komor 2, kramnica, kuchnia, piwnica, stajnia, i. k. m.
641. Dom x. Mansionarzew od s. Jana: izb 3, komor 2, kuch., piwnica, libertowany.
642. Dom drugi x. Mansionarzew: izb 2, komora, kuchnia, piwn., stajen., wiazd do sieni, i. k. m. dispozyciei,
Dwor xcia Radziwila podkanclerzego w. x. L.
Dom x. skrzyskich przy klasztorze wolny.
Kosciolek s. Gerzyza (sic) fundowany od tychze xiezy.
Kaplica Moskiewska teraz oo. Dominikanow.
Dworek pana Tetwina podkomorzego derbskiego.
643. Dom Gizickiey: izb 4, komora, kuchnia, piwnice, browar, stajnie 2, i. k. m.
Dworek imp. Kochanowskiego chorazego chelm.
Dworek ieymci p. czesnikowey warszawskiey.
Plac imci p. stolnika koronnego.
644. Dom Wawrzeniowey Czechowey: izb 3, kromnica, komora, kuchnia, piwnica, stajnie 3, wozownia, w dyspozyciei i. k. m.
645. Dom krawca Tomasza: izb 2, kromnica, komora, kuchnia, piwn., stajn., i. k. m.
646. Dom Podwanskiego: izdebczyna mala zla, stajnia.
Dwor x. do s. Krzyza ztyka sie z klasztornym ogrodem.
Dwor imp. Gnatowskiego.
Ogrod imp. woiewodziney smolenskiey.
647. Dom Ludwika szewca: izb 2, komora, kuchnia, stajnia, podworze, i. k. m.

Копія описи, снятая для маршала Бѣлинскаго. Своими подробностями она дополняетъ опись 1669 г., находящуюся въ Архивѣ древнихъ актовъ при Варшавской Судебной палатѣ (извлеченіе изъ нея выше, № XVIIa) и означающую уже принадлежность Московской каплицы доминиканамъ обсервантамъ.

Слѣдующія описи, печатныя, показываютъ нѣкоторыя изъ дальнѣйшихъ существенныхъ измѣненій въ названіяхъ и владѣльцевъ и явнѣе означаютъ мѣстоположеніе недвижимостей.

с) Изъ описи 1797 г.

Opis wszystkich pałacow, domow, kościołow, szpitalow i ich possesorów miasta Warszawy, dla wygody publiczney wydany w roku 1797.

Numer ogolny	63. Ul. Nowy Swiat. Neuwelt St.	Сурки	Нумер егидиову
1315	P(alac) Sulkowski	3	234
1316	K(amienica) Libelt	3	233
1317	D(worek) Dłuski.	3	232
1318	P. xx. Missyonarzy	3	231
1319	K. ditto	3	230
1320	Klasz. xx. Dom. Klost. Dominikaner.	3	229
1321	K. ditto	3	228
	66. Ulica S.-krzyska. Kreitz Stras.		
1322	K. Kozłowski	3	159
1323	K. Smoniewski	3	158
1324	K. Fau	3	157
1325	P. xx. Missyonarzy	3	156
1326	K. ditto	3	155
	174. Ul. Oboźna. Obozner Strasse.		
2765	K. króla Stanisława. Königl. Stanisl.	3	275
2766	Ditto ditto	3	276
	175. Ul. Alexandrya. Alexandrie Str.		
2767	Kl. xx. Dominik. Dominikan. Kloster	3	274
2768	Pal. Dłuski	3	273
2769	D. Taciński	3	272
2770	D. Sierakowski	3	271
2771	D. Samel	3	270

d) Изъ описи 1807 г.

Taryffa domów miasta Warszawy.... 1807 r.

64. Ulica Nowy Świat.

Numer
ogólny.

1315	Pał. Sułkowski
1316	K. Geltner y Besen.
1317	D. Piorecki.
1318	Pał. xx. Missyonarzy.
1319	K. ditto.
1320	Klasz. xx. Dominikanów.
1321	Kościół i kam. ditto.

Gyrkul trzeci.

174. Ulica Alexandrya.

2767	K. xx. Dominikanów.
2768	Pał. Zientecki.
2769	K. } Selam.
2770	K. }
2771	K. Zrazowski.

Gyrkul trzeci.

e) Изъ описи 1817 г.

Taryfa domów miasta Warszawy.... w miesiącu Styczeniu 1817 roku.

65. Ulica Nowy Św.

Numer
domów

1315	Pał. Sułkowskich.
1316	K. Klinwutowicz (sic).
1317	K. Piorecki.
1318	Pał. xx. Missionarzy.
1319	K. ditto.
1320	Jak teraz kościół i klasztor ma bydź na cerkiew grecko (sic) obrocony.

Gyrkul szósty.

174. Ulica Alexandrya.

2767	K. xx. Dominikanów.
2768	Pał. Zientecki.
2769	K. } Szamel.
2770	K. }
2771	K. Żuchowicz.

Gyrkul siódmy.

f) Изъ описи 1821 г.

Taryfa domów miasta stołecznego Warszawy.... w miesiącu Kwietniu 1821 roku.

63. Ulica Nowy Świat.

1315	K. i jatki rzeźnicze Zrazowski.
1316	K. Klimuntowicz.
1317	K. Piorecki.
1318	Pał. xx. Missyjonarzy.
1319	} Pał. Towarzystwa Królewsko-Warszawskiego } przyjaciół nauk.
1320	
1321	

Cyrkuł szósty.

173. Ulica Alexandrya.

2767	Plac pusty rządowy.
2768	Pał. Zientecki.
2769	K. } Schamel.
2770	
2771	

Cyrkuł siódmy

g) Изъ описи 1863 года.

Taryfa domów miasta Warszawy i przedmieścia Pragi 1863 r.

72. Nowy Świat.

1315	K. Iwaszkiewicz Marja.
1316	„ Withen Jan.
1317	„ Jakubowski Józef.
1318	„ xx. Missyjonarzy.
1319/20	P. Akad. daw. prz. n.
1321	Pl. m. War. St. Kopern.

Cyrkuł dziesiąty.

170. Alexandrya.

2767	Pl. miasta Warszawy.
2768 ^{ac.}	D. rządowy.
2768 ^b	D. Bagińska Maryanna.
2769/70	K. Jungman Józef.
2771	K. Szancenbach Jan.

Cyrkuł dziesiąty.

h) Изъ описи 1899 г.

Taryfa domów Warszawy i Pragi (Kalend. Warszawski na r. 1900).

Nr. pol.	Numer hyp.	Sąd.	Właściciel.
			Aleksandrja.
		
15	2771	9	Mann Franciszka.
17	2769/70		Strzalecki Aleksand.
18	2769/70		dto.
21	2768A		Szpital dla dzieci.
23	2768B		Łojko Edward.
25	2768C		Szpital dla dzieci.
			Nowy-Świat.
		
64	1315		Strumillo Marja.
66	1316		Borman Zofja.
68	1317		Łapiński Aleksander.
70	1318		Szucha ss. i St. Szuch.
72	1319		Rządowy.
74	1320		dto

Архивъ Рожанцоваго братства, въ Варшавскомъ костелѣ Іосифа Обручника (Покармелитскомъ).

CXXVI. Замяченныя генеральнымъ викаріемъ Исидоромъ Филяшевичемъ непорядки въ дѣлахъ Рожанцоваго братства при Московской напліцѣ, въ іюль 1782 г.

Regestra przychodow y wydatkow ichm. panow braci archiconfraternij Rozanca świętego, przy kosciele naszym Warszawskim Sae Mariae de Victoria zostaiącey, a przez urzędnikow starszych tegoz arcybractwa obranych administrowaney, nam według powinności do przeyrzenia, rozoznania y potwierdzenia podane. Obowiązkwowi naszego urzędu zadosyc czyniąc, z rejestrow prywatnych imp. Kaziemirza Somera, podskarbiego tego arcybractwa, nam wprzod pokazanych, poznalismy oczywiscie, niektore, a tych bardzo wiele wydatkow falszywych, niesprawiedliwie zanotowane, gdyz ani z okolicznoscią czasu, ani z wyciągania potrzeb przyzwoitych, aby czynione byli, zgadzaiące się. Drugie nie z potrzeb zadnych brackich przyzwoitych, ale z domysłu swego y zwyczaju niesprawiedliwie wniesionego wydawane, inne juz zapisane, powtornie zapisane. A tak sprawiedliwe wydatki od falszywych, lub nieprzyzwoitych, rozoznawszy y odciağnowszy, te tylko, ktore oczywiscie y dowodnie wydane, lub na jakim sprawiedliwym dowodzie zagruntowane, na potrzeby tegoz arcybractwa czynione, z mocy urzędu naszego w registra mnieysze wypisac y umiescic dozwolilismy; ktore to registra takowym sposobem przez nas rozsądzone y z naszego dozwolenia wypisane, władzo urzędu naszego stwierdzamy, y tak odbieraiących, jako y wydawaiących, kwitniemy y dla lepszey wiary y wagi ręką własną podpisuiemy.

X. Izydor Filaszewicz, s. t(eolog.) lektor, wikary generalny, mp.

CXXVII. Распоряженіе генеральнаго викарія Филяшевича по поводу замяченныхъ имъ непорядковъ въ дѣлахъ Рожанцоваго братства при Московской напліцѣ, 25 іюля 1782 г.

A ze zwyż wyrazone błędy y inne nieprzyzwoitosci wydatkow poznalismy, pochodzie iedne z niedbalstwa ichm. pp. braci urzędnikow star-

szych y konsyliarzow tegoz arcybractwa, y niecheenia schodzie się w czasie nalezytym na sesye tak obrad potrzebnych brackich, jako y czynienia rachunkow przychodow y wydatkow onychze, drugie z wniesionych nieprzyzwoitych pobożności tegoz arcybractwa, ale wymyślnych zwyczajow, a z zaniedbanych dopełnienia dawnych pobożnych obowiązkow. Tedy przynagleni jestesmy z obowiązku urzędu, y sumienia naszego niniejszym naszym rozrządzeniem nakazac y zalecie iedne, aby z obowiązku ustaw tegoz bractwa Rozancowego były dopełniane, drugie zakazac, aby jako wymyslnie y nieprzyzwoite, aby były zaniechane y zaprzestane.

Przeto władzą urzędu naszego: naypierw, przykazuiemy y zalecamy ichm. panom braciom arcybractwa tuteyszego, aby msze święte wieczne według legacyi pobożnych dobrodziejow w czasie miesiący lub dniach roku odprawione byc powinny, a przez rok więcey zaniedbane, inne aplikowane, one w iak nayprędszy czasie, iak tylko byc moze, odprawiac y tym legacyom zadosyc uczynic starali się.

Powtore, poniewaz inwentarz rzeczy brackich tak ruchomych, iako y nieruchomych pod dozorem ichm. panow braci zostaiących, dla tychze rzeczy iednych przybytych, drugich ubytych, innych przemienionych, w opisanu nalezytym porządkiem nie znajduie się, więc zalecamy y przykazuiemy tak księdzu promotorowi pro tempore existenti, jako y innym braciom starszym, aby po rewizyi wprzod uczynioney wszystkich rzeczy, nowy inwentarz porządnie spisac starali się.

Potrzenie, zalecamy y przykazuiemy aby ciz ichm. panowie bracia tak starsi urzędnicy jako y konsyliarze na sessyje brackie bądź to obrad, bądź rachunkow przychodzie, zgromadzac się, y one czynic w miłości braterskiey y z uszanowaniem tak kapłanow, jako y samych siebie nie zaniedbywali.

Poczwarte, przykazuiemy y bardzo zalecamy, aby rachunki tak przychodow brackich, jako y wydatkow onychze, jezeli nieczęsioey, przynajmniej raz co kwartał czynione y umiarkowane byli, co się takze ma rozumiec y o rachunkach ichm. paniow siostr tegoz bractwa Rozancowego.

Co się zas tycze niektorych nienalezycie y nieprzyzwoicie wniesionych zwyczajow, one takoz władzą urzędu naszego wcale znosimy, y więcey czynic zakazuiemy.

A nayprzod, zakazuiemy wszelkie częstowanie braci y siostr po nabożenstwach, lub sessyach (albo przy sessyach) odprawionych, wyiawszy te sprawiedliwe y konieczne okolicznosci wyciągac będą, y to oszczędnie, przez wzgląd na szczuple bardzo dochody tegoz bractwa. Dochody albowiem czyli to z prowizyi od sum legowanych pochodzące, czyli z jalmuzn od pobożnych dobrodziejow zebrane nie na częstowania, ale chwałę Boską y Matki Nayswiętszey honor, y na brackie rzetelne pobożne potrzeby po-

winny być (według przykazań kościoła świętego) obracane, bracia zaś i siostry tegoż bractwa Rozancowego tak to Rozaniec święty, jako też wotywy i inne nabożeństwa rozancowe, powinni z miłości Boskiej i z chęci wychwalania Matki Najsświętszej, a dla swojej zasługi przed Bogiem odprawiać, i odspiewywać, a nie wzwyczajonego częstowania się z dochodów brackich.

Powtore, zakazujemy płacić za odprawione czyli to śpiewane msze święte obligacyjne brackie, czyli to księdzu promotorowi, czyli innemu naszemu kapłanowi, ale należytość jałmużny, czyli stipendium, ustanowione przez ichm. księży komissarzów generalskich i wikaryuszów generalnych, poprzedników naszych, ma być oddawane księdzu zakrzytyanowi konwentu tutejszego naszego Warszawskiego do karbony mszalne, a dla większej pewności i wiadomości (sic) odprawionych obligacyjnych i zapłaconych mszy świętych nakazujemy, aby była nowo sporządzona bracka książka, w której z jednej strony powinny być zanotowane odprawione msze święte obligacyjne brackie, z drugiej strony oddane za nich stipendium, i obydwie zanotowania być powinny tak ręką księdza zakrzytyana, iako i księdza promotora podpisane.

Potrzenie, zakazujemy płacenia kapłanom naszym, bądź to kaznodziei, bądź promotorowi, bądź innym kapłanom za nich kazującym za kazania miane w dni uroczystości Zbawiciela Pana i Matki Najsświętszej, gdyż kaznodzieje i promotorowie w te dni uroczyste kazac powinni, kaznodzieja z rana, a po południu x. promotor z obowiązku urzędu sobie zleconego i powierzzonego, obadwa zaś za prace swoje dla Boga i zbawienia dusz wiernych podjęte, mają od zwierzchności zakonnej ułożono i utwierdzono zapłatę, a od Boga przyobiecano w niebie nadgródę. Nadto x. kaznodzieja ma sobie pozwolone jałmużne, zebrano podczas kazania w niedzielę każdą, w którą uroczystość Zbawiciela Pana i Matki Boskiej nie przypada, xiądz zaś promotor ma pozwolone jałmużne z miseczki, dano podczas dawania pacyfikatu po skończonych niesporach w dni pomienionych uroczystości, niechże się tym kontentują.

Poczwarcie, zakazujemy tak x. promotorowi, lub innemu xiędzu kazującemu w post wielki podczas passyi wymagania od bractwa, jako też płacenia od bractwa za też kazania postne więcej, jak tylko zł. pol. 8, dico osm według dawnego urzędowego postanowienia, gdyż i te postne podczas passyi kazania, z urzędu swego x. promotor mieć powinien. Te zaś dozwolenie płacenia za kazanie każde, miane w dni uroczystości tajemnie bractwa Rozancowego, niy od j. x. Wiktora Gartnera wikarego na ten czas generalnego nadane, nigdiesmy nie czytali, ani ręką jego własną podpisane nie widzieli, ale tylko przez niedoskonałe zrozumienie, przez xiędza Edmunda Ogrodzinskiego na ten czas promotora zaswiad-

czone, wcale co do tego punktu skasowaliśmy y zniesli. Jako widzieć można w książce obligacyiney ichm. paniow siostr tegoz naszego bractwa pod tymże zaświadczeniem pomienionego x. promotora.

Ktore to nasze ninieysze tak nakazujące, jako y rozkazujące rozrządzenia, dla większey wiary y waloru ręką naszą własną podpisałismy. Datum dnia 25 miesiąca Lipca roku 1782.

X. Izydor Filaszewicz, s. t. lr, wikary generalny mp.

Rozne percepta i expensa arcybractwa Rożancowego, przy Kaplicy Moskiewskiej, od roku 1754. Листы не перемѣчены.

CXXVIII. Записка о судьбѣ Рожанцоваго братства по закрытіи Варшавскаго костела и монастыря доминиканъ обсервантовъ, послѣ 1826 года.

My, bracia i siostry Rożańca świętego, zostawujemy pamiątkę wiecznemi czasy, że byli Dominikanie obserwanci na Krakowskim Przedmieściu, mieli swój kościół i klasztor pod № 1320 i 1321, wspomnionym Dominikanom przez różne intrygi zabronionem zostało przyjmować do nowiejatu, nie było wprawdzie wiele księży i nie wolno było przyjmować z innych klasztorów, a tak po kilkunastu latach Dominikanie obserwanci wymarli i pozostało tylko dwóch księży. Ci zaś oddali kościół i klasztor w administrację ks. kanonikowi Dunikowskiemu, który był kanonikiem katedry krakowskiej; po kilku latach w zarządzaniu kościołem i przewodniczeniu bractwu Rożancowemu w r. 1816 wszedł na wielki ołtarz, a dobywszy pistolet, zastrzelił się, odtąd kościół został zapieczętowany; w lat kilka przyszło pozwolenie od papieża utworzenia kościoła i odprawiano w nim nabożeństwa, ale już było zapóźno, bo kościół i klasztor został sprzedany p. Staszycowi. Wielki ołtarz był na południe, a trzy inne na północ.

Wszystko, co tylko znajdowało się w tym kościele, zabrane zostało do konsystorza. My, bracia i siostry Rożańca, podaliśmy prośbę o wydanie: obrazu, chorągwi, katafalku i całego inventarza, oraz, abyśmy się mogli wprowadzić do kościoła pp. Wizytek, na co dostaliśmy pozwolenie i przyłączyliśmy się do bractwa Serca Jezusowego w r. 1817 i rozpoczęliśmy odprawiać swoje nabożeństwo, to jest śpiewać Rożaniec, ale tylko w niedzielę po południu; trwało to śpiewanie przez trzy kwartały; potem pp. Wizytki rozkazały nam się wyprowadzić. My zaś wiedząc, że Rożańca śpiewać nie można, zebraliśmy się i zrobili naradę, jak dalej sobie postąpić, na tej naradzie była mowa:

- 1) że Rożańca nam śpiewać nie pozwalają,

- 2) że ołtarzy nie mamy,
- 3) że nie mamy promotora.

Na tej zasadzie jednogodnie zdecydowaliśmy się podać prośbę do j. w. arcybiskupa Wojciecha Skarzyńskiego¹⁾, prymasa królestwa Polskiego, ażebyśmy mogli się wprowadzić do kościoła oo. Karmelitów na Krakowskim Przedmieściu, na co otrzymaliśmy wkrótce pozwolenie i, okazawszy takowe pp. Wizytkom, zgodziły się z nami na wyprowadzenie.

Bractwo Serca Jezusowego, istniejące przy kościele pp. Wizytek, nie chciało nam wydać rekwizytów brackich, lecz podaliśmy prośbę do Konsystorza, a z rozkazu takowego zostały nam wszystkie wydane. Nadto przysłany nam został j. x. kanonik Filipowicz, z urzędu swojego regens, ażeby w obecności jego osoby spokojnie i przyzwolicie bractwo jedno z drugim się obeszło. Działo się to wszystko dnia 15 Grudnia 1825 r. Dnia 21 Grudnia 1825 r. prokuratorzy bractwa Serca Jezusowego i Rożańca, porozumiewszy się pomiędzy sobą, poszedłszy do Konsystorza, odwołali prośbę, podaną przez bractwo, i złożyli deklarację pozostania w kościele pp. Wizytek, a tegoż dnia, miesiąca i roku obraz N. M. P. Rożańcowej zabrali nam napowrót do kościoła pp. Wizytek.

My zaś z boleścią serca postrzegliśmy się na to, co się działo, cieszyliśmy się, że możemy swobodnie w kościele ks. Karmelitów śpiewać Rożaniec, a pp. prokuratorzy nam obraz zabrali do kościoła pp. Wizytek, tam, gdzie nam nie wolno śpiewać Rożańca. W końcu p. Kamieński, senior, i p. Wojcicki, podskarbi, podali prośbę do arcybiskupa Skarzyńskiego, prymasa królestwa, dnia 5 Stycznia, do tej prośby przyczynił się bardzo wiele w. ojciec ks. Drzieszkowski (sic), prowincjał oo. Dominikanów, gdyż za jego protekcją dostaliśmy znów pozwolenie przeprowadzenia obrazu N. M. P. Rożańcowej w dniu 1 Marca 1826 r.; z rozkazu Konsystorza został nam obraz przyniesiony; my zaś w. o. Damianowi Drzieszkowskiemu, prowincjałowi, zawdzięczając za wstawienie się do Konsystorza, podziękowaliśmy i prosiliśmy tego dobrego kapłana, aby nam udzielił przywileje, i takowe otrzymaliśmy z podpisem arcybiskupa, prymasa królestwa, a tak śpiewamy Rożaniec, począwszy od 1 Marca 1826 r., aż do tej pory spokojnie, co daj Boże w Trójcy Świętej Jedyny za przyczyną N. M. P. Rożańcowej.

(Podpisano) Michał Wacław Tokarski, protektor Rożańca św. Andrzeja Kamieński, senior. Walenty Wojcicki, podskarbi Rożańca św.

Приложение къ той же книгѣ: Różne percepta i expensa Rożańcowego arcybractwa.

Статьи, находящіяся въ приложеніи къ ней, не пронумерованы.

¹⁾ Дѣйствительное имя этого архієпископа было Wojciech Skarszewski.

ны, лл. не означены. Сообщение о судьбѣ Рожанцоваго братства—копія, внесенная сюда, очевидно, съ отдѣльнаго документа. Вмѣстѣ съ нѣкоторыми данными о судьбѣ братства, костела и образа Божіей Матери Рожанцовой, изъ него видно, какъ рано стала слагаться извѣстная, державшаяся доселѣ, легенда о покупкѣ подоминиканскихъ зданій Стапицею для постройки дома Общества любителей наукъ.

СХХIX. Последнее по времени сообщеніе объ образѣ Божіей Матери Рожанцовой, нѣкогда бывшемъ въ Московской каплицѣ и костелѣ Варшавскихъ доминиканъ обсервантовъ, ок. 1870 года.

Obraz N. Maryi Panny Różańcowej jest bardzo spróchniały od starości, a zatem, gdyby była potrzeba kiedy odnowienia tego obrazu, niech bracia i siostry pamiętają, żeby z największą ostrożnością się obchodzono.

Книга безъ заглавія и безъ означенія страницъ, съ замѣтками хозяйственнаго характера. Судя по мѣсту нахождения въ ней даннаго сообщенія и по почерку, оно было написано въ 1860-хъ годахъ. Это последнее сообщеніе объ образѣ; о немъ ничего нѣтъ не только въ современныхъ книгахъ Рожанцоваго братства, но ничего опредѣленнаго неизвѣстно о дальнѣйшей его судьбѣ и лицамъ, служащимъ нынѣ въ Покармелитскомъ костелѣ и стоящимъ во главѣ братства. Стоящій теперь въ костелѣ образъ Божіей Матери Рожанцовой имѣетъ видъ дов. новаго, и онъ безъ украшеній, бывшихъ на прежнемъ.

Архивъ Варшавскаго Магистрата.

№ СХХХ. Отношеніе Правительственной Комиссiи внутреннихъ дѣлъ и полиціи къ президенту Муниципальнаго управленія и полиціи г. Варшавы при копіи съ постановленія намѣстника князя Заіончека о передачѣ Варшавскаго костела доминиканъ обсервантовъ въ „церковное пользованіе греко-россійскаго обряда“, 28 сентября н. с. 1816 г.

Działo się w Warszawie dnia 28 miesiąca Sierpnia 1816 roku.

Kommissya Rządowa spraw wewnętrznych i policyi.

Przesyła referendarzowi stanu, prezydentowi Muncypalności i policyi miasta stołecznego Warszawy, dla wiadomości i stosowania się wierzytelną kopią postanowienia namiestnika królewskiego z dnia 10 Sierpnia r. b., którem kościół x.x. Dominikanów obserwantów w Warszawie, około ś. Krzyża położony, wraz z częścią potrzebnego zabudowania na użytek cerkiewny obrządku grecko-rossyjskiego, kościół zaś łącznie z klasztorem niegdyś x.x. Benonów do oddania pod zarządzenie Kommissyi Rządowej spraw wewnętrznych i policyi przeznaczonemi zostały.

Za ministra prezydującego minister stanu Węgleński.

Do referendarza stanu prezydenta Muncypalności i policyi miasta stołecznego Warszawy.

Acta Magistratu miasta stołecznego Warszawy, tyczące się 1319/ 20/21 (повемельное дѣло), vol. I, л. 44.

Постановленіе намѣстника отъ 10 августа 1816 г. издано выше, по подлиннику, № LVII.

СХХХІ. Просьба старшинъ Варшавской Греческой церкви къ президенту Муниципальнаго управленія о разрѣшеніи приступить къ перестройкѣ зданія на Подвальной улицѣ подъ ихъ церковью, 5 марта н. с. 1818 г.

W Warszawie d. 5 Marca 1818 r.

Jaśnie wielmożny radzco stanu prezydencie Muncypalności i policyi miasta stołecznego Warszawy.

Gdy tutejsze zgromadzenie wyznania greckiego nieunickiego zamyśla założyć kaplicę do odprawiania swego nabożeństwa w officynie poprzecznej tylnej w podwórzu possessyi, przez toż zgromadzenie zakupionej, przy ulicy Podwał pod liczbą 497 lit. C sytuowanej, stosownie do rysunku, w celu tym ieszcze przez ś. p. Karola Schütza, budowniczego tutejszego, ułożonego, niemniej restaurować dwie officyny boczne w temże podwórzu, przeto niżej podpisany w imieniu zgromadzenia mają honor upraszać j.w. radzcę stanu prezydenta o udzielenie potrzebnego pozwolenia do przedsięwzięcia tej fabryki.

W oczekiwaniu rychłego przychylenia się do prośby powyższej mamy honor pisać się j.w. pana najniższemi sługami

Stefan Dobriez, kurator.

Michał Kirkow, syndik.

Ambrozy Duzy, syndik.

Распоряжение президента Войды:

Interesa Kaplicy i restaurowanie domu i oficyn suplikantom zezwolić i plany zmienić. 25 Marca 1818 r.

Prezydent Woyda.

Acta Magistratu miasta stołecznego Warszawy, tyczące się № 497.

СХХХІІ. Предписаніе Войды, президента Муниципальнаго управления, участковому приставу объ уравненіи подоминиканской площади и о содержаніи ея въ приличномъ видѣ, 24 марта н. с. 1819 г.

Radca stanu prezydent.

Zaleca urodzonemu kommisarzowi cyrkułu 6-go, ażeby, zniósłszy się natychmiast z urodzonym kommisarzem cyrkułu 7-o, plac po rozebranych kościele Dominikańskim, gnojami i śmieciami zawalony, splantować kazał i nadal ciągle pilnował, aby gnojów i śmieci tam nie składano; jedynie tylko ziemia może być składaną, lecz nie na kupe, tylko zaraz po przywiezieniu winna być splantowaną. W Warszawie dnia 24 Marca 1819.

W(oyda).

Do urodzonego komisarza cyrkułu 6-go.

Поземельное дѣло варшавской недвижимости № 1319/20/21, в. I, л. 78.

Данный и последующіе документы указываютъ, что подоминикан-

ские костель и мопастырь были снесены задолго до поступления площади въ частную собственность Общества любителей наукъ, чѣмъ безусловно отстраняются рассказы, будто они или ихъ стѣны вмѣстѣ съ площадью были куплены для дома Общества Сташицемъ: этого не могло быть уже по одному тому, что къ означенному времени подоминиганская площадь не только была свободна отъ этихъ зданій, но въ главной части была даже уравнена и вымощена.

СХХХІІІ. Рапортъ участковаго пристава президенту Муниципальнаго управления о принятыхъ имъ мѣрахъ нъ улучшенію подоминиганской площади, 24 марта н. с. 1819 г.

Po odebraniu powyższego rozkazu, zniosłem się z urodzonym kommisarzem cyrkułu 7-go dla przedsięwzięcia szrodków celem splantowania dolów na placu po rozebranym kościele Dominikańskim, lecz nie mając na to funduszu, niewiem z jakiego źródła ludzie do tej czynności mają być rekwirowanemi, czy sposobem szarwarku z possessyi lub też grabarzami za zapłatą, po podaniu likwidacyi kosztow, wczem przy zwrocie akt dalszego (rozporządzenia?) j.w. radcy stanu i prezydenta oczekuję. Aby zaś choć cokolwiek dziś robota rozpoczętą została j.p. Białkowski, majster grabarski, kilku ludzi do plantowania wysłał: że zaś na tym placu już wiele ziemi i śmieci zwieziono, i kary codziennie takowe w to miejsce zrzucają, przeto, postawiwszy w miejscu patrolistę, poleciłem, aby już nikomu choć z ziemią na ten plac składać niedozwalał, aż do zupełnego placu splantowania. W Warszawie d. 24 Marca 1819.

Roszkowski.

Помѣта президента:

Ludzie mają bydź hrani szczególnie z tych domów, których właściciele ziemię, gnoje i śmieci w doły zwieść kazali.

Woyda.

Тамъ же, л. 78.

СХХХІV. Рапортъ городского архитектора Лесселя Муниципальному управленію о работахъ по уравнию подоминиганской площади, 6 мая н. с. 1819.

Do urzędu Muncypalnego miasta stołecznego Warszawy wydziału kasowego budowniczy miasta stołecznego Warszawy.

Na reskrypt urzędu Muncypalnego z dnia 4 b. m. № 2361, czyniący mi nagane, iż bez przekonania się rachunek za plantacyą placu podominkańskiego poświadczylem, następne zdać mam honor tło-

maczenie. W czasie gdy majster grabarski do rzeczonyj plantacyi był wezwany, wszystko, co na placu znalazł, zrównał, lecz czyż temu winien jestem lub majster grabarski, że zamiast ziemi, gruzu lub piasku, sypa no gnoie i wrzucano lody, a nawet śniegi, a co pomimo czynionych ustnie i na piśmie w tej mierze odezw żadnego skutku nie wzięło; z tego powodu ziemia przez rok lub więcej opadać i doły robić się będą, tak iż nie tak prędko brukowanie placu rozpoczętem byź będzie mogło. Majster grabarski, zgodziwszy się bardzo tanio, gdyż tylko za 256 zł. od całej plantacyi, już jest stratnym, jednakże przyrzeka posłać ludzi, lecz nie za każdą razą, kiedy co parę dni po kilka kar piasku dowiezionemi będą, tylko razem, jak więcej piasku dowiezionem zostanie, teraz bowiem nie miałyby co ludzie robić. Nadmieniam przytem, iż ugoda wspomniona wspólnie z ur. kommissarzem cyrkułu 6-go z j. panem Białkowskim zawartą była na zrównanie placu i zasypanie dołów z zebranych gór od razu jednego, nie zaś za każdym ziemi opadnięciem.

W Warszawie d. 6 Maja 1819 r.

Lessel, b(udowniczy) m(iasta).

Тамъ же, I, 92.

СХХХV. Предписание президента Муниципальнаго управления Войды городскому архитектору Лесселю о составлении сметы по замощению подоминаканской площади съ указаніемъ подрядчику той границы, до которой эта площадь можетъ быть вновь застроена, 20 мая н. с. 1819 г.

W Warszawie dnia 20 Maja 1819 r.

Radca stanu prezydent odebrał od jego cesarzewiczowskiej mości wielkiego xięcia rozkaz, aby plac po rozebranych kościele Dominikańskim jaknajspieszniej byź zabrukowany. Wskutek tego zalecił panu Hussak aby zaraz dnia jutrzejszego posłał tamże brukarzy, celem rozpoznawania, czyli ziemia świeżo w doły wsypana, już tak się uleżała, żeby na niej brukować można, urodzonemu Lessel budowniczemu zaś zaleca, aby stosowny anszlag tej nowej roboty przedstawił i wskazał panu Hussak linię, do której plac ten ma być zabudowany, zostawując potrzebne miejsce na trotoar przed nowym domem, które w czasie przez właściciela nowego domu będzie musiało byź zabrukowane.

Do ur. Lessel, budowniczego miasta.

Одновременно съ тѣмъ было послано также:

Radca stanu prezydent zaleca urodzonemu intendentowi magistrac- kich kar, aby zaraz od dnia jutrzejszego zaczynając, czterema karami

kazał zwozić kamienie od rogatek Jerozolimskich na plac po rozebranym kościele Dominikańskim.

Woyda.

Do urodzonego Juskiewicza, intendenta magistrackich kar.

Тамъ же, т. I, 103.

CXXXVI. Условія нь торгамъ на отдачу подомининанской площади въ вѣчную аренду, въ сентябрь 1819 года.

Warunki do licytacji na wypuszczenie w wieczną dzierżawę placu po rozebranych zabudowaniach kościoła i klasztoru xx. Dominikanów obserwantów, przy ulicy Krakowskie Przedmieście pod liczbą 1320 i 1321 sytuowanego.

§ I.

Wskutek postanowienia xięcia namiestnika królewskiego z dnia, 14 Sierpnia r. b., plac przy ulicy Krakowskie Przedmieście sytuowany, № 1320 i 1321 oznaczony, wypuszczony będzie drogą publicznej licytacji w wieczną dzierżawę z obowiązkiem zabudowania tegoż od frontu massiv murywanym domem podług planu, przez rząd zatwierdzonego i przy niniejszym w oryginale dołączonego.

§ II.

Podług wymiaru przez budowniczego miasta dziaalanego i w osobnym planie, przy aktach znajdującym się, wykazanego, plac w mowie będący tak jak jest, między possessyami j.-x. Missyjonarzy i j.-p. Zięteckiego położony, obejmuje frontu w liniach A. B. C. szerokości łokci 35 cali 22 od punktu B. tylko łokci 26 cali 16, w samym końcu atoli szerokości łokci 30 cali 18, głębokości w linii A. C. 14½ łokci, a od punktu A. aż do końca łokci 145½, czyli całej powierzchni łokci □ 4739.

§ III.

Gdy na wymurowanie massiv domu z ozdobną facyatą w linii a. b. c. d. na planie głównym oznaczonej, potrzeba znacznego nakładu gotowizny, przeto dla zrobienia ubiegającym się łatwości w dopełnieniu tego głównego warunku, plac cały w proporeyi umiarkowanej przez budowniczego miasta, na zł. 14,217 otaksowany, ma bydź puszczonym na czynsz stały rocznie anticipando do tej kassy, którą rząd wskaże opłacać się mający w ilości zł. 150, wyraźnie sto pięćdziesiąt, i tylko same wkupne, oraz nabycie na własność stajen i wozowni murywaných, na tym że placu znajdujących się, przez budowniczego miasta podług taksy, in originali tu dołączonej, na zł. 5843 gr. 15 oszacowanych, ma bydź przedmiotem licytacji, która to summa jako praetium fisci do pierwszego wywołania stanowi się.

§ IV.

Kwota, z licytacji wynikająca, natychmiast przez plus licytanta po podpisaniu protokołu w połowie do depozytu kassy miejscowej ma być złożoną, druga zaś połowa po zatwierdzeniu dzieła licytacji przez wyższą władzę wyplaconą zostanie.

§ V.

Nabywca placu winien będzie zaraz po otrzymanym zatwierdzeniu skutków licytacji przysposobieniem materiałów zająć się i budowlę podług przepisanej planu najdalej do Nowego Roku 1821 ukończyć i mieszkalną uczynić. W skutku tego dla ułatwienia ubiegającym się zapasów pieniężnych, po dopełnieniu poprzednio zwykłych formalności i przepisów, bezpieczeństwa hipotecznego dotyczących, do dobrodziejstwa pożyczki, postanowieniem księcia namiestnika królewskiego z dnia 26 Listopada 1816 r. z skarbu publicznego dla nowobudujących przeznaczonych, dopuszczeni będą.

§ VI.

Gdy stosownie do art. 8 postanowienia księcia namiestnika królewskiego z d. 3 Lutego 1816 r. każdy, nowy dom murujący, wedle kwalifikacyi onego, ma prawo żądać na pewny przeciąg czasu uwolnienia od wszelkich podatków i ciężarów publicznych, należytość więc podatków bieżących od 1 Stycznia roku przyszłego 1820 aż do ukończenia budowli powyżej zastrzeżonego w poborze wstrzymana i w uzyskanej w czasie swoim allewicyi potrącone zostaną. Co jednak nie ma się rozumieć o czynszu, w § III wyrażonym, do którego opłaty nabywca zaraz po zatwierdzeniu dzieła licytacji, jako emfiteuta, zostaje w obowiązku.

§ VII.

Skutki licytacji są natychmiast obowiązującymi dla pluslicytanta, od daty podpisania protokołu licytacyjnego, urząd zaś dopiero od zatwierdzenia takowej obowiązywać będą. Dla tego o następcionej wyższej decyzji interessenci, natychmiast zawiadomieni, do dopełnienia formalności, jakie potrzeba wskaże, zawezwani zostaną.

§ VIII.

Gdyby który z pluslicytantów warunków licytacji dopełnić nie chciał, nie tylko złożoną w skutku § 4 połowę summy z licytacji wynikłej utraci, ale nadto na koszt i szkodę jego nowa licytacja ogłoszona zostanie; i dla dostatecznego więc udowodnienia, że im powyższe warunki wiadomymi były, przed rozpoczęciem licytacji p.p. konkurencji wlaśnościami podpisać je zechcą.

Warszawa, d. Września 1819 r.

Wydział Administracyjny. Acta Muncypalności, tyczące się nabycia placu podomiuikańskiego, niemniej zabudowania takowego. 1819. 14, v. I, N. 22.

Упоминаемый здѣсь планъ не сохранился въ дѣлахъ.

ССХХХVІІ. Рапортъ городского архитектора Лесселя президенту Муниципальнаго управления Войдѣ о переговорахъ съ Луной Зентенимъ о спорной мѣстности съ принятіемъ во вниманіе плана 1699 года, 13 апрѣля н. с. 1820 г.

Stosownie do uwiadomienia raportem mym z d. 5 b. m. i r. № 124, udałem się do j.p. Zienteckiego zaraz po przyjeździe jego do Warszawy, a okazawszy mu plan przez j.w.p. radcę stanu prezydenta mi wręczony, na którym jest naznaczono, iż dawnych czasów była w miejscu wystającego zabudowania jego uliczka 12 łokci szeroka, oświadczył, że „bydź to może, lecz to było w roku 1699, przed laty 121.“ Lecz gdy zabudowanie to na mocy pozwolenia danego wystawił, na rozebranie onego dozwoli, aby mu wynagrodzono według taksy wartości i z tą kondycją, iżby nowo wystawić się mający na placu gmach nie zachodził aż na zabudowania jego, które by przez to były zakryte, gdyż to jest mu zastrzeżone. Co do decyzji wysokiej j.w. radcy stanu prezydenta oddaję. W Warszawie d. 13 Kwietnia 1820 r.

Lessel, b. m.

Acta urzędu Muncypalnego miasta stołecznego Warszawy, tyczące się possessyów pod № 2767—2768, v. I (часть поземельная), л. 52.

ССХХХVІІІ. Отношеніе Муниципальнаго управленія нъ Обществу любителей наукъ объ условіяхъ ссуды 50.000 злотыхъ на постройку дома Общества, 8 іюля н. с. 1820 г.

D. 8 Lipca 1820 r.

Urząd Muncypalny miasta stołecznego Warszawy) do Towarzystwa Królewskiego przyjaciół nauk.

Zawiadomiony reskryptem Komissyi Rządowej spraw wewnętrznych i policyi z d. 30 z. m., iż książę namiestnik królewski zatwierdził już plan, podług którego Towarzystwo Królewskie przyjaciół nauk dom na placu po rozebranych kościele Dominikańskim wystawi, uprzedzić więc ma honor Towarzystwo, iż, stosownie do artykułu 6 postanowienia księcia namiestnika królewskiego z d. 26 Listopada 1816 r., przeznaczona pożyczka zł. 50.000 z funduszu zł. 300.000 na rok bieżący 1820 ze Skarbu publicznego do kassy Głównej ekonomicznej miejskiej wypłynąć mającego w czterech równych ratach wypłaconą będzie, mianowicie: jedna czwarta część przed rozpoczęciem budowy, druga po wyprowadzeniu z ziemi fundamentów, trzecia po położeniu dachu, a ostatnia czwarta część po zupełnem dokończeniu budowy, skoro ta przez budowniczego rządowego zrewidowana z planem i anszlagiem zatwierdzonym, stosownie do artykułu 3go, przez tegoż zostanie poświadczoną. Nim jednak wypłata pierwszej czwartej

części z kassy miejskiej nastąpi, urząd Muncypalny ma honor wezwać Towarzystwo Królewskie przyjaciół nauk, ażeby przedewszystkiem złożyło kaucyę na cały kapitał, zł. 50.000 wynosić mający, która nie może być innem (sic), jak tylko hypoteczna, na pierwszej połowie wartości dóbr lub domów murowanych oparta; również teraz zaraz złożyć zechce przed regentem ziemiańskim deklaracyą swoją, iż zapożyczając takowy kapitał przyjmuje na siebie następujące obowiązki i odpowiedzialność: a) iż budowę jeszcze w tym roku 1820 rozpocznie; b) iż takową przed upłynieniem lat trzech, to jest najdalej w r. 1823, stosownie do zatwierdzonych planów i wykazu kosztów, w zupełności skończy i do stanu mieszkalnego przyprowadzi; c) iż epoka zapożyczenia kapitału dla porządku służby publicznej stanowi się od Nowego Roku 1820, i że zatem, po upłynieniu lat 3 bezpłatnego onegoż używania, mianowicie, zaczawszy od r. 1823, stosownie do artykułu 7 wzmiankowanego powyżej postanowienia przez lat dwadzieścia, aż inclusive do roku 1842, opłacać będzie corocznie 5 procent sposobem zwrotu kapitału na rzecz skarbu publicznego i 1 procent na fundusz żelazny, więc razem 6 od sta do kassy ekonomicznej miasta stołecznego Warszawy w monecie grubej srebrnej kurs w kraju mającej, z wyłączeniem wszelkich papierów, choćby te kurs przymuszony miały; d) iż procent takowy corocznie opłacać będzie w dwóch równych ratach z góry, mianowicie dnia 2 Stycznia i 1 Lipca; e) iż, w razie nieuiszczenia się z której bądź raty, obowiązany będzie od jednego razu do zwrotu zapożyczonego i jeszcze nieodpłaconego kapitału, tudzież wynagrodzenia straty w procentach z opóźnienia się jego wynikłej; z tego wszystkiego będzie wolno poszukiwać na całym jego majątku, a w szczególności wybudowanej possessyi, drogą egzekucyi sądowej z niniejszego aktu bez żadnego processu, lub egzekucyi administracyjnej, jakaby rząd w tym względzie postanowił; f) dlatego bezpieczeństwo, teraz złożyć się mające, służyć tylko ma na lat trzy, następnie zaś obowiązany będzie podać takowe do hypoteki na przedmiocie właściwym i urzędowi Muncypalnemu w dowód tego złożyć zaświadczenie konserwatora hypoteki, czyli pisarza ziemiańskiego; g) zobowiązać się nakonieć zechce, iż odtąd na possessyą w mowie będącą żadnych nowych długów bez wiedzy i pozwolenia urzędu Muncypalnego do hypoteki nie poda.

Jak tylko Towarzystwo Królewskie przyjaciół nauk, stosownie do powyższej informacyi, złoży kaucyą i obligacyą swoją, natychmiast dyspozycya stosowna do wypłacenia pierwszej raty przeznaczonego kapitału kassie Głównej ekonomicznej wydaną zostanie. Gdyby jednak Towarzystwo zamiar swój odmieniło i budowę w mowie będącego domu aż do roku przyszłego, lub na później jeszcze, chciało odłożyć, a tem samem korzystać dopiero z funduszków w latach następujących, na ten przedmiot przeznaczać się mających, lub też gdyby w zupełności tego wsparcia zrzec się

chciało, raczy w tej mierze urząd Muncypalny najdalej w przeciągu dni 8 od daty o tem uprzędzić.

W(oyda).

Дѣло поземельное недвижности № 1319/20/21, т. I, лл. 138—139.

CXXXIX. Отношеніе Муниципальнаго управленія къ Обществу любителей наукъ объ уплатѣ ссуды, отпушенной изъ городской кассы на обнесеніе подоминиканскаго плаца заборомъ, подъ условіемъ возвращенія ея „приобрѣтателемъ“ недвижности, 1 сентября н. с. 1820 г.

W Warszawie 1 Września 1820 r.

Urząd Muncypalności do Towarzystwa Królewskiego przyjaciół nauk.

Ma honor zawiadomić Towarzystwo Królewskie przyjaciół nauk, że z woli j. o. xcia namiestnika królewskiego, odezwą radcy sekretarza stanu, z dnia 14 Sierpnia r. z. № 3786 oświadczonej, plac po rozebranych kościele Dominikańskim przy ulicach Nowy-Świat i Alexandrya ogrodzony został. Koszta ogrodzenia wynoszą złot. p. 880 i z kassy miejskiej do czasu zwrotu przez nabywcę awansowane zostały. Gdy więc Towarzystwo Królewskie przyjaciół nauk plac ten nabyło, urz. Munic. ma honor wezwać Towarzystwo, iżby rzeczoną kwotę do kassy Głównej ekonomicznej zwrócić kazało, a kassa w zamian gotowizny likwidacyą kosztu z kwitem majstra ciesielskiego doręczy.

Тамъ же, т. I, л. 145.

CXL. Отношеніе Правит. Комиссіи внутреннихъ дѣлъ и полиціи къ Муниципальному управленію при копіи постановленія намѣстника кн. Заіончека объ отдачѣ подоминиканской площади Обществу любителей наукъ, 7 сентября н. с. 1820 г.

Działo się w Warszawie dnia 7 miesiąca Września 1820 roku.

Kommissya Rządowa spraw wewnętrznych i policyi.

Postanowienie xięcia namiestnika królewskiego z dnia 22 zeszłego miesiąca, mocą którego plac po zniesionym kościele xx. Dominikanów obserwantów na Krakowskiem Przedmieściu, wraz z należącemi zabudowaniami, przeznaczony został na własność Towarzystwa Królewskiego przyjaciół nauk i wystawienie gmachu dla rzeczonego Towarzystwa, przesyła urzędowi Muncypalnemu miasta stołecznego Warszawy w urzędowej kopii dla wiadomości.

Minister przydujący, w zastępstwie radca stanu Staszic.

Sekretarz jeneralny Aug. Karski.

Do urzędu Muncypalnego miasta stołecznego Warszawy.

Тамъ же, I т., 149 л.

Постановленіе намѣстника издано выше, по подлиннику, № LXVII.

CXLI—CXLIИ. Межевые реестры недвижимостей, бывшихъ доминиканской и Длускаго, выписанные въ 1821 году изъ межевыхъ измѣненій и описей 1790 года.

Объясненіе, отъ 23 ноября н. с. 1821 г., чиновника Мунципальнаго управленія Германа, по порученію президента Войды сдѣлавшаго эти извлеченія для доставленія ихъ Генеральной прокураторіи.

Informacya... со do wymiarów.

W roku 1790 ówczasowy rząd nakazał possessorom gruntów w Warszawie, by podług załączonego wzoru wymiary swych gruntów i superficiów, końcem rozłożenia i ustanowienia podatków, podali; temu tak x. x. Dominikanie obserwanci (vide podpis przeora), jako i jw. Dłuski, przez Józefa Majewskiego (zdaje się być plenipotenta lub zawiadowcy ówczasowego) zadość uczynili.

Ztąd posiada urząd Muncypalny takowe wymiary, które dotychczas w Archiwie starem zachowane zostały.

W Warszawie dnia 23 Listopada 1821.

J. Herman.

Дѣло Варшавскаго городского Магистрата о недвижимости въ Варшавѣ № 2767/8, часть 1, поземельн., л. 208.—Точнее заглавіе должно бы быть:... „о недвижимости № 2768“ (см. ниже, № CXLVIII); случайная ошибка перваго составителя надписи повторяется потомъ въ надписяхъ почти на всѣхъ дальнѣйшихъ частяхъ этого „Дѣла“.

CXLI. WYMIAR KOŚCIOŁA I KLASZTORU ORAZ INNYCH ZABUDOWAŃ X.X. DOMINIKANÓW OBSERWANTÓW

Numer	Ulica	Kościół i klasztor	Dzieńcie budowli	Dzieńcie gruntu	Szerokość od frontu	Długość	Szerokość od tyłu	Boczne stykanie się	Tylne stykanie się	Szerokość ulic i wjazdu	Wielośći lokci zabudowanych	Wielośći podwórzem, placem pustym lub ogrodem zajętych
1320 1321 i 2767.	Nowy-Swiat i Alexandrya.	Kościół i klasztor murywany.	XX. Dominikanie obserwanci.	Ciż Dominikanie.	Kościół z wieżami od Kra-kowskiego Przedmie-ścia łokci 64.	Od ulicy Nowy-Swiat od wieży ko-ścioła aż do rogu klasztoru łokci 64 ³ / ₄ . Z tyłu ko-ścioła od ściany kla-sztoru aż do parka-nu dwor-ku drewnianego jw. Dłuskiego, te-ras Zien-teckiego, łokci 170.	Z klaszto-rem wtyle kościoła od podwórka łokci 60, w podwórku zaś, mię-dzy ścia-nami xx. Missyona-rzów i jw. Dłuskie-go, teraz Zienteckiego, szerokości łokci 27.	Kościół i klaszto-r u ulicy Nowy-Swiat i Alexan-drya. Podwórka z ścianą kamienicy xx. Mis-syona-rzów i jw. Dłuskiego, teraz Zienteckiego.	Kościół z klaszto-rem, z miejscem do wjazdu do kamie-nicy xx. Missyona-rzów i na podwórko klaszto-rne.	Szerokość wjazdu od ulicy Nowy-Swiat łokci 8. Szerokość ulicy No-wy-Swiat od kościoła do pała-cu Bra-nickich łokci 26. Szerokość ulicy Alex-andryi od kościoła do domu Stani-szewskich łokci 15.	Od ulicy Nowy-Swiat z boku przy kościele, klasztoru z dolnym pomieszka-niem od wieży aż do furty długości lokci 41 ¹ / ₄ , szerokości lokci 11 ¹ / ₂ . Od ulicy Aleksandryia mieszkanie murowane stare długości lokci 41, szerokości lokci 11. Klasztoru w ty-le kościoła od podwórka długości lokci 60, szerokości lokci 14. Kościół w samym sobie długości lokci 30 i pół. W podwórku przy bramie wystawka drewniana nad piwniczką długości lo-ki 8 ¹ / ₄ , szerokości lokci 7 ¹ / ₄ . Stajenka murowana z wo-zowniami długości lokci 65, szerokości lokci 12. Wystawka drewniana, ni-by z szopką drewnianą, dłu-gości lokci 13, szerokości lokci 8. W zakątku od kuchni bu-dowania stare nad pralnią habitów i studnia z piecy-kiem do palenia gipsu dłu-gości lokci 29, szerokości lokci 7.	Długości podwór-ka między bramą klasztorną i dalej między stajenką i ścianą od officyn jw. Dłuskiego, teraz Zien-teckiego, od ściany klasztoru aż do końca stajni łokci 100, sze-rokości lokci 15. Za stajnią aż do parkanu dworku drewnianego jw. Dłuskiego, teraz Zienteckiego, resztę podwórka długości lokci 30, szerokości lokci 30. W podwórku przy bramie od ściany kla-sztoru aż do wystawki drewnianej nad piwniczką długości lokci 7, szerokości lokci 5 ¹ / ₂ . Od tejże wystawki drewnianej aż do stajni szerokości lokci 12, długości lokci 27.

ILXXXIX

Urząd Muncyjalny miasta st. Warszawy. Wymiar niniejszy poświadcza radca stanu prezydent

Woyda

CXLII. WYMIAR GRUNTU I POSSESYI POD № 2768.

Num'er	Ulica	Rodzaj budowli	Dziedzic budowli	Dziedzic gruntu	Szerokość frontu	Długość	Szerokość od tyłu	Boczne stykanie się	Tyłne stykanie się	Wielość łokci zabudowanych	Wielość łokci podwórzem, pustym placem lub ogrodem zajętych
2768	Alexandryia.	Brama do pałacyku, pałacyk, oficyna, kamienica, w tyle izdebka przymurowana, za kamienicą wozownia, stajen dwie, dom drewniany stary zły zawalający się.	Jw. Dłużski podkomorzy lubelski.	Tenże	Łokci 244.	Łokci 194.	Łokci 102.	Z oo. Dominikanami po prawej ręce i Kaczyńskiego po lewej ręce.	Z Jo. xięciem Sułkowskim.	Od frontu brama szerokości łokci 30, długości łokci 16. Dworek drewniany stary walący się od frontu szerokości łokci 37, długości łokci 15 ¹ / ₂ . Kamienica od frontu szerokości łokci 44 ³ / ₄ , długości łokci 16. W tyle kamienicy izdebka przymurowana długości łokci 14, szerokości łokci 8 ¹ / ₂ . Pałacyk szerokości łokci 80 ¹ / ₄ , długości łokci 11 ¹ / ₂ . Wozownia murowana długości łokci 37 ¹ / ₂ , szerokości łokci 11 ¹ / ₂ . Stajnia drewniana łokci 27 długości, szerokości ł. 15. Stajnia druga przy oficynie stara długości łokci 34, szerokości łokci 9 ¹ / ₂ .	Podwórza w pałacu długości łokci 90, szerokości łokci 195. Pustego placu szerokości łokci 50, a długości łokci 24 ³ / ₄ . Ogrodu długości łokci 85, szerokości łokci 100.

Urząd municypalny miasta st. Warszawy. Wymiar niniejszy poświadza radca stanu prezydent

Woyda.

Тамъ же, I, 211 л.

CXLIII. Отношеніе статсъ-секретаря Коссецкаго къ президенту Муниципальнаго управления объ утвержденіи намѣстникомъ плана дома Общества любителей наукъ подѣ № 1319 и о выдачѣ второй ссуды Обществу въ 50.000 пол. злот. на отстройку этого дома, 10 апрѣля н. с. 1823 г.

Radca sekretarz stanu do jaśnie wielmożnego radcy stanu prezydenta Municypalności i policyi miasta stołecznego Warszawy.

Mam zaszczyt oznajmić jaśnie wielmożnemu radcy stanu prezydentowi Municypalności i policyi, iż xiąże imé namiestnik królewski w przychyleniu się do życzenia jw-ego radcy stanu Staszica, zatwierdziwszy plan domu, wystawić się mającego od frontu ulicy Nowego-Świata, stykającego się z domem Towarzystwa Królewsko-Warszawskiego przyjaciół nauk, mieć chce, ażeby summa 50.000 zł. pol. zapewnioną była na budowę tegoż domu z funduszu, na zapomogi dla nowobudujących się na rok 1824 przeznaczonego.

W Warszawie dnia 10 Kwietnia 1823 roku.

Generał brygady Kossecki.

Поземельное дѣло недвижимости № 1319/20/21, т. I, л. 162.

CXLIV. Свидѣтельство городского архитектора Шука о домѣ Общества любителей наукъ подѣ № 1320 и 1321-мъ, 6 апрѣля н. с. 1825 г.

Budowniczy miasta stołecznego Warszawy.

Na żądanie w go imci xiędza Czarneckiego, plenipotenta Towarzystwa Królewskiego przyjaciół nauk, zaświadcza, jako toż Towarzystwo na gruncie possessyi swej № 1320 i 1321, narożnie ulic Krakowskie-Przedmieście, Nowy-Świat i Aleksandryi sytuowanej, podług planu przez jo. xięcia namiestnika królewskiego zaaprobowanego, frontem do ulicy Krakowskiego-Przedmieścia, wystawiło zabudowanie, czyli gmach, na użytek własny tegoż Towarzystwa przeznaczony, massiv murowany, blachą kryty, zawierający długości łokci 68, szerokości łokci $29\frac{1}{4}$, o dolnem, antresolowem, pierwszym i drugim piętrze, które to zabudowanie jest już zupełnie ukończone i w części na potrzebę Towarzystwa zajęte, a w części zamieszkałe. W Warszawie dnia 6 Kwietnia 1825 roku.

A. Schuch.

Дѣло недвижимости № 1319/20/21, поземельное, т. II, л. 17.

CXLV. Предписаніе Муниципальнаго управления городскому архитектору Шуку о составленіи ситуационнаго плана зданія Общества

любителей наукъ и сосѣдной недвижности Зентецкаго примѣнительно къ прежнему плану костела и зданій доминиканъ обсервантовъ, 2 мая н. с. 1825 г.

Дня 2 Мaja 1825.

Urząd M(unicipalny miasta stołecznego Warszawy) do ur. Schuch, budowniczego miasta.

W skutku odezwy Prokuratoryi Jeneralnej z dnia 27 z. m. № 12,269, przesyłając ur. Schuch, budowniczemu miasta, plan sytuacyjny niegdyś kościoła xx. Dominikanów obserwantów, w którego miejscu na teraz gmach przez Towarzystwo Król. Warszawskie przyjaciół nauk zbudowany znajduje się, poleca: aby stosownie do takowego zrobił teraz plan sytuacyjny, wykazujący dokładnie położenie dawnego kościoła i zabudowań dominikańskich, położenie teraźniejszego gmachu Towarzystwa przyjaciół nauk i nakoniec położenie posesyi jp. Zienteckiego, tak aby z tego jednego planu położenie dawne i teraźniejsze powyżej rzeczonych trzech przedmiotów dokładnie wykazało się. Przedstawienia żądanego planu do dnia 10 b. m. niezawodnie oczekuje.

W.

Черное.

Дѣло недвижности № 2767/8, т. II, л. 53.

CXLVI. Рапортъ городского архитектора Шуха Мунципальному управленію, представленный при ситуационномъ планѣ зданія Общества любителей наукъ и сосѣдной недвижности Зентецкаго, 9 мая н. с. 1825 г.

Do urzędu Muncypalnego miasta stołecznego Warszawy budowniczego miasta stołecznego Warszawy.

W dopełnieniu zadosyć reskryptowi urzędu Muncypalnego z dnia 2 b. mca № 2890 i 2891 wydz. kass. z Kwietnia, mam honor złożyć tu w załączeniu przez siebie sporządzony plan sytuacyjny gmachu przez Towarzystwo Królewskie przyjaciół nauk wybudowanego i graniczącej z nim possessyi jpana Zienteckiego, na którym oznaczyłem również podług zakomunikowanego mi przy powyżej wspomnionym reskrypcie planu, przez pana Szpilowskiego budowniczego zdziałanego (a tu załącznicie zwracającego się), sytuacją niegdyś kościoła x. x. Dominikanów obserwantów. W Warszawie d. 9 Maja 1825 roku.

Schuch.

Тамъ же, II, л. 54.

Планъ издается нами ниже, Приложенія, вн. II, № 18.

CXLVII. Свидѣтельство архитектора Драца о строеніяхъ Общества любителей наукъ подъ № 1319/20/21-мъ, 24 апрѣля н. с. 1826 г.

Na żądanie w-ego imci xiędza Czarneckiego, plenipotenta Towarzystwa przyjaciół nauk, zaświadczam, jako toż Towarzystwo Królewskie przyjaciół nauk na gruncie possessyi swej, numero 1319/20/21 od frontu ulicy Nowy-Świat sytuowanej, następujące zabudowania massiv pomurowało, jako to:

- 1-o Dom murowany, blachą kryty, z dolnego piętra, antresolów, pierwszego i drugiego piętra składający się, w miejscu kościoła niegdyś Dominikańskiego od strony palacu wystawiony, 71 łokci długi, 29 łokci szeroki, 34 łokci od bruku wraz z balustradą wysoki.
- 2-o W miejsce egzystującego domu murowanego o dolnem i pierwszym piętrze, w którym tak z powodu przerobienia pierwszego piętra na antresolowe i pierwsze piętro, jakoteż z powodu nowego wewnętrznego urządzenia lokalów, wszystkie stare mury, tak zewnętrzne jako i wewnętrzne, w części z fundamentu przerobione, a w części co do grubości swej wzmocnione i w wysokości nadmurowane, wystawiony został dom nowy, massiv murowany, dachówką kryty, o dolnem, antresolowem i pierwszym piętrze, długości łokci 79, szerokości łokci $20\frac{1}{4}$, wysokości od bruku aż pod gzyms łokci 19.
- 3-o Oficynę w podwórzu, takż massiv murowaną, dachówką krytą, również o dolnem, antresolowem i pierwszym piętrze, zawierającą długości łokci 18, szerokości łokci $16\frac{1}{2}$, wysokości zaś aż pod gzyms łokci 19.
- 4-o Stajnie i wozownie murowane, dachówką kryte, o dolnem piętrze, długości od pierwszego podwórza łokci 29, szerokości łokci 16, wysokości po helki łokci 6, zaś od podwórza drugiego długości łokci trzydzieści jeden, szerokości łokci 12.
- 5-o Nakoniec oficynkę wpoprzecz podwórza wprost bramy od ulicy massiv murowaną, dachówką krytą, o dolnem piętrze, długości łokci 34, szerokości łokci $8\frac{1}{2}$.

Z których to powyżej wymienionych zabudowań dom, ad 1mum wyżej opisany, w roku 1823 zupełnie ukończony i w miesiącu Maju do stanu mieszkalnego doprowadzony, inne zaś zabudowania ad 2m, 3m, 4m i 5m w roku 1824 w miesiącu Wrześniu.

W Warszawie dnia 24 Kwietnia 1826 roku.

(podpisano) Drac.

Rzetelność powyższego świadectwa niniejszem potwierdzam. W Warszawie dnia 10 Czerwca 1826 roku.

(M. p.) (podpisano) Galle, b(udowniczy) m(iasta).

Kommissarz cyrkułu szóstego.

Świadczy niniejszem, jako w possessyi pod Nrem 1319 i 1320/1 przy ulicy Nowy-Świat massiv wymurowane, o piętrach wedle drugostronnego budowniczego miasta podania, a do Towarzystwa przyjaciół nauk należące, zamieszkałemi zostały:

a) zabudowania pod N-rem 1319 od d. 1 Października 1824 r.

b) zabudowania pod N-rem 1320/1 od d. 1 Lipca 1823 r.

W Warszawie dnia 2 Maja 1826 r.

(M. p.) Roszkowski, k(ommissarz) c(yrkułu) 6.

Zgodność kopii z oryginału, napisanego na papierze stempowym zwyczajnym ceny groszy dziesięć, świadczę. Sekretarz generalny urzędu Muncypalnego miasta stołecznego Warszawy

G. Jabołkowski.

Дѣло недвижимости № 1319/20/21, поземельное, т. II, лл. 33—34.

CXLVIII. Переписна между Муниципальнымъ управленіемъ и участновыми приставами объ отданной Обществу любителей наукъ доминианской землѣ подъ ипотечнымъ 2.767 №-омъ, по вопросу, застроена ли она и удобна ли для постройки, 15 іюня—1 іюля н. с. 1826 г.

Br(evi) m(anu).

Ur. kommissarz cyrkułu 6 natychmiast z największą dokładnością doniesie, czyli w taryfie miasta plac № 2767, jako pusty do rządu należący, wykazany jest dotąd placem pustym, lub też zabudowany, i do kogo budowla na nim egzystująca należy. W Warszawie d. 15 Czerwca 1826 r.

Za radcę stanu prezidenta

Miecznikowski.

B. m.

№ 2767 znajduje się w cyrkule 7, cyrkuł właściwy winien żądanie objaśnić, przeto akta zwracam. W Warszawie 16 Czerwca 1826 r.

Roszkowski.

Br. m.

Więc ur. kommissarz cyrkułu 7 dopełni i doniesie. W Warszawie 17 Czerwca 1826 r.

Za radcę stanu prezidenta

Miecznikowski.

Wskutek powyższego polecenia mam zaszczyt donieść, iż pod № 2767 przy ulicy Aleksandrya wprost pałacu Karasia, przy kościele

zięży Dominikanów, obok dzwonnicy z lewej strony exystował mały domek murowany, oparty bokiem o kościół cytowany, tym razem z kościołem zdemolowany został i w tem miejscu teraz od owego czasu plac pusty otwarty przed domem do Towarzystwa przyjaciół nauk. 18/6 26.

Punkowski.

Retro do cyrkułu 7.

Po opinii, czyli plac pusty № 2767 przed domem Towarzystwa przyjaciół nauki do odbudowania kwalifikuje się. W Warszawie d. 30 Czerwca 1826.

Za radcę stanu prezydenta

Miecznikowski.

Plac, wprost nowego domu Towarzystwa przyjaciół nauk exystujący, wybrukowany, nie może być użytym do zabudowania. D. 1 Lipca 1826 r.

Punkowski, kommissarz cyrkułu 7-go.

Тамъ же, т. II, лл. 37—38. — Ипотечнаго № 2767 недвижности, какъ отошедшей подъ городскую площадь, болѣе не существуетъ.

CXLIX. Отношеніе предсѣдателя Общества любителей наукъ Юліана Урсина Нѣмцевича къ Муниципальному управленію съ изложеніемъ просьбы о невзиманіи съ дома Общества складчины на снаряженіе Варшавою двухъ полновъ, 14 февраля н. с. 1831 г.

Do rady Muncypalnej miasta stołecznego Warszawy.

Otrzymawszy dziś awizacyą do zapłaenia zł. 3.738 gr. 24 składki na ubranie dwóch pułków miasta Warszawy, przeznaczonej z domu Towarzystwa Królewskiego Warszawskiego przyjaciół nauk numeru 1319, 1320, 1321, poważa się przełożyć: iż do składki takowej pociąganem być nie może, ponieważ nie ma żadnych z tego gmachu korzyści, gdy większa część gmachu jest zajęta biblioteką i gabinetami, część mniejsza zaś wypuszczona na fundusz pokrycia podatków, ciężarów i pożyczki skarbowej 150.000 zł. na budowę zaciągnionej; ponieważ nadto, członkowie Towarzystwa na utrzymanie swoje i gmachu są obowiązani czynić osobiste składki; ponieważ zabudowania instytutowe i publiczne do składki żądanej nie mogą być pociągane, z tych przeto powodów uprasza podpisany, jako prezes Towarzystwa Królewskiego Warszawskiego przyjaciół nauk: o uchylene teje składki żądanej i o wydanie sobie na to rezolucyi. Warszawa dnia 14 Lutego 1831.

Niemcewicz, pr(ezes).

№ 1012.

На этомъ отношеніи Нѣмцевичъ собственноручно приписалъ еще: Уpraszam o odwołаніе rozkazu tego; Towarzystwo nie jest w stanie

dać i szelonga, bo jest bez funduszów, chyba jak wisigoty weźmiecie książki nasze i Kopernika.

Niemcewicz.

Тамъ же, т. II, л. 48.

CL. Отношение Муниципальнаго управления къ президенту Общества любителей наукъ Нѣмцевичу, въ отвѣтъ на просьбу о невзиманіи снладчины на снаряженіе полновъ, 17 февраля н. с. 1831 г.

Rada Muncypalna do prezesa Królewskiego Warszawskiego Towarzystwa przyjaciół nauk.

O ile zna odpowiednie 19mu wiekowi uszanowanie dla nauk i uczonych, o ile daleką jest od wszelkich gwałtów, a tembardziej od barbarzyństwa wisigotów, o tyle z nieprzyjemnem zadziwieniem wyczytała żądanie szanownego prezesa o uwolnienie Towarzystwa, tyle lat w Warszawie istniejącego, od składki stosunkowej na wystawiane przez Warszawę pułki. Dom Towarzystwa przynosi przychody, a wreszcie jego członkowie, dla honoru samego Towarzystwa, czasowy może brak pewno nie wymówią się zastąpić, gdyż rada Muncypalna nie jest mocną od ogólnych zasad robić wyjątku. Warszawa dnia 17 Lutego 1831 r.

Węgrzecki.

Тамъ же, т. II, л. 48.

CLI. Опись варшавской недвижимости № 2768а, с съ цѣлью продажи ея съ публичныхъ торговъ за долгъ владѣльца Игнатія Стефановича, 27—30 апрѣля и 1—2 мая н. с. 1832 г.

Działo się w Warszawie na gruncie nieruchomości, tu w Warszawie przy ulicy Alexandrya pod № 2768 litt. a. c. stojącej, w mieszkaniu Ignacego Stefanowicza dnia 27, w kontynuacyi 28, 30 Kwietnia, 1 i 2 Maja 1832 roku.

... Possessya, tu w Warszawie przy ulicy Alexandrya pod № 2768 lit. a. c. położona, obejmująca długości łokci około 300, szerokości łokci około 250 gruntu dziedzicznego, podług wykazu hypotecznego jest własnością Ignacego i Elżbiety z Jackowskich Stefanowiczów, stoi w powiecie i obwodzie Warszawskim, województwie Mazowieckiem, pod okręgiem sądu pokoju powiatu i miasta Warszawy, wyd. III, w cyrkule policyjnym X, graniczy: od frontu z ulicą Alexandrya z domem Towarzystwa przyjaciół nauk № 2.767 oznaczonym, od wschodu z possessyą Hauszylda № 2.769, dalej z possessyą Zuchewiczowej № 2.771, od zachodu z domem Towarzystwa przyjaciół nauk № 2.767, następnie z possessyą Pioreckiego № 1.317, na południe z possessyą Zrazowskiego № 1.315 i Daszewskiego

№ 1316, na północ z ulicą Alexandrya, składa się z następujących zabudowań, które do niej należą:

1. Officyna massyw murowana... Загъмъ идетъ, подъ №№ 1—11, подробная опись этого и другихъ флигелей и разныхъ служебныхъ построекъ.

12. Korpus czyli główny dom zaaresztowanej possessyi massyw murowany o parterze z wystawą i attyką z herbem, dachówką pokryty, nad którym wznoszą się pięć kominów nad dach wyprowadzonych, a w dachu jest pięć dymników, w których są okna reparacyi potrzebujące—do którego są drzwi wchodowe podwójne z małemi schodkami, a nade drzwiami jest wystawa na słupkach tarciami pokryta; okien od frontu i od tyłu 24 dubeltowych z oszkleniem i okuciem żelaznem, z okiennicami podwójnemi, wewnątrz znajdującemi się; drzwi szklanych troje z okuciem żelaznem. Od ogrodu korpus ten ma ganek murowany o sześciu słupach, kamieniem piaskowym u góry pokrytych, pomiędzy którymi znajdują się sztachety żelazne, przed którym to gankiem exystują schody, z sześciu trepów złożone. Korpus ten opatrzony jest tylko od frontu rynnami blaszannemi, do spływu wody służącemi, wewnątrz zaś tego korpusu mieszczą się: lustra znacznej wielkości w ramach złożonych, w ścianę wmurowanych, sześć, nad którymi są wazony malowane olejno w ramach złożonych, obrazy olejno malowane, w mur wprawiane. Drzwi podwójnych dwadzieścia z kompletnem okuciem żelaznem, to jest zawiasami, hakami, zamkami, kluczami, olejno malowanych, z antabami mosiężnemi, u czworoga których są futryny złożone, nad którymi wazony olejno malowane w ramach złożonych. Pieców z kafli białych wystawionych 15 z drzwiczkami, rurami i zasuwami żelaznemi. Kominków szafiastych z szybrami żelaznemi ośm, z których jeden jest kamieniem wykładany. W niektórych pokojach są framugi w ścianie, z drzwiczkami z okuciem żelaznem, nad jedną z nich wyrobiona jest sztukaterya złożona. W pokojach w jednych posadzka taflowa, w drugich krzyżowa z drzewa dębowego, w małej części nadpsuta. Kuchnia z kapą lepioną, w której mieści się szabaśnik i szpiżarnia z desek zrobiona. Dalej kuchnia druga, obejmująca w sobie komin z kapą żelazną, obręczą opasany, szabaśnik, framugi w ścianie z drzwiczkami z okuciem żelaznem; wychodzi się z tej kuchni na korytarz, za którym jest kuchenka mała z kominkiem szafiastym, piec kaflany zielony; w kuchniach podłoga z tarcie, sufitu lepione. W tym korpusie znajdują się schody, prowadzące do antresolów, z baryerą żelazną; antresola ta zbudowana jest z drzewa, w której znajduje się drzwi dwoje z okuciem żelaznem, to jest: zawiasami, hakami, ryglami, zamkami i kluczami żelaznemi. Okien cztery z kompletnem okuciem i oszkleniem. Korpus rzeczony obejmuje długości łokci około 90, a szerokości 42. Zabudowania, jak wyżej opisane, opatrzone są dostateczną ilością rynien bla-

szanych, do ścieku wody służących, jak niemniej wybrukowane mają rynsztoki do spływu wody, na których przed każdymi drzwiami wchodowymi znajdują się mostki, z drzewa zrobione.

13. W tyle za korpusem jest ogród fruktowy, obejmujący długości przeszło łokci 100, a szerokości 50, w którym znajduje się:

a. Altana murowana okrągła, gontami pokryta, w której drzwi jedne, kamieniem wyłożone. Okien zrujnowanych dwa, z futrami u dołu, kamieniem wyłożonemi. Sufit lepiony zły. Sztukateria staroświecka. Posadzka marmurowa w kostki czarne i białe; pod tą jest lodownia murowana, do której schody zupełnie zepsute, mająca powierzchni łokci kwad. 16.

b. Altana z łąt drewniana bez pokrycia i drzwiów...

Ogród ten z tyłu po za korpusem otoczony jest parkanem, z prześłów 10 złożonym, do którego do ogrodu z boku przy korpuse są drzwi wchodowe z zamkiem i kluczem, na zawiasach i hakach żelaznych.

Дѣло недвижимости 2767/8, ч. III, д. 43. Описанный здѣсь домъ, теперь уже не существующій, извѣстенъ подъ названіемъ бывшаго „дворца Служко“, а каменная бесѣдка— то старинное зданіе, которое въ современной намъ литературѣ выдается за подлинную, сохраняющуюся донинѣ, уснальница Шуйскихъ. Документы о томъ, чѣмъ въ дѣйствительности было это зданіе въ предыдущія времена, и вообще о предыдущихъ судьбахъ его и всей названной недвижимости, имѣются въ Архивѣ новыхъ дѣлъ при Канцеляріи генераль-губернатора; они помѣщаются нами въ Приложеніяхъ, книга II, № XXIV и слѣд.

CLII. Отношеніе Правительственной Комиссіи внутреннихъ и духовныхъ дѣлъ къ Варшавскому магистрату объ утвержденіи смѣты на починку памятника Ноперника и о порученіи магистрату распорядиться о безотлагательномъ производствѣ этой починки до пріѣзда государя въ Варшаву, 13/25 августа 1858 г.

W Warszawie 13/25 Sierpnia 1858 r. № 13289/26754.

Kommissya Rządowa spraw wewnętrznych i duchownych do Magistratu miasta Warszawy.

Przedstawiony przy raporcie z dnia 7/19 Lipca r. b. № 22.451 anszlag na reparacyę pomnika Kopernika, przy ulicy Krakowskie-Przedmieście egzystującego, po superrewizyi na kwotę rs. ośmset obliczony, Kommissya Rządowa zatwierdza i, zwracając takowy łącznie z protokołem narady, poleca Magistratowi, aby natychmiast zarządził dokonanie wzmiankowanej reparacyi sposobem administracyjnym pod dozorem budowni-

czego rządowego Orłowskiego, członka rady ogólnej budowniczej, tudzież dopilnował, iżby roboty przed spodziewanym przyjazdem najjaśniejszego pana w zupełności ukończonemi były.

Na pokrycie kosztu robót Magistrat mocen będzie assygnować sposobem forszusu potrzebną kwotę z ogólnych fundusów kassy miejskiej; do jakich zaś fundusów wydatek na cel powyższy stale odniesionym być winien, Magistrat w późniejszym czasie otrzyma decyzję.

O rozpoczęciu robót Magistrat najpóźniej za dni 5 złoży raport, a po ich skutecznieniu przedstawi do zatwierdzenia Kommissyi Rządowej protokół rewizyjno-odbiorczy, przepisanimi dowodami usprawiedliwiony, poczem assygnacya wydana będzie.

Dyrektor główny prezydujący, radca tajny Muchanow.

Acta Magistratu miasta Warszawy, tyczące się pomnika Kopernika. Roku 1858, № 118, lit. B., vol. 1, л. 1.

Смѣты и протоколовъ не имѣется въ дѣлѣ.

Равнымъ образомъ, въ Архивѣ нѣтъ тѣхъ документовъ, которые относились собственно къ сооруженію памятника Коперника. Впрочемъ, главные документы о сооруженіи, неизвѣстные доселѣ, хранились и хранятся въ Архивѣ новыхъ дѣлъ при Канцелярїи генераль-губернатора; они издаются нами во второй книгѣ Приложеній, № XLII и слѣд.

CLIII. Разрѣшеніе намѣстникомъ гр. Бергомъ расходовъ на починку памятника Коперника предъ празднованіемъ 400-лѣтняго юбилея со дня рожденія Коперника, 30 октября/11 ноября 1872 года.

Варшава, 30 октября/11 ноября 1872 г. № 26.751.

Намѣстникъ его императорско-царскаго величества въ царствѣ Польскомъ господину исправляющему должность президента города Варшавы.

По рапорту вашего превосходительства отъ 21 октября/2 ноября сего года за № 19.420, основываясь на удостовѣреніи вашемъ о необходимости производства починки и очистки памятника Копернику на Краковскомъ Предмѣстьѣ до наступленія зимы, я разрѣшаю: работы эти произвести безотлагательно по возвращаемой при семъ, вмѣстѣ съ заявленіемъ скульптора Сикорскаго, смѣтѣ; исчисленныя же на означенныя работы издержки въ 580 р. занести въ проектъ городской смѣты на будущій 1873 годъ единовременнымъ расходомъ.

Намѣстникъ, генераль-фельдмаршалъ гр. Бергъ.

Помѣта: Исполнить.

Тамъ же, л. 20.

СLIV. Высочайше утвержденная программа празднованія въ Варшавѣ 400-лѣтняго юбилея рожденія Коперника, 7/19 февраля 1873 года.

По волѣ въ Бозѣ почившаго императора Николая Павловича воздвигнуть въ Варшавѣ въ 1830 году памятникъ астроному Николаю Копернику.

Въ 1858 году памятникъ этотъ по распоряженію правительства былъ обновленъ и обнесень чугуною рѣшеткою.

7/19 февраля совершается 400 лѣтъ со дня рожденія Коперника.

Жители г. Варшавы праздновать будутъ этотъ юбилей по слѣдующей Высочайше утвержденной программѣ:

1. 7/19 февраля въ 10 часовъ утра изъ Городской ратуши старшины цеховъ со значками и ассистентами въ сопровожденіи обывателей-распорядителей празднества, слѣдуя по улицамъ Вержбовой и Чистой на Краковское Предмѣстье, войдутъ въ костель св. Креста, гдѣ будетъ отправлена панихида за упокой души знаменитаго астронома.

2. По окончаніи богослуженія цехи будутъ установлены въ два ряда отъ церкви до памятника, который духовенство, выйдя изъ церкви, окропитъ святою водою.

3. Обыватели-распорядители поднесутъ лавровый вѣнокъ и таковымъ увѣнчаютъ статую Коперника.

4. Оркестръ исполнитъ гимнь, составленный нѣкогда Курпинскимъ, по случаю открытія памятника.

5. Участвующіе въ торжествѣ съ цехами и значками возвратятся въ Городскую ратушу и за именными билетами войдутъ въ Александровскій залъ.

6. Въ Александровскомъ залѣ у подножія портрета его императорскаго величества съ эстрады произнесены будутъ рѣчи:

а, жизнеописаніе Коперника и краткое очертаніе выработанной имъ планетной системы и

б, о вліяніи астрономіи на науки и просвѣщеніе.

7. Народный гимнь „Боже, царя храни“ окончитъ торжество.

Вечеромъ памятникъ Коперника будетъ иллюминованъ площадками, шкаликами и цвѣтными фонарями.

Сверхъ сего обывателямъ-распорядителямъ Всемилоствѣйше разрѣшенъ сборъ добровольныхъ пожертвованій на учрежденіе при Императорскомъ Варшавскомъ университетѣ стипендіи имени Николая Коперника.

Дѣло Варшавскаго городского Магистрата о юбилеѣ 400-лѣтняго рожденія Коперника и образованіи отъ добровольныхъ пожертвованій при Имп. Варшавскомъ Университетѣ стипендіи имени Коперника. Начало 3 февр. 1873 г., № 9, ч. 1.

CLV. Представленіе и. д. президента г. Варшавы намѣстнику гр. Бергу проента инструкціи о порядкѣ присужденія стипендіи имени Коперника, 14/26 февраля 1873 года.

Его сіятельству намѣстнику его императорскаго величества въ царствѣ Польскомъ господину генераль-фельдмаршалу гр. Бергу и. д. президента города Варшавы

рапортъ.

Въ развитіе Высочайше утвержденной программы празднованія 400-лѣтняго юбилея рожденія Коперника, обыватели-распорядители означеннаго празднованія составили проектъ инструкціи о порядкѣ присужденія стипендіи изъ капитала, который имѣетъ быть собранъ отъ добровольныхъ пожертвованій для образованія при Императорскомъ Варшавскомъ Университетѣ стипендіи имени Коперника.

Представляя при семъ помянутый проектъ, имѣю честь почтительнѣйше испрашивать ходатайства вашего сіятельства о Высочайшемъ утвержденіи означенной инструкціи.— Варшава, 14/26 февраля 1873 г.

В(итковскій, генераль-лейтенантъ).

1. Съ Высочайшаго разрѣшенія, по случаю 400-лѣтняго юбилея рожденія Коперника, дозволено собираніе добровольныхъ пожертвованій для образованія при Императорскомъ Варшавскомъ Университетѣ стипендіи имени Коперника.

2. Стипендія эта будетъ вѣчная и предназначается для студентовъ факультета физико-математическихъ наукъ при Императорскомъ Варшавскомъ Университетѣ.

3. Собранный капиталъ будетъ обезпеченъ ипотекою недвижимостей въ г. Варшавѣ, преимущественно каменныхъ жилыхъ домовъ, построенныхъ въ центрѣ города, то есть представляющихъ самую лучшую гарантію въ отношеніи безопасности капитала.

4. Администрація стипендіальнаго фонда и наблюденіе за дѣлостію онаго возлагается на городское управленіе г. Варшавы, преимущественно же на президента города или завѣдывающаго городскимъ управленіемъ, какъ попечителя стипендіи, долженствующаго наблюдать за исполненіемъ настоящаго постановленія.

5. Каждому изъ студентовъ физико-математическаго факультета предоставляется право на полученіе стипендіи по конкурсу на предложенную факультетомъ тему по предметамъ астрономіи, математики и физики.

6. Стипендія можетъ быть присуждена одному или нѣсколькимъ студентамъ, причеиъ размѣръ суммы изъ таковой стипендіи для каждаго стипендіата отдѣльно будетъ опредѣляемъ физико-математическимъ

факультетомъ, по сношенію онаго съ попечителемъ стипендіи Коперника.

7. Стипендія будетъ ежегодно присуждаема въ день рожденія Коперника, именовный же списокъ удостовѣвшихся выдачь изъ стипендіальной суммы будетъ сообщаемъ Университетомъ попечителю стипендіи для внесенія въ постоянную стипендіальную книгу, для объявленія въ газетахъ и выдачи по принадлежности.

8. Въ случаѣ не присужденія физико-математическимъ факультетомъ Императорскаго Варшавскаго Университета стипендіи, въ части или въ цѣлости, въ одномъ году оставшаяся свободною сумма присоединяется къ стипендіи слѣдующаго года или къ стипендіальному капиталу, наблюденіе за чѣмъ возлагается на попечителя стипендіи.

В.

Далѣе тотъ же проектъ на польскомъ языкѣ.

Тамъ же.

CLVI. Распоряженіе генераль-губернатора Коцебу, на имя и-го д. президента г. Варшавы, относительно сбора пожертвованій на стипендіи имени Коперника, 29 мая/10 іюня 1874 г.

Варшава, 29 мая/10 іюня 1874 г. № 9707.

Варшавскій генераль-губернаторъ господину исправляющему должность президента Варшавы.

Представленный вашимъ превосходительствомъ 14/26 февраля минувшаго года за № 3181 проектъ инструкціи о порядкѣ присужденія стипендій изъ капитала, собираемаго изъ добровольныхъ пожертвованій для образованія при Императорскомъ Варшавскомъ Университетѣ стипендій имени Коперника, препровожденъ былъ по приказанію бывшаго намѣстника въ царствѣ Польскомъ на заключеніе попечителя Варшавскаго учебнаго округа.

Нынѣ тайный совѣтникъ Витте въ отзывѣ отъ 4 минувшаго апрѣля за № 2556 сообщилъ подробныя соображенія по означенному проекту какъ относительно обезпеченія упомянутаго стипендіальнаго фонда и завѣдыванія онымъ, такъ и на счетъ порядка назначенія самыхъ стипендій.

Раздѣливъ эти соображенія и принявъ во вниманіе, что пожертвованія на стипендіи Коперника поступили не только отъ жителей г. Варшавы, но и отъ жителей всего здѣшняго края и многихъ даже отдаленныхъ мѣстностей имперіи и что вообще стипендіи въ учебныхъ заведеніяхъ состоятъ въ вѣдѣніи учебнаго начальства, я, вмѣстѣ съ симъ,

прошу тайнаго совѣтника Витте дать этому дѣлу установленный ходъ, т. е. распорядиться составленіемъ соответственнаго положенія объ означенныхъ стипендіяхъ и испросить чрезъ министра народнаго просвѣщенія Высочайшее соизволеніе на учрежденіе оныхъ; сборъ же пожертвованій прекратить 1 іюля сего года, а затѣмъ привести въ извѣстность количество собранныхъ денегъ и передать оныя на храненіе, куда слѣдуетъ.

О чемъ поставляю въ извѣстность ваше превосходительство.

Генераль-адъютантъ Коцебу.

Тамъ же.

СЛVII. Отношеніе варшавскаго оберъ-полиціймейстера къ и. д. президента г. Варшавы о необходимости устроить скверъ около памятника Коперника, 3 ноября 1892 г.

Варшава, ноября 3 дня 1892 г. По Врачебной управѣ N. 1996.

Варшавскій оберъ-полиціймейстеръ господину и. д. президента города Варшавы.

Площадь вблизи памятника Коперника въ настоящее время занята извозчиками, что, съ одной стороны, обуславливаетъ постоянное загрязненіе этой площади, а съ другой—содѣйствуетъ и загроможденію той части этой мѣстности, которая прилегаетъ къ Первой Мужской Гимназіи.

Принимая во вниманіе, что Первая Гимназія нынѣ заново передѣлывается, что въ ней будетъ построены интернатъ для учениковъ и что со стороны Краковскаго Предмѣстья будетъ помѣщаться довольно обширная церковь, я полагаю бы весьма соответственнымъ, въ дѣлахъ санитарнаго благосостоянія этой Гимназіи, вокругъ памятника Коперника устроить небольшой скверъ, который бы содѣйствовалъ не только украшенію, но и ассенизаціи всей ближайшей мѣстности.

Представляя вышеизложенное на благоусмотрѣніе вашего превосходительства, имѣю честь покорнѣйше просить васъ, милостивый государь, не признаете ли возможнымъ внести въ смѣтную роспись на будущій годъ и небольшую сумму, потребную на устройство небольшого сквера въ означенной мѣстности.

Генераль-маіоръ Клейгельсъ.

И. д. инспектора, коллежскій совѣтникъ докторъ Троицкій.

П о м ѣ т а:

Памятникъ Коперника будетъ возобновляться, а потому врядъ ли устройство сквера можетъ состояться въ будущемъ году.

Въ этомъ смыслѣ и былъ данъ отвѣтъ.

A. Magistratu miasta Warszawy, tyczące się pomnika Kopernika. № 118
lit. B, vol. I. л. 34, 35.

CLVIII. Разрѣшеніе варшавскаго генераль-губернатора Гурно
Магистрату произвести хозяйственнымъ способомъ работы по нап
итальной поправкѣ памятника Коперника, на городскія средства, 23
марта 1893 г.

Кошія.

Варшава 23 марта 1893 г. № 3311.

Варшавскій генераль-губернаторъ господину исправляющему дол
жность президента г. Варшавы.

Вслѣдствіе представленія вашего превосходительства, отъ 4 фе
враля с. г. за № 2834/619, и на основаніи отзыва Министерства вну
треннихъ дѣлъ, отъ 10 сего марта за № 2149, имѣю честь увѣдомить
васъ, милостивый государь, для зависящихъ распоряженій, что къ про
изводству хозяйственнымъ способомъ работъ по капитальному ремон
ту памятника Коперника, съ отношеніемъ потребнаго на этотъ пред
метъ расхода на кредитъ, назначенный по § 14 ст. 132 росписи гор.
Варшавы на 1893 г. въ суммѣ 5.600 рубл., не встрѣчается препят
ствій, съ тѣмъ, чтобы проектируемыя работы были исполнены подъ
надзоромъ городской технической службы и чтобы городскимъ упра
вленіемъ были приняты мѣры къ возможному удешевленію ихъ про
тивъ смѣтнаго исчисленія.

Генераль-адъютантъ Гурно.

Управляющій Канцеляріей Божовскій.

Дѣло Варшавскаго городского Магистрата о ремонтѣ памятника
Коперника въ Варшавѣ, 1894 годъ. Дѣлопроизводство I. отдѣленіе стро
ительное, форма К., № дѣла 29, л. 34.

Упоминаемыхъ представленія президента и отзыва Министерства
нѣтъ въ этомъ Архивѣ. Ихъ издаемъ во второй части Приложеній, по
бумагамъ Архива новыхъ дѣлъ при Канцеляріи генераль-губернатора.

CLIX. Представленіе и-го д. президента г. Варшавы варшав
скому генераль-губернатору Гурно о дополнительныхъ работахъ по
поправкѣ памятника Коперника и о дополнительномъ кредитѣ на
нихъ, 20 января 1894 г.

Господину варшавскому генераль-губернатору.

Вслѣдствіе представленія моего отъ 4 февраля прошлаго года за

№ 2834/619, ваше высокопревосходительство, предписаніемъ, отъ 23 марта 1893 г. за № 3311, изволили разрѣшитьъ Магистрату г. Варшавы произвести хозяйственнымъ способомъ работы по капитальному ремонту памятника Коперника въ Варшавѣ, съ отнесеніемъ потребнаго на этотъ предметъ расхода на кредитъ 5.600 р., назначенный по § 14 ст. 132 росписи г. Варшавы на 1893 г.

По проекту городской росписи на 1894 г. по § 14 ст. 140 внесенъ на этотъ же предметъ по опредѣленію смѣтнаго комитета дополнительный кредитъ въ 3.000 р. на возвышеніе основанія памятника надъ землею, на замѣну ступеней изъ песчаника гранитными и на обнесеніе рѣшеткою устраиваемаго при памятникѣ сквера.

Такъ какъ эти дополнительные работы имѣютъ тѣсную связь съ разрѣшенными уже работами на сумму 5.600, то имѣю честь покорнѣйше просить разрѣшенія вашего высокопревосходительства на производство и этихъ дополнительныхъ работъ на сумму 3.000 р. хозяйственнымъ способомъ подъ надзоромъ городской технической службы.

И. д. президента генералъ-маіоръ Бибииковъ.

И. д. старшаго городского инженера Мосцицкій.

(Варшава), 20 января 1894 г. № 1909.

Тамъ же, л. 2.

CLX. Разрѣшеніе и. д. варшавскаго генералъ-губернатора Магистрату производства хозяйственнымъ способомъ дополнительныхъ работъ по поправкѣ памятника Коперника на дополнительный на нихъ кредитъ, 29 марта 1894 г.

Варшава, 29 марта 1894 г. № 3292.

Варшавскій генералъ-губернаторъ господину и. д. президента г. Варшавы.

Вслѣдствіе представленія, отъ 20 января с. г. за № 1909, и на основаніи отзыва Министерства внутреннихъ дѣлъ, отъ 10 марта за № 2071, имѣю честь увѣдомить ваше превосходительство для соотвѣтственныхъ распоряженій, что къ разрѣшенію производства хозяйственнымъ способомъ дополнительныхъ работъ по ремонту памятника Коперника въ Варшавѣ, съ отнесеніемъ необходимаго для сего расхода на дополнительный кредитъ, въ три тысячи руб., назначенный по § 14 ст. 140 росписи названнаго города на 1894 годъ, не встрѣчается препятствія.

Исправляющій должность генералъ-губернатора, помощникъ его, сенаторъ б. Мелемъ.

Управляющій Канцеляріей К. Божовскій.

Тамъ же, л. 3.

CLXI. Рапортъ инженера Жилинскаго президенту Варшавы съ приложеніемъ протокола и вѣдомости о медаляхъ и монетахъ, положенныхъ подъ памятникъ Копернина, 15/27 октября 1894 г.

Его превосходительству господину президенту г. Варшавы старшаго помощника инженера г. Варшавы Игнатія Жилинскаго

рапортъ.

Имѣю честь представить при семъ вашему превосходительству протоколъ и вѣдомость старыхъ медалей и монетъ, а равно монетъ, находящихся (sic) нынѣ въ обращеніи, помѣщенныхъ въ новомъ фундаментѣ памятника Копернику въ Варшавѣ.

Игнатій Жилинскій.

15/27 октября 1894 г.

Тамъ же, л. 22.

CLXII. Протоколъ о помѣщеніи медалей и монетъ подъ памятникъ Копернина, при капитальной поправкѣ его, 12/24 октября 1894 г.

Состоялось въ Варшавѣ 12/24 октября 1894 г.

П р о т о к о л ь

помѣщенія медалей и монетъ въ фундаментѣ памятника Коперника въ Варшавѣ.

При перестройкѣ памятника Коперника на Краковскомъ Предмѣстіи найдены были въ фундаментѣ сего 11 старинныхъ серебряныхъ и мѣдныхъ монетъ и 7 медалей.

Господинъ и. д. президента г. Варшавы изволилъ изъявить желаніе, чтобы монеты эти и медали были обратно помѣщены въ новомъ фундаментѣ этого памятника, съ присоединеніемъ къ нимъ монетъ, нынѣ находящихся въ обращеніи. Вслѣдствіе этого старыя монеты и медали переданы были въ лабораторію городской газовой инспекціи для очистки ихъ, безъ поврежденія изображеній на нихъ и надписей, а также препровождены были приобрѣтенныя на счетъ города: одна золотая монета полуминераль, шесть серебряныхъ монетъ, т. е. рубль, полтинникъ, 20 копѣекъ, 15 копѣекъ, 10 и 5 копѣекъ, а также шесть мѣдныхъ монетъ, именно: 5 коп., 3, 2, 1, $\frac{1}{2}$ и $\frac{1}{4}$ копѣйки.

Старыя медали и монеты были инспекторомъ газоваго освѣщенія г. Знатовичемъ очищены отъ землистыхъ частей и ржавчины съ полнымъ успѣхомъ. При этомъ г. Знатовичъ изъявилъ готовность до помѣщенія этихъ монетъ и медалей въ новомъ фундаментѣ памятника укупорить ихъ такъ, чтобы онѣ были вполне предохранены отъ влажности въ грунтѣ и отъ окисляющаго дѣйствія воздуха.

Вслѣдствіе этого старыя монеты и медали, числомъ 18, и новыя монеты, числомъ 13, поименованныя въ прилагаемой вѣдомости, въ присутствіи старшаго городского архитектора Цихоцкаго и старшаго помощника инженера г. Варшавы Жилинскаго были обернуты г. Зна-товичемъ каждая отдѣльно оловянною пластинкою и уложены въ стеклянную съ притертой стеклянной же пробкою банку, которая вслѣдъ затѣмъ была залита замазкою, предохраняющею отъ доступа воздуха и влажности, и закупорена. Затѣмъ стеклянная банка была обернута аміантомъ и помѣщена въ соотвѣтственной величины отрѣзокъ чугу-ной трубы съ придѣланнымъ къ нему наглухо желѣзнымъ дномъ и съ желѣзною крышкою, прикрѣпляемою винтами. Этотъ отрѣзокъ былъ тщательно залить замазкою и крышка его прикрѣплена была винтами.

Закупоренныя такимъ образомъ поименованныя медали и монеты помѣщены были сего числа въ присутствіи вышеупомянутыхъ лицъ во вновь устроенный бетонный фундаментъ подъ памятникъ Коперника на высотѣ третьей гранитной ступени его подъ сѣверо-западною че-твертью гранитнаго плинта и залиты были цементнымъ растворомъ. Наконецъ въ присутствіи тѣхъ же лицъ уложена была подъ этою частью фундамента гранитная тяжеловѣсная часть плинта.

Симъ настоящій протоколъ заключенъ и подписанъ.

Старшій городской архитекторъ Э. Цихоцкій.

Инспекторъ городского газоваго освѣщенія Бр. Знатовичъ.

Старшій помощникъ городского инженера Жилинскій.

Тамъ же, лл. 23, 26.

СLXIII. Вѣдомость медалей и монетъ, помѣщенныхъ подъ па-мятникомъ Коперника, при поправкѣ его, 12/24 октября 1894 г.

В ѣ д о м о с т ь

старыхъ медалей и монетъ, а равно новыхъ монетъ, помѣщенныхъ въ фундаментъ памятника Коперника въ Варшавѣ при перестройкѣ его въ 1894 году.

I. Старыя медали, найденныя въ прежнемъ фундаментѣ.

№ по порядку	Наимено-ваніе	На лицевой сторонѣ медали	Надписи на противоположной сторонѣ медали
1	Серебря-ная медаль	Изображеніе съ надписью: Fryderyk August Książę War-szawski.	Fryderykowi Augustowi Kro-łowi Saskiemu Pierwszemu Xię-ciu Warszawskiemu Towarzystwo Król. Przyjaciół Nauk przez Niego ustalone 1808.

2	Мѣдная медаль.	Изображеніе съ нечеткою надписью, начинающагося со слова: „Caesa“.	Universitas Liter. Regia Varsoviensis auspiciis Aleksandri I condita A D XIII Kal. Decem MDCCCXVI Inaugurata pridie Idus Maii MDCCCXVIII.
3	Чугунная медаль.	Изображеніе и надпись: Samuel Bogumił L... дальнѣйшее нечетко.	Za Słownik Polskiego Jezyka ziomkowie 1816 r.
4	Чугунная медаль.	Изображеніе съ нечеткою надписью, начинающагося со слова: Varsovia...	Alek. I—часть надписи испорчена и затѣмъ —: Reg. Pol. jussu. Aere publico silice strata.
5	Чугунная медаль.	Изображеніе съ нечеткою надписью, начинающагося со словъ: Stanislaw Malachowski.	Начало надписи нечетко и затѣмъ слова: egregio civi hocse monumentum gratus dicat S. A. R. A. MD CCXC.
6	Чугунная медаль.	Изображеніе съ надписью: Nicolaus Copernicus.	Natus An. MCCCCLXXIII Toruni in Polonia Casimiro IV Jagellonida regnante, obiit An. MDXLIII — затѣмъ надпись испорчена и въ концѣ —: MDCCCXX.
7	Чугунная медаль.	Изображеніе съ надписью: Thaddeus Kosciuszko.	Natus An. MDCCXLVI Siechnowicze ducet. Lithuaniae in Polonia. Obiit An. MDCCCXVIII — затѣмъ часть надписи неразборчива и въ концѣ ея —: MDCCCXVIII.

II. Старыя монеты, найденныя въ прежнемъ фундаментѣ.

1	Серебряная монета.	Гербъ и надпись: Moneta Kazimiri.	Regis (гербъ) Poloniae — корона.
2	Тоже	Moneta J. Alberti и гербъ.	Regis (гербъ) Poloniae — корона.
3	„ „	Alexander d. g. r.— гербъ.	Moneta regni Poloniae — корона.

4	Серебрян. монета	Moneta Sigismundi— гербъ.	Regis Poloniae—корона.
5	" "	Sigis. I Rex Polon. Do. To. Pruss.—гербъ.	Grossus civit. Elbing 1539 — гербъ.
6	" "	Изображеніе съ над- писью: Napoleon Em- pereur.	Empire Français—2 Francs. 1810.
7	" "	2 złote polskie 1821 —гербъ.	Alexander I Cesarz Sa. W. Ross. Król. Polski и изображеніе.
8	" "	Alexander I Ces. Ross. Wskrziesiciel Król. Pols. 1815 и изображеніе.	Mikołaj I Ces. Wsz. Rosyji Król Polski Panujący—2 zło. pol. 1828.
9	" "	1828 и гербъ.	10 groszy pols.
10	" "	1828 и гербъ.	5 groszy pols.
11	Мѣдная монета.	Гербъ.	1 grosz polski 1828.

III. Новыя монеты, находящіяся нынѣ въ обра-
щеніи.

1. Золотая монета пятирублеваго достоинства по номинальной цѣнѣ, чекана 1893 года, полуимперіаль.
2. Серебрянная (sic) монета рубль, чекана 1855 года.
3. Серебрянная монета полтина, чекана 1854 года.
4. Серебрянная монета 20 копѣекъ, чекана 1891 года.
5. Серебрянная монета 15 копѣекъ, чекана 1891 года.
6. Серебрянная монета 10 копѣекъ, чекана 1889 года.
7. Серебрянная монета 5 копѣекъ, чекана 1890 года.
8. Мѣдная монета 5 копѣекъ, чекана 1875 года.
9. Мѣдная монета 3 копѣйки, чекана 1883 года.
10. Мѣдная монета 2 копѣйки, чекана 1894 г.
11. Мѣдная монета 1 копѣйка, чекана 1894 года.
12. Мѣдная монета $\frac{1}{2}$ копѣйки, чекана 1893 года.
13. Мѣдная монета $\frac{1}{4}$ копѣйки, чекана 1868 года.

Г. Варшава, 12/24 октября 1894 г.

Старшій городской архитекторъ Э. Цихоцкій.

Инспекторъ городского газоваго освѣщенія Бр. Знатовичъ.

Старшій помощникъ городского инженера Жилинскій.

Тамъ же, л. 24—25.

CLXIV. Изъ предписанія Магистрата Варшавской городской кассы, 28 декабря 1895 года. Означеніе, на основаніи какихъ разрѣшеній была произведена послѣдняя дополнительная отстройка памятника и въ чемъ она состояла.

28 декабря 1895 г.

Варшавской городской кассы.

На основаніи отзывовъ Министерства внутреннихъ дѣлъ отъ 10 марта 1893 г. за № 2149 и отъ 10 марта 1894 г. за № 2071 г., изложенныхъ въ предписаніяхъ г. варшавскаго генераль-губернатора отъ 23 марта 1893 г. за № 3311 и отъ 29 марта 1894 г. за № 3292, исполнена была хозяйственнымъ способомъ капитальная починка памятника Коперника и другія дополнительные работы при этой починкѣ, а именно: возвышеніе основанія памятника, замѣна ступеней изъ песчаника новыми гранитными и обнесеніе рѣшеткою устраиваемаго при памятникѣ сквера... (Далѣе слѣдуетъ распоряженіе объ уплатѣ за дополнительные работы.)

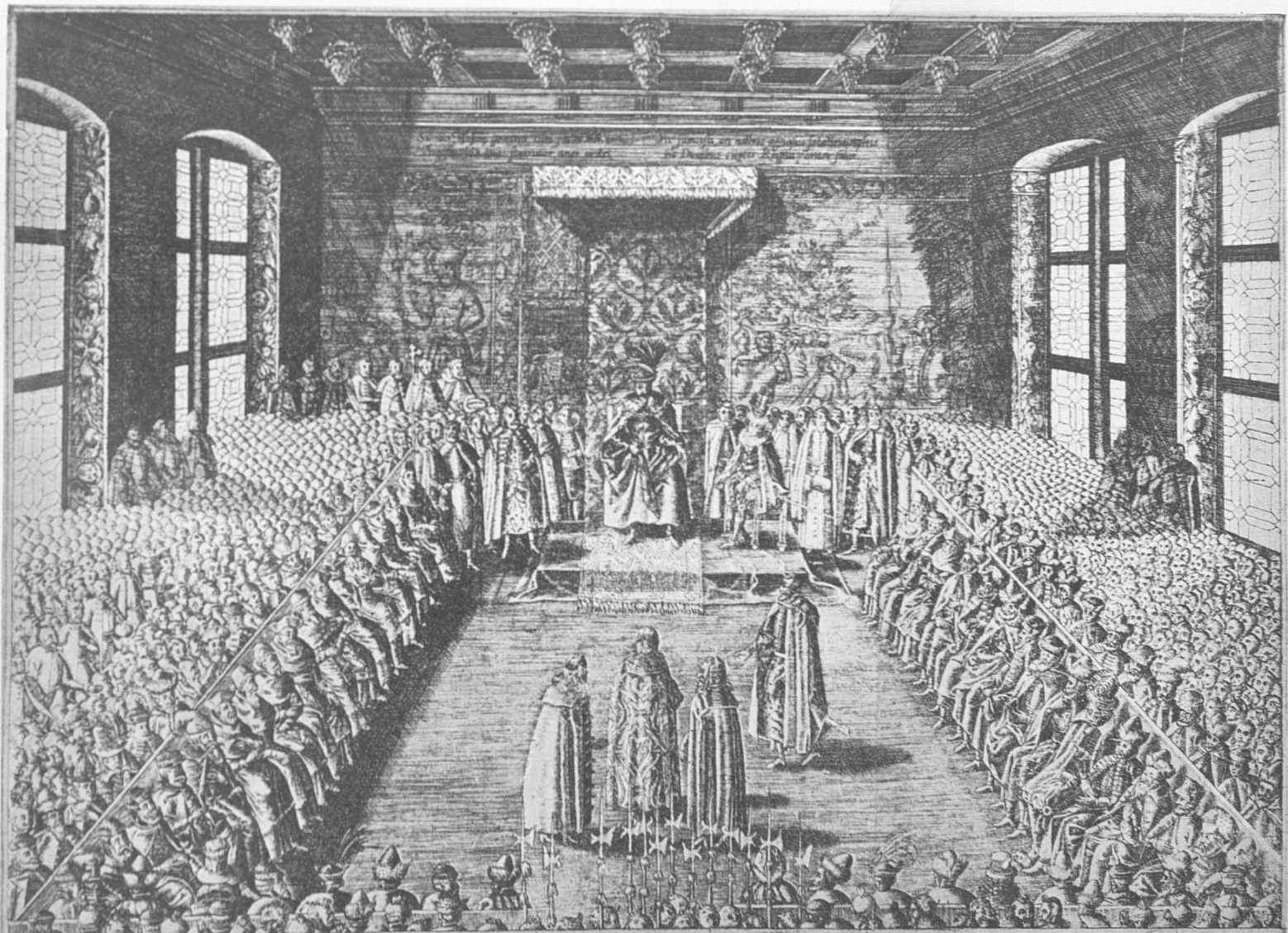
И. д. президента, генераль-майоръ Бибииковъ.

Дѣло Варшавскаго городского Магистрата объ отстройкѣ памятника Коперника, 1895—1896 г.г., I, отд. строительное, № 88.

Дополненія и поправки.

Стран.	Строка	Слѣдуетъ читать:
L.	12 сл.	1698 года.
LVI.	15 сл.	Изъ описи, составленной въ силу сеймовой конституціи 1685 года.
CLX.	3 сл.	предсѣдателя Комисіи Мазовецкаго воеводства (такъ же и въ послѣдующихъ мѣстахъ).
CXIX.	7 сл.	постановленіе намѣтника (такъ же и ниже.)
CXXCVIII.	14 сл.	8 Czerwca 1808 г.
CCIV.	4 сл.	въ 1637 году.

РИСУНКИ.

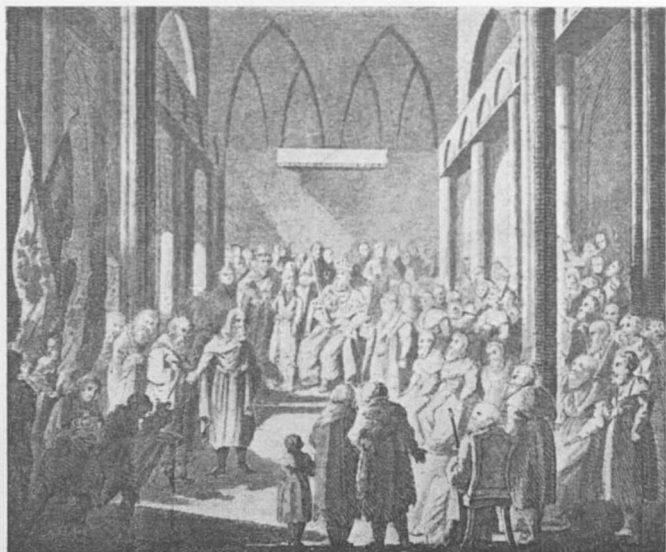

*Indictio Moscovitica SIGISMUNDO III. Regi Poloniae Magnae Moscoviae Duce Basilias Sarmatae cum Fratris Denerico et Iovane in hi captivae. Comitibus maximis in potestatem traduntur. Magister Palatinus Rutenae Palatinus
 Excelsarum Ducis hystoriarum expugnator III. D. Stanislaus Z. obsequia victis curru splendido procedente plurimo Equitum in Convitium prope triumphali dedit, presentat Regi, et Principi Vladislao Moscoviae Imperatori postulat ut
 memoriamque apud Romanos Massiam subiecti deprecatur. Severus Rex per Illius D. Vicecancellarium Salicem Ruffi diversa oratione respondit, non de Joventia et registore Senatorum dat veniam victis, nisi ad officia sui
 sui illi admittit. Quo facta magna stipulorum caetera ex Comitibus ad honestam custodiam lateri quam percurat recedunt*

Thom. Maikov. scul.

№. А. ПРЕДСТАВЛЕНИЕ ВАСИЛИЯ ИВАНОВИЧА ШУЙСКАГО СЪ БРАТЬЯМИ
 НА ВАРШАВСКОМЪ СЕЙМЪ 1611 ГОДА.

Картина Долабеллы, въ гравюрѣ Маковского.

№. В. ПРЕДСТАВЛЕНІЕ ЛИТОВСКИХЪ
НА ВАРШАВСКОМЪ СЕИМЪ 1611 ГОДА.

Гравюра Френцели.

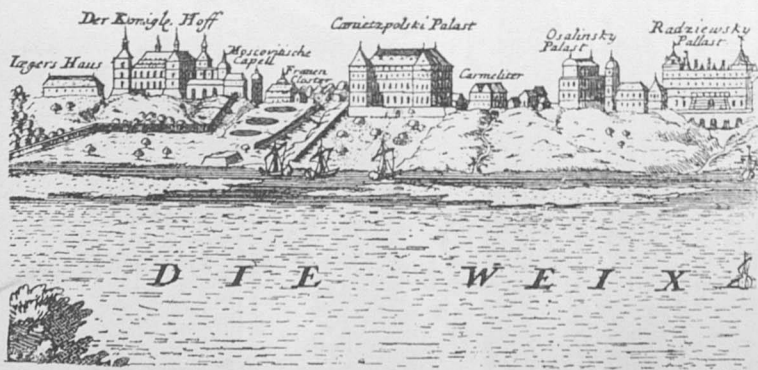
№ 1. ДРЕВНЯЯ ГОСТЫНСКАЯ ПЕЧАТЬ.

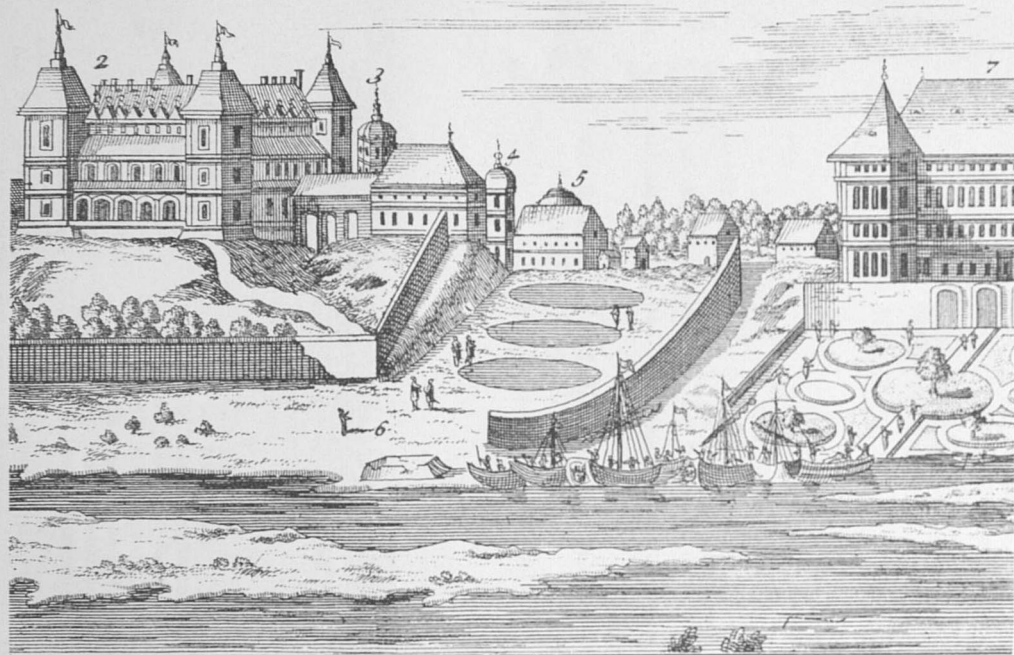
№ 2. ЛЮТЕРАНСКАЯ ЦЕРКОВЬ ВЪ ГОСТЫНИНѢ,
НА РАЗВАЛИНАХЪ ВЪВШАГО ЗАМКА,
въ настоящее время.

№ 3. УСЫПАЛЬНИЦА ШУЙСКИХЪ ИЛИ МОСКОВСКАЯ
 КАПЛИЦА ВЪ ВАРШАВѢ,
 ВО ВТОРОЙ ПОЛОВИНѢ XVII ВѢКА.

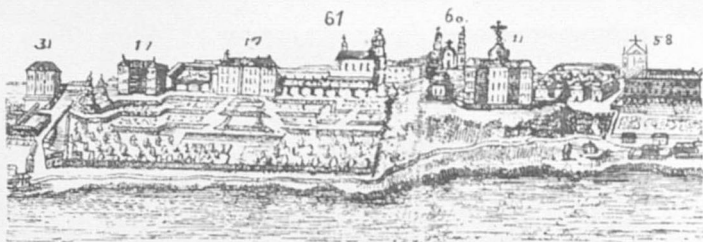

№ 4. МОСКОВСКАЯ КАПЛИЦА ВЪ ВАРШАВѢ,
 ПО ПЛАНУ, ИЗДАННОМУ ВЪ ПЕРВОЙ ЧЕТВЕРТИ XVIII ВѢКА.

2. Das Königl. Lusthaus. 3. Die Moscovitische Capelle. 4. Das Adel-Frauenzimmer-Stift. 5. Das frantzösische Nonnen-Closter. 6. Die eingefallene Schantz. 7. Der Conietzpolkische Pallast.

№ 5. МОСКОВСКАЯ КАПЛИЦА ВЪ ВАРШАВѢ,
 ПО ПЛАНУ, ИЗДАННОМУ ВЪ ПЕРВОЙ ПОЛОВИНѢ XVIII ВѢКА.

W Y K Ł A D:

11. P(ałac) xcia Sulkowskiego.
 17. P. jw. imci p. Godzkiego wdy podlaski.
 31. P. Ordynacki.

K o s c i o ł y:

58. Wizytki.
 60. S. Krzyż lub fara, na Krakowsk. Przedm.
 61. Moskiewska kaplica czyli Obserwanci.

R A N V O Y.

- P(alais) du prin. Sulkowski.
 P. du com. Godzki, pala. de Podlachie.
 P. de l'ordinat. Zamosci.

E g l i s e s:

- Les religieuses de la Visitation.
 Les Missionnaires ou paroisse de st Croix.
 Dominiquins de l'observence.

№. 6. МОСКОВСКАЯ КАПЛИЦА ИЛИ МОНАСТЫРЬ ДОМИНИКАНЪ ОБСЕРВАНТОВЪ

въ 1762 году.

E X P L I C A T I O N.

8. P(alais) Lubomirski.
 11. . . . Ogiński.
 16. . . . Sulkowski.
 21. . . . Godzki.
 35. . . . Zamoyski.

E g l i s e s:

53. la Cathédrale st Jean.

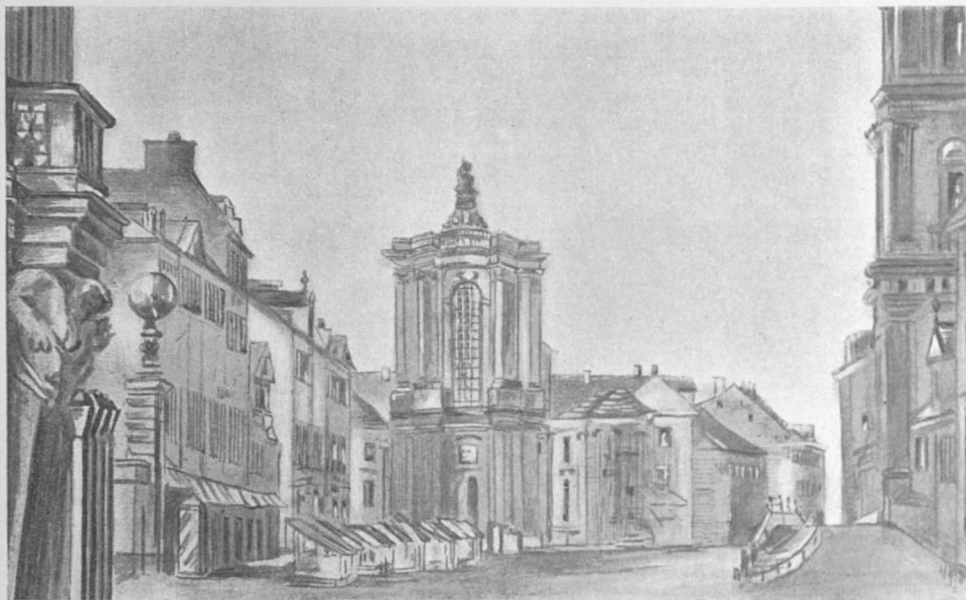
54. les Jesuites.
 58. les soeurs Bernardines.
 60. les soeurs Carmelites.
 62. les Carmes.
 63. les filles de la Visitation.
 65 les Missionnaires.
 66. les p. Dominicains.

№. 7. МОСКОВСКАЯ КАПЛИЦА ИЛИ МОНАСТЫРЬ ДОМИНИКАНЪ ОБСЕРВАНТОВЪ,

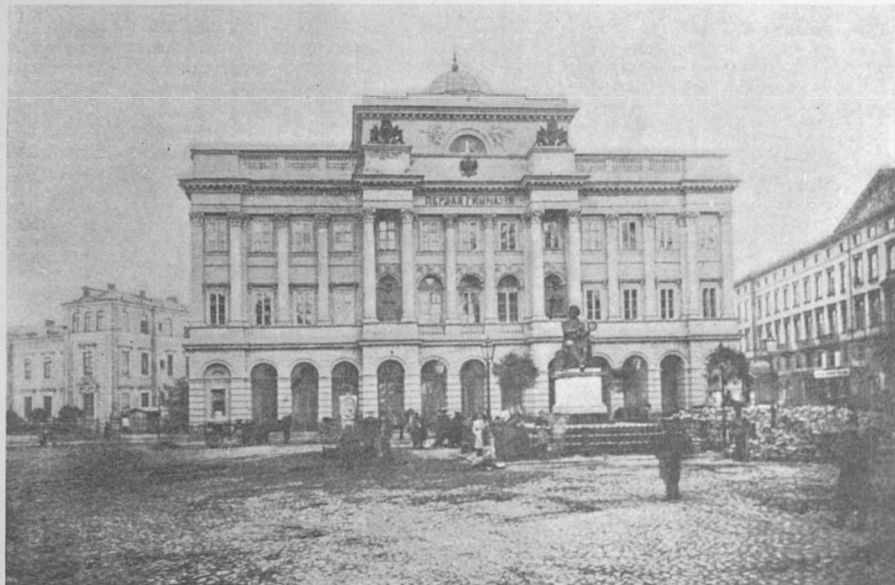
въ 1772 году.

№ 8. КОСТЕЛЪ ДОМИНИКАНЪ ОБСЕРВАНТОВЪ,
ОКОЛО 1800 ГОДА

№. 9. КОСТЕЛЪ ДОМИНИКАНЪ ОБСЕРВАНТОВЪ
ВЪ ПОСЛѢДНІЕ ГОДЫ ЕГО СУЩЕСТВОВАНІЯ.

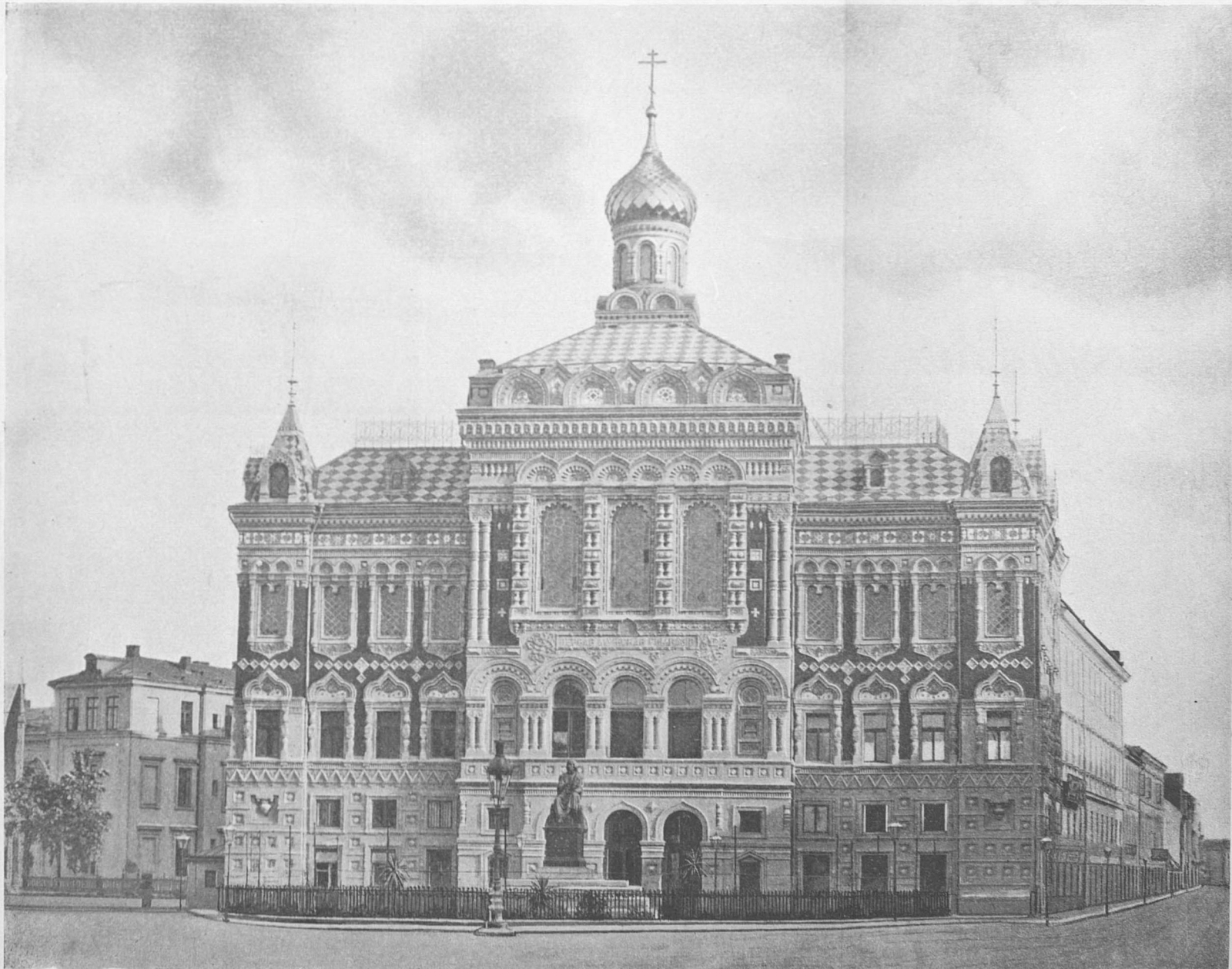

№ 12. ДОМЪ І ВАРШАВСКОЙ МУЖСКОЙ ГИМНАЗИИ
(БЫВШІЙ ПЕРВОНАЧАЛЬНО ВАРШАВСКАГО ОБЩЕСТВА ЛЮБИТЕЛЕЙ НАУКЪ),
[въ 1893 году, передъ послѣднею перестройкой.]

№ 12а. ПАМЯТНИКЪ КОПЕРНИКА

ВЪ НАСТОЯЩЮЮ ПОРУ.

№ 13. ДОМЪ I ВАРШАВСКОЙ МУЖСКОЙ ГИМНАЗИИ
ВЪ НАСТОЯЩЮЮ ПОРУ.